

மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறச் பாடல்கள்

(பல்வகை சேர்க்கை)

தொகுப்பாசிரியர்
மு.சிவலிங்கம்

Folk songs of Malayaga Thamizhar (Anthologies)

**மலையகத் தமிழர்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
(பல்வகை சேர்க்கை)**

**மலையகத் தமிழர்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
(பல்வகை சேர்க்கை)**

தொகுப்பாசிரியர் :
மு.சிவலிங்கம்

வெளியீடு:
குறிஞ்சித் தமிழ் ஓலக்கிய மன்றம்

நூலின் பெயர் : மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் (பல்வகை சேர்க்கை)

தொகுப்பாசிரியர் : மு.சிவலிங்கம்

முதற்பதிப்பு : 2007. 11. 12.

பதிப்புரிமை : நூலாசிரியருக்கு

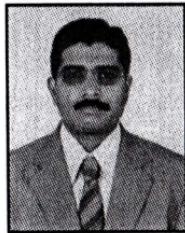
அச்சுப் பதிப்பு : ரெக்னோ பிரின்ட்,
55, ஈ.ஏ.குரே மாவத்தை, கொழும்பு - 6.

விலை : 350.00

ISBN : 978-955-1936-00-6

சமர்ப்பணம்

உழைப்பு
ஏமரந்றம்
வறுமை
போராட்டமெனும்
திட்டகளுக்கு
திடையில்,
ஊக்களுக்கும்
வாழ்வியல்
விழுமியங்கள்
உண்டென்று
தங்களின்
பரரம்பரிய
கலை,
இலக்கியங்களை
பாதுகாத்து வரும்
தொழிலாளப்
பெருந்தகையினருக்கு..

வெளியீட்டுரை

குறிஞ்சித் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் திருக்கோணமலை கிளை, இத் தொகுப்பினை பெருமையுடன் வெளியிடுகின்றது. இலட்சிய எழுத்தாளர் மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் மலையகத் தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் (பல்வகை சேர்க்கை) என்ற தொகுப்பு எமது மன்றத்தின் முதல் வெளியீடாகும்.

மு.சிவலிங்கம் அவர்கள் இந்நாலுக்கு முன்னதாக வெளியிட்ட “மலைகளின் மக்கள்” (1991) என்ற சிறு கதைத் தொகுப்புக்கு 1992ம் ஆண்டு சிறந்த சிறுகதை நூலுக்கான இலங்கை அரசு சாகித்திய மண்டல விருதினையும், விபவி இலக்கிய மன்றத்தின் விருதினையும் பெற்றது. 2003ம் ஆண்டு வெளியிட்ட அமரர் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் “Born to Labour” என்ற ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கத்துக்கு 2004ம் ஆண்டு, சிறந்த மொழி பெயர்ப்பு நூலுக்கான இலங்கை அரசு சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. 2005ம் ஆண்டு, சென்னை மணிமேகலை பிரசரம் வெளியிட்ட, அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கிய “ஓரு விதை நெல்” சிறுகதைத் தொகுப்பு, தமிழக இலக்கிய ஏடுகளிலும், இலங்கை இலக்கிய ஏடுகளிலும், பிரபல்யமாக விமர்சிக்கப்பட்ட சிறப்பினைப் பெற்றது.

கல்வித் துறை, கலை இலக்கிய, அரசியல் துறையென சமூகத் தளத்தின் பல மட்டங்களில் தடம் பதித்து, மக்களுடன் நெருங்கி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த சமூகவாதியின் ஓர் உன்னதமான பனுவலை, தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு வழங்குவதில் குறிஞ்சித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றது. பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், நாட்டார் பாடல் ஆய்வாளர் ஆகியோருக்கு இந்த நூல் பெருந் துணையாக இருக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

முத்து சிவானந்தன்
குறிஞ்சித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம்.
291/13, ஏகாம்பரம் வீதி, திருக்கோணமலை.

12.11.2007

வாழ்த்துரை

திரு.மு.சிவலிங்கத்தின் இந்தத் தொகுதி, இலங்கை மலையக மக்களின் நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றது. இத் துறை பற்றி அமர்வி.வி.வேலுபிள்ளை, மாத்தளை வடிவேலன், ஏ.பி.வி.கோமஸ் மற்றும் சிலர் எழுதியுள்ளனர்.

இலங்கையின் வரலாற்றிலும், அரசியலிலும் “பெருந்தோட்டப் பகுதி” என்று.. இன்றும் தனி நிலை படுத்தும் ஒரு மரபுண்டு. முதலாளித்துவ பெருந்தோட்ட ஈடுபாட்டைத் தளமாகக் கொண்டே மலையக மக்களின் வரலாறுகள் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மக்கள் நிலை நின்ற பார்வை அவற்றிற் கிடையாது. (இதற்கு தொழிற்சங்கங்களின் தொகை அதிகரிப்பும் ஒரு காரணமாகலாம். ஏனெனில் தொழிலாளர்களுடன் ஆய்வு விடயங்கள் பற்றியும் கூட நேரடி தொடர்பு கொள்வதை தொழிற்சங்கங்கள் விரும்புவதில்லை.) சாதாரண மலையகத் தொழிலாளர்கள் (பெண்களும், ஆண்களும்) தங்கள் வாழ்க்கை நிலையை, இன்னல்களை, சுக சந்தோசங்களை எவ்வாறு பார்க்கின்றார்கள் என்பதற்கு இத் தொகுதி உதவ வேண்டும்.

இந்த நிலைப்பட்ட பெருந்தோட்ட வரலாறு, சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். (இக்கண்ணோட்டம் கொண்ட ஆங்கில ஆராய்ச்சிகள் பல உள்ளன.) நாட்டார் பாடல்களின் பெருவலிமை, அவற்றின் கவித்துவமாகும். படிப்பறியாத மக்கள், தங்களின் கவலைகளை எத்துணை அற்புதமாக வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் என்பதற்கு நாட்டார் பாடல்கள் மிக முக்கியமான சாட்சியாகும்.

மேற்கூறிய வரலாற்று இலக்கியப் பணியினை மேற் கொள்வோர் பயன்பாட்டுக்கு, இந் நூல் பெரிதும் உதவும். யாவற்றுக்கும் மேலாக அந்த மக்களின் அவலக் குரல்கள், ஆதங்கங்கள் தெரிய வரும். இத் தொகுதியை வெளிக் கொண்டும் சிவலிங்கத்துக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் கார்த்திகோ சிவத்தம்பி,

இல. 38, 33 வது ஒழுங்கை,

வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு - 6.

மலையகத் தமிழ் நாட்டாரியலை இன்னுமொரு தளத்துக்கு எடுத்துச்செல்லும் படைப்பு

மலையகப் பெருந்தோட்ட ஏழை மக்களின் வாழ்வியல் மெய்மையை ஜீவனோடு இலக்கியங்களாகப் படைத்தளித்து, ஈழத்து இலக்கிய வானில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நண்பர் மு.சிவலிங்கம் பெயர் சொல்லி வாழ்த்தக்கூடிய ஆழமான இலக்கியவாதி. நாவல், நாடகம், சிறுகதை, கவிதை, நாட்டார் இலக்கியம், என இலக்கியப் பரப்பில் நீண்ட நாட்களாகக் கால் பதித்து, பங்களிப்புச் செய்து வரும் ஆளுமையுள்ள இவர் “மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறுப் பாடல்கள் (பல்வகை சேர்க்கை)” என்னும் நாட்டார் இலக்கியத் தொகுப்பொன்றினைத் தந்து, மலையக மக்களின் நாட்டார் இலக்கியத்திற்கு மேலும் அணி சேர்த்துள்ளமை, மகிழ்ச்சியோடு மன நிறைவையும் தருகிறது.

நாட்டார் இலக்கியம், இலக்கியத்தில் அள்ள அள்ள அனுவும் குறையாத அழுத ஊற்று..! குடிக்க குடிக்க குறுமையும், இனிமையும் தரும் தேனமுதம். வெள்ளளையுள்ளம் கொண்ட, எழுத்தறிவில்லா ஏழைக் கிராமத்து மக்களின் இப் பாடல்கள் யாவும் இதய சுத்தியோடு, காட்டாற்று வெள்ளம் போல் கரை புரண்டோடி வரும் தன்மை பெற்றவை. மனித மனங்களிலிருந்து சுதந்திரமாக ஊற்றெடுத்து ஓடி வரும் இப்பாடல்கள், ஆபாசங்களையும் அள்ளி வரலாம், அசிங்கங்களையெல்லாம் சேர்த்து வரலாம்.. இப்படியெல்லாம் வருபவைகள்தான் நாட்டார் பாடல்கள். இவைகள்தான் ஏழைக் கிராமத்து மக்களின் உணர்வின் பிம்பங்கள். இவைகளை நாட்டார் இலக்கியங்கள் இல்லையென்று தூக்கி எறிவதற்கு எந்த இலக்கிய கொம்பனுக்கும் உரிமையுமில்லை, தகுதியுமில்லை. நாட்டார் இலக்கியத்தின் இலக்கணமே இவைகளின் சேர்க்கைதான். நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்களும் இவ்வுண்மையின் தன்மையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இத் தொகுப்பில் நண்பர் சிவலிங்கம் மலையக மக்களின் பழன் (Baffoon) நாட்டார் பாடல்களைச் சேர்த்திருப்பதிலிருந்து, இவரின் நாட்டார் இலக்கிய ஆழந்த புலமையையும், துணிவையும் அறிய முடிகிறது.

ஏழை மலையக மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து, அவர்களின் சுக துக்கங்களோடு இணைந்து, அவர்களின் வாழ்வியலோடு சங்கமமாகி இருக்கும் நண்பர் சிவலிங்கம், இம் மக்களின் பேச்சு மொழி மாறாது இப்பாடல்களை தந்துள்ளமை சிறப்பாக இருக்கிறது. இதுவே ஒரு நாட்டார் இலக்கியவாதியின் நல்ல பண்பாகும். இவர் சேகரித்துத் தந்துள்ள இப்பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள் தவிர்ந்த மற்றப் பாடல்கள், மலையக மக்களின் அன்றாட சம்பவங்களையே பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. இம் மக்களின் வாழ்க்கையின் சம்பவங்களான பஞ்சம், தொழில், காதல், கிராமத்துக் கடவுள்கள், கலைகள், விளையாட்டுக்கள், சுதந்திர வேட்கை, அடிமைத்துவம் யாவும் இப்பாடல்களில் இழையோடு நிற்கின்றன. இத்தொகுப்பில் கனவுப் படகு, சிந்தனை உதயம், ஆரம்ப காலத் தோட்டத்து நாடகப் பாடல்கள், நாடகங்களில் “பழுன்” பாத்திர அறிமுகம், சிரிப்பும் சிந்தனையும், பழுன் பாடல்கள் பற்றியெல்லாம் சிறிய விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவும் இத்தொகுப்புக்கு முத்தாய்ப்பு போன்றுள்ளது.

நாட்டார் பாடல்கள் எம்மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்து வெளிவருகின்றனவோ, அம்மக்களின் பேச்சு மொழியிலேயே அவைகள் வெளிக் கொணரப்படுவது மிக அவசியமாகும். இது தவறும்போது, அதன் அசல் அழிந்து விடும். இதை உணர்ந்து, நண்பர் சிவலிங்கம், இத்தொகுப்பில் அவர் சேகரித்த பாடல்களை, அவைகளின் அசல் அழியாது, அழகாகத் தந்துள்ளார். கீழ் வரும் பாடல்களை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

- 1) “கண்டின்னா கண்டி – நாங்க
பொழைக்க வந்த கண்டி – எங்க
அயித்த மக குண்டி – அது
சோத்துப் பான தண்டி...!”
- 2) “மணிக்க வத்த தோட்டத்தில்..
மயிருவத்தி கண்டாக்கையா..
உருலோச அடகு வச்ச
உருட்டுறாரே ஜின்னு போத்த...”

- 3) “அஞ்சாம் நம்பர் வயத்துப் பக்கம் ஆனு போவாரு...
 ஆளில்லாத ஓட்டுக்குள்ள கோழி பாப்பாரு..
 அடக் கோழிய தூக்கிக்கிட்டு ..
 கடைக்குப் போவாரு...”

மேற்கூறிய நாடகக் கோமாளியின் பாடல்கள் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை அப்பட்டமாக அச்சடித்துக் காட்டுகின்றன. இதுவரை, மலையக மக்களின் நாட்டார் பாடல்களைப் பலர் சேகரித்தும், ஆய்வும் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் இம் மக்களின் “பழன்” பாடல்களைப் பற்றிக் கூறாமலும், ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படாமலும் விட்டது பெரும் குறையே. இக்குறையை நண்பர் சிவலிங்கம் நிறைவாக இத்தொகுப்பில் செய்துள்ளார். மலையகத் தமிழ் நாட்டாரியலை இன்னுமொரு தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளார். இவருக்கு மலையகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவரின் இத்தொகுப்பு, மலையக நாட்டார் பாடல்களை ஆய்வு செய்ய முனையும் நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்களுக்கும், பல்கலைக்-கழகங்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் சிறந்த உசாத்துணை நூலென்று கூறிப் பெருமையடையலாம்.

நண்பர் சிவலிங்கத்தின் நாட்டார் இலக்கியப் பணி மேலும் மேலும் வளர்ந்து உயர்ந்து செல்ல என் வாழ்த்துக்கள்..

உள்ளன்புடன்,

கலாபூஷணம் எஸ். முத்துமிரான்,
 சட்டத்தரணி,
 நிந்தலூர் - 12
 இலங்கை.

10.11.2007

புதிய தகவல்களுடன் வெளிவரும் மலையக நாட்டுப்புற இலக்கியம்

நாடறிந்த எழுத்தாளர் திரு.மு.சிவலிங்கம் அவர்களால் தொகுத்து வெளியடப்படும் ‘மலையகத் தமிழர் நாட்டாரியல்’ தொடர்பான இந்நாலுக்கு என்னுரையை சமர்ப்பிப்பதில் பேருவகை அடைகின்றேன். மலையக மண்வாசனையும் முற்போக்கான சிந்தனையும் கொண்ட இவ்வெழுத்தாளரின் அன்பான வேண்டுகோளை கருத்திற்கொண்டு இப்பணியை முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

மலையகத் தமிழரின் நாட்டாரியல் குறித்து நோக்குமிடத்து, அவை பெரும்பாலும் தமிழகத்திலிருந்து அம்மக்கள் புலம் பெயர்ந்தபோது, தம்முடன் கொணர்ந்து, இலங்கை மலையகத்தில் பேணி வரும் அரும் பொக்கிஷங்களாகவேயுள்ளன. மேலும் சில நாட்டார் பாடல்கள், அம்மக்கள் இலங்கைக்கு வந்து அனுபவித்த இன்னல்களை வெளிப்படுத்தும் விதமாக இயற்றிப் பாடியவையாகவும் காணப்படுகின்றன. எனவே, தமிழக, மலையக நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையும், வேற்றுமையும் நிலவுவதை அவதானிக்கலாம். அவ்வாறான பல நாட்டார் பாடல்களும், கூத்துக்களும் இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக ‘காமன் கூத்து’, ‘பொன்னர் சங்கர்’ ‘அரிச்சந்திர புராணத்தில் மயான காண்டம்’ போன்ற கூத்துக்களையும் இத்தொகுப்பில் காணலாம்.

மேற்படி, தொகுப்பில் காணப்படும் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களில் சிலவற்றை இங்கு கோடிட்டுக் காட்ட முடியும். அவற்றுள் மலையக நாட்டார் பாடல்களையும், கூத்துக்களையும் வெறுமனே தொகுத்து வெளியிடாது, அவை தொடர்பான மேலதிக விளக்கங்களையும் அவற்றின் தோற்றுவாய் தொடர்பான கருத்துக்களையும் தொகுப்பாசிரியர் முன்வைத்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கது. அது மாத்திரமன்றி மலையகத்தின் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் அறிந்திராத ஆரம்பகால தோட்டத்து நாடகங்களில் பாடப்பட்ட,

மக்களைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்த பழன் பாடல்கள் தொடர்பான பல அரிய தகவல்களையும் தொகுத்து வழங்கி-யுள்ளமை போற்றத்தக்கதாகும். மேலும் இத்தொகுப்பிலுள்ள பாடல்களையும், கூத்துக்களையும், பல்வேறு தகவல்களையும் வழங்கி உதவியவர்களை உரியவாறு குறிப்பிட்டிருப்பதும் ஏனையோருக்கு சிறந்த முன்மாதிரியாகும்.

நாட்டார் பாடல்கள் எனும் தொகுப்பானது வேலைத்தளப் பாடல்களில் தொடங்கி காதல் பாடல்கள் வரை விரிவடைந்து, ஆம் மக்கள் நோய்வாய்ப்படும்போது பாடப்படும் கோடாங்கிப் பாடல், மரணத்தையொட்டிய ஒப்பாரி, மாரடிப் பாடல்களென முடிவடைகின்றது.

இப்பகுதியில் காணப்படும் தொழில் வழித் துயரங்கள் (கோப்பி, தேயிலைக் காலம்) விளையாட்டுப் பாடல்கள், காதல் சுவை சொட்டும் பாடல்கள் என்பவற்றை ஆழ்ந்து நோக்குகையில், மலையக மக்களின் வாழ்வியலின் பல்வேறு அம்சங்களும் வரலாற்று அடிப்படையில் எம்மனக் கண்முன் விரிகின்றன. இப்பாடல் வகையின் இறுதியிலுள்ள கோடாங்கிப் பாடலை ஆழ்ந்து நோக்குகையில் தென்னிலங்கைச் சிங்கள மக்களிடையே நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காக ஆடப்பட்டு வரும் ‘தொயில்’ ஆட்டம் எமது நினைவில் வருகின்றது. எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளுக்குமிடையிலான ஒப்பிட்டாய்வையும் மேற்கொள்ள முடியும்.

மேலும் மலையக மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் வாழ்வை கால ஒழுங்கின் அடிப்படையிலும் இத்தொகுப்பில் அவதானிக்கக் கூடியாதாகவுள்ளது. மலைய இளைய பரம்பரையினர் இவ்வாறான நூல்களைத் தேடி வாசிப்பதன் மூலம் தமது கலை இலக்கிய பாரம்பரியங்களை அறிந்துக்கொள்ள முடியும்

மலையக நாட்டார் பாடல்களை மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலூப்பிள்ளை உட்பட பலர் ஏற்கனவே தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். சிலர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் சிறிய ஆக்கங்களையும் படைத்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும் அவை சிற்சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டவையாக இருந்தன. மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் இத்தொகுப்பானது அவற்றை ஓரளவுக்கேனும் நிவர்த்தி செய்யுமென நம்புகின்றேன். மலையகத்துக்குரிய நாட்டார் பாடல்கள், கதைகள், கூத்துக்கள், கதைப் பாடல்கள் போன்று

நிறைய பழுமொழிகளும் மலையகத்துக்கேயுரிய தனித்துவத்துடன் இம்மக்களிடையே வழக்கில் வருவதை நாம் காணலாம்.

எனவே, இவ்வாறான விடயங்களையும் கருத்திற் கொண்டு பரந்து விரிந்துள்ள நாட்டாரியல் துறையிலே இன்னும் ஏராளமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது எனது அவா. இது போன்று எழுத்துத் தொகுப்பு முயற்சிகளில் மு.சிவலிங்கம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு, பல பயனுள்ள தகவல்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்க வேண்டுமென மனமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

ச.கருணாகரன்,
உதவி செயற்திட்ட அதிகாரி,
சமூக விஞ்ஞானத்துறை
தேசிய கல்வி நிறுவகம்,

மஹரகம.
11.11.2007

அணிந்தரை

படைப்பாளராய், தொழிற்சங்க, அரசியல்வாதியாய், திரைப்பட நடிகராய், மொழி பெயர்ப்பாளராய், சிறந்தப் பேச்சாளராய், சமூக சிந்தனையாளராய், மாகாண சபை உறுப்பினராய் தன்னை வெளிப்படுத்தியிருந்த எழுத்தாளர் திரு. மு.சிவலிங்கம் அவர்கள், இந்நாலின் ஊடாக நாட்டுப்புற ஆர்வலராய், ஆய்வாளராய் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மலையக மக்களின் ‘நாட்டுப்புறவியல்’ சார்ந்த பல்வேறு தொகுப்புகள், ஆய்வுகள் என்பன வெளிவந்துள்ளன. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, ஏ.பி.வி.கோமஸ், மாத்தளை பெ.வடிவேலன், ஸ்ரீபாத தேசிய கல்விக் கல்லூரி ஆசிரியப் பயிலுனர்கள் (கண்டிச் சீமையிலே) போன்ற பலர் நாட்டுப்புற பாடல்கள் குறித்தும், கலாநிதி ந.வேல்முருகு மலையக மக்களின் சடங்கு முறைகள், சமய நம்பிக்கைகள் குறித்தும், கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் நெறிப்படுத்தவில் மலையக மக்களின் சடங்கு முறைகள், வழிபாட்டு முறைகள், கைவினைக் கலைகள், கட்டபுலக் கவின் கலைகள், ஆடை அணிகள் குறித்தும், ஆய்வுகள், தொகுப்புகள், இது வரை வெளி வந்துள்ளன. மேலும் பலர் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அந்த வகையில் மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் இந்நால் மலையகத் தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பான இன்னொரு பரிமாணமாக வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

நாட்டுப்புறவியலை பின்வருமாறு வகைப்படுத்துவர்.

- 01) வாய்மொழி சார்ந்தவை :- நாட்டுப்புற பாடல்கள், பழமொழிகள், புதிர்கள் போன்றன.
- 02) வாய் மொழி சாராதவை :- நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள், சடங்குகள், மருத்துவம், கைவினைக் கலைகள், கட்டடக் கலை போன்றன.

- 03) இரண்டும் இணைந்தவை :- பாடல்கள், உரையாடல்களோடு இணைந்த கூத்துக்கள், நடனங்கள், இசைக்கலைகள் போன்றன.

மேற்கூறிய வகைப்பாடுகளில் வாய் மொழி சார்ந்த நாட்டுப்புறவியல் அம்சங்களே அதிகமாக ஆய்வாளர்களாலும், தொகுப்பாளர்களாலும் ஆர்வம் கொள்ளப்படுகின்றன. சேகரிப்புக்கு இலகுவானது இதற்கான காரணமாகலாம். வாய்மொழி சாராத பல்வகை அம்சங்கள் அதிகமாக ஆய்வுக்கும், சேகரிப்புக்கும் உட்படாமலே போய் விடுகின்றன.

மலையகத் தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புற வைத்தியம், ஊர் பெயர், மக்கட் பெயர், கட்டடக்கலை, இசைப் பாரம்பரியம், கிராமிய நடனங்கள், விளையாட்டுக்கள், போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் ஆய்வுக்கு அல்லது சேகரிப்புக்கு உட்படல் வேண்டும் என்பது காலத்தின் தேவையாகும்.

உலகில் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள், தொகுப்புகள் தொடர்பான முதன் முயற்சிகள் ஐரோப்பாவில் போல்டிக் நாடுகளிலும் (பின்லாந்து, சவீடன்) அமெரிக்காவிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் பின்வரும் காரணிகளினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

- 01) அரசியல் - இன்த்துவ அடையாளங்களை வெளிக் கொணரல்
- 02) சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு ஆதாரமாக இருத்தல்
- 03) பட்டப் படிப்பின் பகுதித் தேவையை நிறைவு செய்தல்
- 04) கல்விப் புலமையை வெளிப்படுத்தல்
- 05) அடித்தள மக்களின் நேசிப்பினால் - அவர்களின் பண்பாட்டு - கலை - இலக்கிய வாழ்வியல் அம்சங்களை வெளிக் கொணர்தல்
- 06) 'நயத்தல்', 'ரசனை' நிமித்தம் - அவற்றை சேகரித்தல்

இந்த அடிப்படையில் மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் இந்நூல் அவரது சமூக நேசிப்பு - நயத்தல், ரசனை போன்ற காரணிகளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என நம்புகின்றேன்.

இந்நூலில் பழன் பாடல்கள், நாடகப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள், வீதிப் பாடல்கள், வேலைத்தளப் பாடல்கள், காதல்

பாடல்கள், சமூகப் பாடல்கள், திருமண வாழ்த்துப் பாடல்கள் என்ற வகையில் பல பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலையக மக்களின் நாட்டுப்-புறவியல் தொடர்பான தொகுப்புக்களில் இடம்பெற்ற வேலைத்-தளப் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், சமூகப் பாடல்கள், என்ற வகைப்பாட்டில் பல புதிய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்-பிடத்தக்கது. சில பாடல்கள் ஏலவே நூல்களில் வெளிவந்தவை என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. சில பாடபேதங்களோடு வெளி வந்துள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

எனினும் இதுவரை வெளிவந்துள்ள நூல்களில் பெரு-வாரியாக இடம் பெறாத, பழன் பாடல்கள், நாடகப் பாடல்கள், வீதிப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள், என்பன இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளமை இதன் சிறப்பம் சமாகும். இதன் பலமும் இதுவே.

மலையகத்தில் நாடக முயற்சிகளின் ஆரம்பம் தொடர்-பாகவும் - மேடை அமைப்பு - மக்களின் உள நிலை முன்னேற்பாடுகள், என்பன குறித்தும், “பழன்” பாத்திரத்தின் பண்பு குறித்தும், நூலாசிரியர் தனது உரையில் விரிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மையில் ‘பழன்’ என்ற பாத்திரம் மிக முக்கியமான பாத்திரமாக செயல்படுவதை மிக கூர்ந்து நோக்கும்போது புலப்படும். நாடக இடைவெளிகளை நிரப்பும் பாத்திரமாக மட்டும் இல்லாமல் - நாடகங்களில் வெளிப்படையாக சொல்ல முடியாத - கருத்துக்களை அல்லது விடயங்களை குறியீடாக வெளிப்-படுத்தும் பாத்திரமாகவும், ‘பழன்’ பாத்திரம் செயல்படும். அத்தோடு நகைச்சுவை உணர்வுடன் தமது வர்க்க உணர்வுகளையும் - வர்க்க எதிரிகளை நெயாண்டி செய்து சாடுவதையும், சமூக நிலைமைகளை வெளிப்படுத்துவதையும் - இப்பாத்திரம் நாடகங்களில் செயல்படுகின்றது.

மலையக நாடகங்களில் ‘பழன்’ பாத்திரம் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்ய இடமுள்ளது.

நாடகப் பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில் - இவைகள் நாடக நெறியாளரால் அல்லது நாடக ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுபவைகளே. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எழுதப்-படுவதில்லை. வாய் மொழியாகப் பரவுவதே அதன் முக்கியப் பண்பு. வீதிப் பாடல்களும் இத்தன்மையைச் சார்ந்ததே.

எனவே, இத்தகைய தனி நபரால் எழுதப்படும் பாடல்கள் - நாட்டுப்புறப் பாடல் - என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் இணைக்கப் படக்கூடாது என ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுவர்.

எனினும். தனி நபர்களால் எழுதப்பட்டாலும் அல்லது படைக்கப்பட்டாலும் அவை மக்கள் மத்தியில் வாய் மொழியாகப் பரவும் தன்மையைப் பெறும்போது, அதுவும் நாட்டுப்புற பாடலின் பண்பைப் பெற்று விடுகின்றது என்ற கருத்தும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கதே...

வட்டக்கொடை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளி மறைந்த ‘மண்டையன் வேலு’ என்பவரும், பதுளையில் ‘ஜில்’ வெற்றிலை விற்பவரும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்களே.

‘மண்டையன் வேலு’ என்பவர் வீதிப் பாடல்களையும், நாடகப் பாடல்களையும் எழுதி, பாடி வந்தவர். இவரது பாடல்கள் பல மக்கள் மத்தியில் நீண்ட காலமாகப் பாடப்பட்டு வந்தன. இதனை நூலாக்கும் முயற்சியில் சிலர் ஈடுபட்ட போதும், அவை நிறைவேற வில்லை என்பது கவலைக்குரியதே..

எனவே. வீதிப் பாடல்களையும், நாடகப் பாடல்களையும் இந்நாலில் இடம் பெறச் செய்தமை பாராட்டுக்குரியது...

இந்நாலில் இடம்பெறும் ‘கூத்துப் பாடல்கள்’ ஏதோ ஒரு வகையில் எழுத்து வடிவத்தில் உள்ளவையே. இக் கூத்துகள் மலையகத்தில் ஆடப்படும் போது, வெவ்வேறு வகையான பாடல்களைக் கொண்டும் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. ஆடப்படும் இடம், சூழல் என்பவற்றிற் கேற்ப பாட்டுக்கட்டி பாடும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. கதை, அடிக்கருத்து என்பவற்றில் மாற்றம் பெருமளவில் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் பாடல்கள் தோட்டத்திற்கு தோட்டம் மாறுபட்டு பாடப்படுகின்றன. பின் பாட்டுக்காரர்கள் தங்களது மனோநிலைக்கேற்ப, சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, பார்வையாளர்களுக்கேற்ப பாட்டுக்களைக் கட்டிப் பாடுவார்கள். சில நேரங்களில் பாடகர்கள் மத்தியில் போட்டிகள் ஏற்படுவதும் உண்டு. இந் நேரத்தில் புதிய புதிய வடிவில் பாடல்கள் உருவாகும்.

காமன் கூத்து ஆடப்படும்போது இவற்றைப் பரவலாகக் காணலாம்.

இவைகளும் தொகுக்கப்பட வேண்டியவைகளே. வாய்ப்பு கிடைப்பவர்கள் கள் ஆய்வுகளினாடாக இத்தகையைப் பாடல்-

களை சேகரிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வது அவசியமானதாகும்.

இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள ஏனைய பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவே.

மலையக தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுக்கு இந்நால் இன்னுமொரு தளத்திற்கான காத்திரமான பங்களிப்பினைத் தரும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

“நம்பிக்கையும், மன உறுதியும் கிராமியப் பாடல்களின் அடிப்படைப் பண்புகளாக இருந்து வந்தமையாலேயே காலந் தோறும் மக்கட் சமுதாயத்திலே தோன்றிய முற்போக்கான உணர்வுகளும், எண்ணங்களும் அப்பாடல்களில் அடிநாதமாய் அமைந்துள்ளன. கல்வி அறிவு அருகிய அம்மக்களது பாடல்களிலே கற் றோரும் வியக்கவல்ல தத்துவத் தெளிவு வியாபித்திருப்பதைக் காணலாம். இன்னொரு விதத்தில் கூறுவதானால், நாட்டுப் பாடல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கட் கூட்டத்தினரின் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மட்டும் அமைய வில்லை. அவர்களது கனவுகளின் இலட்சியக் குரலாகவும் விளங்குகின்றன.”

பேராசிரியர். க. கைலாசபதி
(மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள்)

எழுத்தாளர் திரு.மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் தொடரும் உழைப்பிற்கும், முயற்சிகளுக்கும் எனது உளப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

வ.செல்வராஜா,
உப பீடாதிபதி,
ஸ்ரீபாத தேசிய கல்விக் கல்லூரி,
பத்தனை.
8-11-2007

ஆசிரியர் உரை

தாய் மண்ணிலேயே சுதேசிகளாக வாழ முடியாமல் சாதீய சமூக அமைப்புக்குள் ஒடுக்கப்பட்டு, பண்ணையார், ஜமீன்தார், மிராசதார் என்ற நில பிரபுக்களின் பொருளாதார சுரண்டல் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, வறுமையையும். கண்ணீரையும் மடியில் கட்டிக்கொண்டு, கடல் கடந்து வந்தவர்கள்தான் மலையகத் தமிழ் மக்கள் ஆவர்... தாங்கள் வெறுமனே ஓர் உழைக்க வந்த பட்டாளமல்ல.. நாங்களும் ஒரு நாட்டின் குடிகள்.... தொழிலின் நிமித்தம் வந்த எங்களுக்கும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் உண்டென்று, தமது பாரம்பரிய கலைத் திரவியங்களையும் தங்களின் சமையோடு சமையாகச் சுமந்து வந்தார்கள்.

எமது பாரம்பரிய கலையும், இலக்கியங்களுமே இந்த நாட்டில் எங்களின் சமூக அந்தஸ்தையும், தேசிய கௌரவத்தையும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. எமது மக்களின் விழிப்புணர்வு களுக்கு நாங்கள் படைக்கின்ற இலக்கியங்களே வழிகாட்டுகின்றன.. தலைமை வகிக்கின்றன..... நாங்கள் குடியேறி 200 ஆண்டுகளை அண்மித்தும், இன்று வரை சமூகத் தலைமையை உருவாக்க முடியாமல், அந்த வெற்றிடத்தை கலை, இலக்கியவாதிகளால் நிரப்பிக்கொண்டு, சுயமானத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குச் சான்று பகிர்வதற்காகவே நானும் இந்தப் படையலை உங்கள் முன் பந்தி வைக்கின்றேன்.

எந்த மொழியிலும் ஏடறிந்தவரும், எழுத்தறிந்தவரும் இலக்கியம் படைக்கலாம்.. ஏடறியாதவர்களும்.. எழுத்தறியாதவர்களும் இலக்கியம் படைக்கலாம். தமிழ் இலக்கியங்களில் பல படி முறைகள் இருக்கின்றன. சங்க கால.. சங்க மருவிய கால.. சோழர் கால இலக்கியங்கள் மன்னர் சபைகளிலும்.. மொழி பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் மத்தியிலுமே உலாவிய இலக்கியத்தை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி மக்கள் மயப்படுத்தினாலும்... அந்தப் பெருமகனுக்கு முன்னர் பாமர இலக்கியங்கள் அந்த முக்காலத்து இலக்கியங்களை மிஞ்சி விட்ட ஆளுமையை எவரும் அறிந்திடாமல் இருந்தனர்.

ஏடறிந்த, எழுத்தறிந்த இலக்கியங்கள் யாவும் கற்பனையை அடித்தளமாக இறுத்திக்கொண்டு ஒரு மொழியை சிங்காரிப்பதிலும், ஆளுமைக்குட்படுத்துவதிலும், ரசனைக்குட்படுத்துவதிலும் நிலை பெற்றிருந்தன.. இந்த இலக்கியங்கள் செயற்கைப் படைப்பாகவே உருவாகியிருந்தன. வாய்மொழி இலக்கியங்கள் உணர்வின் வெளித் தோன்றலாகவும், அந்தத் தோன்றலில் உயிரும், ஆத்மாவும் நிறைந்திருந்தன.. அந்த உச்ச நிலையே இன்று உலகளாவிய ரீதியில் நாட்டார் இலக்கியம் ஓர் மகத்துவம் நிறைந்த படைப்பாக, இலக்கிய சிம்மாசனத்தில் வைத்துப் பூஜிக்கப்படுகின்றது..

எனது... இந்த ஏடறியா, எழுத்தறியா வாய் மொழி இலக்கியத்தின் தேடல்களும், அந்த இலக்கியத்தை அடியொட்டி, ஒரு படி உயர்ந்து, எழுதவும், வாசிக்கவும் கற்றுக் கொண்டவர்களின் படைப்பின் தேடல்களும்,... முழுமையானவையல்ல என்று முழு மனதைத் திறந்து கூற விரும்புகின்றேன்.

இந்த நூல் ஓர் ஆய்வு இலக்கியமல்ல என்றும், இது என்னால் முடிந்தவரை சேகரிக்கப்பட்ட ஒரு ‘சேமிப்புப் பெட்டகம்’ என்றும் அதுவும் இன்னும் நிறையாத பெட்டகம் என்றும் அறியத்தர விரும்புகின்றேன்.

மலையகத் தமிழரின் நாட்டார் இலக்கியங்களை முழுமையாகத் தேடி, பூரணப்படுத்த முன் வரும் இலக்கியவாதிகளுக்கும், இச் சமூகத்தின் சிந்தனையாளர்களுக்கும் இந்த எனது சிறு சேமிப்பு, பக்கத் துணையாகவும், வழித்துணையாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன். எனக்கு முன்பும் மலையக நாட்டார் இலக்கியங்களைச் சேகரித்து தொகுப்பு வெளியிட்டவர்களும் நிறைவான படைப்பை முன் வைக்கவில்லை என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

அத்துடன் இவர்களை விட கொஞ்சம் வித்தியாசமாக நாட்டார் பாடல்களோடு எழுத்தறிந்தவர்கள் படைத்த ஜன ரஞ்சகமான நவரசப் பாடல்களையும், சேகரித்துத் தந்துள்ளேன். காரணம் என்ன-வெளில் இப் பாடல்களும் நாட்டார் பண்பியலைக் கொண்டிருப்பதாலேயாகும். மேலும் எனது இத்தொகுப்பில் அமரர் கவிமணி சி.வி.வேலூப்பிள்ளை வெளியிட்ட தொகுப்பிலிருந்து கணிசமான பாடல்களையும், “கண்டிச் சீமையிலே” தொகுப்பிலிருந்து சில பாடல்களையும் இணைத்திருப்பதன் காரணம் அவைகள் இத்தொகுப்பிலும் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனாகும் என்பதையும் அறியத்தருகின்றேன்.

இந்த நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள தமிழ்ப் பெருமகன் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கட்கும் அணிந்துரை வழங்கியிருக்கும் கல்விமானும், கலை இலக்கியவாதியும், சமூகச் சிந்தனையாளருமாகிய திரு.வடிவேல் செல்வராஜ் அவர்கட்கும், முன்னுரை வழங்கியிருக்கும் கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் மக்களின் நாட்டார் இயல் ஆய்வாளரும், இலக்கியவாதியும், சட்டத்தரணியுமாகிய திரு.எஸ். முத்துமீரான் அவர்கட்கும், இளம் கல்வியாளரும், மலையக சமூக ஆய்வாளரும், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் மிக ஆர்வம் கொண்டவருமான திரு. சந்தியப்பன் கருணாகரன் அவர்கட்கும், நன்றி கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அத்துடன் இந்தத் தொகுப்பு வெளிவருவதற்கு எனது கரங்களாகவே இருந்து, உழைத்து, எழுத்து வேலை, கணினி பதிப்பு வேலைகளில் உறுதுணை புரிந்த மனைவி தமயந்தி சியாமளா சிவலிங்கம், இவரோடு இணைந்து கணினி பதிப்பில் முழு பங்கு கொண்டு உழைத்த எனது மருமகள் செல்வி காஞ்சனா இராஜ-கோபால், இவர்களுடன் நாட்டுக்கூத்து கலைஞர்களின் பாடல்களை ஓலிப்பதிவு செய்திலும், அவர்களை நேரில் சென்று சந்திப்பதற்கு எனக்கு உதவி புரிந்ததிலும், கணினி படைப்பு பணியிலும், அரியப் பொக்கிஷங்களான நமது ஆரம்பகாலத் தொழிலாளர்களின் படங்களைத் தேடி, பதிப்புக்கு உதவியதிலும் துணை நின்ற மகன்மார்களான பிரதாப் துஷ்யந்த், அர்ஜுனன் பிரியானந்த், சங்கீத் சதானந்த் ஆகியோருக்கும், எனக்கு பாடல்கள் வழங்கி உதவிய அனைத்து நண்பர்களுக்கும், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கூத்துக்களில் பெரிதும் நாட்டம் கொண்டிருந்த எனது தந்தையார் வழங்கிய கணிசமான பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் நிறைந்திருப்பதையும், எனது தாயாரின் ஒரு தாலாட்டுப் பாடல் இணைந்திருப்பதையும் நினைத்து, இந்நூலுக்கு அட்டைப்பட ஓலியத்தைச் சிறப்புற வரைந்த ஓலியர் சந்திரா எனும் சி.இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும், சிறப்பாக அச்சிட்டு உதவிய டெக்னோ அச்சக்கத்தின் உரிமையாளர் அவர்கட்கும், அவரது உதவியாளர்களுக்கும் நன்றி கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.....

இவ்வண்ணம்,

மு.சிவலிங்கம்

(தொகுப்பாசிரியர்)

12.11.2007

56, ரொசிட்டா வீடமைப்புத் திட்டம்,
கொட்டகலை.

தொ.பேசி - தொ.நகல் - 051 2223012

கை தொ.பேசி - 077 5757202

மின் அஞ்சல் - moonaseena@yahoo.com

பாடல்கள் வழக்கி உதவியவர்கள்

திரு.முத்து முருகன் (வாவி கண்டபுரம், முருக்கன்குடி, திருச்சி)-
பெரிய மல்லிகைப்பூ - தலவாக்கொல்லை

திரு.ஜெகநாதன் பழனிவேல் - பெரிய மல்லிகைப் பூ - தலவாக்-
கொல்லை

திரு.பழனியாண்டி (தலாங்கந்தை) பெரிய மல்லிகைப் பூ -
தலவாக்கொல்லை

திரு.சின்னப்பர் செபஸ் தியான் பெரிய மல்லிகைப் பூ -
தலவாக்கொல்லை

திரு.முருகன் முத்து பெரிய மல்லிகைப் பூ - தலவாக்கொல்லை
திரு.நாராயணன் கங்காணி - பெரிய மல்லிகைப் பூ தலவாக்-
கொல்லை

கலைஞர் திரு. ஜே.பிரான்ஸிலீஸ் - பத்தனையூர், பத்தனை

திரு.பரசுராமன் - ஐநாயகம் - இராணியப்பூ தோட்டம் -
கொட்டகலை

திரு.எம்.முருகன், நாடக மாஸ்டர் - ரோசிட்டா டிவிஷன் -
கொட்டகலை

பாடகர் திரு.பூ.ராமையா கங்காணி - பெரிய மண்வெட்டி
தோட்டம், - கொட்டகலை

திரு.ஆர்.சந்திரமணி - பெரிய மண்வெட்டி தோட்டம் -
கொட்டகலை

திரு.எஸ். குமாரசாமி - ஹரிந்டன் தோட்டம் - கொட்டகலை

திரு.எஸ்.முனீஸ்வரன் ஜஸ்டின் - இஸ்காடு, மே பீல்ட், - அட்டன்
கலைஞர் திரு. வி.கிருஷ்ணகுமார் - கல்கந்தை, யுலிபீல்ட் - அட்டன்
திரு.ஜே.ஜேசுதாசன் - வெலிழையா மேல் கணக்கு - அட்டன்
கவிஞர் திரு.அ.மகாலிங்கம் - வெளிமடை தோட்டம் - வெலிமடை

கவிஞர் திரு.குறிஞ்சித்தென்னவன் - லபுக்கலை மேல் கணக்கு -
லபுக்கலை

திரு.சி.குப்புசாமி - லபுக்கலை மேல் கணக்கு - லபுக்கலை
ஓவியர் திரு.சி.இராமச்சந்திரன் - லபுக்கலை மேல் கணக்கு -
லபுக்கலை

கவிஞர் திரு. தமிழோவியன் - வினித்தகம் - பதுளை
திரு.கே.கே.ஜில் சுல்தான் - 152 A - லோவர் வீதி - பதுளை
திரு.சி.வே.ராமையா (சி.வே.ரா) - 237, நீர்கொழும்பு வீதி - வத்தளை
திரு.பொன்னையா அங்கப்பன் - மிளகு சேணை, நாகசேணை
விந்துலை

கலைஞர் திரு.பெரியண்ணன் செல்லதுரை - கொட்டியா
கொல்லை தோட்டம் - பொகவந்தலாவ

கலைஞர் திரு.பசுறையூர் கே. வேலாயுதம் - 136, கோவில் வீதி -
அப்புத்தளை

திரு.குமார் வேலாயுதம் - பண்டாரவளை தோட்டம் - பண்டார-
வளை

திரு.வி.எஸ்.கோவிந்தசாமி தேவர் - யட்டியாந்தோட்டை-
யட்டியாந்தோட்டை

திரு.ஏ.எம்.ராமையா தேவர் - நாவல்நகர் - நாவலப்பிட்டி
திரு.கிருஷ்ணன் ஜெயகாந்தன் ஆசிரியர் - இஸ்காடு- டிக்கோயா
திரு.ச.தவச்செல்வன், ஆசிரியர் - சின்ன வேர்கொல்லை -
டிக்கோயா

திரு.ஆர்.மேகநாதன், அதிபர் - நல்லதண்ணி த.ம.வி - மஸ்கெலியா
திரு.எஸ்.ரவிச்சந்திரன் - அயோனா தோட்டம் - அக்கரபத்தனை
செல்வி ஆர்.புவனேஸ்வரி - கிலைஸ் டேல் தோட்டம் -
அக்கரபத்தனை

திரு.எம்.இராமலிங்கம் - ஆசிரியர் - (முன்னாள் நாடாளுமன்ற
உறுப்பினர்)- இழுக்குவத்தை தோட்டம் - ராகலை

(இவர், பாடகர்களாகிய ஜில், கோவிந்தசாமி, ராமையா ஆகியோரின் புத்தகங்களை வழங்கிய எனது நண்பராவார்)

செல்வி.அக்னஸ் சவரிமுத்து - ஆசிரியை-வடக்கு மடக்கும்புர த.வி-வட்டக்கொடை, (கோலாட்டம்)

எழுத்தாளர் திரு. எஸ்.இராமையா - ரதல்லை தோட்டம் - நானுழையா

ஓப்பாரி பாடல்

திருமதி.கோகிலாம்பாள் மூக்கையை, பூச்சிகொடை - ரம்பொடை தாவாட்டு

திருமதி.சகுந்தலாதேவி கோவிந்தன், எடின்பரோ - நானுழையா

கோடாங்கி பாடல் -

திரு.ஆறுமுகம் செல்வராஜ், கிழவி தோட்டம் - கொட்டகலை

திருமணம் - மணமகள் கேவிப்பாடல் -

திருமதி.கே.செல்லம்மா தங்கவேல், இஸ்காடு - அட்டன்

தமிழக நடிகர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் (நாகரீக கோமாளி... பாடல்)

தமிழக நடிகர் டி.எஸ்.துரைராஜ் (சிண்டுக்கட்டி முடிஞ்சிக்கிட்டு.... பாடல்)

மக்கள் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் (ஓரம் கிழிஞ்சாலும்.... பாடல்)

துணை நூல்கள்

தமிழ் நாடக வரலாறு

கலைமாமணி கவிஞர் கு.சா.கிருஷ்ணமூர்த்தி

தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்

தொகுப்பாசிரியர் திரு. நா.வானமாமலை

மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்

அமரர் கவிமணி சி.வி.வேலுபிள்ளை

சமுத்து மலையக்க் கூத்துக்கள்

கலாநிதி காரை செ.சந்தரம்பிள்ளை

தமிழ் சாகித்திய விழா மலர் 1993

இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

கண்டிச் சீமையிலே

நு / டெஸ்போர்ட் தமிழ் வித்தியாலயம் வெளியீடு

வரலாற்றுப் படங்கள்

திரு.எஸ்.முத்தையா (The Indo Lankans Their 200 year Saga)

வெண்கல முரசு, மலைநாட்டுத் தமிழர் குரல்,

வீரதமிழர் முரசு, தோட்டத் தொழிலாளர் குரல்

திரு.வி.எஸ்.கோவிந்தசாமி தேவர்,

திரு.ஏ.எம்.ராமையா தேவர்

மலைக்காட்டு மகாராஜா குரல் ஒசை, படுகொலை சிந்து,
பரிதாப கீதம்

திரு.கே.கே.எஸ்..ஜில்

சமரச முரசு

திரு.கா.சி.ரெங்கநாதன்

பொருளாக்கம்

நுழை வாசல்	01
பாகம் - ஒன்று படின் பாடல்கள்	07
பாகம் - இரண்டு நாடகப் பாடல்கள்	60
பாகம் - மூன்று வீதிப் பாடல்கள்	69
பாகம் -நான்கு சூத்துப் பாடல்கள்	88
பாகம் - ஐந்து பஜனை பாடல்கள்	126
பாகம் - ஆறு கோலாட்டப் பாடல்கள்	132
பாகம் - ஏழு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	136

நுழை வாசல்

பிரித்தானிய காலனித்துவவாதிகள் 1827 ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குத் தென் னாட்டுக் கூவி விவசாயிகளைத் தங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாக அழைத்து வந்தனர். இந்தத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் பாதைகள் அமைக்கும் ஆரம்ப காலத்து அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு பிள்ளையார் சுழி போட்ட முதல் மனிதர்கள் என்று வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர்களாக உள்ளனர். மோட்டார் வாகனப் பாதைகள், பாலங்கள், புகையிரதப் பாதைகள், அரச திணைக்கள் கட்டிடங்கள், வசிப்பிடங்கள் ஆகியன நிர்மாணிப்பதற்காகவே முதற் கட்ட தொழிலாளர் அழைத்து வரப்பட்டனர்.

1827 லிருந்து இவ்வாறான தொழிலாளர் அழைத்து வரப்பட்டனர். பிரித்தானியர் காலத்துக்கு முன்பு, டச்சுக்காரர்களும் வாசனைப் பயிர்களை பயிரிடுவதற்கு 500 முதல் 1000 இந்தியத் தமிழர்களை அழைத்து வந்துள்ளனர். இவர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் பிரித்தானிய வெள்ளைக்கார வியாபாரிகள் பெருந்தோட்டப் பணப்பயிர் (Cash Crop) உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டார்கள். இவர்களின் முதல் தோட்டப்பயிர் கோப்பி பயிர்ச்செய்கையாகும். கோப்பி பயிர் செய்கைக்காக தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள்.

கோப்பிப் பயிர், சிங்கோனா பட்டை, குயினா பட்டை, தேயிலைப் பயிர் என்ற பெருந்தோட்டத் தொழிலில் ஒரு நூறாண்டு காலம் (1827-1927 வரை) மிக மிகத் துயரம் அனுபவித்தக் காலமாகும். இந்த நூறாண்டுக் காலம் ஓர் இருண்ட காலமெனக் கணிப்பிடலாம்.

இந்த இருண்ட காலத்துக்குள் வாழ்ந்த மக்கள் தாய்நாட்டையே நினைத்துக் கொண்டு உற்றார் உறவினர்களை ஒவ்வொரு விநாடியும் நினைவில் இறுத்தி வருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.. அவர்கள் மனிதர்களாகவே மதிக்கப்படவில்லை. “ஆள்கட்டி” என்று சொல்லப்படும் வெள்ளைக்காரர்களின் கைக் கூலிகளான கங்காணிகளே தங்கள் சொந்த மக்களை மிகக் கொடுரமாகச் சித்திரவதை செய்தனர். இந்தியக் கிராமங்களில் சக மக்களை உருட்டிப் புரட்டி சண்டித்தனம் புரியும் சுபாவங்களைக் கொண்டவர்களையே பிரிட்டிஷ்காரர்கள் அறிந்து, அவர்களை ‘ஆள் கட்டும்’ வேலைக்கு தங்களின் ஏவலாளிகளாக அமர்த்திக் கொண்டனர். தொழிலாளர்களிடம் நேரடி தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளாமல் இவர்கள் மூலமே உழைப்பைச் சுரண்டினார்கள். இந்தக் கைக் கூலிகளே தங்களுக்கு மேல்திரி என்ற நாமத்தைப் போல ‘கங்காணி’ என்ற அதிகாரப் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டார்கள்.

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் கொடுரமான ஆட்சிக்கும், நிலப் பிரபுக்களான ஐமீன்தார், மிராசுதார், பண்ணையார் ஆகியோரின் மனிதாபிமானமற்ற ஒடுக்கு முறைக்கும், சாதி கொடுமைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க முடியாமல், நிலமற்ற இந்தக் கூலி விவசாயிகளும், நிலமுள்ள விவசாயிகளும் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு நில வரி கட்ட முடியாமல், நிலங்களைப் பறி கொடுக்கும் நிர்பந்தமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டு இலங்கைக்கு “பஞ்சம் பிழைக்க” வந்தார்கள். பிறந்த மண்ணிலேயே பிழைக்க முடியாமல் கண்ணீரையும், வறுமையையும் மடியில் கட்டிக் கொண்டு கடல் கடன்து வந்தார்கள்.

இலங்கைக் காடுகளை அழித்த தமிழ் மக்கள் வாழ்வில் ஒரு 100 ஆண்டுகள் கொடுரம் நிறைந்த ஆண்டுகளாக இருந்தன (1827-1927). இந்தக் காலத்தைக் கண்ணர் நிறைந்த காலமாக, துயரம் நிறைந்த காலமாக, இருண்ட யுகமாக (Dark Era) வரலாறு கூறுகின்றது. ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோ கறுப்பின மக்களை, காட்டு மான்களைப் போல, கடல் மீன்களைப் போல, வளை வீசிப் பிடித்து பல மாதங்கள் கடல் பயணத்தில் கடத்திச் சென்று அடிமை வியாபாரம் செய்த போது, ஏற்பட்ட மனிதச் சாவுகளை விட, கொஞ்சம் நாகர்கமாக “அழைத்து” வரப்பட்ட தென்னாட்டுக் கூலித் தொழிலாளர்களின் சாவுகள் அதிகமானவை. இவ்வாறான துயரங்கள் தென்னாபிரிக்கா பீஜித்தீவு, மலேசியா, மேற்கிந்திய தீவுகளுக்குச் சென்ற தமிழர்களுக்கும் நேர்ந்தன எனலாம்.

1927 ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மக்கள் மேல் மனிதாபிமான காற்று வீசியது. இவர்கள் ஒரு நூறாண்டு கால இருண்ட வாழ்க்கையை அனுபவித்ததால் துன்பங்களை எல்லாம் சகித்துக் கொள்ளக் கூடிய மனப் பக்குவத்தைத் தாங்களே உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள். மெல்ல மெல்ல இந்தியாவில் வாழ்ந்த சகஜ வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினார்கள்.

எழுதவும், வாசிக்கவும் தெரியாத இந்த பாமர மக்கள் தங்கள் மூளைக்கெட்டியவாறு ஆட்டம் பாட்டம் என்று பாமரக் கலைகளை உருவாக்கினார்கள். உயிர் வாழும் நாட்களுக்கு “வாழ்க்கை” என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டார்கள்..! அந்த வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குப் பிடிப்பு ஏற்பட்டது. வாழ்வியல் அம்சங்கள் மூளை விடத் தொடங்கின.

தொழில் ஒய்ந்த நேரங்களில் கேவி பேசிக் கொண்டும், சிரித்தும், கிண்டல், நையாண்டி என்று ஒருவரை ஒருவர் செல்லமாகக் குத்தல் பேசிச் சிரித்து மகிழ்ந்தார்கள். சிலர் ‘எடுத்துக்கட்டி’ பாட்டுப் பாடினார்கள். குடம், குண்டான் சட்டி, தகர டப்பா என்ற வீட்டுப் பொருட்களைத் தட்டித் தாளம் இசைத்தார்கள். ஒவ்வொரு துயர நாளின் பொழுதையும் அவர்கள் மறக்கடித்தார்கள்.

சிந்தனை உதயம்

உற்சாகம் கொண்ட சிலர் விறகுக் கரியையும், அடுப்புச் சாம்பலையும் அரிதாரமாகப் பூசி, வேசம் கட்டி ஆடினார்கள். அந்த ஆட்டங்களில் குரங்காட்டம், கரடியாட்டம், புலியாட்டம், குதிரையாட்டம், காவடியாட்டம், கோலாட்டம், கும்மியாட்டம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அவர்களைப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தின. சிந்திக்கத் தெரிந்த சில இளைஞர்கள், கோஷ்டியாகக் கூடித் தங்கள் சமூகத்தைப் பற்றி உரையாடத் தொடங்கினார்கள். அதுவே முதற் கட்ட சிந்தனை அரும்பிய காலமாகும். ஒரு பரிணாம வளர்ச்சி மெல்ல உதயமாகியது..

சதா சொந்த ஊரையும், சொந்த பந்தங்களையும் நினைத்து வேதனைப்படுவதை மறக்கடிக்கச் செய்வதற்காக, இவ்வாறான கூத்துக்களை நடத்தி, மக்களை சிரித்து மகிழ்வதற்கு நிர்ப்பந்தம் செய்தார்கள்..!

காலம் நகர்ந்தது. 1900 லிருந்து தமிழ் நாட்டுக் கிராமிய மட்ட வழக்கத்தில் இருந்த தெய்வ வழிபாடுகளின் மூலம் சாமிப் பாட்டு, சமயப் பாட்டு, மாரியம்மன் தாலாட்டு, குழந்தை தாலாட்டு, ஒப்பாரி பாடல், கோடாங்கி பாடல் போன்ற வாய் மொழிப் பாடல்களை, தேசிங்கு ராஜன் கதை, பெரிய எழுத்து விக்கிரமாதித்தன் கதை, பவளக் கொடி, மனோன்மணி, அல்லி அரசாணி மாலை, காத்தவராயன் கதை, குறவஞ்சி, ராமாயணம், மகாபாரதம், காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அர்ச்சனன் தபசு, போன்ற இசை நாடகங்கள், கூத்துக்களை ஒவ்வொருவரிட- மிருந்தும் அரை குறையாக அறிந்து, புரிந்து பின்னர் தங்கள் சொந்த முயற்சியில் முழுமையாக்கிக் கொண்டார்கள்.

ஏடறியாத, எழுத்தறியாத பாமர மாந்தர்களின் வாய் மொழிப் பாடல்கள், சங்கக்கால சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களையே மின்சம் அளவுக்கு பெறுமதி வாய்ந்தனவாகத் திகழ்கின்றன. உழைப்புத் துறையில், வயல் வெளி விவசாயிகளின் பாடலாகவிருந்தாலும் சரி, தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, காலனித்துவ பிரித்தானிய ஆட்சியினர் வியாபார நோக்கில் உருவாக்கிய பெருந்தோட்டப் பணப்பயிர் தொழிற்துறையைச் சார்ந்த கூவித் தொழிலாளர்களாயினும் சரி, அவர்கள் பாடிய ஆனந்தப் பாட்டுக்கள், நெஞ்சை உருக்கும் சோகப்பாடல்கள், மனதைக் குலுங்க வைக்கும் நையாண்டிப் பாடல்கள் ஆகியன இலக்கிய அந்தஸ்து நிறைந்த ஏராளமான பாடல்கள் எம் மனம் கவர்ந்தனவையாக இன்றும் மிளிர்கின்றன. “ஆடிப்பாடி வேல செஞ்சா அலுப்பிருக்காது. அதில் ஆனும், பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது...” போன்ற நவீன சினிமாப் பாடல்கள் எல்லாம் ஆரம்பக் காலத்துப் பாமரப் பாடல்களை அடியொட்டியே தோன்றியுள்ளன எனலாம். நா கூசம் அளவுக்கு நையாண்டித் தனமாகப் பாடிய பாடல்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. வரம்புக்குள் வரக்கூடிய பாடல்கள் சிலவற்றை மட்டுமே நான் இங்கு எடுத்தாண்டிருக்கிறேன்..!

“பஞ்சம் பிழைக்க” வந்த மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மனதுக்குள் மனனம் செய்து இறுத்திக் கொண்ட கதை, பாட்டுக்கள் யாவற்றையும் வாய்மொழிக் கலையாக, வாய் மொழி இலக்கியமாக இலங்கை மன்னுக்கு எடுத்து வந்தனர்.

“கண்டி சீமைக்கு வேணாம் கங்காணியாரே..! நாங்க சொந்த ஊருக்கே போறோம் சாமி..” என்று ஆள்கட்டிகளின் காலில் விழுந்த அனுபவங்களை நினைத்தார்கள். பலவந்தமாக மலபார்காரர்களின் படகுகளில் ஏற்றப்பட்டு இக்கரைக்கு வந்தவர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை நினைத்து வருந்தினார்கள். அந்தத் துயர அனுபவங்களை ஒப்பாரியாகப் பாடினார்கள். பசி ஆறலாம் - பட்டினி மறக்கலாம் - சொந்த நிலம் பெற்று வீடு கட்டி வாழலாம் - என்ற இன்பக் கனவுகளையெல்லாம் மனதில் நிறைத்து, ஏறி வந்த கனவுப் படகுகள் பல கடலில் கவிழ்ந்ததையும், இவர்களை கரை சேர்த்தக் கதைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் மீட்டி நினைத்தார்கள்.

கடல் எப்படி கொடுரமாக இருந்தது.. கடல் எப்படி கொந்தளித்தது.... கடல் பயணம் எப்படி இருந்தது.. இரு நூறு, மூன்றாறு பேர்கள் அக்கரையில் படகுகளில் புறப்பட்டு.. இக்கரையில் நூறு, நூற்றைம்பது மிஞ்சவதும்.. மீதி கடலோடு அமிழ்ந்து போன சம்பவங்கள் போன்ற அனுபவங்களை எல்லாம் பாடலாகக் கோர்த்துப் பாடினார்கள். இவைகள் எல்லாமே ஏட்டில் எழுதாத இசையாகவே நெஞ்சுக்குள் வாழ்ந்து வந்தன. அந்தப் பாமரப் பாடல்களே நாள்டைவில் இந்த மக்களின் இலங்கை வருகைக்கு வரலாற்றுத் தகவல்களாகச் சான்று பகிர்ந்தன.

வருகின்றார்கள்.. ஒளிப்பதிவாளர் என்ற உயர்ந்த தொழிற்சார்ந்த பெயரும் இன்று உருவாகி விட்டது.

மேடையில் நடிக்கும் நடிகர்களை சபையோருக்குக் காட்டுவதற்காக ஒவ்வொரு நடிகர்கள் அருகிலும் சென்று பந்தம் பிடிப்பார்கள்..! அந்தப் பந்த வெளிச்சத்திலேதான் கதாப்பாத்திரங்களைப் பார்த்து சபையோர்கள் நாடகத்தை ரசிப்பார்கள். நடிகர்கள் உடுத்தியிருக்கும் மணியுடைகள் பந்த வெளிச்சத்தில் பிரகாசிக்கும்..! இந்த விதமான கலைச் சேவகர்களின் பெயர்தான் பிற்காலத்தில் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு ‘பந்தக்காரன்’, “பந்தம் பிடிப்பவன்” (Sneaker) என்று மற்றவர்களை பொல்லாங்கு சொல்பவனுக்குப் பெயரிடப்பட்டது..!

மேற்கத்திய நாடுகளில் சர்க்கலில் இடையிடையே வந்து கோமாளித்தனங்கள் செய்யவர்கள் பழுன்கள் (Bafoon) எனப்படுவார்கள்.. இந்த பழுன்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகவே வெனில் நகரத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது.. என்றால் நம்ப முடியுமா..? இந்தக் கல்லூரியில் பல நாட்டு மாணவர்களும் வந்து பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இதில் பயின்றவர்கள் நகைச்சவை மிக்க பழுன்களாகப் பட்டம் பெற்று, வெளியேறுகிறார்கள்.

பழுனாக வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவர்கள் மட்டு-மின்றி, நகைச்சவையில் நாட்டமுள்ளவர்கள், வேறு துறையில் இருப்பவர்களும் கூட இந்தக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

வேறு எந்தக் கல்லூரியில் படிப்பவர்களுக்குக் கூடப் போர் அடிக்கலாம். ஆனால், இந்த பழுன் கல்லூரியில் படிப்பவர்களுக்குப் போர் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

மனைவிகள், காதலிகளின் வற்புறுத்தலின் பேரில் பழுன் கல்லூரியில் சேருகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். பழுன் பயிற்சி பெற்ற கோமாளிகளையே பல பெண்கள் விரும்பிக் காதலிக்கிறார்கள்..!

சர்க்கஸ் நடுவே வந்து கோமாளி விளையாட்டுக்களைச் செய்யும் பழுன் என்னென்ன வகையில் திறமை பெற்றவராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆறு வகை இலக்கணங்களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

அடிப்பது போல் நடிப்பது - விழுவது போல் நடிப்பது - பலவகைக் குரலில் பேசுவது - மற்றவரை நம்பச் செய்து ஏமாற்றுவது, அதிசயப்படுவது போலுக் கண்களை மட்டுமல்லாமல், முகத்தையும் அகலமாக்கிக் கொள்வது - தெரிந்த விஷயமானாலும் தெரியாத முட்டாள்களைப் போல பாவனை செய்வது ஆகிய ஆறு வகைகளில் எவர் ஒருவர் தேர்ச்சி பெறுகிறாரோ அவரே சிறந்த பழன் ஆவார்.

மேலே கண்ட இலக்கண முறைப்படி அத்தனை மாணவர்களையும் பயிற்றுவிப்பதில், இந்த வெனில் நகரப் பழன் பயிற்சிக் கல்லூரி முதலிடம் வகிக்கிறது.

உலகம் பூராவும் இருந்து ஏராளமானோர் வந்து இந்த பழன் கல்லூரியில் படிக்கின்றனர் என்றால், பழன் பயிற்சி ஒருவரை எந்தளவு பைத்தியமாக்கி இருக்கிறது என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் பிரதேச சுவாத்திய நிலைக்கேற்றவாறு வெய்யிற் கால, வசந்த கால மாதங்களில் திருவிழாக்கள் நடை பெறும். இக் காலங்களில் நாடகங்கள் நடத்துவார்கள். தோட்டத்து நாடகங்களைப் பார்ப்பதற்கு முதல் வரிசையில் சீமானும் (தோட்டத்துரை) சீமாட்டியும் (துரையின் மனைவி துரைச்சாணி) பெரிய கங்காணியும், சில்லறை கங்காணிகளும், ஏனைய உத்தியோகத்தர்களும் முன்வரிசையில் ஆசனமிட்டு உட்கார்ந்திருப்பர்.

அக்கம் பக்கத்தில் தொழிலாளர் குடும்பங்கள், சிறுவர்கள் ஆகியோர் சாக்கு, படங்கு, துண்டுத் துணிகளுடன் நிலத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். பலருக்கு முன்வரிசைக்காரர்களால் நாடகக்காட்சிகளைப் பார்க்க முடியாதபோது, சிலர் எம்பிப் பார்ப்பார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் உள்ளவர்கள் கூச்சலிடுவார்கள். இவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்ற ரசிகப் பெருமக்கள் மேடையை நோக்கி கற்களை வீசுவதும் உண்டு...! இந்த நேரத்தில்தான் கோமாளி என்ற பழன் சபையை சமாதானப்படுத்த மேடையில் தோன்றுவான்.

வந்தனம் வந்தனம்
என்று வந்தேனுங்க..!
வந்த சனம் எல்லாரும்
குந்தனுங்க..!

பழுன் (Baffoon) என்ற கோமாளி தோட்டத்து நாடகத்தில் மிக முக்கியமான மூலப் பாத்திரமாக இருப்பவனாகும். இவன் தான் நாடகத்தைக் கொண்டுச் செல்பவன். பழுன் என்பது ஆங்கிலச் சொல்லாகும். நாள்டைவில் இந்தப் பெயர் தமிழ் சொல்லாகவே மாறிவிட்டது...!

நாடகத்தில் திரை மூட முடியாமல் அல்லது விலக்கமுடியாமல் சிக்கிக் கொண்டால்... உடனே பழுன் ஓடி வந்து ஏதாவது கிண்டல் பேசிச் சிரிக்க வைத்து விடுவான்.

கொஞ்சம் கண்ணே மூடிக்கங்க..!
சிக்கிக் கெடக்கும்
சேவைத் துணியை
சீர்செய்து கொள்ளோம்..!

என்று திரைச் சேவை வேலைகளைச் செய்து கொள்வான். நாடகங்களில் பழுன் எந்த நேரமும் வந்து செல்லலாம். உள்ளே நடிகர்களுக்கு வேசம் கட்டுவதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டு விடலாம்... சில நடிகர்களுக்கு இன்னும் வசனங்களைத் திருத்தமாகப் பேசுவதற்கும், மனப்பாடம் செய்வதற்கும் நாடக வாத்தியார் நெறிபடுத்திக்கொண்டிருக்கலாம்.. அல்லது அடுத்தக் காட்சியில் தோன்ற வேண்டிய ‘அரசன்’ மேடைக் கொல்லைப்புரத்தில் பீடி புகைக்கவோ, சிறுநீர் கழிக்கவோ அல்லது ரகசியக் காதலியைத் திருட்டுத்தனமாகப் பின்புறம் வரச் சொல்லி ‘நான் ராஜா மாதிரி இருக்கிறேனா’ என்று கேட்கவும் போயிருக்கலாம்...!

இதற்கிடையில் சீன் திறக்கப்பட்டிருக்கும்..! மகாராணி மட்டும் வந்து பூந்தோட்டத்தில் மகாராஜாவுக்காகக் காத்துக்-கொண்டிருப்பாள். உள்ளே மகாராஜாவைக் காணோம்..! தேடவேண்டிய நிலைமை. இந்த தர்ம சங்கடத்தைச் சமாளிப்பதற்கு பழுன் மேடைக்கு வந்து “மகாராணி..! மகாராஜா உங்களை அழைக்கிறார்...!” என்று மகாராணியை உள்ளே கூட்டிச் சென்று விடுவான். நாடக மாஸ்டர் ‘அரசனை’ இழுத்துப் பிடித்து “அந்தாண்டி.. இந்தாண்டி...!” என்று ஏசித் தீர்த்து விடுவார்..!

சில நாடகங்களில், சபையோர்களிடமிருந்து நாடகக்-காரர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையிலும், பழுன் நியாயம் தீர்ப்பவனாக மேடையில் தோன்றுவான். இல்லாவிட்டால் கல்லெறி மழையாகப் பெய்து விடும்..!

கோவணத்துடன்தான் நிக்கனும். அதனால் நீ சேலையை உரிய முடியலையே... எனக்கு மயக்கம் வருதே...ன்னு கீழே உழுந்துரு. நாங்க சீனை மூடிக்கிறோம்.” என்று சொல்லி விட்டு போய்விட்டான். துச்சாதனனும் களைப்பில் மயங்கியவனாகக் கீழே விழுவும், அதுபோல சீன் மூடப்பட்டது. கயிறு சரி செய்யப்பட்டு மறு காட்சியில் கிருஷ்ணன் வந்து அபயம் கொடுப்பதும், துச்சாதனன் மீளா மயக்கத்தில் கிடப்பது போலவும் காட்சி முடிந்தது...!

இன்னொரு நாடகத்தில் இதே போன்ற சம்பவம்..!-

பொதுவாக நாடகங்களில் ஆண்கள்தான் பெண் வேடம் கட்டுவார்கள் (ஸ்திரி பார்ட்). ஒரு நாடகத்தில் ராஜா, ராணி நந்தவனத்தில் உலாவும் காட்சி..... மகா ராணிக்கு இரண்டு பெரிய தேங்காய் சிரட்டைகள் கட்டி, அழகான மார்பகங்களாய் மார்புக் கச்சையும் கட்டி இருந்தார்கள். காட்சியில் மகாராணி மகா ராஜாவைப் பார்த்து, “மன்னவா..! இந்த மலர்கள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன..!” என்று குனியும் போது மார்பு சிரட்டைகள் இரண்டும் நகர்ந்து வயிறு வரை வந்து விட்டன..! சபையோர்கள் இதைப் பார்த்து விடுவதற்கு முன்பு பழுன் இதைக் கண்டு விட்டான். உடனே அவன் ஓடி வந்து மகாராணியை மறித்து, “ மகாராணி..! உங்கள் தோழி மதன மோகினி மயங்கிக் கிடக்கிறாள். வாருங்கள்.. வாருங்கள்..” என்று சபைக்கு மகாராணியின் முதுகைக் காட்டியவாறு அழைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று, மார்பகங்களைச் சரி செய்து, மீண்டும் நந்தவனத்திற்கு மகாராணியை அனுப்பி வைத்தான்..!

இப்படியெல்லாம் மேடை தொழிலில் நுட்பத்திற்கும் மேடையில் நடந்து விடும் தூர்ப்பாக்கியமான சம்பவங்களுக்கும் ஈடு கொடுப்பதில் பழுன் என்ற கட்டியக்காரன் பாத்திரம் பல காரியங்களுக்கு தந்திரமாக உதவி செய்யும் தொழில்நுட்ப உதவியாளனாகியது..!

வெள்ளைக்காரர்களின் கைக்கூலிகளான கங்காணிகளினதும், வெள்ளைக்காரத் துரைகளினதும் அடக்கு முறையில் பரிதவித்த மக்கள் தங்களின் ஒரு நாள் வேலை முடிந்து “ஆஞ்ச ஓஞ்சிய” இரவு நேரங்களில் ... நித்திரை செய்வதற்காகக் கிடைத்த ஓய்வு நேரங்களில், தங்களை சந்தோசப்படுத்திக்கொண்டார்கள். தினந்தோறும் அனுபவிக்கும் துயரங்களை மறந்து கொஞ்ச நேரமாவது சிரித்து மகிழ விரும்பினார்கள்.

பாடல்களில் காதல் கதைகள் இருப்பதைக் காணலாம். பல பாடல்களில் வெறுமனே கிண்டல், கேலி, நையாண்டி குணங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். பல பாடல்களில் சிலேடையான “கெட்ட பேச்சு” இருப்பதையும் காணலாம்..!

பழன் பாடல்களை விடுத்து, கடினமான வேலை செய்யும் பொழுது தனி மனிதப் பாடல்கள் வாய் கூசும் படியான தூசன் வார்த்தைகளையும், எதுகை மோனை வார்த்தைகளாகக் கோர்த்து, சந்தம் கெடாது பாடும் பாடல்களும் நிறைய இந்த பாமர மக்களின் வாய்களில் இன்று வரை முனு முனுக்கப்படுகின்றன..! இவைகள் மிக மிக விரசமான பாடல்களாகவும் இருக்கின்றன. சிங்கள மக்களிடமும் இவ்வாறான பாடல்கள் இருக்கின்றன..! சர்வதேச ரீதியிலும் உழைக்கின்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தினரிடம் இவ்வாறான கிராமிய மணம் வீசும் விரசப் பாடல்கள் இருக்கின்றன.

ஆங்கில நாட்டார் இயல் பாடல்களில் ‘யாண்ஸ்’ என்ற கேலிக் கதைகளும், விரசமான வார்த்தைகள் நிறைந்த கதைகளும், கவிதைகளும் கூட இலக்கிய ரசனை நிறைந்தவையாக (Vulgarism in Literature) காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியத்தை (Folk Literature) வாய் மொழி இலக்கியம் என்றும், நாட்டார் பாடல்களை (Folk Songs) என்றும், நாட்டுப் புறக் கதைகளை (Folk Tales) என்றும் - நாட்டார் வழக்காற்றியலை (Folk Loristics) என்றெல்லாம் பல அம்சங்களாக இவ்விலக்கியத்தைப் பகுதி படுத்துகின்றோம். இன்றும் இந்த நவீன யுகத்திலும் கூட பாமர மக்களின் சமூகத் தொகுதிக்குள் வார்த்தைகளும், வசனங்களும், வசை மொழிகளும் இலக்கியச்சவை நிறைந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகை இலக்கியத்தில் நாட்டார் பாடல்களோடு, பெருந்தோட்டப்புற நாடகங்களில் பாடப்பட்டு வரும் கோமாளி என்ற பழன் பாடல்களையும், அவனது உரையாடல்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது எண்ணமாகும். ஏனெனில் இவ்வகை நாடகப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல் அம்சங்களைக் கொண்டவையாகும். ஐம்பதுகளுக்குப் பிறகு மூன்றாவது தலைமுறையினரால் உருவாகிய இப்படைப்புகளை, ஒரு புதிய நாட்டார் இலக்கியச் சேர்க்கையாக, எதிர்கால இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் கணித்துக் கொள்வார்கள், கொள்ளவேண்டும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்... வேண்டுதலுமாகும்.

“ஓவ்வொரு மனிதனும் தனது அந்தரங்க வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பெரிய அயோக்கியனாக இருக்கிறான் என்பதை இவ்வகையான இலக்கியம், மனிதவியல் ஆய்வுக்குத் துணை செய்கின்றன..!” என்று பட்டம் வழங்கிய நிறுவனம் பாராட்டும் வழங்கியது..!

பழன் பாடும் பாடல்கள்

இனி மேல் இந்த அத்தியாயத்தில் பழன் பாடல்களைத் தொடர்ச்சியாக ரசித்துச் செல்லலாம்...

நாடகம் ஆரம்பமாகின்றது.. திரை விலகுகின்றது.. இதோ கோமாளி வருகின்றான்... எப்படி வருகின்றான்..?

இகபர லோகமும் அஞ்சியே நடுங்கும்..

இராவணன் என்னும் மன்னவன் பூமி..

இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தேனே - இங்கே
இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தேனே..

ஹயா..!

வந்தனம் சொல்லித் தந்தேனே..

வந்தனம் சொல்லித் தந்தேனே

தக்கடா தக்கா - தக்கடா தக்கா..

ததிங்கினத்தோம் - தக்கடா தக்கா

வந்தனம் சொல்லித் தந்தேனே..

ஹாய்..!

பப்பளப்பள பளப் பளப் பள

பழன் வந்தேனே - சோக்கா

பழன் வந்தேனே- தலுக்கா

பழன் வந்தேனே

பாங்கான இச்சபைக்கு..

டபாய் தந்தேனே - நானும்

டபாய் தந்தேனே...!

‘டபாய்’ என்றால் என்னவென்றே புரிய வில்லை. ‘சலாம்’ சல்யூட் அடித்து அவர் பாடுவதால் “வணக்கம் தந்தேனே” என்று நாங்கள் பொருள் கொள்வோம்.

சண்டாளப் பாவிக்கு
கண்ணாலம் கட்டி வைக்க
நாதியில்லிங்களா...?

என் அழகப் பத்தி நீங்க அறிஞ்சிருக்க வேணாமா..?

பச்சரிசி போலருக்கும்
பல்லப் பாருங்க - இந்த
பாங்கான கோமாளிக்கு
வாயப் பாருங்க - அட
நெல்லரிசி போலருக்கும்
பல்லப் பாருங்க - இந்த
நேர்த்தியான கோமாளிக்கு
மூஞ்சப் பாருங்க...!

உங்க கிட்ட சொல்லி என்னா பிரயோசனம்..? எனக்கு
கழுத வயசாச்சி...! எனக்கு கலியாணம் கட்டி வைக்க-
ணும்னு எங்கப்பனுக்கும், ஆயிக்கும் அறிவே இல்லாமப்
போச்சி...! என்னா இருந்தாலும் நான் ஒரு ஆம்பிளை-
யாச்சே...! எனக்கும் ஆசா பாசம் இருக்காதா..? நானே
ஒரு பொண்ண பாத்துக்கிட்டேன்...! அந்தப் பொண்ண
கலியாணம் கட்டிக்கப் போறேன்...! இந்த சேதிய இந்த
சபையோருக்கும் சொல்ல மாட்டேன்.... எங்க அப்ப-
னுக்கும், ஆயிக்கும் சொல்ல மாட்டேன்...!

அப்போ யாருகிட்ட மட்டும் சொல்லுவேன் தெரியுங்-
களா...?

ஆத்துக்கு அந்தப்புறம் காக்கா- நான்
கலியாணம் கட்டப் போறேன் சோக்கா - அப்படி
கலியாணம் கட்டப் போறேன் சோக்கா
ஏய் காக்கா நான் சோக்கா...! -
பட்டுன் ஆடிக்கொண்டே திரும்புகிறான். திரை விழுகிறது.

மீண்டும் திரை விலகுகிறது... இன்னொரு காட்சியில் பட்டு
வருகிறான்.

ஏய் மட சனங்களா...! நீங்க ஈந்தியாவுல இருந்து கண்டி
சீமைக்கா பொழைக்க வந்தீங்க...? பஞ்சம் பொழைக்க

வந்தபரதேசிகளா...! எம்பாட்டக்கொஞ்சம் கேளுங்களா...!

கண்டின்னா கண்டி - நாங்க
பொழைக்க வந்த கண்டி - எங்க
அயித்த மக குண்டி - அது
சோத்துப் பான தண்டி...!

வண்டின்னா வண்டி
வடக்கே போற வண்டி - அந்த
வண்டி மாடும் சண்டி - அந்த
வண்டிக்காரன் நொண்டி - எங்க
அயித்த மக குண்டி - அது
சோத்துப் பான தண்டி - ஆய்
சோத்துப் பான தண்டி - ஊய்,
சோத்துப் பான தண்டி...!

மேடையில் விசிலடித்துக் குட்டிக் கரணம் போடுகிறான்.
பின் எழும்பி நின்று..

எனக்கு வீடு கம்பளைங்க..... நான் கண்டிக்கு
போகணுங்க.....

கண்டியும் கம்பளையும் நம்ம கத சொல்லும் ஊருங்க...!
தஞ்சாவூர்ல இருந்து தனுஷ் கோடி வந்தோம். கடல்
தாண்டி மன்னார் வந்தோம்.. மாத்தளை வந்தோம்..
கண்டி வந்தோம்.. கண்டியிலிருந்துதான் வங்காபுரி
காட்டுக்கு பெரட்டு கலைச்சான் கங்காணி. மொதல்
பெரட்டு... எங்க பூட்டன் குடும்பம் கம்பளை காடழிக்க
வந்தவங்க...! பாட்டக் கேளுங்க...

கண்டிக்கும் கம்பளைக்கும்
பதினாறு கட்ட - நம்ம
கண்டாக்கய்யா பொம்பளக்கி...!
கள்ளு முட்டி கொண்ட...

இப்பிடி வாயில வந்ததெல்லாம் பாட்டா இருக்குங்க...!
இப்ப வாய சாத்திக்கிட்டு நின்னேனுங்களா.....கொஞ்ச
தூரத்தில தப்பு சத்தம் கேட்டிச்சுங்க.... எப்படி கேட்டிச்ச
தெரியுங்களா...?

பெண்டனக்கடி..
 பெனக்கு னக்கடி..
 பெண்டனக்கடி..
 பெனக்குனக்கடி..
 கணக்கன் பொண்டாட்டி
 எனக்கும் பொண்டாட்டி ...!
 கணக்கன் பொண்டாட்டி...
 எனக்கும் பொண்டாட்டி...!
 கணக்கன் பொண்டாட்டி..
 எனக்கும் பொண்டாட்டி...!
 பெண்டனக்கடி
 பெனக்கு நக்கடி
 பெண்டனக்கடி.....
 பெனக்கு நக்கடி...!

அப்புறம் எங்க தோட்டத்து கண்டாக்கையா கத
 தெரியுங்களா..? அவருக்கு பெரிய ஆட்டுக் கடா
 மீசைங்க.. ஒரு மீச மதுர பக்கமும் மறு மீச மானா மதுர
 பக்கமும் முறுக்கிக்கிட்டு இருக்குங்க...

மணிக்கவத்தை தோட்டத்திலே..
 மயிருவத்தி கண்டாக்கையா..
 உருவோச அடகு வச்சு..
 உருட்டுறாரே ஜின்னு போத்த...!

நிர்வாகத்தின் பக்கம் நின்றுக் கொண்டு, தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்தி வேலை வாங்கும் கங்காணி, கண்டக்டர், கணக்கப்பிள்ளைமார்களின் மேலுள்ள வெறுப்புக்களையும் எதிர்ப்புக்களையும் வெளிக்காட்டும் விதத்தில் அவர்களுடைய மனைவிமார்களை கிண்டல் செய்வதில் தொழிலாளர்கள் மனசாந்தி கொள்கின்றார்கள்...!

அடுத்தக் காட்சியில்.....

எங்க வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டுல ‘ராமசந்திரன் .. ராமசந்திரன்’ னு ஒரு பையன் இருந்தானுங்க.. அவன் செட்டியாரு கடையில வேல செஞ்சானுங்க...! செட்டியாரு “ராமசந்திரா”ன்னுகூப்பிட்டா..... வெத்தல் பாக்-

கோட ஒடுவானுங்க.. செட்டியாரு “ராமரன்டுரா”ன்னு வாய் நெறைய வெத்தல எச் சிய வச்சிக்கிட்டுக் கூப்பிட்டா.. எச்சி பனிக்கத்தோடு ஒடுவானுங்க...! எந்த நேரத்தில எப்படி நடந்துக்கணும்னு இங்கிதம். புரிஞ்சிக்கனுங்க.. அது போகட்டுங்க.... என்னய ஒருத்தன் கோப்பிக்காட்டான் கோழி எறைச்சிக்கு மாசி-போட்டான்னு.. சொல்லிப்புட்டானுங்க... எனக்கு மானம், ரோசம் பொத்துக்கிட்டு வந்திருச்சிங்க.. இருந்தாலும் அவனை அடிக்க நேரமில்லீங்க.. அப்படி ஒதைக்க நேரமில்லீங்க... அதே மாதிரி....

அரிசிருக்குது
 பருப்பிருக்குது
 ஆக்க நேரமில்லே - நம்ம
 அடுத்த ஓட்டுல
 பொண்ணிருக்குது
 பாக்க நேரமில்லே...!

தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குக் கூலிகளாய் வந்த பின்னர் ஒய்வேயில்லை.. அவதி அவதி என்று நேரமே கிடையாது... என்பதை இப்பாடல் விளக்குகின்றது.

அந்தக் காலத்தில்... நடக்க மாட்டாதவன் சித்தப்பன் வீட்டுல பொண்ணு எடுத்துக்குவான்களாம்... அது மாதிரி நான் அக்கா மகளத் தானுங்க கட்டிக்கப் போரேன்...!

அடி - அக்கா மகளே
 சொக்காக் காரி
 ஆசைக் கண்ணாட்டி - நீ
 ஆசப்பட்ட சாமானெனல்லாம்
 வாங்கித் தாரேண்டி - நீ
 என்னா வேணும் ஏது வேணும்
 கேட்டுக்கோ - ஒனக்கு
 எப்படி எப்படி நகை வேணும்
 போட்டுக்கோ - அடி
 தில்லாலங்கடி தில்லாலங்கடி
 தில்லாலக் குயிலே - மயிலே
 தில்லாலக் குயிலே....
 மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் | 21 |

நான் ரொம்பக் களைச்சிப் போயிட்டேனுங்க....! நான் பொண்ணெடுத்த ஊரு அக்கர தோட்டங்க.....

ஆத்தடி அக்கர தோட்டம்...!

ஊத்தடி தேத்தண்ணீயை....

ஆத்திக் குடிக்கலாமா

தகு புகு தில்லாலே.....

தேத்தண்ணீயக் குடிச்சிட்டு அப்பிடியே காட்டு வழியே வந்தேனுங்களா...ஒரு பெரிய சமாச்சாரம் கண் டுக்கிட்டேனுங்க...எங்க பெரட்டு கங்காணி இருக்காரு தெரியுங்களா..? அவரு ஈந்தியாவுல இருந்து ஆள் கட்டிக்கிட்டு வந்ததிலிருந்து அவரு பெரட்டுலதான் இருக்கிறோம்...அவரு பெரட்டுல இருந்து இனி ஒரு காலமும் எங்கள பெரட்ட முடியாதுங்க...! ஆனா.. கங்காணி பெரிய “எடுப்பு”க் காரனுங்க.. அவன் பொண்டாட்டி கதை தெரியுங்களா..?

கங்காணி பொண்டாட்டி

காசுக் காரி என்றிருந்தோம்

பச்சக் காட்டு தொங்கவிலே

மொச்சக் கொட்ட விக்கிறாளே...!

...அப்படி

கங்காணி பொண்டாட்டி

காசுக்காரி என்றிருந்தேன்..

ஆரிசி காச கேட்டதுக்கு..

ஆட்டறாளே தண்டடியே

இப்படியும் கங்காணி மேல் காட்டும் வெறுப்பை கங்காணியின் மனைவியை அவமானப்படுத்துவதன் மூலம் மனசாந்திக் கொள்கின்றார்கள்..

மற்றொரு காட்சியில்.....

பாட்டுக்குப் பாட்டெடுப்பேன் - நான்

பாட்டனையும் தோக்கடிப்பேன்

எதிர் பாட்டுப் பாட வந்தா...

ஏனி வச்சுப் பல்லுடைப்பேன்...!

அப்பிடி -

மா மரமாம் - குட்டி
வன்னி மரமாம் - அந்த
மாடசாமி கோயிலிலே
தென்ன மரமாம்...!

நீயும் மரம்... நானும் மரம்..
குள்ள மரமாம் - இந்த
நீதிக் கெட்ட தோட்டத்திலே
எல்லாம் மரமாம்...!

தோட்ட நிர்வாகத்தின் கொடுமைகளை எதிர்க்கத் தெரியாத
அல்லது முடியாத தொழிலாளர்களை மறைமுகமாகச் சாடும் ஒரு
பாடலிது. குள்ள மரமென்பது தேயிலையைக் குறிக்கின்றது. எந்த
அறிவும், சிந்தனையும் இல்லாமலிருக்கும் மக்களை மரத்துக்குச்
சமானமாகக் குறிப்பிட்டுப் பாடுவதை இங்கு நாம் அறியலாம்..

பாடிக் களைத்த பட்டஞுக்குப் பசி வந்து விட்டது.

பாழும் பய சீமையிலே
பசி வந்திட்டா..
பசி வந்திட்டா...
பாதி உயிர் போகுதய்யா...!
பசி வந்திட்டா
பசி வந்திட்டா
பாதி உயிர் போகுதய்யா
பசி வந்திட்டா...!

சோளம் குரக்கன்
கம்பு கேவரு
மொச்சை மறந்து போச்சே...
கண்டி சீமைத் துரை
நெவ்லுச் சோறு
கோதுமை தின்னலாச்சே...!

தென்னாட்டில் கம்பு, சோளம், வரகு, கேப்பைக் களி, என தானிய உணவு சாப்பிட்டுப் பசி அடங்கிய மக்கள், இலங்கையில் கோப்பி, தேயிலை தோட்டங்களுக்கு வந்த பிறகு நெல்லுச் சோறு, கோதுமை மா சாப்பாட்டினால் தங்களது பசியை அடக்க முடியவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள்.

மீண்டும் பழுன் மேடைக்கு வந்து..

சடச் சட சட சட¹
படப் படப் படப் பட
இம் இம் இம் - பளிச் பளிச்
சோ - சொடச் சொடச் சொடச் சொட...

இப்பிடி மழு பேய்துங்க....இந்த மழுயில....

காத்தழிக்குது
கவங்கழிக்குது
கங்காணி வயம்
தூக்கியழிக்குது...!

எங்க வயம் தப்பிச்சிருச்சீங்க...! கடவுளா பாத்து கங்காணி வயத்தத் தூக்கிக்கிட்டுப் போயிட்டாருங்க...!

கங்காணிகளின் கொடுரோமான பிடிக்குள் தத்தளித்தாலும் தொடர்ந்து எதிர்ப்பு உணர்வலைகள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் வெளிக் கிளம்பிக் கொண்டுதான் வந்துள்ளது...! கங்காணி வயம் காற்றில் ‘தூக்கியழிப்பதை’ப் பார்த்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தார்கள்...!

ஓவ்வொரு தோட்டத்திலுமுள்ள வெள்ளைத் துரைமார்களின், அவர்களின் கைக்கூலி கங்காணிகளின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் இரவோடு இரவாக தாங்கள் வசித்து வந்த வயத்து வீட்டுக்குள் சந்தேகத்துக்கு இடமளிக்காமல் ‘லாம்பு’ (Lamp) விளக்கு வெளிச்சத்தை வைத்து விட்டு, தங்களுக்குத் தெரிந்த உறவினர், அல்லது அறிந்த சக தொழிலாளிகள் தொழில் செய்யும் தோட்டத்திற்கு ஓடி விடுவார்கள். இறுதியில் பிடி பட்டும் விடுவார்கள்...!

வெள்ளைக்காரர்களின் வீட்டில் அடிமைகளாக ஊழியம் செய்து வந்த நீக்ரோ அடிமைகள், அந்த வீட்டு எஜமான் கொடுமை தாங்க முடியாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, அமெரிக்க

அவ அழகுக்கு ரதி தேவி கிட்ட நிக்க முடியாதுங்க.. அவ கூந்தல் அழகும், கொண்டை அழகும் வாயால சொல்லி மாயாதுங்க.. எனக்கு மனசுக்குள்ளே பாட்டு வந்திருச்சிங்க..

சிங்களத்தி சிங்களத்தி
சீப்புக் கொண்டக்காரி - ஒன்
கொண்டயப் பாத்தா பயமா இருக்கு
பத்தக் கொண்டக்காரி...!

அந்த பொன்னு ஊத்திக் குடுத்த கோப்பிய குடிச்சிட்டு,
மெதுவா எடத்த காலி பண்ணிட்டேனுங்க..

(பழன் போகிறான்.. திரை விழுகிறது...)

சில நாடகங்களில் பழன் ஆரம்பக் காட்சியிலேயே தன்னைப் பற்றிய வீரப் பிரதாபங்களை பிரலாபித்துச் சபையோர் மத்தியில் ஆடிப் பாடிக்கொண்டிருப்பான். உள்ளே நாடகப் பாத்திரங்களுக்கு ஒப்பனை செய்தலும், நாடக வாத்தியாருடைய நெறிப்படுத்தலும் நடந்துக் கொண்டிருக்கும் . அதுவரை பொறுமையிழக்கும் சபையோரின் கவனத்தைத் தன் பக்கம் கவர்ந்துக் கொண்டிருப்பான் நமது பழன்....

எனக்கு முந்தின பாட்டன் பூட்டன்
எல்லாரும் முரடன்...! - அப்பாடா
களவிலுந் தீரன் - அண்ணாத்தே
தனத்தில் குபேரன்...!

நான் பிறந்தது கீழ்க்குடியான்
நாட்டு வனத்திலே...!
என் வீடோ
ரோட்டு ஓரத்திலே - அங்கே
நகைகள் பணங்கள்
உண்டானது
நவாப் காலத்திலே - ஆஹா
என்னைப் போல
துவான் யாருமில்லே...!

பட்டணத்து பிராந்தி சாப்பிலே...! - வை
 பாதி சாமத்திலே
 புகுந்தேன்...!
 பிரோவைத் திறந்தேன்...!
 விஸ்கி பிராண்டி போத்தலையும்
 அடிச்சேன்...! - அங்கே
 பல பேர் என்னை பிடிக்க வந்தாங்க.. - நான்
 பலமாய் குத்தினேன் ...! - வெகு
 உரமாய் குத்தினேன் - நான்
 பிரிட்டிஷ், லண்டன், ரஷ்யா, ஜப்பான்
 பேரு பெற்றவன்டா...
 பல ஊரு கண்டவன்டா
 மலை மேலேறி கர்ணமிடப்பேன்
 கடவிலே குதிப்பேன் - நீச்சல்
 நூறு மைல் அடிப்பேன் - பீச்சக்
 கப்பலையும் பிடிப்பேன்...

நான் -
 மண்டிப் போட்டு அந்தரத்தில்
 மச்ச மேலே குதிப்பேன்
 எதிர்த்தால் -
 குச்சி மேலே குதிப்பேன்...!
 நான் -
 தந்தனத்தான் தழுக்கடிப்பேன்..
 கையாத் தக்கடிப் போட்டுக்குவேன்...!

நான் -
 வீராதி வீரரு...!
 சூராதி சூரு...!
 கட்டெறும்பப் புடிப்பேன்...!
 கடவாயக் கிழிப்பேன்...!
 சிட்டெறும்பப் புடிப்பேன்...!

சிலுவாயக் கிழிப்பேன்...!
 சீலப் பேணப் புடிச்சி...!
 சிறுக்குனு குத்துவேன்...!
 மீறிக் கிட்டுப் போனா...!
 தருக்கின்னு மிதிப்பேன்...!

அப்புறம்..?
 எப்புறம்... ?
 வத்திக் கெடக்கிற கொளத்துள
 வளைஞ்சி வளைஞ்சி
 நீச்சல் அடிப்பேன்...
 வீராதி வீரன் - நான்
 குராதி குரன்...!

தில்லாலங்கடி... தில்லாலங்கடி.
 தில்லாலக் குயிலே - மயிலே
 தில்லாலக் குயிலே - மயிலே
 தில்லாலக் குயிலே...!

நான் தில்லாலங்கடி பாட்டுப்பாடி..
 வந்தேன் சபையிலே
 கணமா வந்தேன் சபையிலே..

குணமா வந்தேன் சபையிலே...!

(அப்படி தில்லாலங்கடி)

சந்தனத் தேவன் பல்லுப் பெருமால்
 எனக்குக் கூட்டாளி - அவன்
 எனக்குக் கூட்டாளி
 கத்தி, கடயான், அருவா, வீச்சருவாள்
 கணக்குக் கிடையாது...!
 என்னை யாரும் எதுக்க முடியாது...! - எதுத்தா
 விழுவார் தப்பாது...!

அழகான பொண்ணு ஆத்தோரம் புல்லு வெட்டிக்கிட்டு
இருந்தானங்க..... அவள கண்டதும் எனக்கு பாட்டு
வந்துருச்சுங்க.

ஆத்தோரம் புல்லு வெட்டுற
அங்கம்மா... ஒன்
காதுவத் தான் தொங்குறது
தங்கமா....?

இவ்வளவு தாங்க பாடினேன்... தேயில உள்ளுக்குப்
படுத்துக்கெடந்த அவ புருஷன்காரன் ஓடி வந்து என்ன
மிதி மிதின்னு மிதிச்சுப்புட்டானுங்க. நானும் அதோட
விட்டேனுங்களா.... நான் ரோட்டு நெடுகே... போயிகிட்டே
இருந்தேனுங்களா...ரோட்டோரம் ஒரு அழகான வீடு
இருந்திச்சுங்க... அந்த வீட்டுக்கு ஒரு அழகான ஜன்னல்
இருந்திச்சுங்க.. அந்த அழகான ஜன்னலுக்குள் இருந்து
ஒரு அழகான பொண்ணு என் அழகான மொகத்தப்
பாத்து ஏங்கிக் கிட்டே இருந்தானங்க..எனக்குப் பாட்டு
வந்திரிச்சுங்க...!

ரோட்டோரம் ஓட்டுக்காரி..
ரோசாப் பூ சேலக்காரி...
ஊட்டுக்குள் வரட்டுமாடி..
செல்லக் குட்டி.. - என்
செல்லக் குட்டி...!

அப்பிடி படிச்சேனுங்க ...பாருங்க...! என் கெட்ட
நேரம்...அவளுக்கும் புருஷன்காரன் இருந்துட்டானுங்க....
என்ன ஊட்டுக்குள் இழுத்துப் போட்டு வண்ணான்
துணி வெளுக்கிற மாதிரி வெளுத்துப்புட்டானுங்க...!

வண்ணான் வந்தானாம்
வண்ணார சின்னான்
வந்தானாம்..
வழுக்கப் பாறையிலே -
வண்ணானும் வண்ணாத்தியும்..
வெளுக்கப் போகையிலே..
ஹாய்... வெளுக்கப் போகையிலே...

எனக்குத்தான்
ஆஹா எனக்குத்தான்
ஆஹா எனக்குத்தான்...!

புள்ளி ரவுக்கை காரி..
புளியம்பூ சேலக்காரி..
பொட்டு மினுங்குதடி
பொம்பளோ...! - ஒன்
பூஞ்சிரிப்பு கொட்டுதடி
பொம்பளோ...!

ஓஹ!
ஓய்யா தோட்டம் வாரேன்டி
சின்னக் குட்டி - ஒன்னை
ஓய்யாரமா வைச்சிருப்பேன்
கன்னுக் குட்டி..
வாம்பு தோட்ட சந்தியிலே
நின்னு பாரு - நம்ப
வயத்துப் பக்கம் வந்து நிக்கும்
சாமித் தேரு..

சின்ன ரோட்டு பெரிய ரோட்டு
சந்தி ரோட்டு - அங்கே
சேந்து நம்ப ஓடிடுவோம்
நடையைப் போட்டு...

படிச்சேனுங்க பாருங்க. எல்லா குட்டிகளும் மேட்டில
ஏறிக்கிட்டு.. என்னைய தூக்கிக்கோ.. என்னைய
வச்சுக்கோ.. என்னையக் கட்டிப் புடிச்சுக்கோ.. ஏனு ஒரே
கெஞ்சலுங்க. நான் பரிதாபப்பட்டு ஒரு குனுக்குப்
போட்ட குட்டிய மட்டும் தாக்கிக்கிட்டே ழுட்டுக்குப்
போயிட்டேனுங்க...!

“அவள் பாத்து படிச்சேன் பாருங்க பாட்டு....

தகிர்தோம்.. தகிர்தோம்.. தகிர்தோம்..
 தபேளா வாளா...!
 தச்சோம்.. கிழிச்சோம்..
 தகிர்தோம்.. தகிர்தோம்...!

நாடகம் முடிஞ்சிப் போச்சிங்க. அப்புறம் விடிஞ்சுப் போச்சுங்க...! நான் ரோட்டோரமா எங்க ஓட்டுக்குப் போயிகிட்டு இருந்தேனுங்க. அப்போ நான் ரத்தினபுரி ஜில்லாவுல (பிரதேசம்) ஒரு ரப்பர் தோட்டத்துல பாலு வெட்டு வேல செஞ்சேனுங்க. எனக்கு முன்னாடி ரதி மாதிரி ஒரு அழகு தேவத ஒருத்தி வந்துக்கிட்டு இருந்தாளுங்க.. அவ ஒடிச்ச மடியில கட்டுற மாதிரி இருந்தாளுங்க... அவ... கண்ணு ரெண்டும் காந்தம் இரும்ப இழுக்கிற மாதிரி இழுத்திச்சுங்க...! எனக்குப் பள்ளன்னு பாட்டு வந்திரிச்சிங்க...!

அங்கொருத்தி வாரா பாரு
 செங்கரும்பாட்டம்...! - அப்படி
 செங்கரும்பாட்டம் - அவ
 ரவுக்கக் குள்ள கையவுட்டா
 ரப்பர் பந்தாட்டம்...! - ஆஹா
 ரப்பர் பந்தாட்டம்...! - ஒஹோ
 ரப்பர் பந்தாட்டம்...!

(கோப்பி, தேயிலை தொழிலுக்குப் பிறகு றப்பர் தோட்டங்கள் உருவாகிய பின் பாடப்பட்ட பாடல் இதுவாகும்...! 1919 ம் ஆண்டு நிவ கினியாவிலிருந்து ரப்பர் மரக்கன்றுகள் ஹெனரத் கொட தாவரவியல் தோட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலிருந்தே இலங்கையில் ரப்பர் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பமாகியது.)

பழுன் தொடர்ந்து மேடையில் நிற்கின்றான்.

இந்தப் பாட்டோட என் வாயில் உள்ள பல்லெல்லாம் கொட்டிப் போச்சிங்க...! நான் பந்த புடிக்கவும்... அவ கத்தவும்.... ஊரு சனம் வந்து என்னைய.... தூக்கிப் போட்டு மிதிக்கவும்.... ஒரே அமளி துமளிங்க...! நான் கவலையோட போயிக்கிட்டிருந்தேனுங்க.... ஒரே தவளச்

இன்னக்கித்தான் சம்பளம்...!
 ச யி குத்துல பம்பரம்...!
 நாளைக்கித்தான் சம்பளம்...!
 நாயி குத்துல பம்பரம்...!

சம்பளமாம் சம்பளம்..
 சனிக்கெழும் சம்பளம்..
 செக்குறோல் போயி பாத்தா..
 முக்கா பேரு சம்பளம்...!

நானும் சம்பளம் வாங்க போகணுங்க.... மழ வர்ற மாதிரி
 இருக்குதுங்க... கண் டி சீம, இந்தியா மாதிரி
 இல்லீங்களே...! எந்த நேரமும் மழ ஊத்திக்கிட்டுதான்
 இருக்கும்.. அதுக்குத்தான் சொன்னாங்க...

கவியாண்த்துக்குப் போனாலும்
 கம்பளியும் கையுமா போகணும் ன்னு...!

நான் சம்பளம் வாங்கிட்டு வர்றேனுங்க...

(பழன் போகுதல் - திரை விழுதல்)

மீண்டும் பழன் வருதல் - திரை விலகுதல்

தோட்டத்துல சம்பளம் போட்டுட்டா போதுங்க... படும்
 பாட்ட கேளுங்க...!

அந்தி நேரம் வந்தா போதும் குனு.. குனு..
 ஆறுமுகம் ஓட்டுல குனு.. குனு..
 இல்லோரு வயத்துல குனு.. குனு...!
 இன்னாசி வீட்டுல குனு.. குனு..
 பெரட்டு களத்துல குனு.. குனு...! - அட
 பேரு போட போனாலும் குனு... குனு...!
 என்னா பெரும் நமக்கு..? - அட அட
 இந்தக் கருமம் நமக்கு...!

(பத்தனை, ஜே.பிராண்ஸிலிஸ்)

ஓரு சந்தோசமான சேதி சொல்றேன் கேளுங்க...

எங்கப்பனுக்கு இப்பதாங்க புத்தி வந்திருக்கு...! பயலுக்குக் கண்ணாலத்தக் கட்டி வைக்கனும்னு... பொண்ணு பாக்க என்னைய கூட்டிக்கிட்டுப் போனாரு. அங்க போனா மாமியும், மகனும் வந்து என்னையும் எங்கப்பனையும் உழுந்து கும்புட்டாங்க.... மாமியாருக்கு என்னைய நல்லா புடிச்ச போச்சுங்க... கட்டினா.. என்னையத்தான் கட்டுவேன்...! இல்லன்னா பரதேசம் போவேன்னுட்டாங்க...! எங்க மாமனாரு எங்க மாமியாரு சின்ட புடிச்சி ரெண்டு குடுத்தாரு பாருங்க...! மாமி, ஒட்ட வுட்டே ஓடிப் போயிட்டாங்க. இப்போ மாமியார நான் தேடிக்கிட்டு இருக்கேனுங்க...!

மார்க்கமான சந்தையில - எங்க
மாமியாரத்தான் கண்மூங்களா..?
தனுசாலூரு சந்தையிலே - எங்க
தங்கத்தத்தான் கண்மூங்களா..?

இப்படி கண்ணீரும் கம்பலையுமா, வடிய வடிய சந்தையில போயி நின்னேனுங்க. சந்தையில ஒரு பாட்டு சத்தம் கேட்டிச்சுங்க...!

ஆ... என்ன அதிசயம்...! எங்க மாமியாரு என்னையத் தேடிக்கிட்டு... பாடிக்கிட்டு வராங்க...!

மார்க்கமான சந்தையில - எங்க
மருமகனத்தான் கண்மூங்களா..?
பெரம்பலூரு சந்தையிலே - என்ன
பிரிஞ்சவரத்தான் கண்மூங்களா..?

இப்பிடி மாமி அழுக.... நான் போய் மாமிய கட்டிப் புடிச்சிக்கிட்டு அழுக... சந்த சிரிச்சி போச்சிங்க... சந்தியும் சிரிச்சி போச்சிங்க...!

நான் ஒன்னுக்கு ரெண்டுக்குப் போவனும்.. போயி.. அப்புறம் வாரேனுங்க...!

(திரை)

மீண்டும் கோமாளி வந்து, ஒரு நற்செய்தி கூறுகின்றான். அது உண்மையில் ரசிகர்களின் நன்மைக்காக எச்சரிக்கை செய்யும் அறிவித்தலாகும். அந்தக் காலத்தில் சக தொழிலாளர்களே

பரஸ்பரம் திருடிக் கொள்கின்ற வழைமை அன்று இருந்தது...! பிழைக்க வந்த ஊரில் ஒருவர் பொருளை ஒருவர், ஒருவர் பணத்தை ஒருவர் திருடும் பண்பாடற் ற குணம் இருந்து வந்தது.

நாடகம் பாக்க வந்தவங்க
நல்லா கேட்டுக்கங்க...! - ஒங்க
நகை நட்டுகள பத்திரமா
தொட்டுப் பாத்துக்கங்க...!
வீடு பூட்டி வந்தவங்க
சோறு பத்திரங்க...! - ஒங்க
சோறு போனா
பரவாயில்லீங்க...
பான பத்திரங்க...!

நான் ஒரு நாளு பட்டணத்துக்கு வந்தேனுங்க.. அங்க ஒரு வேடி நின் நாளுங்க... அவுங்க சிங்கப்பூர் வேடியாம்...செம்பு செலை மாதிரி..

சிங்கப்பூரு வேடி...!
நீயும் நானும் ஜோடி...!
இரு பீடிருந்தா தாடி...!
நம்ப ரெண்டு பேரும் கூடி
இரு டம்மடிப்போம் வாடி...!

பாட்டு படிச்சதும் ‘சீ போடா நாயேன்னு...!’ செருப்பக் கழட்டிட்டா...! அப்புறம் அந்த எடத்தில நிப்பேனுங்களா...? ஒரே ஓட்டம் வீட்ல போய்தான் நின்னேன்.

இந்தக் காலத்தில பொழுப்பு கஷ்டங்க..... தோட்டத்தில குடுக்கற சம்பளமும் போதாது... பொங்கலும் வந்திருச்சி... அதுனாலே...

பொங்கல் வருது இன்னு
பொம்பளைக்கு சேல வாங்க
சம்பளம் பத்தா துன்னு
சாயங்காலம் மண்ணு வெட்டப்
போ... றே... ன்..
நான் சாயங்காலம்
மண்ணு வெட்டப் போ.. றே..ன்...

நான் மண்ணு வெட்டப் போயிட்டேனங்க. என்
பொண்டாட்டி என்னையத் தேடி வாறாளுங்க...

மண்ணு வெட்டும் மச்சானுக்கு..
மத்தியானம் கஞ்சித் தண்ணி..
மொந்தையில் சோத்தப் போட்டு..
முருங்கக் கீர நல்லா சண்டி - நானே...
மண்ணு வெட்டும் எடத்துக்குப்
போ.. ரே..னே...!

ஓரு மாதிரி பொங்கல் திருநாள சமாளிச்ச
அனுப்பிட்டேங்க... இந்தக் காலத்தில் தோட்டக் காட்டுல
வேல செய்யறது கயிட்டங்க...!

அடிச்சருவான் பெரட்டுத் தப்பு...
அவசரமா எழும்பனும்..
ஆறிப் போன பழயக் கஞ்சிய..
அவதியோட சூடிக்கணும் ...!

கவ்வாத்துக்குப் போகணும்..
கத்திய நானும் தீட்டனும்..
கட்டாயமா எனக்குப் - பெரிய
ரொட்டி சுட்டுக் குடுக்கணும்...!

என் நெலம் இப்படியிருக்க...என் வீட்டுக்காரி நெலமயும்..
துண்டக் காணோம்..துணியக் காணோமுன்னு.. ஒரே
அவதி அவதிதாங்க.. அவ கதையக் கேளுங்க...!

மடிச்ச கம்பளி போடனும்...
எடுத்துக் கூடய மாட்டனும்..
எளப்பு மனுசன் புள்ளைகள்..
ஏந்திக்கிட்டு நடக்கணும்...

புள்ள காம்பரா கெழவி கிட்ட..
பொத்துன்னு போட்டு ஓடனும்...!
ஏத்த படி ஏறனும்..

எந்த மல துண்டு இன்னு
எட்டி நின்னு வாங்கணும்...

எம் பெஞ்சாதி நல்லா கொழுந்தெடுப்பாருங்க.
இருந்தாலும் கணக்கன் வயித்தில அடிப்பானுங்க...! அவ
வாழ்க்க பூரா பொலம்பல் தானுங்க..

தேயிலக் காட்டுல கொழுந்துக் காடு, ரொம்ப சோக்கா
இருக்குங்க...! கொழுந்தெடுக்கிற பொண்ணுக
மனசுக்குள்ள இருக்கிற பட்ட கத.. கெட்ட கத.. எல்லாம்
சொல்லிச் சொல்லி கொழுந்தெடுப்பாருக...

ஓருத்தி கிட்ட ஓருத்தன் சொன்னானாம்...

ஊரு ஒறங்கயிலே..
ஒங்கப்பன் தூங்கயிலே..
சாமத்திலே நான் வருவேன்..
தங்கரத்தினமே - தாவி
கச்சிதமா கட்டிடுவேன்...
பொண்ணே...! ரத்தினமே...!

இந்த சங்கதிய.. சிட்டுக் குட்டி.. பட்டு குட்டிகிட்டே
சொன்னாளாம..... அதுக்கு பட்டு குட்டி....

வங்களா ஒரத்திலே...
வளந்த மட்டம் ஒடிக்கையிலே..
அப்பையா சொன்ன சொல்லு
தங்க ரத்தினமே...
எங்க அப்பன்கிட்டே
சொல்லாதடி
பொண்ணே ரத்தினமே...!

பட்டு குட்டி அப்பையா சொன்ன சங்கதிய முனு
முனுக்கவும் அடுத்த நெறக்காரி பொட்டு குட்டி ஒரு
சோக்கான சங்கதிய சொன்னாருங்க...

கோடிக்கு பின்னாலே கொய்யா மரம் - என்
கொழுந்தனாரு வச்ச மரம்..
கொய்யாப் பழத்துக்கு ஆசைப் பட்டு - என்
கொழுந்தனாரை வச்சுக்கிட்டேன்...!

கொய்யாப் பழம் செஞ்ச கதை எவ்வளவு தூரம்
போயிருச்சி பாத்தீங்களா..?

இந்தக் கதைய கேட்டு இன்னொருத்தி சலிச்சிக்கிட்டாளாம்.. சலிப்பு ஏன் வந்திருச்சின்னு அவளே பாடி
காட்டினாருங்க....

கணக்கன் கணக்கனென்று
கணக்கனுக்கு வர்க்கப் பட்டு..
கணக்கெழுமுதும் வேளையிலே..
வளக்கணக்க சொல்லுறான்டிட...!

இப்படி ஒவ்வொருத்தியும் காதல், கூதல் கத பேசி கஷ்டத்த
மறந்து கொழுந்தெடுப்பாங்க. குளிர் காலத்திலேயும் இந்தக்
கூதல் ஊர்ல குளிர்ந்த வார்த்த தேடிப் போன எத்த-
னையோ ஆம்பளைங்க பாட்டெல்லாம் இருக்குங்க.

கூட மேல கூட வச்சி
கொழுந்தெடுக்கப் போற பொண்ணே
கூடய.. ஏறக்கி வச்சி...
குஞ்சு வார்த்த சொல்லிப் போடிட...!

இப்படி காதலனும் காதலியும் கலியாணம் கட்டிகிட்டா
கத காலிங்க!.. வீட்டுக்காரன் நல்லா குடிப்பானுங்க...
கலிக்காரன் எப்ப குடிக்க தொவங்கினானோ.. அப்பவே
அவன் குடி முழுகி போச்சிங்க...

கள்ளு, சாராயம் விஸ்கி
கஞ்சா, அபின், பிராந்தி...
கொள்ளைக் கொண்டு போகுதையோ
எம் மக்களை.. கோடானு கோடி மக்களை...!

ஓரு நாளு ராத்திரி ஏழு மணிக்கு எங்க தோட்டத்து
கொரங்கு சின்னையா வீட்டுக்கு போனேனுங்க.. அவன்
இஸ்தோப்புல நெருப்பு குச்சிய பத்த வச்சி எதையோ
தேடிக்கிட்டு இருந்தானுங்க.. பத்து குச்சிக்கு மேல கிழிச்சி
கிழிச்சி தேடிக்கிட்டே இருந்தானுங்க. நான் போயி
“என்னடா கொரங்கு!.. நெருப்பெட்டியும் கையுமா
தடுமாறிக்கிட்டு நிக்கிறே”ன்னு கேட்டேனுங்க.. அதுக்கு
அவன்..

நெறைய குடிச்சிருக்கேன்
 நெதானம் தவற இல்ல
 நெருப்பெட்டிய எங்கடா போட்டேன் - மச்சி
 நெருப்பெட்டிய எங்கடா போட்டேன்??

ன்னு அப்பறமும் நெருப்புக் குச்சிய கிழிச்சானுங்க....
 பொண்டாட்டி, தன் புருசனுக்கு எவ்வளவோ புத்தி
 சொன்னாலும் ஏறாதுங்க..

எத்தனையோ புத்திகளை..
 எடுத்துரைத்தும் - சாராயத்தை..
 நித்தம் போய் குடிக்கிறாயே..
 நீயும் ஒரு ஆம்பிளையா..?
 ஒன்னோடென்னா பேச்சி.. - அட
 ஒதுங்கிக் கொள்ளடா சீச்சி..

அடுத்து புருசன் ஞாயம் சொல்றான் கேளுங்க...

கஷ்டப்பட்டு சம்பாரிச்சி..
 கால் ரூவாய்க்கு நான் குடிச்சா..
 நஷ்டமாடி உந்தனுக்கு..
 நாசமத்தப் பேய் மகளே..
 ஒன்னோடென்னா பேச்சி... - அட
 ஒதுங்கிக் கொள்ளடி சீச்சி..

அவனும் அதோட சும்மாவுட்டாளா?

சீரழிஞ்ச மாடா...!
 என் சீட்டுக் காச தாடா...!

இந்த மாதிரி குடியும், குடித்தனமும் நடத்துறப்ப
 வாத்தியாரையாவந்துதாங்க.. வாய்க்கரிசிப் போடுவாரு...!

வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும்
 வாத்தியாரையா - எங்க
 வட்டி, செம்ப வாங்கிப் போன
 வாத்தி யாரய்யா...!

அந்தக் காலத்தில வாத்தியாரு வட்டிக்குப் பணம்
 கொடுத்த கதை எல்லாம் வெளிய வந்திரீச்சிங்க..
 அதனாலதாங்க...

(இந்த பாடல்கள் எல்லாம் இப்பொழுது சினிமாவில் பாடப்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே பாமர மக்களால் பாடப்பட்டவைகளாகும்.)

எப்படித்தான் ஆரிய கூத்தாடினாலும் காரியத்துல கண் வைக்கணுங்க. ஒரு நாளு ரெண்டு பொம்பளைங்க செத்த வீட்டுக்கு ஒப்பாரி வைக்கப் போனாளுங்க. செத்துப்-போனவரு ஒட்டு மரக்கறி தோட்டத்துல பாவக்கா காய்ச்சி தொங்குதுங்க. இத ஒருத்தி பாத்திட்டு...

பந்தவிலே பாவக்கா..

பந்தவிலே பாவக்கா..

ன்னு ஒப்பாரி வைச்சாளுங்க..

அடுத்தவள்..

போகையிலே பாத்துக்கலாம்...

போகையிலே பாத்துக்களாம்..

ன்னு அவளும் ஒப்பாரி வைச்சாளுங்க..

இந்தக் கதைய ஊட்டுக்காரி கேட்டிட்டாளுங்க...! ஆரியக் கூத்தாடினாலும்

காரியத்துல கண்ணு வைய்யிங்கிற மாதிரி..

அய்யோ நான்..

வெதைக்கல்லே போட்டு வச்சேன்..

வெதைக்கல்லே போட்டு வச்சேன்..

ன்னு மூக்க சீந்தி அந்த ரெண்டு பொம்பளைங்க சேலையில தொடைச்சாளுங்களாம்...!

இந்த காலத்தில அடுத்தவனுக்கு புத்தி சொல்றது வெளக்கெண்ணை வாயில ஊத்திர மாதிரிங்க. எனக்குக் களைப்பா இருக்கு... கொஞ்சம் காப்பி குடிச்சிட்டு அப்புறமா வர்றேங்க.

(பழன் போகிறான்...)

திரை மூடுகிறது...

மதுரையிலே ஆனுக்கட்டி
 மண்டபத்தில் வந்திறக்கி...
 மசக்க மருந்து குடுத்தீங்களே..
 கங்காணியாரே - எங்க
 மனசும் நெனப்பும்
 மாறிப்போச்சே.. கங்காணியாரே...!

காலையிலே ஆறுமணி..
 மாலையிலே ஆறுமணி..
 கண்ணயர நேரமில்லே
 கங்காணியாரே...! - ஒங்க
 கண்ணத் தொறந்து பாரும்
 கங்காணியாரே...! - -

கங்காணி பாட்டு முடிஞ்சதும் தொங்க வீட்டு தொத்த
 பெருமானு வீட்டுப் பக்கம் பீடி ஒன்னு கடன் வாங்கப்
 போனேனுங்க.. அவன் பாடு பெரும்பாடு போங்க..
 காளிமுத்து காலைக் கட்டிப் புடிச்சிக்கிட்டு பொலம்பிக்-
 கிட்டு இருந்தானுங்க.. அவன் பாட்ட கொஞ்சம் கேளுங்க..

காளிமுத்தண்ணே...! - கொஞ்சம்
 கஞ்சி ஊத்தண்ணே...!
 கருவாட்டு முள்ளெடுத்து...
 காது குத்தண்ணே...!

இந்தப் பாட்டுக்கப்புறம் நம்ம ஊரு கலி காலம் பத்தி
 எனக்கு பாட்டு வந்திருச்சிங்க..

அந்தக் காலம் ஆண்டு மாறி ..
 போச்சே போச்சே...!
 இப்ப எல்லாம் நாகரிகக்...
 காலம் ஆச்சே...! ஆச்சே...!
 நல்லா இருக்கிற தல முடிய..
 நாலா மூனா வெட்டிக்கிறாங்க..
 ஓடாத உருவோச..
 ஓய்யாரமா கட்டிக்கிறாங்க...!

மையில்லாத பவுன்டன் பேனா..
மதிப்பா சேப்புல குத்திக்கிறாங்க...!
அந்த காலம் ஆண்டு மாறிப் போச்சே.. போச்சே..
இப்ப நாகரீகக் காலம் வந்து ஆச்சே..ஆச்சே...!

பல்லில்லாத கெழுவனல்லாம் ..
பல்லு கட்ட போறானுங்க..
பாட்டிகிட்ட போயி கொஞ்சம்
பல்லினிச்சி காட்டுறான்க...!

அப்பப்பா...!
நாகரீகம் நாறிப் போச்சிங்க - நம்ப
நல்ல காலம் கெட்டுப் போச்சிங்க...!

பல்லில்லாத கெழுவியெல்லாம்..
பல்லுக் கட்டப் போறானுங்க...!
சாகப் போற கெழுவியெல்லாம்..
ஜடை பின்னல் போடுறானுக...!

மையில்லாத பவுன்டன் பேனா...
மதிப்பா சேப்புல குத்திக்கிறாங்க...!
ஒடாத உருவோச...
ஒய்யாரமா கட்டிக்கிறாங்க...!
நாகரீகம் நாறி போச்சிங்க - நம்ம
நல்ல காலம் கெட்டுப் போச்சிங்க...!

நாறிப் போன நாகரீகம் பத்தி நான் பாடியா ஊர் திருந்தப்
போகுது..? கோடிப் பக்கம் பொண்டுக கொஞ்சம் பேரு
கொஞ்சிக் கொலாவிக்கிட்டு இருந்தானுங்க.. எனக்கும்
அவளுகளுக்கும் ஒரே மாதிரி வயசுதானுங்களே.. திடீர்னு
பாட்டு வந்திருச்சிங்க...

வாங்கடி வாங்கடி வண்டுகளா..
வாத்தியாரு சட்டாம் புள்ளை கண்டிங்களா..?
போங்கடி ..போங்கடி..பொண்டுகளா..
புருஷன் தேட வந்த செண்டுகளா...!

அவளுக என் பாட்ட கேட்டதும் பட்டா பரியா ஓடிப்
போயிட்டார்கு.. எனக்கு திழர்னு நாடகத்துல கோமாளி
வேசங்கட்டி ஆடச் சொன்னாங்க.... ஆட்டத்துக்கு பாட்டு
வேணாங்களா..?

நாட்டுக்கு... சேவை செய்ய..

நாகரீகக் கோமாளி வந்தேனையா...!

ஆட்டமாடி.. பாட்டுப் பாடி..

அழகான கோமாளி வந்தேனையா..

மூட்டை முடிச்சுடனே வந்தேனையா...!

முன் குடுமி சீவிக்கிட்டு வந்தேனையா...!

மோட்டாரை விட்டிறங்கி வந்தேனையா..

முன் குடுமி சீவிக்கிட்டு வந்தேனையா...!

என் ஆட்டமும் பாட்டும் முடிஞ்சதும்... என் ரசிகன்
ஓருத்தன் என்னைப் பார்த்து ஏனான்மா ஒரு பாட்டு
பாடினானுங்க..

சிண்டுக் கட்டி முடிஞ்சிக்கிட்டு..

சீட்டாடித் தோத்துப் புட்டு..

உண்டங் கட்டிக்குத் தாளம் போட்ட சிங்கமே -தெரு
திண்ணையிலே தூங்கி வந்த சிங்கமே...!

அவன் பாட்டோட சோக்கான ஆட்டமும் போட்டா-
னுங்க... எனக்கும் ஆட்டம் வந்திருச்சிங்க..

அடியேனும் ஆடிருக்கேன்..

ஆட்டத்தையும் பாத்திருக்கேன்..

ஐயாவின் ஆட்டத்தைப் போல்- அம்மாடி

நான் கண்டதில்லே..

சபாலக்கடி கிரி.. கிரி..

சாப்பிட்டுப் பாரு வடகறி..

சபையோர்களே...! எனக்கு முக்கியமான ஜோவி ஒன்னு
இருக்கு.. அத முடிச்சிட்டு அப்பறம் ஒங்கள வந்து
சந்திக்கிறேன் அது வரைக்கும் வந்தனம் வந்தனம்.. பழன்
போகிறான் ...

திரை மூடுகின்றது...

அடுத்தக் காட்சி... பழன் மீண்டும் வருகிறான்...

“இரு சேதி கேள்வி பட்டங்களா....!

சோக்கு... சோக்குக்கார
அண்ணன் மாரே ஒரு
சோக்கான பொம்பளையைக்
கண்மங்களா....!

வாள வயதிலே வந்தானுங்க - அவ
வகையா நல் முத்தம் ஒன்னு
தந்தானுங்க...
நான் குடுத்த முத்தம் ஒன்னுதானுங்க - அவ
நாண்யமா எங்கூட வந்துட்டானுங்க....!

அவளப் பத்தி நெறைய சொல்லலாங்க...

மானா மதுரக்காரி..
மானங்கெட்டப் பேச்சுக்காரி..
பேச்சிலே கெட்டிக்காரி..
பேசப்போனா மெட்டுக்காரி..
குனுஞ்சி.. கூனி.. நடை நடப்பா
கொண்டவனைக் கருவறுப்பா..
கொமரிப் போல முடி முடிப்பா....!

மஞ்ச மினுக்கி தானய்யா..
இந்தப் பொண்ணு....
சும்மா தலுக்கு தானய்யா..
ராவுல பாத்தா ராணி முஞ்சி...
பகல்ல பாத்தா பன்னி முஞ்சி...!

சந்து உட்டு சந்து போனாளே....
இந்தப் பொண்ணு....!
அங்கும் இங்கும்
தங்கி வாராளே....!
மஞ்ச மினுக்கி தானய்யா....!

படுத்த பாய சுருட்ட மாட்டா
 கோயிலுக்கு போக மாட்டா...!
 கொண்டவன மதிக்க மாட்டா...!
 என்னாடி பொண்டாட்டின்னா...!
 எடுத்துடுவா வெளக்க மாத்த...!
 மஞ்ச மினுக்கி தானய்யா..
 இந்தப் பொண்ணு..
 சும்மா தலுக்கு தானய்யா...!

இந்தக் காலத்து பொம்பளைங்களே.. இப்பிடிதாங்க
 இருப்பாளுங்க... எவ்வளவு பாட்டு படிச்சாலும்
 வேலையில்லீங்க....

எனக்கு சொந்த ஒடு இருக்கிறபோதே, சின்ன ஒடு
 ஒன்னு வச்சுக்கிட்டேனுங்க.. தீர்ம் நு ஈந்தியாவுக்குப்
 போக வேண்டிய குடும்பக் காரியம் வந்திருச்சிங்க... என்
 சொந்தப் பொண்டாட்டிக்கிட்ட போயி பயணம்
 சொன்னேனுங்க....!

பொண்டாட்டி
 புழுக்க முண்ட - நான்
 போய் வாறேன் - சிறு
 கப்பலேறி...

அதுக்கு அவ.....

போய் வாங்கோ - என்
 புண்ணியரே - சிறு
 கப்பலேறி.... ஸ்து சொன்னா..

நான் கள்ளப் பொண்டாட்டிகிட்ட போயி பயணம்
 சொன்னேனுங்க..

பொன்மணியே - என்
 பூ மணியே - நான்
 போய் வாறேன் - சிறு
 கப்பலேறி...

அதுக்கு அவ...

போய் வாடா - படவா

போய் வாடா - நீ

போனாலென்ன..

செத்தாலென்ன - சிறு

கப்பலேறி...

அப்படின்னு சொல்லி அனுப்பிட்டானுங்க....!

எனக்கு அப்பறம்தாங்க சொந்த பொண்டாட்டி மேல
பாசம் வந்திருச்சிங்க.. கள்ளப் பொண்டாட்டினால் நான்
நாசமாப் போன கதையச் சொல்லி, நாக்கைப்
புடுங்கிக்கிட்டு சாகுறமாதிரி நாலு வார்த்த கேட்டுட்டு
வந்தேனுங்க..

காது கடுக்கன் வித்தேன்..

காலு மிஞ்சி ரெண்டும் வித்தேன்..

அருணாக் கொடியும் வித்தேன்..

அவிசாரி உன்னாலே....!

எல்லோருக்கும் கொண்டையிலே..

ஸரிருக்கும் பேணிருக்கும்..

தட்டுவாணி கொண்டையிலே..

தப்பாமல் பூவிருக்கும்....!

என் அருமை சம்சாரத்த நெனைச்சதும் பாட்டு
வந்திருச்சிங்க..

வாசமுள்ள பூப்பறிப்பேனே...

என் கண்ணாட்டிக்கு..

ஆசையோடு நான் கொடுப்பேனே...!

பாசமுள்ள பொண்டாட்டி...

அவள் கண்ணாலே..

மனம் பாத்து பாத்து..

சந்தோசிக்கணும் தன்னாலே...!

வண்ணானும் வண்ணாத்தியும்...
வெளுக்கப் போகையிலே..
ஆ....ச்சொய்!! ஆ....ச்சொய்!!

(துணி துவைப்பது போல் அடித்துக் காட்டுதல்)

அப்புறம் ஒரு நாளு... எங்க ஊட்டு கொல்லப்பக்கம் போனேனுங்க... ஒரு கெழவி மஞ்சள் அறைச்சி மூஞ்சிக்கெல்லாம் பூசிக் குளிச்சிக்கிட்டு இருந்தாருங்க..... “பாட்டி.. என்னா மஞ்சள் பூசிக் குளிக்கிறே...! ன்னு கேட்டேனுங்க....

“பழைய நெனப்பு வந்திரிச்சிடா பேராண்டி”எனாங்க.

“பழைய நெனப்புன்னா என்னா பாட்டி..”என்னேன்.
‘கிட்டத்துல வாடா’ எனாங்க. கிட்டத்திலப் போனேன்.. இன்னும் கிட்டத்துல வாடான்னாங்க.... நானும் இன்னும் கிட்டப் போனேன்...கெழவி இன்னும் கிட்டத்துல இன்னும் கிட்டத்துல ன்னாங்க... (பலமான சத்தத்துடன்) ஜயையோ... கெழவி என்னா செஞ்சா தெரியுங்களா...?
இந்த சபையில அத நான் எப்படிச் சொல்லுவேன்.... எனக்கு வெக்கமா இருக்கு ... போங்க...!

ஒரு நாளு எங்க ஊரு டிராமா மாஸ்டர் நான் ரொம்ப அழகாயிருக்கிறேன்னு என்னய நாடகத்தில நடிக்கப் போட்டாரு...! நான் வேசங் கட்டிக்கிட்டு சபா மேடையில வந்து நின்னேனுங்க.

சபையில தேவ லோகத்து ஊர்வசி, ரம்பை, மேனகை, திலோத்தமை மாதிரி அழகழகான குட்டிகள் நாடகம் பாக்க வந்திருந்தாருங்க...! எனக்கு பாட்டு வந்திரிச்சுங்க. எப்படி படிச்சேன் தெரியுங்களா....?

சிட்டான் சிட்டான் குருவி
சினுக்குத்தான் - அந்த
சின்னப்புள்ள காதில ஒரு
குனுக்குதான் - அந்த
குனுக்குப் போட்ட
குட்டியெல்லாம்

சத்தம் கேட்டிச்சிங்க... எட்டிப் பாத்தேன்..... ஒரு தவள
என்னையப் பாத்து சிரிச்சிச்சிங்க...!

தண்ணிக்குள்ள கெடக்கற தவள...!

ஓனக்கென்ன கவல..? ன்னு

சொல்லிப்புட்டுப் போயிட்டேனுங்க...

என் வாயி சும்மாவே இருக்க மாட்டேந்குதுங்க...!

கொக்குக்கும் குருவிக்கும்

கொடல் அந்துப் போச்சி - அந்த

கோவாலு சாமிக்குப்

புடுக் கந்து போச்சி...!

அப்பிடியே தோப்புப் பக்கம் போயிகிட்டே யிருந்-
தேனுங்க. அங்க ஒரு பொண்ணு தயிரு வித்துக்கிட்டு
இருந்தானுங்க. எனக்கு பாட்டு வந்திருச்சிங்க...

தந்தனத்தான் தோப்புலே

தயிரு விக்கற பொம்புளே..

தயிரு போனா மயிராச்சி

கிட்ட வாடி பொம்புளே...!

அப்பறம் கேக்க வேணுங்களா.. கம்பும் தடியுமா அக்கம்
பக்கத்துல உள்ளவங்க எல்லாரும் வெரட்ட..நான் ஓட.....
அப்பறம் ஒரே மானங் கெட்ட கதையாச்சிங்க...!

இன்னைக்கி பத்தாந் தேதிங்க.. சம்பள நாளு...

ஆண்டவன் படைச்சப் பழங்களிலே ரோம்ப இனிப்பான
பழம் எது தெரியுங்களா...? அதுதாங்க சம்பளம்...!
சம்பளமுன்னா எல்லாருக்கும் சுறு சுறுப்பும் விறு
விறுப்பும் வந்துருங்க... சம்பளம் கெடைச்சிட்டா...
ஒவ்வொரு மனுசனும் பம்பரமா சுத்துவானுங்க...நாலு
காசு கையில கெடைச்சிட்டா.... நாலு நாளைக்கு நானே
ராஜா... நானே மந்திரி... நானே சேனாதிபதிங்க...அதுக்கு
தாங்க சொல்லுவாங்க. கோவனத்துல்.. நாலு காசிருந்தா..
கோழி கூப்பிட பாட்டு வரும்முன்னு. ஈயும் நாயும் கூட
பணம் கெடைச்சா பம்பரமா ஆடுங்களாம்.. அதுக்கும்
பாட்டு இருக்குங்க..

நாக்குல மூக்குல
 நத்திப் பல்லாக்குல
 ஜல சுருட்டுல
 ஒன்னப்பு தட்டுல
 பேச்சிப் பெரட்டுல
 பெரட்டு களத்துல
 யாரடி அங்கே உள்ளே?...
 அடியே குட்டி புள்ளே
 அந்தக் கொடி கயித்துல
 கோவணம் தொங்குது
 எடுத்து வாடி புள்ள - நானு
 எப்படி நிக்கிறேன்
 வந்துப் பாரு மெல்ல...!

அந்தப் புள்ள... நான் கோவணம் இல்லாம கொழுந்தப்
 புள்ள மாதிரி பொறந்த மேனியில நிக்குறதப் பாத்துட்டு...
 பயந்து ஓடிட்டானங்க...! இதப் பாத்துட்டு நம்ம தப்லா
 மாஸ்டர் அடிச்சாரு பாருங்க அடிட...!

தோம் தோம் ததிங்கினத் தோம்
 தச்சோம் கிழிச்சோம்
 தையல்காரன் வாயில
 வச்சோம்... தோம்...! தோம்...!

தப்லா அடிக்குப் பொறுகு எனக்கு இந்துஸ்தான் பாட்டு
 வந்திரிச்சிங்க. எனக்கு இந்துஸ்தான் தெரியுங்க...

கைசாம் சே லோரினா...
 செளரியான இந்திரன் சந்திரன்..
 கைசாம் சே லோரினா..
 மூட்டக்கடி பொறுக்க மாட்டேன்...
 மூல பக்கம் படுக்கமாட்டேன்...!
 தாளம் வாளா...! தப்ளா வாளா...!
 அட ஆர்மோனியம் வாளா...!
 பிப்பீ பிப்பீ பிப்பீ..
 சில் சில் சில் தாளம் வாளா...!

நாட்டுக்குள்ளேயே ஒடி ஒடி மறைந்து இறுதியில் எளிதாகப் பிடிபடுவதைப்போல, இங்கேயும் ஒடி மறைந்த தொழிலாளியின் நிலை பற்றி வரலாறு கூறும். இங்கே அவ்வாறு பிடிபடுவதற்கு முன்பு ஒடி மறையும் தொழிலாளர்கள் பற்றிய ஒரு பாடலை நமது பழன் தனது பாசையில் பாடுவதைப் பாருங்கள்.

சேதி தெரியுங்களா..?

அந்தத் தோட்டம் இந்தத் தோட்டம்
பப்பாளித் தோட்டம் - அவன்
படுத்தப் பாய சுருட்டிக்கிட்டு
எடுத்தான்டி ஒட்டம்...!

அந்த இரவில் காமன் கூத்து நடை பெற உள்ளது. கூத்து பார்க்க வந்தவர்கள் தரையில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காமல் நின்று கொண்டு, பின்னால் உட்கார்ந்திருப்பவர்களை மறைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இவர்களை உட்காரும்படி ஒரே கூச்சல் கிளம்பியது. எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காத இவர்களைப் பார்த்து கோமாளிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே பாட்டை விட்டான்...

காமன் கூத்து பாக்க வந்த
கண்டாரை ஒழிகளா....
ஒக்காந்துப் பாருங்கடி
ஒப்பனை ஒழிகளா...!

இவ்வாறான பாடல்கள் விரசமாக இருந்தாலும், கோமாளி சபையோர்களை புண் படுத்தாமல் ‘இன்னொரு தோட்டத்திலே - இன்னொரு நாடகத்திலே இப்படி இன்னொரு பழன் பாடினானாம்.. ஒடனே சபையோரெல்லாம் ஒக்காந்துட்டாங்களாம்’ என்று மழுப்பிப் பேச்சை மாற்றிக் கொள்வான்...!

ஒரு சிங்களப் பொன்னு எனக்கு பொண்டாட்டியா வரனுமுன்னு சுத்தி சுத்தி வந்தாளுங்க...!

ஆப்பத்தை சுட்டு வச்சு
அது நடுவே மருந்து வச்சு..
கோப்பி குடிக்கச் சொல்லி..
கொல்லுறாளே சிங்களத்தி...

கன்னக் கோவில் களவு செய்தால்
இன்னல் வராது - யாரோடும்
கண்ணில் படாது...!

நான் தனித்திருப்பது கிடையாது
சைக்கோ கேசாவி - நான் ஒரு
சைக்கோ கேசாவி - நான் ஒரு
சைக்கோ கேசாவி...!

பாட்டு முடிந்தது.. இன்னுமொரு கட்டத்திலே.. பழன் களவு
எடுப்பதற்கு ஆண்டவனுக்குப் பூசை செய்கிறான்.

கடம்பவள சொக்க நாதா...!
களவெடுக்கப் போறேன்டா...!
களவை எடுத்தாலும்
காட்டிக் கொடுத்திடாதே..
தில்லா டாங்கு.. டாங்கு..
சேத்துப் போட்டு வாங்கு...!

“நாடகம் பாக்க வந்தவங்களே... இந்தப் பாவி கதைய
நன்னா கேளுங்க. எனக்கு இப்ப மிதிக்கிற பாம்ப ஒடுற
வயசுங்க!.. இல்லீங்க.. இல்லீங்க.. ஒடுற பாம்ப மிதிக்கிற
வயசுங்க!..”

20 வயசாகியும் எனக்குக் கலியாணம் கட்டி வக்கலீங்க.
எங்கப்பன் ஒரு மடையனுங்க!.. அவன் மட்டும் 14
வயசில கலியாணம் கட்டிக்கிட்டானுங்க. அப்போ
எங்கம் மாவுக்கு 12 வயசுங்க.. அது செல்லக்
கலியாணங்களாம!.. ஒரு நாளு எங்கப்பனைப் பார்த்து
வக்கீல் கேள்வி கேட்டேனுங்க. அதாவது, லோ
பொயின்டுங்க!.. “யப்போவு.. நான் ஒங்கம் மாவ
கலியாணம் கட்டிக்கப் போறேன்”னு கேட்டேன். “அடச்
சி.. என்னடா ஒனக்கு நடந்திச்சி”ன்னு கேட்டாரு.. “நீ
எங்கம் மாவ கலியாணம் கட்டலாம்.. நான் ஒங்கம் மாவ
கட்டக் கூடாதோ”ன்னு கேட்டேன்.. அப்பிடி கேட்டும்
அந்த மர மண்டையனுக்கு ரோசம் வரல்லீங்க. எனக்கோ
இப்ப எந்தப் பொண்ணக் கண்டாலும் ஆட்டம்
வருதுங்க, பாட்டம் வருதுங்க. ஒரு நாளுங்க ஒரு

“என்னக்கி கண்டிச்சீமைய வட்டுத் தாய் நாட்டுக்குப் போவோம்...?” என்ற ஏக்க பெருமூச்சிலேயே ஒவ்வொரு நாளும் கண் கலங்கிய வண்ணம் ஒவ்வொரு பொழுதையும் கழித்தவர்கள், இப்படியொரு சந்தோசத்தை வாழ்க்கையின் இன் பமாக நினைத்தார்கள். அவர்கள் கோமாளி என்று ஒருவனுக்கு வேசங்கட்டி, அவன் பாடுகின்ற கிண்டல் பாடல்களையும் நையாண் டிக் கதைகளையும் கேட்டு அவன் செய்யும் சேட்டைகளையும் பார்த்து குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்த காலம் மிக மிக உருக்கமான காலமாகும். சிந்தனை மிக்க இளைஞர்கள் அந்த மக்களை ‘துக்கத்திலும் சிரிக்கனும்’ என்று மகிழ்ச்சியோடு இருக்குமாறு கட்டாயப் படுத்தினார்கள்..!

கோமாளி சம்பந்தமே இல்லாது ஒவ்வொரு நிறத் துணி துண்டுகளால் ஒட்டுப் போட்டு நைக்கப்பட்ட உடை உடுத்தியிருப்பான். பின்புறம் குண்டி தெரிய ஒட்டையாக நைத்து உடுத்தியிருப்பான். கோமாளி ஆடுவான்... பாடுவான்... குட்டிக்கரணம் போடுவான்... மக்களை சிரிக்க வைக்க அவன் விரும்பிய எல்லா சேட்டைகளையும் செய்வான்.

நாடகங்களில் நடக்கின்ற காட்சிகள் அல்லது பாட்டுகள் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்துவிட்டால், திரும்பவும் அவைகளை நடிக்கச் சொல்லுவார்கள். ‘வன்ஸ் மேர்..! வன்ஸ் மோர்..!’ என்று சத்தமிடுவார்கள். காட்சிகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ரசிகர்கள் மேடையில் ஏறி, நடிகர்களுக்கு வடை மாலை அணிவிப்பதும், தாள் காசை குண்டுசியால் அவர்களுடைய உடையில் குத்திவிடவும் செய்வார்கள். சிலர் பணத்தை கடதாசிக் கூட்டில் வைத்துக் கொடுப்பார்கள். இந்த வழமைகள் நாடகக் காட்சிகளுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தாலும், நடிகர்கள் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். காரணம் அந்த வழமை ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்து வந்தது..

சிரிப்பும் சிந்தனையும்

இந்தக் கோமாளி என்ற பாத்திரம் அன்றைய மக்களை சிரிக்க வைக்க மட்டுமல்ல, அவர்கள் வழி வந்த வரலாற்றைக் கூறி சிந்திக்க வைக்கவும் செய்தது. பழுன் பாடிய பல ரகமான பாடல்களில் வரலாறு இருப்பதைக் காண்பீர்கள். பல பாடல்களில் சமூக விழிப்புணர்வுகள் இருப்பதைக் காணலாம். பல

அன்றைய காலத்தில் மிக அழுர்வமாக எழுத்தறிவு கொண்ட கலைஞர்களை ‘கண்டி சீமை’க்கு அழைத்து வந்தனர். கலைஞர்கள் என்று சொல்லுகின்ற பொழுது தொழில் ரீதியான கலைஞர்கள் அல்லர். சபாவங்களில் சுவாரஸ்யமாக மக்களிடம் பேசுகின்ற திறமை கொண்டவர்களை, பாடுகின்றவர்களை, புராணக்கதைகள் படிப்பவர்களை, பொன்ற இசை நாடகங்கள் நடத்துபவர்களை, வேசம் கட்டி, ஆட்டம், பாட்டத்தில் நாட்டம் கொண்டவர்களையே ‘மாஸ்டர்’, என்றும், ‘வாத்தியார்’ என்றும். ‘குரு’, என்றும், கெளரவும் வழங்கி அழைத்து வந்தார்கள்..

தமிழகத்திலிருந்து அரை குறையாகக் கொண்டு வரப்பட்ட நாடகங்கள், பாடி நடனமாடும் கூத்துக்களாகவே இருந்தன. வேசங் கட்டி ஆடிப்பாடும், தெருக்கூத்துக்கள் போன்றவை, ஆரம்பத்தில் கடவுளைப் பற்றியும், புராணக் கதைகளைப் பற்றியுமே பாடப்பட்டன. காலங்கள் செல்ல தாங்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களைச் சொல்லிப் பாடினார்கள். இம்மாதிரியான நேரங்களில் “சீமைத் துரைகளைப் பற்றி நோட்டம் சொல்லாதே.. பிழைக்க வந்த ஊரில் பொல்லாப்பு பேசாதே..!” என்றெல்லாம் நாடகம் பார்க்க வந்த கங்காணிகளின் “தணிக்கை செய்யும்” கட்டளைகளும் பிறந்தன..!

கனவுப் படகு

இந்தத் தடைகளுக்கு மத்தியிலும் தங்கள் மூளையின் சக்திக்கேற்றவாறு மக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். தங்கள் சொந்த கிராமங்களில் இருந்து “ஆள்கட்டி” மூலம் நெடுஞ்சாலைக்கு வந்த விதம், நெடுஞ்சாலையிலிருந்து காட்டு வழியாக நடந்து கடற் கரை வரை வந்து சேர்ந்த துயரமிக்க சம்பவங்களைப் பாடலாக்கி பாடினார்கள். மிகப் பயங்கரமான முதல் அனுபவங்களை, அவர்கள் உயிர் மீண்ட அதிஷ்டங்களை, கதை கதையாகச் சொல்லி மாய்ந்தார்கள். அது தான் கடல் பயணம்..!

வரண்ட பூமியில் ஒரு குளம் குட்டையைக் கூட பெரிதாக பார்த்திராதவர்கள், கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை குழுறிக் கொந்தளிக்கும் பெருங் கடலை, ஒரே தண்ணீர் மயத்தை அவர்கள் கண்ட பொழுது கலங்கி அழுதார்கள். இந்து மகா சமுத்திரம் எமனாக, கரு நீலமாகத் தெரிந்தது..!

பாஞ்சாலி நாடகத்தில் திரெளபதிக்குத் துகிலுரியும் காட்சி காட்டப்பட வேண்டும். நாடக வாத்தியார் துச்சாதனனுக்கும், திரெளபதிக்கும், கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கும் எச்சரிக்கை செய்திருப்பார்.... எப்படியென்றால்,

திரெளபதி மூன்று சேலைகளை உடுத்தியிருப்பாள். துச்சாதனன் மஞ்சள் சேலையையும், பச்சை சேலையையும் உரிந்துவிட்டு நீலச் சேலையை கொஞ்சம் உரியும் போது திரெளபதி ‘கிருஷ்ணா..!’ என்று அபயக் குரல் எழுப்ப வேண்டும். அப்பொழுது ஏற்கனவே நாடகக் கொட்டகைப் பரனில் புஷ்பக விமானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கிருஷ்ணனை கயிற்றைத் தளர்த்தி ஒருவன் கீழே இறக்க வேண்டும்.

(திரெளபதியின் துயிலை உரிவதற்கு துச்சாதனன் பாடிக் கொண்டு வருகிறான்...)

துரியோதனனுக்கிளைய வீரன்...

துஷ்டக் குல சம்ஹாரன்

துச்சாதன ராஜன் வந்தேனே..!

சபையை நாடி..

துச்சாதன ராஜன் வந்தேனே..!

முதல் இரண்டு சேலைகளையும் திரெளபதி கதறக் கதற துச்சாதனன் உரிந்து விட்டான். இப்போது நீலச் சேலையை உரியத் தொடங்கி விட்டான். பாஞ்சாலி ‘கிருஷ்ணா...! கிருஷ்ணா..!’ என்று அபயக் குரல் எழுப்புகின்றாள். கிருஷ்ணனே புஸ்பக விமானத்திலிருந்து கீழே ‘பூரஸ்’ என்று இறங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.. புஸ்பக விமானத்தின் கயிறு நாடகக் கொட்டகையின் கூரை மூங்கிலின் கணுவில் சிக்கிக் கொண்டது..! கிருஷ்ணரை இறக்கிய புஸ்பக விமானம் மேலே நடு வழியில் தொங்கியதால் கிருஷ்ணரின் கால்கள் மட்டும் சபையோருக்குத் தெரிகின்றது. கிருஷ்ண பரமாத்மாவை “கிருஷ்ணா..! சீக்கிரம் இறங்கி வா.. பாஞ்சாலியைக் காப்பாத்து..!” என்ற கூச்சல் சபையிலிருந்து உரக்கக் கேட்கின்றது.

உடனே பழுன் ஓடி வந்து துச்சாதனன் காதில் குச குசக்கிறான். “டேய் சொக்கா..! கிருஷ்ணன் மேலே கயிறில் மாட்டிக்கிட்டான். அவனை கீழே ஏறக்க சீனை மூடனும். தொடர்ந்து நீல சேலையை உரியாதே... அப்புறம் பாஞ்சாலி

பாகம் - ஓன்று

படுன் பாடல்கள்

மலையக நாடகங்களில் படுன் பாத்திரம்

தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் யைத்து வீடுகளுக்கு மத்தியில் இருக்கும் ஒரு விசாலமான இடத்திலோ அல்லது கோவில் முன்றத்திலோ மேடை நாடகம் நடத்துவார்கள். காட்டு மரங்களால் மேடை கட்டி, அழகிய வடிவங்களைக் கொண்ட காட்டு இலை குழுகளால், வாழை மட்டைகளால், மறைவு கட்டி அலங்கரித்திருப்பார்கள். பெண்களுடைய வண்ண வண்ணச் சேலைகளைச் சேகரித்துத் திரைகள் சோடனை செய்யப்பட்டிருக்கும். நாடகம் முடிந்ததும் பழுதில்லாமல் சேலைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். மேடைக்கு முன்பாக இரண்டு பக்கங்களிலும் வாழைத்தண்டுகள் நாட்டி, அதன்மேல் தீச்சட்டிகள் வைத்து, தொழிற் சாலை எஞ் சின் எண்ணெய்யில் நனைக்கப்பட்ட படங்குத்துண்டுகள் அதனுள் ஏரிந்து, சபையோர்களுக்கும், மேடைக்கும் வெளிச்சம் தந்துக்கொண்டிருக்கும். வாழைத் தண்டின் மேல் சட்டிகளைப் பதித்து வைப்பதால், சட்டி சூடேறி வெடித்து விடாமல் இருக்கும்.

அந்தக் காலத்தில் தோட்ட நிருவாகங்கள் மூலம் “மோல் எண் ணெய்”, எஞ் சின் எண் ணெய் என்ற தொழிற் சாலை இயந்திரங்களுக்குப் பாவிக்கப்பட்ட கழிவு எண்ணெய் (waste oil) இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளுக்கு ‘சந்தோசமாக’ (இனாமாக) தோட்ட நிர்வாகங்களினால் வழங்கப்படும். மற்றும் கலியாணம், சடங்கு, சாவு போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கழிவு எண்ணெய் இனாமாக வழங்கப்படும். மேடையில் இரண்டு ‘பந்தக்காரர்கள்’ இருப்பார்கள்..! ஒவ்வொருவர் கையிலும் தீப்பந்தம் ஏரிந்து கொண்டிருக்கும். இவர்களை ‘பந்தம் பிடிப்பவர்கள்’ அல்லது ‘பந்தக்காரர்கள்’ என அழைப்பார்கள். இன்று (Light Boys) வைட் போய்ஸ் என்ற தொழில் நுட்பக்காரர்கள் சினிமாவில் பணி செய்து

அடுத்து கோமாளி தொடர்ந்து தான் வந்த முறையை
சொல்கிறான்.

குபு குபு குபு குபு ன்னு
குதிச்சி வந்தேனே - நான்
கோமாளி கர்ணம் போட்டு
கும்பிட வந்தேனே...
சபையோர்களே வணக்கம்...
நாடகம் கொஞ்சம் சொன்னக்கம் ...

வந்த விஷயத்த மறந்திட்டேன்.. இந்த கூட்டத்தில் என்
பொண்டாட்டியத் தொலைச்சப்படுத்தேன்...

நீங்க யாரும் பாத்தீங்களா..? அவ அடயாளம்
கேட்டங்களா?

கொண்டைக்காரி - பெருஞ்
சண்டைக்காரி - அவ
கோச்சி ஏறிப் போன நண்டுக்காவி
கண்டவர் - கேட்டவர் - பார்த்தவராயினும்
காதில் வந்து கொஞ்சம் சொல்லுங்க - அவள
மையல் கொண்ட - இந்த மன்மத ராஜனும்
தண்டவாளம் இல்லா கோச்சியிலேறி
பய்பளப்பள பளப் பளப் பள¹
பழன் போறேனே - கவலையாய்
பழன் போறேனே.....

ஓ ஓ ஓ ஓ

சிக்கு.. புக்கு.. நீல கிரி தொப்பித் தோட்டம்
நாங்க போறக் கோச்சியிலே
மிச்சம் கூட்டம்...!

சபையில் கரகோஷம் - விசில் சத்தம் விண்ணைப்
பிளக்கின்றது...

இன்னொரு கட்டத்தில் பழன் வந்து பாடுகின்றான்...

சபையிலே குந்தி இருக்கும் - எங்க
சாதி சனங்களா...! - இந்தச்

மீண்டும் திரை விலகிறது.

சபையோர்களே...! ஈந்தியாவுல இருந்து நம்ம சனங்கள்..
ஆள்கட்டி கங்காணிமாருங்க ஏமாத்தி சிலோனுக்கு
கூட்டி வந்தாங்களே...!

அந்த சனங்க கங்காணியப் பாத்து எப்படி பாடினாங்க
தெரியுங்களா..?

அய்யா!

கப்பலேத்தி கூட்டி வந்த கங்காணியாரே
தலைவர் கங்காணியாரே - ஒங்க
கப்பலுந்தான் கவுந்து போச்சே..
கங்காணியாரே.!

தேயிலைத் தாருல தேங்கா மாசி
இருக்குதுன்னீங்க... நாங்க
தெம்புடனே எல்லாருமாய்
இங்க வந்தோமே...!
கல்லு மலை சுரங்கம் வெட்டி...
கருத்த ரோட்டு பாலம் கட்டி..
கஷ்டப்பட்டு ஒழைச்ச தெங்க
பாவமா..? - கங்காணியே
கோவமா..?

�ந்தியாவில் பெண்ணைக் கட்டி..
எவங்கை வந்து மண்ணை வெட்டி..
பட்டப் பாடும் கெட்ட கேடும்
போதுமே...!
பாவம் செய்த நாட்டிலே..
கப்பலேத்தி கூட்டிவந்த கங்காணியாரே...! - ஒங்க
கப்பலுந்தான் கவுந்துபோச்சே...!
கங்காணியாரே...!

ரோ ரோ ரொட்டட்டிட...!
 ரொட்டிக்காரன் பொண்டாட்டிட..
 வாழக்கா தண்டட்டிட..
 வாத்தியாரு பொண்டாட்டிட...!

ஆனா ரீனா அரி...
 வாத்தியார் வீட்ல நரி
 ஒலக்கய தூக்கி அடிட..

(பழன் வானத்தை பார்த்து)

மழ வர்ற மாதிரி இருக்குங்க..வீட்டுக்குப் போயிட்டு
அப்பறம் வர்றேங்க..

(திரை முடுதல்)

.....
திரை விலகுதல்.

கோமாளி வருகிறார்....

பெய்யா மழ பேயு தப்படி..
 பெரிய வெள்ளம் வருகுதாம்...
 ஆறா மீனும் ஆத்துக்குள்ளே - அப்படி
 சேரா மீனும் சேத்துக்குள்ளே...!

மீனும் நத்தி போட்டுக்கிச்சாம்... அப்படி
 மினுக்கு நாத்தி போட்டுக்கிச்சாம்...!
 சபாஷ் பலே பலே மழ நின்று போச்சி பாருங்க..
 நெடுஞ்சால நீட்டமா இருக்கு பாருங்க.. அங்கே யாரோ
 போறாங்க பாருங்க...!

கொட்டாம் பட்டி ரோட்டுலே..
 குட்டி போற சோக்குல - நான்
 குட்டியத் தான் பாப்பனா - இந்த
 ரொட்டியத் தான் திம்பனா...

அச்சுக்கு இன்னா.. அச்சுக்குத்தான்..
 குழுக்கு இன்னா குழுக்குத்தான்...!

இதுவரை நாட்டார் பாடல்களை மலையகத்தில் தொகுத்து கொணர்ந்தவர்கள் எல்லோரும், ஏன் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் கூட இந்தக் கோமாளிப் பாடல்களைத் தொகுப்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஏனெனில் இந்த கோமாளிப் பாடல்கள் அவர்கள் வாழுங்காலத்தில் வழக்கத்தில் இருந்தமையால், அவைகள் முக்கியத்துவம் படுத்தப்படவில்லை.. மற்றும் அவைகள் தரம் குறைந்த, விரசம் நிறைந்தப் பாடல்களையும் உள்ளடக்கி இருக்கின்றன.. என்ற விமர்சனமும் அன்று இருந்து வந்தன.

இருப்பினும், இவ்வாறான பாடல்கள் பாமர மக்களின் தொழிலோடும், வாழ்க்கையோடும் சம்பந்தப்பட்டுப் போனதால், அது ஒரு வகை இலக்கியங்களாக, அவர்களது கலாசாரத்தோடு வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆணையும் பெண்ணையும் சம்பந்தப்படுத்தி பாலியல் விசயங்களைக் கூறிப் பாடுவதும், கடினமான வேலை செய்யும் போதும், கன ரக இரும்புகள், முப்பது, நாற்பது அடி நீளமான ரயில் தண்டவாளங்கள், இயந்திரங்கள், பாரமிக்க மரங்கள், கற்கள் என சுமக்கும்போதும், இப்படியான சிரிப்புட்டும் நையாண்டிப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தன. எமது மலையக இலக்கியவாதிகள் இவ்வகையானப் பாடல்களைச் சேகரித்து மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்துவதற்குத் தயங்கிய வேளையில், அல்லது அப்படியொரு யோசனை இல்லாத வேளையில், எனது இந்த தனி முயற்சி தெரியமானது என்று என் முதுகை நானே தட்டிப் பாராட்டிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது...!

தமிழ் நாட்டில் ஒரு விசித்திரமான இலக்கியம் படைத்தவருக்கு “கலாநிதி” பட்டம் வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்வும் உண்டு. ஒரு தெரியமான ஆய்வாளர் (ரசனையாளர்) தமிழ் நாடு முழுவதும் கால் நடையாக நடந்து மூலை, முடுக்குகள், சந்து, பொந்து, பஸ் நிலையம், றயில் நிலையம் போன்ற பொது இடங்களிலுள்ள மலசலக் கூடங்களுக்குள் நுழைந்து அங்கே சுவர்களில் கரித் துண்டுகளால், மண் கட்டிகளால், பச்சை இலைகளால் எழுதப்பட்டுள்ள விரசமான வார்த்தைகளையும், அங்கே வரையப்பட்டுள்ள “ஆதாம், ஏவாள்” நிர்வாணச் சித்திரங்களையும் படம் பிடித்துக் கொண்டு ‘கழிவறை வாசகங்கள்’ என்ற ஒரு நூலை வெளியிட்ட இவருக்கு கலாநிதி பட்டம் கிடைத்தது வியப்பாக இருக்கலாம்..!

நாட்டுக்கு நாடு மட்டம்..
 நாம் ரெண்டும் சோடி மட்டம்..
 கோட்டுக்குத்தான் போனாலுமே..
 தலுக்கு ராமாயி -நம்ம
 கோடி சனம் கை யெடுக்கும்
 குலுக்கு ராமாயி...!

எனக்கு பொண்டாட்டி ராசி இருந்தாலும் தொழில் ராசி
 கெடையாதுங்க... உத்தியோகம் புருஷ லட்சனம்
 இல்லீங்களா... வேல வெட்டி இல்லாம எப்படிங்க காலம்
 தள்ளுறது..?

பொண்டாட்டியக் கட்டிக்கிட்டு..
 புள்ளக் குட்டியப் பெத்துக்கிட்டு...
 புருசன் வேலைக்கு போகாம..
 ஐட்டுல இருந்தா..?
 பூவாவுக்கு (ரூபா) எங்கே போவது..? - அட
 தந்தன்னா துந்தன்னா..
 பூவாவுக்கு எங்கே போவது...?

எனக்கு கண்ணே கண்ணுன்னு.. பொன்னே பொன்-
 னுன்னு.. ஒரு தங்கச்சி இருந்தாளுங்க.. அவளுக்கொரு
 மாப்பிள்ள பாத்தேனுங்க.. அவன் கொஞ்சம் துட்டுக்-
 காரனுங்க.. தங்கச்சி பேரச் சொல்லி அவன்கிட்டயிருந்து
 பணத்த கொஞ்சம் கொஞ்சமா கரைச்சிட்டேனுங்க..

தங்கச்சி தங்கச்சி தைலம்ம...
 தண்ணிக்கும் வெண்ணிக்கும் போகாத...!
 பையன் வருவான் பாத்துக்க...!
 பணம் குடுப்பான் வாங்கிக்க...!
 சுத்தும் முத்தும் பாத்துக்க...!
 சுருக்குப் பையில போட்டுக்க...!

நான் சாதாரண ஆசாமி இல்லீங்க..
 எங்கப்பன் பொரிய கங்காணி..
 எங்கப்பனுக் கப்பனும்
 ஏட்டு கங்காணி...!

நான் ஒரு நானு எங்க சின்ன மச்சான் கலியாணத்துக்கு
போகனும்னு என் பொண்டாட்டிகிட்ட வேட்டிய
தொவைச்சி போட சொன்னேனுங்க.... வேட்டின்னா அது
சாதாரண வேட்டி இல்லீங்க.... வெள்ள வேட்டிங்க... அந்த
காலத்துல கங்காணி கடன் கணக்கு எழுதின மாதிரி...

வேட்டி ரெண்டு ரூவ்வா
வெள்ள வேட்டி நானு ரூவ்வா
கம்பளி எட்டு ரூவ்வா
கருப்பு கம்பளி பத்து ரூவ்வா

என் பொண்டாட்டி கிழிச்சிபுட்டானுங்க.... வெள்ள
வேட்டியாயிருந்தாலும் அது பழைய வேட்டிங்க
அதுனால்... அவள் ஏசிப் பேசாம நானே
நொந்துக்கிட்டேனுங்க...

ஒரங் கிழிஞ்சாலும்
ஒட்டுப் போட்டு கட்டிக்கலாம்
நடுவே கிழிஞ்சதடி
நாகரத்தினமே - அதுவும்
நாலு முழும் வேட்டியடி
கனகரத்தினமே...

கலியாணத்துக்கு போக முடியாம போச்சுங்க. அப்படியே
அடுத்த வீட்டு நயினான் வீட்டுக்குப் போனேனுங்க...
நயினான் பத்தி கொஞ்சம் வெவரமா சொல்லனுங்க..
அவன் ஒரு கேப்பமாரிங்க...

தம்பி நெனாரு...!
தண்ணிய போட்டுக்கிட்டாரு...
சம்பளத்த தொலக்சிப்புட்டு
தடுமாறுராரு...!

வீட்டுக்குப் போவாரு - பொம்பளய
மெரட்டிப் பாப்பாரு...!
வெளக்கு மாத்து பூசை ரெண்டு..
வாங்கி வருவாரு...!

சூட்டோடு சூட்டாக..
 சோத்துப் பானய
 தொறந்து பாப்பாரு...!
 சோறு இல்லாட்டி..
 சுருட்டிக்கிட்டு படுத்துக்குவாரு...!

அஞ்சாம் நம்பர் வயத்துப் பக்கம்
 ஆனு போவாரு...
 ஆளில்லாத ழூட்டுக்குள்ளே கோழி பாப்பாரு...
 அடைக்கோழிய தூக்கிக்கிட்டு
 கடைக்குப் போவாரு...!

எங்க தோட்டத்து பெரியாங்காணி எனக்கு கொழுந்து
 கங்காணி வேலக் குடுத்திட்டாருங்க... எனக்கு பதவி
 கெடைச்சதும் தலை கால் தெரியாம போயிடுச்சிங்க....!

அத்த மகளே அருங்குயிலே...!
 அரும்பெடுக்காதே - அடி
 முத்தக்குட்டி முழிப்பெரட்டி..
 முத்தலெடுக்காதே - அடி
 கருத்தக்குட்டி கருங்குயிலே
 காம்பெடுக்காதே - அடி
 அயினா கோப்பி..
 சைனா தேயிலை..
 அரும்பெடுக்காதே...! - அடி
 வத்தலே...! வதங்கலே...!
 தொத்தலே...! தூங்கலே...!
 வங்கி எடுக்காதே...!

நான் ரொம்ப கிண்டலா பேசவும் ரெண்டே நாள்ல எம்
 பதவி பறி போயிடிச்சிங்க....!

தோட்டக் காட்டுல நிர்வாகக் கெடுபிடி தாங்க முடியாம
 போச்சங்க... இதுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்ட
 வேணும்ன்னு எலவட்டங்க எல்லாரும் சேந்து சங்கம்
 ஒன்னு உண்டாக்க ஏற்பாடு செஞ்சாங்க...

நான்...

தெக்கத்திக் கள்ளன்டா..

தென்மதுரை பாண்டியன்டா...!

வடக்கத்திக் கள்ளன்டா..

வடமதுரை பாண்டியன்டா...!

சபையோர்களே...! எங்க ஊர்ல ஒரு புதுமையான
கலியாணம் நடந்துச்சுங்க... அந்த கலியாணம் எம்
பொறுப்பிலதாங்க நடந்துச்சு... இப்ப பாட்டக் கேளுங்க...

அப்பா புள்ள..

மகன் சுப்பா புள்ள...!

சுப்பா புள்ள மகன்..

சண்டெவிக்குஞ்சாம்...!

சண்டெவி ராஜனுக்குக் கலியாணமாம்...!

சோளத் தட்ட பந்தவிலே ஊர்கோலமாம்..

தவளய கூப்புடுங்க..

தாராசங்கு ஊதட்டும்...!

நண்டுகள கூப்புடுங்க..

நாட்டியங்கள் ஆடட்டும்...!

ஈந்தியாவிலயிருந்து கண்டிச் சீமைக்கு வந்தப் பொறுகு
நம்ம பக்கிக எல்லாரும் குடிச்சி குட்டிச் சவரா போனக்
கத ஏராளம் இருக்குதுங்க...

கொக்கு போல் வெளுத்திருக்கும்..

குடிக்க ருசியா யிருக்கும்- மிக்க

ருசியா யிருக்கும்...!

சொர்க்கலோகம் தான் தெரியும்..

கள்ளுத் தண்ணி தான் - முட்டி

கள்ளுத் தண்ணி தான்...!

கள்ளுக்கட அண்ணாச்சி..

எவ்கணக்கு என்னாச்சி..?

பூப்போட்ட கிளாசல்..

போடண்ணே ஒன்னரை...!

காமன் கூத்து பாக்க வந்தான் ராமு - அவன்
 கழக்கட்டுல கச்சி சந்தா போமு...! கடைக்
 கண்ணாலே பார்த்துட்டான் சோமு - கண்டக்கய்யா
 காதுக்குள்ளே குடுத்துட்டான் கேம்மு...! (Game)

(ஜே.பிராண்ஸிலிஸ் - பத்தனை)

சங்கம் உண்டாகினப் பொறுகு பங்கம் உண்டாகி
 போச்சிங்க... தொர பயல்களும் கங்காணி பயல்களும்
 சங்கம் உண்டாக்க ஆரம்பிச்சிட்டானுங்க... புள்ளையாரு
 புடிக்க போயி கொரங்கு அகப்பட்டக் கதையா
 போச்சிங்க... ஊருசனம் ஒத்தும ஒடைஞ்சி போச்சிங்க...

சிங்கம் போல் வளர்ந்த இனம்..
 தங்கம் போல் பிறந்த குணம்..
 சங்கத்தால் அழிந்ததேயடி..
 ஞானத்தங்கமே..
 சங்கத்தால் அழிந்ததேயடி...!

தொழிலாளிங்க சங்கம் உண்டாக்கவும் கணக்கப்புள்ள,
 கண்டாக்குமாருங்க தோட்ட சனங்கள் பழி வாங்கி
 தொந்தரவு குடுத்தாங்க... அப்புறம் நடந்த கத
 தெரியுங்களா...?

தண்டுகலா தோட்டத்துல
 சண்டுமுண்டு கணக்கப்புள்ள
 ரெண்டு துண்டா போன
 கத தெரியுமா..? - அவரு
 பொண்டாட்டி புள்ளைக்குட்டி
 புலம்பி கண்ணீர் வடிச்சாலும்
 போனவரு வரமாட்டார் புரியுமா..?

சங்கம் வளர்ந்ததும் மொதல் போராட்டம் வீட்டு வசதி
 போராட்டம் தானுங்க...

காம்பிரா பத்தாதுடா
 கங்காணி வடுவா...இங்க
 காலு நீட்ட எடமில்லையே..
 கங்காணி வடுவா....! - அப்படி

கையை நீட்ட எடமில்வையே...
கங்காணி வடுவா...!

தோட்டத்தொர முதல் கண்டாக்கு கணக்கப்புள்ள
கங்காணி வரை எல்லாரும் சைலன்ஸ் ஆகிட்டானுங்க...!
நாங்க தெருத் தெருவா நாடகம் போட்டோம். ஏகப்பட்ட
பொய்கால் குதிர சவாரி செஞ்னோம். நானும் ஒரு
குதிரக்காரன்.

டங்ச டிங்சம்..
டங்ச டிங்சம்..
நானில்லாமல்
இந்தக் குதிரை..
நடந்து போகாது...!

(பட்டு குதிரை ஓட்டி காட்டுகிறான்)

(சபையைப் பார்த்து)

சகோதர சகோதரிகளே...!
சாரப் பாம்பு குட்டிகளே...!
குடிகார மொட்டைகளே...!
குடி கெடுக்கும் மட்டைகளே...!
வேடிகளே.... பீடிகளே.....!
கோடிப் பக்கம் வாழங்களே.....!

வண்ண மயிலே...!
சின்னக் குயிலே...!
வணக்கம்...! என்ன சணக்கம்...!
பெரும் மயக்கம்...!
சிறு கலக்கம்...!

ஜயோ.. மகா ஜனங்களா...! வெள்ளக்காரனுக்கு தமிழ்
தெரியாது எங்களுக்கும் இங்கிலீஸ் தெரியாது இருந்தாலும் “கம்பளி இங்கிலீஸ்” பேசி சமாளிச்சுக்குவோம்.

சின்ன சின்ன நண்டு சேர்...
கோயில் பைப் சேர்...

நோ கமிங் வோட்டர் சேர்...

நாளைக்கு ரெண்டு

ஆளைப் போடுங்க சேர்....!

இப்படி கங்கானி இங்கிலீஸ் பேசவான்...! அப்பு
தொரைக்கிட்ட இங்கிலீஸ்ல் புகார் செய்றத கேளுங்க....

நாலு கால் சேர்

நடுவில் வாலு சேர்...

“மியாவ் மியாவ்” சேர்..

மில்க் சாப்பிட்டிருச்சி சேர்....!

ஓரு சேதிய நீங்க நல்லா புரிஞ்சிக்கணும்.. நாங்க கண்டி
சீமைக்கு வந்த பொறகு.. நம்ப பொம்பளைங்க எல்லாம்
சிங்களத்தி மாதிரி தலவானி கொண்ட போட பழகிக்-
கிட்டாளுங்க.. எதித்த ஒட்டுக்காரியும் இப்படியேதான்
கொண்ட போட்டிருந்தா.. அவளுக்கும் அடுத்த ஒட்டுக்-
காரிக்கும் ஒரே சண்ட நடந்துக்கிட்டு இருந்திச்சிங்க...
நான் போய் விசாரிச்சேன்..

என்னாடி சிங்களக் கொண்டு..

பீலியில் என்னா சண்டு...?

அதுக்கு அவ

வாளியை எடுக்கப் பொனேன் ..

வந்திருச்சி வம்பு சண்டு... ன்னு சொன்னாளுங்க...

இப்ப என் கேள்வியும் அவள் பதிலும் ஒன்னா
சேந்துவிச்சிங்க..

(பூன் பாடுகிறான்)

என்னாடி சிங்களக் கொண்டு..

பீலியில் என்னா சண்டு...?

வாளியை எடுக்கப் போனேன்..

வந்திருச்சி வம்பு சண்டு....

அந்த சிங்கள கொண்ட வீட்டுல தனியா இருந்தாளுங்க..

அவ மேல எனக்கு ஒரு “இது” வந்திருச்சிங்க.. ‘என்னைய
கட்டிக்க விருப்பமாடி!’ ன்னு கேட்டேன்.. அவ மேலேயும்

கீழேயும் முழிச்சானுங்க.. எனக்கு கோவம் பொத்துக் கிட்டு வந்திருச்சிங்க...

கட்டுனா என்னைய கட்டிக்கடி

இல்லாட்டி...

நூரண்ணனக் கட்டிக்கடி..

ன்னு சொல்லிப்புட்டு போயிட்டேனுங்க.

நாடக மேடையில் பழன் பாடிய பாடல்களும்
கதைகளும் முடிந்தன.

பாகம் - இரண்டு

நாடகப் பாடல்கள்

தோட்டங்களில் 1950களிலிருந்து
உருவாகிய நாடகப் பாடல்கள்...

(கீழ்க்கண்ணும் எம்..கே.தியாகராஜ பாகவதர் பாடிய
பாடல், தோட்டத்து நாடகங்களில் பெரிதும் விரும்பி
பாடப்பட்டு வந்தன)

பூமியில் மானிட ஜென்மம் அடைந்துமோர்
புண்ணியமின்றி விலங்குகள் போல் ஒ... ஒ...
பூமியில் மானிட ஜென்மம் அடைந்துமோர்
புண்ணியமின்றி விலங்குகள் போல்

காமமும் கோபமும் உள்ளம் நிரம்பவே
காமமும் கோபமும் உள்ளம் நிரம்பவே
காலமும் செவ்லமடிந்திடவோ...
காலமும் செவ்லமடிந்திடவோ...

உத்தம மானிடராய் பெரும் புண்ணிய
நல்வினையால் உலகில் பிறந்தோம் ஒ... ஒ...
உத்தம மானிடராய் பெரும் புண்ணிய
நல்வினையால் உலகில் பிறந்தோம் ஒ... ஒ...

சத்திய ஞான தயாநிதியாகிய
சத்திய ஞான தயாநிதியாகிய
புத்தரைப் போற்றுதல் நம்கடனே...
புத்தரைப் போற்றுதல் நம்கடனே...

உண்மையும் ஆருயிர் அன்பும் அகிம்சையும்
இவ்வையேல் இல்லற ஜென்மம் இதே யே...
உண்மையும் ஆருயிர் அன்பும் அகிம்சையும்
இவ்வையேல் இல்லற ஜென்மம் இதே...

மண்மீதிலோர் சுமையே பொதி தாங்கிய
பால்மரமே வெரும் பாமரமே...

மண்மீதிலோர் சுமையே பொதி தாங்கிய
பால்மரமே வெரும் பாமரமே...

கொட்டக்கலை பெரிய மண்வெட்டி தோட்டத்தைச் சேர்ந்த காமன்கூத்து இசை நாடக ஆசிரியர் இராமையா கங்காணி அவர்கள் வழங்கிய இரண்டு மேடை நாடகப் பாடல்களை இங்கு காணுகின்றோம். இவர், பொன்னர் சங்கர், ரதிமதன் கதை திருவெம்பாவை பஜனை மற்றும் சமூக நாடகங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு செயற்பட்டு வந்த கலைஞர் ஆவார். இன்று 75 வயதாக இருக்கும் இந்தக் கலைஞர் ஓய்வு பெற்று உறவினர்களின் வீட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

என்னிடம் குறவஞ்சி நாடகம், நீதிநெறி, அரிச்சந்திர நாடகம், அருணாசல அட்சரமாலை, மூா மகா பக்த விஜயம் ஆகிய மிகப் பழம்பெரும் புத்தகங்களைக் கொடுத்து, “எதிர்காலத் தேவைக்கு பாதுகாத்து வச்சிக் கொள்ளுங்க சேர்... நான் இனிமே இந்த பொஸ்தகங்கள் வச்சுக்கிட்டு என்னா செய்யப்போரேன்..? ஒங்க மாதிரி ஆளுங்கக்கிட்ட இருந்தா எவ்வளவோ பிரயோஜனப்படும்..” என்று பெருமையோடு அன்பளிப்பு செய்தார்.

சமூகத்தை ஆத்ம உணர்வோடு நேசிக்கும் இவரைப் போன்ற கலைஞர்கள் யாவரையும் சமூகத் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்... இவர் வாழ்கின்ற ஊரில் இவரது நாமம் நினைவோடு இருக்க இவர் வளர்த்து வரும் கலைகளை புதிய பரம்பரையினர் பாதுகாக்க வேண்டும்.

ஜாதி பேதமே....

இந்தப் பூ.....உலகிலே...ஜாதி பேதமே...

புகன்றிடும் ஆண் பெண் தானேரெண்டு....!

பாரில் மானிடர் ரகம் உண்டோ...? - உலகில்
பகருமே குலமும் இரண்டே....!

பார்ப்பனர் செய்தபடி தானிங்கோ...
சக்கில் குலமென்று கூறாதீங்கோ...!
இந்தப் பூ...உலகிலே ஜாதி பேதமே
புகன்றிடும் ஆண் பெண் தானேரெண்டு...!

மதுரை மீனாட்சி ஒரு பறைச்சி...! - அவள்
மருமகளாய் வந்தவள் குறத்தி
மாயிகும் சந்திரன் தானிங்கோ...அதனால்
ஜாதி வித்யாசம் கூறாதீங்கோ...

வேத வியாசர் ஒரு முனிவன் அயோத்தி
வேந்தன் விலைப்பட்டதும் புலையன்...!
கலியுக மீதினில் பறையனுந் தானுங்கோ - நாங்க
சிதம்பர முக்தி முன்னால் கூறுங்கோ...

(1972, 1976ம் ஆண்டு மூஞ்சொலோ பண்டாரநாயக்க
ஆட்சியின் போது சுய உற்பத்திக் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட
பஞ்சம், தோட்டப்புற மக்களையே பெரிதும் பாதித்தது.
அநேகமானோர் பட்டினியால் இறந்தனர். காரணம் சொந்த
விவசாய நிலமற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உப உணவு
பயிர்களை உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு வழி இல்லாமல்
பட்டினியால் வாடினார்கள். அந்த வேதனையில் அவர்கள்
திருவிழா கூத்துக்களில் இவ்வாறு பாட்டெழுதிப் பாடினார்கள்.)

(தொகையறா..)

பண்டாவின் ஆட்சியிலே.....நாங்கள்
பட்டினியால் வாடலானோம்
அதை நினைத்துப் பார்க்கையிலே - நெஞ்சம்
பதை பதைத்து துடிக்குதம... தங்கமே...தங்கம்....

அரிசியில்ல மாவுமில்ல தங்கமே தங்கம் - நமக்கு
 ஆட்டா மாவும் பஞ்சமாச்சி தங்கமே தங்கம்
 சோறுயில்ல ரொட்டியில்ல தங்கமே தங்கம் -
 நமக்கு
 சோள மாவும் பஞ்சமாச்சி தங்கமே தங்கம்...

மலைநாட்டு மக்களெல்லாம் தங்கமே தங்கம் -
 நாங்க
 மாண்டு மடியலாமோ தங்கமே தங்கம்
 மாண்டு மடியலாமோ தங்கமே தங்கம்...நாங்க
 மரவள்ளியைத் தேடலாமோ தங்கமே தங்கம்..

சேந்து மடியலாமோ தங்கமே தங்கம் - நமக்கு
 சேமங்கீரை பஞ்சமாச்சி தங்கமே தங்கம்....

தட்டு முட்டுச் சாமானெல்லாம் தங்கமே தங்கம் -
 இங்கே
 தவிடு பொடியாச்சதடி தங்கமே தங்கம்
 தவிடு பொடியாச்சதடி தங்கமே தங்கம் - நம்ம
 தாலிமணி பறிபோச்ச தங்கமே தங்கம்...!

இரு ராத்தல் பாணுக்குத்தான் தங்கமே தங்கம் - நாம
 ஒடி யலைஞ்சோமே தங்கமே தங்கம்..
 ஒடி யலைஞ்சோமே தங்கமே தங்கம்.. - நாம
 ஒரு யாரு சீத்தைக்குத்தான் தங்கமே தங்கம்...!
 (அரிசியில்ல...)

நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த வீதிப் பாடகரான எஸ்.கோவிந்-
 தசாமியால் கீழ் காணும் பாடல் நாடகங்களில் பாடப்பட்டு
 வந்துள்ளது...

கம்பளியும் படங்கும் கதறியழகிறது - இதைக்
 கட்டித் தூக்கும் ஏழை வாழ்வு.. கண்ணீர்
 விடுகிறது..

கம்பளியைக் காயப் போட்டா.. காய மாட்டாதாம்
- இரவு

காயப் போட்டு பொத்திக் கொள்ள.. விறகு
கிடையாதாம்.....

நரிக் குறத்தி வேசம் கட்டி, கக்கத்தில் கூடையை வைத்துக் கொண்டு நளினமாய் நடை நடந்து வரும்போது.. சபையோர்கள் ஆரவாரம் செய்வார்கள்...!

ஆயி.. பாசி மணி ஊசி - வாங்கி
பாரு மகராசி..

காசுக்கு நாலு..

துட்டுக்கு எட்டு..

காடை கவதாரி முட்டை..

வாங்கிப் பாரு மகராசி..

காசுக்கு நாலு..

துட்டுக்கு எட்டு..

கைப் பார்த்து மெய்யுறைப்பேன் - வேங்கையைக் காலடியில் மிதிப்பேன்..

பல்லினால்.. கல்வினில் நார் உரிப்பேன்..

காலையிலே எந்திரிச்சு..

கஞ்சித்தண்ணீ இல்லாமே..

கஷ்டப்படுகிறோமே கடவுளே...! - கொஞ்சம் கண்ணத் தொறந்து பாரு கடவுளே...!

கட்டு மரம் கட்டிக்கிட்டு..

கயிறு வலை எடுத்துக்கிட்டு..

கடல் மேலே போனானே.. கடவுளே...! -

அண்ணன்

காணாமப் போயிட்டானே கடவுளே...! - அண்ணன் காணாமப் போயிட்டானே கடவுளே...!

தோட்டத் தொழிலாளருக்கு..
 ஒட்டு பிரஜா உரிமை
 இல்லையா..? - இதைக்
 கேட்டாலும் - நம்
 மக்களுக்குத்
 தொல்லையா...?

தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்கள்
 துயரங் கேளுங்க - அவங்க
 தொந்தரவைப் பாட்டுக்குள்ளே
 கேட்டுப் பாருங்க....!

வாட்டமான சோதரிகள்
 விரலைப் பாருங்க - அங்கே
 வரி வரியாய் வெடித்திருக்கும்
 கொடுமை பாருங்க.....

அஞ்சிக் கெல்லாம் எழுந்திருப்பாள்
 அழகுப் பெண்மணி..
 அருமை மக்களுக்கு ரொட்டி சட
 ஆரரையாகும்....!

பெரட்டுத் தப்பு போல சட்ட
 பெரிய ரொட்டியை
 பெத்த மக்களுக்குப்
 பிச்சிக்குடுக்க ஏழரையாகும்....!

ஏழரைக்கு ஏழு நிமிசம்..
 பிந்தக்கூடாதாம் - அவங்க
 என்ன ஆட்சி செய்தாலும்
 கேக்கக் கூடாதாம்....!

கண்டாக்கய்யா—கணக்கப்புள்ளை.....
 காணக் கூடாதாம் — அப்படி
 கண்டுக்கிட்டா கானுக்குள்ளே
 ஒழியக் கூடாதாம....!

வேகு வேகு என்று மலை
 ஏறிப்போனாலும் - அவங்க
 வேலையில்லை என்று சொல்லி
 விரட்டிருவாங்க...!

ஏட்டு துரை கங்காணிமார்
 ரோட்டிலே நிற்பார் - பெண்கள்
 எறங்கி நின்னு பள்ளத்திலே
 வங்கி வெட்டுவார்...!

(தோட்டத் தொழிலாளப.....)

(வேறு)

ஓழைப்பவன் தொழிலாளி...! - நல்லா
 உணருங்க முதலாளி...!
 ஏழைத் தொழிலாளி
 கூவிக் காரணென்று..
 கேவி பேசுறீங்க....!

கூவிக்காரச் சனம்
 வேலை செய்யாட்டி..
 கும்பி காயும் போங்க...!- ஜயா
 கும்பி காயும் போங்க...!

ஆண்களும் பெண்களும்
 பாடு படாட்டி..
 ஆப்பீச ஏதுங்க...?
 ஜயா குந்திக்கிட்டு எழுத
 ஆப்ச ஏதுங்க..?

மாமியும் மருமகனும்

நெல்லு சோறு ஆக்கட்டுமா...?

புல்லு சோறு ஆக்கட்டுமா..?

சொல்லுங்க மருமகனே - ஒ

அப்பு...! அப்பு...!

சொல்லுங்க மருமகனே...?

நெல்லு சோறும் வேணாம் மாமி..

புல்லு சோறும் வேணாம் மாமி...!

கேப்பக் களி போதுங்க மாமி...! - சுடச் சுட

கேப்பக் களி போதுங்க மாமி...!

கம்பஞ் சோறு ஆக்கவா...?

சோளச் சோறு ஆக்கவா..?

சொல்லுங்க மருமகனே...! - ஏ

அப்பு...! அப்பு...!

சொல்லுங்க மருமகனே...!

கம்பஞ் சோறும் வேணாம் மாமி..

சோளச் சோறும் வேணாம் மாமி...!

கஞ்சி வச்சி ஊத்துங்க மாமி...! - சுடச் சுட

கஞ்சி வச்சி ஊத்துங்க மாமி...!

(கஞ்சி குடிச்சி முடிச்சாச்சிங்க)

சின்ன பொண்ணு வேணுமா..?

பெரிய பொண்ணு வேணுமா..?

சொல்லுங்க மருமகனே...! ஏ

அப்பு...! அப்பு...!

சொல்லுங்க மருமகனே...!

சின்னப் பொண்ணும் வேணாம் மாமி..

பெரிய பொண்ணும் வேணாம் மாமி...!

நீங்க வந்தா...! போதுங்க மாமிய...! - எனக்கு
நீங்க வந்தா போதுங்க மாமிய...!

(அப்புறம் சொல்ல வேணுங்களா...?)

தச்சோம்...! கிழிச்சோம்...!
ததுங்கின தோம்...!
தலாங்கு தக்க திமி தோம்...!

வீதிப் பாடல்கள்

வீதி பாடகர்களும் எழுச்சிப் பிரச்சாரங்களும்

ஆரம்பக் காலந்தொட்டு பாமர மக்களைப் பாடல்களே ஈர்த்தெடுத்துள்ளன. புராணப்பாடல்கள், தெய்வப் பாடல்கள், சமயப் பாடல்கள், மதப் போதனைகள், வாழ்க்கை நிலைமைகள் பற்றி ராகத்துடன் பாடுவதை மிகவும் உண்ணிப்பாகக் கேட்டு ரசிப்பார்கள்.

நாடகங்களில் ராஜபார்ட் (King character) ஏற்று நடிப்பவர்கள் தங்கள் ‘ஆசைக்கினியவளிடம்’ அவளை ரசித்துப் பாடும் பாடல்களை ரசிகிப் பெருமக்கள் தங்கள் வாய்க்குள் ஈருமூந்தாலும் உணராது லயித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பர். அது போல ‘ஸ்த்ரீ பார்ட்’ (Female Character) நடிப்பவள் ஆடிப் பாடுவதையும் ஆச்சரியத்தோடு ரசித்து “வன்ஸ்மோர்” “மீண்டும் ஒரு தடவை” கேட்பார்கள்..! இவ்வாறு நாடக மேடையில் பிச்சைக்காரன் வேடம் தாங்கி, தன் வறுமை நிலையைக் கூறி தாமம் கேட்கும் பாடலை மெய்யுருகி ரசிப்பதோடு, மேடையில் ஏறி நடிகனின் அட்சயப் பாத்திரத்தில் பணம், காசு, போடுவதும் அக்காலத்தில் ஒரு வழமையும் இருந்தது...!

பின்னர் இவ்வாறு மக்கள் மனதைக் கொள்ளலை கொள்ளும் ஐனரஞ்சகப் பாடல்கள் மேடையில் மட்டுமல்லாது வீதி நாடகங்களில் அதிகமாக மக்களை அந்நியோன்னியமாக நெருங்க வைத்து.. வீதிப் பாடகர்கள் பின்னாலேயே ரசிகர் கூட்டங்களும் செல்வதுண்டு....!

இந்த வழமை இலங்கை பெருந்தோட்டப் புறங்களில் 1950 களிலிருந்து மேலெழுந்தது. தெருக்கூத்துப் பாடல்கள் தென்னாட்டுத் தமிழர்களாகிய தோட்ட மக்களை பெரிதும் கவர்ந்தன.. இந்தக் காலங்களில் மலையகத் தமிழ் மக்களிடம்

பரவலாகப் பேசப்பட்ட விடயம், பிரஜா உரிமை பறித்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் நடவடிக்கையாகும்.

இந்திய சுதந்திரம் 1947 ல் கிடைத்த பின்னர் முதல் பிரதமராக ஜவஹர்லால் நேரு ஆட்சியில் அமர்ந்தார்.. 1948 ல் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தப் பின்னர், முதல் பிரதமராக டீ.எஸ்.சேனா-நாயக்க இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தமிழர்களின் குடியுரிமையைப் பறித்தார். இந்தச் சட்டத்துக்கு எதிராக நடந்த முதல் ஊன்னாவிரதப் போராட்டம் மக்கள் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.. அதையொட்டி... தோட்டங்கள் தோறும் தொழிலாளர்கள் பிரஜா உரிமை மறுக்கப்பட்ட விசயம் பற்றியே பேச்சும் மூச்சுமாக இருந்தார்கள்..

இந்தக் காலத்தில் பிரஜாஉரிமை பறிக்கப்பட்ட சட்டத்தின் கொடுமைகளைப் பற்றி தொழிலாளர்கள் மத்தியில், எழுத்தறிவு கொண்ட சில இளைஞர்கள் மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலைப்பற்றி விழிப்புணர்வை ஊட்ட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் பாடல்கள் எழுதி, மெட்டிசைத்து, தோட்டங்கள் தோறும் பாட்டுப் பாடி, தங்கள் பாடல்களைப் புத்தகமாக அச்சிட்டு விநியோகம் செய்தார்கள்.. “இந்த 25 சதம், புத்தகத்துக்கான விலையைல்ல.. அடுத்த புத்தகம் அச்சிடுவதற்கு செலவுக்காகக் கேட்கும் அன்பளிப்பு..” என்றும் சொன்னார்கள்...!

இவ்வாறு பாட்டெழுதி புத்தகங்கள் அச்சிட்டவர்களில் முதன்மையானவர்கள் ஏ.எம்..ராமையாவும், வி.எஸ்.கோவிந்த-சாமியும் ஆவர்.. “பாண்டியன் புக் ஸ்டால், 73, ஷஹலெவல் ரோடு, கொழும்பு ர. என்ற விலாசத்தில் வி.பி.பி.யில் புத்தகங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.. வியாபாரிகளுக்கு கமிஷன் ஊட்டு..” என்றெல்லாம் தங்கள் புத்தகத்தில் எழுதியிருப்பர்கள்..

அமரர்களான ராமையாவும், கோவிந்தசாமியும் வீதிப் பாடகர்களாக, தோட்டங்கள் தோறும், பஸ் நிலையம், பஸ் வண்டிக்குள்ளும் சென்று தங்களது உச்சஸ்தாயிக் குரலில் மெட்டெடுத்துப் பாடுவார்கள்.. புத்தகங்கள் விற்பனையில் பறக்கும்....!

இவர்களோடு சம காலத்தில், கொஞ்சம் வித்தியாசமாக கோமாளியைப் போன்று பூக்கள் வரைந்த சீத்தைத் துணியில் மேல் சட்டையும், கால் சட்டையும் உடுத்தி வாச வெற்றிலை (பீடா) விற்றுக் கொண்டு இவ்வாறான பாடல்களை எழுதி புத்தகமாக

அச்சேற்றி பாடிவந்தவர் அமரர் கே.கே.எஸ்..ஜில் (ஜபார் சுல்தான்) என்பவரும் ஒருவராவார். இவர் “நிர் 152 – A லோவர் வீதி, பதுளை”யைச் சேர்ந்தவர் ஆவார்.. இவரது புத்தகம் 1960, 1961 களில் “பதுளை வார்டு வீதி, 13 ம் நிர் இல்லத்திலிருக்கும் சரஸ்வதி அச்சகத்தில்” அச்சிடப்பட்டு வந்தது... இவர் தனவழியை வளர்த்து பரப்பி இருப்பார்.. மெலிந்த கட்டையான உருவம்.. பார்வை, நடை, உடை, பாவனை யாவும் ஒரு நகைச்சுவை நடிகணைப் போலவே இருக்கும். பலகையில் செய்த ஒரு தட்டுப் போன்ற வெற்றிலைப் பெட்டி.. சுண்ணாம்பு சிவப்பு நிறத்தில் ஐஸ்கிரீம் மாதிரி இருக்கும்... வாச வெற்றிலையை மடித்து, தட்டில் அழகாக அடுக்கி வைத்திருப்பார்.. தேங்காய் பூ பல நிறங்கள் கொண்டிருக்கும். ஏலம் கராம்பு யாவும் வெற்றிலையில் கலந்திருக்கும்... இவர் அதிகமாக தொழிலாளர் போராட்டப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்..

வாச வெற்றிலை பலகைத் தட்டு பெட்டியை நெஞ்சுக்கு முன்னால் தொங்குவது போன்று கழுத்தில் தடித்த வாரினால் மாட்டியிருப்பார். கையில் பழைய சாவிகள் நிறைந்த கம்பி வளையம் இருக்கும். சாவி வளையத்தை தனது பெட்டியில் தட்டித் தாளம் இசைத்துக் கொண்டு, பாடலோடு ஆட்டமும் ஆடி வருவார். இவரின் வாச வெற்றிலை ஒரு கூறும், பாட்டுப் புத்தகத்தையும் ஜோடியாகவே தொழிலாளர்கள் வாங்குவார்கள். இவரது நகைச்சுவை பேச்சு.. நடை, நெளிப்பு, குமரிப் பெண்களிடம் கிண்டல் பேச்சு.. எல்லாம் மக்களையும் கவர்ந்து விடும்.. இவரது வாச வெற்றிலை “ஜில் வெற்றிலை” என்ற பெயராக மாறி, இன்றும் சிலர் ஜில் வெற்றிலை என்று பேசுவதை அறியலாம்..

**“வாசமுள்ள ஜில்லு..
வாயிலப் போட்டு மெல்லு..
வாங்கிப் பாத்து சொல்லு...!”**

என்று எதுகை மோனையோடு பாடுவார்.. 1961 ல் நாவலப்பிட்டி, லெச்சுமி தோட்டத்தில் கொல்லப்பட்ட தொழிலாளி செல்லையாவைப் பற்றி எழுதிய படுகொலை சிந்து பாட்டுப் புத்தகமும் “மலைக் காட்டு மகாராஜா குரலோசை” என்ற தலைப்பில் நுவரெலியாவைச் சேர்ந்த கந்தப்பொலை, ஹை பொரஸ்ட் தோட்ட போராட்டம் பற்றியும், ஹாவி எலயைச் சேர்ந்த,

திக்குவெலை, புதுக்காடு மேல் கணக்கு கணக்கப்பிள்ளையின் “பரிதாப கீதம்” என்ற ஒரு புத்தகமும், 1969 ல் “அறிஞர் அண்ணாவின் மறைவு, உலக மக்களின் நினைப்பு...!” (தோற்றம் 15.09.1909 – மறைவு 03.02.1969) என்ற புத்தகமும் வெளியிட்டார். இதை விட வேறு எத்தனை புத்தகங்கள் எழுதினார் என்ற தகவல் கிடைக்க வில்லை..

வீதிப் பாடகர்களில் இரட்டையர்களான ஏ.எம். ராமையாவும், வி.எஸ்.கோவிந்தசாமியும் கவிதை பண்புடனும், இலக்கிய அந்தஸ்துடனும் தங்கள் பாடல் புத்தகங்களை எழுதி, பாடி வந்துள்ளனர். கே.கே.ஜில் அவர்களின் பாடல்களில் சொற் பிழை, எழுத்துப் பிழை என மலிந்து காணப்படுகின்றன. இவை அச்சகத்தின் கவனக்குறைவாகவும் இருக்கலாம். வீதிப் பாடகர்களில் நகைச்சுவையாகவே நிறையப் பாடல்கள் எழுதியதில் ஜில் முன் நிற்கின்றார். இவரது புத்தகத்தின் முகப்பு அட்டையில் “எனது பாட்டுக்களை, எனது அனுமதியின்றி அச்சிட்டால், சட்டப்படி வழக்கு தொடரப்படும்..” என்று எழுதியிருப்பார்...!

கே.கே.ஜில் மற்றும் இரட்டையர்களான ராமையா, கோவிந்தசாமி ஆகியோரும் 50, 60 களில் மக்கள் பாடகர்களாக பிரபலமடைந்து விளங்கினார்கள்.. தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள், நிர்வாகங்களின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் கொலைகள், கணக்கப் பிள்ளை, கண்டக்டர் ஆகிய தோட்ட உத்தியோகத்தர்களின் கொலைகள் ஆகிய சம்பவங்கள் பற்றி இவர்கள் பாடிய பாடல்கள் தொழிலாளர்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டன.. இந்த மூவரும் தொழிலாளர்கள் பக்க சார்பாகவே பாடி வந்தார்கள்.. இவர்கள் பெருந்தோட்டங்கள் முழுவதும் சென்று தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பாடி வந்துள்ளார்கள்.

இவர்கள் அன்று ஒரு சமுதாயப் பணியாகவே இந்தத் துறையில் இறங்கினார்கள். மற்றும் தங்களுடைய அறிவுக்கேற்றவாறு சமூக சிந்தனையாளர்களாக இருந்த காரணத்தால் இவர்கள் தொழிலாளர்களை எழுச்சி பெறச் செய்வதில் முழு ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை விட இவர்கள் தொழிலாளர்களை தட்டியெழுப்பி வீறு கொண்டு செயல்படுவதற்கு பிரச்சாரம் செய்பவர்களாக இருந்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களுக்கு முன்னர், கோ.நடேசய்யர், திருமதி மீனாட்சி நடேசய்யர் ஆகியோரை இன்னும் பெறுமதியாகக் குறிப்பிடலாம். எஸ்.ஆர்.எஸ்.பெரியாம்பிள்ளை, காசி ரெங்கநாதன் போன்ற வர்களையும் எழுத்தாளர் மொழிவரதன் சி.மகாலிங்கம் அவர்கள் ஞானம் நவம்பர் 2007 இதழில் தனது “மலையக்க கவிதைத் துறை சிறு குறிப்புகள்” என்ற கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார்.

பாடகர்களான கோவிந்தசாமி, பெரியசாமி, ஜில் ஆகியோர் தென்னிந்திய நாடக சபா மேடைப் பாடகர்களைப் போல தங்களுடைய பாடல்களில் தங்களையே புகழ்ந்து விளம்பரப்படுத்திக் கொண்ட ஒரு மரபு பாணியையும் இவர்கள் கடைப் பிடித்து வந்துள்ளார்கள்....! நாடக நடிகர் சுந்தர வாத்தியார் தனது பாடலின் இறுதி வரியில்

**“செந்தமிழ் சுந்தரனார் - இந்தச்
சேதி உரைப்பதை ஆதரிப்பீர்...!”** என்று பாடுவார்.

அது போல, ஜில் தனது பாடலில்,

“பாவலன் ஜில் சல்தான் பாட்டு..

இதை வாங்கி மனதில் ஊட்டு...!” என்று பாடியுள்ளார்.

ஏ.எம்.ராமையா தேவர் தனது பாடலில்,

“இன்னும் எவ்வளவோ இடைஞ்சல் இருக்குது..

எழுத இடம் இல்லையே..

ஏ.எம்.ராமையா மனதில் இருப்பதைச்

சொல்லவும் மனமில்லையே...!” என்று பாடியுள்ளார்..

கோவிந்தசாமி தேவரும் தனது பாடலில்,

“கோவிந்தசாமி தமிழ் பாட்டு - இதை

கற்றறிவாளரே குற்றம் பொறுத்திடும்...!” என்று பாடியுள்ளார்.

படுகொலை சிந்து

கொலை சிந்து என்ற ஒரு பாடல் வடிவம் தமிழ் நாட்டின் வட மாவட்டங்களில் உள்ளதாக நாட்டாரியல் சிறப்பாய்வாளர் நா.வானமாமலை கூறுகின்றார். கொலைகள் சமூகப் பின்னணியில் நடைபெறுகின்றன. கொலைகள் இயற்கையாக நிகழ்வதல்ல.

சமூகக் காரணங்களால் நடைபெறுகின்றன. அக்காரணங்களை கொலைச் சிந்துகள் ஆராய்கின்றன..

இங்கே கே.கே.ஜி.ல், “மணப்பாற மாடு கட்டி.. மாயவரம் ஏறு பூட்டி” என்ற சினிமா பாடல் மெட்டில்.. பாட்டெழுதி பிரச்சாரம் செய்துள்ளார்.

அச்சியா வருஷத்திலே அரிசி பஞ்ச காலத்திலே
பச்சமுத்துக் கங்காணியும் - சின்னத்தம்பி
படகிலேயே கூட்டிவந்தான் - நல்லதம்பி

படகிலே ஏறும்போது பட்டபாட்டை நினைத்து பாரு
துண்டுபோன குவளையொன்று - சின்னத்தம்பி
ஒங்கப்பன் தூக்கிக்கிட்டே கூட்டிவந்தான் - நல்லதம்பி

இந்தியாவில் பெண்ணைக்கட்டி..
இலங்கை வந்து மண்ணை வெட்டி
கண்ட பலன் ஒன்றுமில்லை - சின்னத்தம்பி
நம்மலை காக்க வில்லை மலங்காடு - நல்லத்தம்பி

மண்விளைந்த நாட்டையெல்லாம் பொன்விளைய
வைத்ததாரு..
மனதினிலே எண்ணிப்பாரு - சின்னத்தம்பி
நம்ம மருதப்பன், பொட்டுப்பிள்ளை - நல்லத்தம்பி

பண்டு தோட்டு பல காலமா பாட்டனோடும்
முப்பாட்டனும்..
கூட்டமாக வந்திருந்தோம் - சின்னத்தம்பி
நமக்கு ஒட்டுரிமை இல்லைதானே - நல்லத்தம்பி

பலகாலம் கஷ்டப்பட்டு பலனேயில்லை உலகத்திலே
பாடுபடும் சிட்டுப்பிள்ளை - சின்னத்தம்பி
உயிரிழந்த விஷயம் கேட்டு..உள்ளபடி
தோட்டமெலாம்
பொட்டுப்பிள்ளை கண்கலங்குது - சின்னத்தம்பி

சிட்டுப்பிள்ளை மதிமயங்குது - நல்லத்தம்பி

நாரியைப்போல நம்மை யேய்த்து வரிகள் வாங்கும்
துரைகளெல்லாம்

மருவியேதான் பார்க்குராறாம் - சின்னத்தம்பி
செல்லையா மணக்கோலம் மாறல்வியே - நல்லத்தம்பி

செல்லையா சுவத்தைப் பார்க்க..ஜெகமெங்கும்
கூட்டமாக

ஒட்டமாக ஓடி வாரார் - சின்னத்தம்பி
சுவ ஊர்வலத்தைப் பார்ப்பதற்கு - நல்லத்தம்பி

நாகம்மா வள்ளியுமே..ஏகமான கூட்டத்திலே
ஏங்கியேங்கி அழுதாராம் - சின்னத்தம்பி
சன்ற தாய் மாரியாயி மருகுறாளாம் - நல்லத்தம்பி

மாரியாயி பெற்றெடுத்த மக்களெல்லாஞ் சேர்ந்து நின்று
பக்கத்திலே அழும்போது - சின்னத்தம்பி
அதைப் பார்க்கவே பரிதாபம் - நல்லத்தம்பி

பார்க்கப் பரிதாபமாச்ச பலபேரும் கண்ணீராச்ச
கேட்கக் கேட்க துக்கமடா - சின்னத்தம்பி
கெட்ட பய உலகமடா - நல்லத்தம்பி

ஆயிரத்தித் தொள்ளாயிரத்தி ஐம்பத்தொன்பதாம்
ஆண்டினிலே
ஆனதொரு பத்தாம் மாதம் அவனிதனில்
நடந்தகொலை
இருபத்தி மூனாம் தேதி இது நடந்த கொலைச் சேதி

பார் புகழும் நாவலப்பிட்டி பக்கத்திலே சோளங்கந்த
சீரோங்கும் லெட்சுமி தோட்டம் சிறந்த
தொழிலாளர்களாம்
சேர்ந்தாராம் சங்கம் இலங்கைத் தொழிலாளர் சங்கம்..

வெட்சுமி தோட்டத்திலே நேயர்களும் சேர்ந்ததிலே
பச்சமுடன் சங்கம் வந்து பலமான கூட்டம் போட்டு
பறக்குது பாரு, கதர்கொடி ஜோவிக்குது கேளு....

புலம்பல் சிந்து

வெட்சுமி தோட்டத்திலே வச்சகுறி தவறாமல்
பச்சி ஒன்னு பறந்திருச்சே ஆண்டவா...
அந்த படுபாவி செய்த கொலை தாண்டவா..

பலகாலம் பாடுபட்டு பயனேதான் ஒன்றுமில்லை
பாட்டன் பூட்டன் பிறந்த தோட்டம் ஆண்டவா...
செல்லையா உயிரிழந்த விஷயமென்ன தாண்டவா...

சேராமல் சங்கத்திலே சேர்ந்ததினால் வந்தமோசம்
பேரோங்கும் செல்லையாவாம் ஆண்டவா..
அவன் சேர்ந்ததினால் உயிரிழந்தான் தாண்டவா...

மலைநாட்டுத் தொழிலாளி மாபெரும் பாட்டாளி
உயிரிழந்த விஷயமென்னா ஆண்டவா...
அவன் உயிரிழந்த சங்கத்தையும்
உண்டாக்கி வைத்திட்டானே தாண்டவா...

மக்களை முன்னேற்றி மனம்போல வாழ்வதற்கு
எக்காலமும் பேரு சொல்ல ஆண்டவா...
செல்லையா ஏறிட்டானே பூப்பல்லாக்கு தாண்டவா...!

ஆடமுக மாடமுக அங்கிருந்த
ஜனங்களைல்லாம் ஆண்டவா...
அணிவகுத்து போகுராரே தாண்டவா...!

மயிலமுக குயிலமுக மாடப்புறா தானமுக
மாபெருங் கூட்டமடா ஆண்டவா...

மலைத் தேயிலையும் அழகுதா தாண்டவா...

மகனை நினைத்து மாரியாயி கண்ணீர்விட்டு

மனங்கலங்கி அழகிறாளே ஆண்டவா...

அந்த மகனே உயிரெண்டு

சொல்லிச் சொல்லி கலங்குறாளே தாண்டவா...

ஆசைக்கு பெற்றமகன் அருமையாக வளர்த்த மகன்
மோசமாக போச்சிதா ஆண்டவா...

பெற்றதாய் பித்தம்பிடித்து அழகிறாளே தாண்டவா...

சின்னஞ்சிறு வயது செல்லையா வயதுமேதான்
இருபத்தி மூனுதானே ஆண்டவா...
சேர்ந்தவர்கள் ஆறு பேரும் காயமடா தாண்டவா...
கூட்டுப் பிறவியெல்லாம் பேதவித்து தானமுக
இருந்தவரும் கண்கலங்கி ஆண்டவா...
கதி கலங்கி அழகிறாரே தாண்டவா..

அழுகாத ஜனங்களெல்லாம்
அழுதமுது கண்ணீர் விட்டு
அலைமோதித் துடிக்கிறாரே ஆண்டவா..
அந்த வெட்சுமி தோட்டத்திலே
நடந்த கொலை தாண்டவா..

கூடாத விஷயத்திலே கூடிப்பேசிச் செய்தக் கொலை
குண்டு வீச்சு ஒன்னுதானே ஆண்டவா..
அதைக் கண்டவர்கள் மனங் கலங்கி
கண்ணீர் விட்டார் தாண்டவா..

இறந்து போன செல்லையாவை
ஏடுத்துமேதான் போகையிலே..

அடுத்துமேதான் ஜனங்களைவாம் ஆண்டவா...
அளவு கடந்த கூட்டமடா தாண்டவா..

எண்ண முடியாத ஜனம்
ஏட்டில் அடங்காத ஜனம்
நோட்டிலே இடமுயில்லை ஆண்டவா..
அதில் ஒரும் பஸ்ஸலம் காருக்குமே
இட்டமில்லை தாண்டவா..

சுத்தியிருந்த ஜனம்
குழந்துமேதான் வந்த ஜனம்..
மெத்தவேதான் கூட்டமடா ஆண்டவா..
மேலான பூ மலர்கள்
சூட்டாமல் சூட்டுறாராம் தாண்டவா..

இவங்கைத் தொழிலாளர் சங்கம்
இருக்கும் தலைவர்..மற்றோர்
ஏகமான கூட்டமடா ஆண்டவா..
இசைக்கும் ஜில் ஜில் தாசன்
பாட்டுத்தானே தாண்டவா..

(புலம்பல் சிந்து முற்றிற்று.)

பிரஜா உரிமைக்குரல்

“வெண்கல முரசு எனும் மலைநாட்டுத் தமிழர் குரல்”

புதிய எழுச்சி, புதிய இயக்கங்கள் பாமர மக்களின் வாழ்வில் உண்டானால், புதிய பாடல்கள் தோன்றும். நாமும் புது நிலையை அறிந்து புதுப் பாடல்களை வரவேற்க வேண்டும்...

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், நாட்டார் மொழியில் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவைகள் சினிமா துறைக்குள் நுழைந்து பரவசப்படுத்தின. நாட்டார் பண்பியலும், மக்கள் பண்பாட்டு மதிப்புக்களும் இருந்தமையால் அவைகள் நாட்டார் இலக்கியத்துக்குள் சங்கமமாகியுள்ளன.

இங்கு ஏ.எம்.ராமையா, வி.எஸ்.கோவிந்தசாமி இருவரும் இணைந்து எழுதிய பாடலை கீழே காணுகின்றோம்...

குடியுரிமை பறி போய்விட்ட அரசியல் வரலாற்றை தங்களின் சிந்தனைக்கேற்றவாறு பாடலின் மூலம் கதை சொன்னார்கள். இந்தப் பிரஜாவுரிமை பாடல் அன்று தொழிலாளர்களின் உணர்வுகளை மிக ஆவேசமாகத் தூண்டின எனலாம்.

எடுத்த விஸா முடியுமுன்னே..

ஏறவேணுங் கோச்சிங்க - இது

இலங்கைச் சட்டமாச்சங்க - இந்தியா

ஓப்பந்தப் பேச்சுங்க- இப்ப

கொடுத்த விஸா முடியுமுன்னே

கோச்சிக் கப்பல் கீச்சுங்க...!

அடிமையான நாட்டுக்குள்ளே

ஆண்ட காலம் போதுங்க - மேல்

நாட்டுக்காரன் வாதுங்க - வால்

அமெரிக்காவின் சூதுங்க - சட்டம்

கடுமை கொடுமை அடிமையென்ற

மடமை நமக்கேதுங்க...!

பொன் கொழிக்கும் நமது நாடு

நன்நகரஞ்சேருங்க- புவி

மன்னர் புகழ் ஊருங்க- ஜேய்

ஹிந்து என்று கூறுங்க - கப்பல்

நல்வரவைப் பார்த்திருக்கார்

நம் ஜவஹர் நேருங்க...!

தோட்டங்களில் வாழுமிந்திய

சோதரர்களெங்குங்க - தொழி

லாளர் கூட்டுஞ் சங்கங்க - நாளுந்

தொடர்ந்துழழுக்குஞ் சிங்கங்க - தலைவர்

தொண்டமான் குமாரவேல்

அஸீஸு ராஜவிங்கங்க...!

என்னருமை அன்பர்களே
 இயம்பும் மொழி கேளுங்க - முன்னோர்
 இலங்கை வந்த நாளுங்க - வெள்ளள
 ஏகாதிபத்தியம் வாழங்க - நமது
 இந்தியாவுமிலங்கை நகரும்
 இணைப்பிரியாக் காலங்க...!

சேரனுடன் சோழன் பாண்டி
 ஆண்ட தமிழ் நாடுங்க - திரு
 மகள் பொலியும் காடுங்க - சீமை
 வெள்ளளக்காரன் கூடிங்க - வார்ப்புச்
 சீப்புஞ் சோப்புங் காப்பும் விற்றுச்
 சீமை சொந்த மாடிங்க...!

பாரதத் தாய் வீரிட்டழ
 பாரவிலங்கைப் பூட்டிங்க - பெரும்
 பஞ்சம் வந்து வாட்டிங்க - பர
 தேசம் போக நாட்டங்க - மக்கள்
 பசிக்கொடுமை போக்குதற்குப்
 பத்து ரூபாய் நோட்டுங்க...!

திங்கள் மும்மாரி பெய்யுஞ்
 சீமை வளம் விட்டுங்க - சில
 கங்காணிகள் மட்டங்க - இந்து
 தேசம் விட்டு கூட்டங்க சிலோன்
 தேயிலையில் மாசி யிருக்குது
 தின்று களிப்பூட்டுங்க...!

என்று சொல்லித் தமுக்கடித்தான்
 இந்தியாவை மறந்துங்க - சிலோன்
 இலங்கைப் பூமி விரைந்துங்க - கேம்பி (camp)
 வெட்டு நாளுமிருந்துங்க - வட்டச்
 சட்டிச் சோறுங் கட்டிப்பருப்புந்
 தட்டைப்பாறை விருந்துங்க...!

கட்டுமரந் தோணி ஏற்றிக்
கண்டிச்சீமை வந்துங்க - கண்ணீர்
கவலையுடங் குந்திங்க - மக்கள்
கட்டியழுத விந்தைங்க - யானை
கரடி புலி அலறும் வேங்கை
கானகத்தில சந்தங்க...!

ஆனைபுலி கரடி சிங்கம்
ஆளி மிகுங்காடுங்க - ரண்
காளியாட்டம் போடுங்க - பெருங்
கானகத்தி வோடிங்க - நாளும்
அரண்டு உருண்டு புரண்டு எழுந்து
வெருண்டு மக்களும் வாடிங்க...!

கட்டிருக்கு மோலை வீட்டில்
கம்பிளியுங் கொடுத்துங்க - ரெண்டு
சட்டி முட்டியு மெடுத்துங்க - அட்டைக்
காட்டுகுள்ளே படுத்துங்க - நாட்டுக்
கல்லும் பகலும் நாழுழைத்துச்
செல்வம் வளங் கொழித்துங்க..!

தேயிலையுந் தென்னை றப்பர்
தேசவளம் பாருங்க - இந்தச்
சீமை வளஞ்ஜோருங்க - கண்
டாசை கொள்ளாதாருங்க - இலங்கைச்
சீமை சொந்தம்...! சொந்த
இந்தியாவே தெரியாதுங்க...!

அஞ்சரைக்குச் சங்கடிச்சான்
அவசரமா எழுந்துங்க - மக்கள்
அலங்கோலமா விழுந்துங்க - பாழும்
அட்டைமொய்க்க அழுதுங்க - நாளும்
அடர்ந்த வனங்காடு வெட்டி
அரைவயிற்றுக் கூழுங்க...!

கண்டாக்கய்யா கணக்கப்பிள்ளை
கங்காணிமார் கூடிங்க - வெகு
காச பணந்தேடிங்க - துரைக்குப்
பந்தம் பிடித்தாடிங்க - பணத்தைக்
கட்டிச்சுருட்டிக் கப்பலேற்றிக்
கட்டிக்கொண்டான் மாடிங்க...!

கட்டிக்கொள்ளத் துணியுமின்றிக்
கஷ்டமுடன் நாளுங்க - மனக்
கவலையுடன் வாழுங்க - கால்
அரைவயிற்றுக்கூழுங்க - மக்கள்
கதிகலங்கி மதியிழந்து
விதியை நினைந்தமுதுங்க...!

காந்தி யெனுங் கூன்கிழவன்
கண்ணியவான் பாருங்க - மக்கள்
கஷ்டமதைக் கூறிங்க - சதா
கண்ணீர் விட்டமுதாருங்க - ஜவஹர்
கதித்துக் கொதித்து மதித்திலங்கையில்
குதித்து வந்தார் நேருங்க...!

சங்கம் வைத்துக் காங்கிரஸ் தாயின்
மணிக்கொடியும் நாட்டிங்க - மறு
கனமதிலே கூட்டிங்க - தலைவர்
வகுத்தமொழி கேட்டுங்க - தோட்ட
மக்களெல்லா மொன்றுகூடி
மகிழ்ச்சி களிப்பூட்டிங்க...!

கானுவெட்டி முள்ளுக்குத்தி
கவ்வாத்துக்கு ஓடிங்க - சார்
கட்டைவெட்டி வாடிங்க - கால்
சட்டைக்காரங் கூடிங்க - கொஞ்சம்
கால் நிமிஷம் பிந்திப்போனால்
கம்பெடுத்துச் சாடிங்க...!

காங்கிரஸில் சேர்ந்ததினால்
கலகக்கார னென்றுங்க - உடன்
கணக்குத் தீர்ப்பா னன்றுங்க - கண்
சிவக்கக் குடித்து நின்றுங்க - துரை
கண்டாக்கய்யா கணக்கப்பிள்ளை
கங்காணிமார் தோன்றிங்க...!

காங்கிரஸில் நாட்டமுடன்
காளையர்கள் ஆட்டங்க - கருங்
காலிப்பந்தம் ஓட்டங்க - எல்டேட்
கமிட்டி வைத்துக்கூட்டங்க - பந்தக்
காரனுக்குச் சூடுபோட்டுக்
கையில் பத்துச் சீட்டுங்க...!

இடி இடி உழைத்து எங்கள்
உடலுருகிப் போச்சுங்க - பல
ஊருஞ்சொந்தமாச்சுங்க - பல
உரிமை பறிபோச்சுங்க - சட்டம்
ஒன்றா ரெண்டா மூன்றா நான்கா
உவகறிந்த பேச்சுங்க...!

பாட்டனோடு முப்பாட்டன் பூட்டன்
காட்டுக் குரமாச்சுங்க - மனித
வோட்டுரிமை போச்சுங்க - இந்த
நாட்டிலொரு பேச்சுங்க - எந்த
காட்டிலேயுங் கண்டிராத
நம்மவர்க்கு ஏச்சுங்க...!

தேயிலையுந் தென்னை றப்பர்
தேசவள மாச்சுங்க - பிரஜா
வரிமை போச்சுங்க - ராஜ
தந்திரிமார் பேச்சுங்க - பல
தில்லுமுல்லுத் தொல்லையாச்ச
டில்லியிலே பேச்சுங்க...!

டில்வியிலே கூடிப்பேசத்
திட்டமிட்டார் நேருங்க - ஜோன்
கொத்தலாவலையாருங்க - பேசித்
திரும்பி வந்திட்டாருங்க - இரு
தேச ஒப்பந்தம் நேசமோங்கிடும்
நேரு பொன்மொழி ஜோருங்க...!

என்று புதுடில்வி சென்று
எடுத்துரைத்த பேச்சுங்க - இரு
தேசம் நல்லுறவாச்சுங்க - டில்வி
ஒப்பந்தம் அமுலாச்சுங்க - பழைய
தீவிலுமுல்லுத் தொல்லையாச்சு
டில்வி ஒப்பந்தப்பேச்சுங்க...!

பழைய ஒப்பந்தம் பிழைதிருத்திடப்
பறந்து சென்றார் டில்விங்க - பண்டிட
ஜவகாடிடஞ்சொல்லிங்க - பல
பகையைகளைத் தள்ளிங்க - நால்வர்
பறந்து சென்றவர் விரைந்து வந்தனர்
பதிப்புரிமையும் இல்லீங்க...!

இந்தியாவும் இலங்கை நகரும்
இணைபிரியா நாடுங்க - எனத்
தோடிராகம் பாடிங்க - பல
மந்திரிகள் கூடிங்க - நீங்கள்
இருந்தகாலம் போதுமென்றோம்
இந்தியாவுக் கோடுங்க...!

கஷ்டப்பட்ட மக்களுக்கு
நஷ்டசட்டைத் தாருங்க - உடன்
நாங்கள் போறோம் ஊருங்க - இதை
நன்றாய் யோசித்துப் பாருங்க - இப்ப
இஷ்டப்படி கிளம்பச் சொன்னால்
எழும்பி போறதாருங்க..?

சொல்லமுடியா பெருஞ்
 சோதனைக்குள்ளாகிங்க - மன
 வேதனை மிகுந்தாலுங்க - ரண
 வீரர் வந்தெதிர்த்தாலுங்க - அஸீஸ்
 விண்ட பொன்மொழி நன்றென மகிழு
 வெற்றி நம்மவர் காலங்க...!

*

கா.சி.ரெங்கநாதன் பாடல்

இங்கிலீஸ் ஆட்சியில் வங்கை வந்து புவி
 சிங்கம் வாழ்ந்த பெரும் காடழிச்சு, இதைத்
 தங்கம் நிகர் வங்கை நாடாக்கி இங்கே
 தந்தது போதுமென்றெண்ணுங்கடி இப்போ

இந்தியா திரும்பும் மங்கையர்கள் கூடைக்
 கம்பளியைத் தூக்கி வீசங்கடி நம்ம
 சொந்த நாடுபோயிச் செத்துட்டாலும் அதில்
 சுகிர்தம் உண்டென்று எண்ணுங்கடி

எட்டு மணி வேலைக்கு மேல் செய்து
 கெட்டலைந்தது போதுமடி நம்ம
 பட்டுத்தளிர் மேனிக்கட்டும் விட்டு, விரல்
 பிளந்துரிந்ததும் போதுமடி நம்மை

கங்காணி ஏச்சதும் போதுமடி நம்ம
 கொங்காணிப் போட்டதும் போதுமடி சில
 சங்கங்கள் ஏச்சதும் போதுமடி இங்கு
 தந்தைத் தந்திட்டாப் போதுமடி

கப்பல் போகுது கப்பல் போகுது
 கடலு தண்ணியிலே - அது
 எப்பப் போகுது எப்பப் போகுது...?
 இந்தியாக் கரையினிலே.....

இந்தியா போங்களென்று சொல்லுதோரு கூட்டம், ஏன்
போகனு மெங்கிறது இன்னொரு கூட்டம் - இதில்
போ வென்று சொல்பவரும்
போகவேண்டா மென்பவரும்
பாட்டாளி தலைவர்கள் தானுங்க...!

நாளைக்கு ஊர் போக நேர்ந்தாலும் போட்டோ
நம்கையில் ரெண்டொன்னை வச்சிக்கனும் - இது
நல்லப்பன் கங்காணி காலமில்லை - ஊர்
சொல்லாமல் போய் வந்த தேசமில்ல....

ஆறுமணிக்கு முன்னே, அடிச்சிடுவான் தப்பு
அரண்டுருண்டு எழுந்திருப்பார் தொழிலாள மக்கள்
வீறு கொண்ட கண்டாக்கு, விரட்டுவாரென்று
விடியுமுன்னே கூடையுடன் பிரட்டுக்களஞ் சென்று
சோறுகறி உண்ணாமல் தோகைமயில் நல்லாள்
சுறுசுறுப்பா தானெழுந்து துண்டு வாங்கச் செல்வாள்
மாறு கொண்ட கங்காணி கணக்கப்பிள்ளை அய்யா
மணிக்கணக்கைப் பார்த்து விரட்டுவதும் பொய்யா...?

தேறுதல் சொல்லிடவோ ஆளொருவரில்லை
சீறுகிறார் துர்ப் பேச்சை நாள் தோறுந் தொல்லை
கூறுமொழி கேட்டிடுவீர் தொழிலாளர் தோழா...!
குமரி முதல் இமயம் வரை கொடிப்பிடித்த தமிழா...!
ஆக்கியிருந்த சோறுகறி அவசரமா உண்டு..

அஞ்சாறு பிள்ளைக்குட்டி பசியாறிய பின்பு
சோக்காளி புருஷனுக்குத் தொண்டு பல செய்து
தொட்டிலிடும் பாலகளைக் கட்டி முத்தமிடுவாள்
கைக்குழந்தை தான்தூக்கி கக்கமதி விடுக்கு
கம்பளியைத் தான் மடித்து பம்புத்தட்டைப் பிடித்து
முக்காடு தலையிட்டுக் கூடை தலை மாட்டி
முத்தப் பிள்ளை நச்சரிக்க
முதுகில் ரெண்டு போட்டு.....

ஓட்ட நடை போட்டிடுவார் மேகமலைப் பார்த்து....

*

ஏ.எம்.இராமையா பாடல்கள்

சில்லரைப்புவி சின்ன கங்காணி விரட்டிடுவாரு
- ஜேயா

சீக்கிரமாப் பத்தாம் நம்பர் ஒடித்தீரனும்
சீலை மேல படங்கு ஒன்றை சேர்த்துக்
கட்டனும் பெரிய
சணல் கயிற்றை அதுக்கு மேலே இறுக்கிக்
கட்டனும்
கைக்குழந்தையொன்றை தூக்கி இடுப்பில்
வைக்கனும்
மாட்டுப் பாலைக் கொஞ்சம் போத்தவிலே
ஊத்திக் கொள்ளனும்
கதறியழும் பெரியபிள்ளையைக் கையில்
பிடிக்கனும்
இன்னும் கவலையோடு பிள்ளைக் காம்பிரா
ஒடிச்சேரனும்
துரிதமாகத் தொட்டி கட்டி தூங்கப் போடனும்,
ஆயம்மா
தோதாப் போடும் உதடு வாய்க்கு வெத்திலைக்
கொடுக்கோனும்....

பாகம் -நான்கு

சுத்துப் பாடல்கள்

சத்தியவான் சாவித்திரி இசை நாடகம்

தென்னாட்டிலிருந்து, கொண்டுவரப்பட்ட இசை நாடகங்களில் சத்தியவான் சாவித்திரி இசை நாடகம், தோட்டங்கள் தோறும் அந்தக் காலத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன.. அவர்களின் பாடல் வரிகள் நவீனப் படுத்தப்பட்டு, நவராத்திரி என்ற சினிமா படத்தில் சினிமா கலைஞர்களான சிவாஜி கணேசனும், சாவித்திரியும் இந்த இசை நாடகத்தில் மிகப் பிரமாதமாக நடித்துள்ளார்கள். பாடகர் டி.எம்.சௌந்தரராஜனும், பாடகி பி.சுசிலாவும், அவர்களைப் போலவே மிக அற்புதமாக பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். பாடல்களை சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் எழுதியுள்ளார். கே.வி.மகாதேவன் இசையமைத்துள்ளார்.

நாடகம்

சத்தியவான் :- வந்தேனே.... ஏ...ए...ए.... வந்தேனே.....

வந்தேனே..... வந்தேனே..... - ஆமா

ராஜாதி ராஜமகன்.. ராஜாதி வீரப்பிரதாப..

ராஜாதி ராஜமகன்.. ராஜாதி வீரப்பிரதாப..

ராஜாதி ராஜன் வந்தேனே..... வந்தேன் ஐயா.....

வந்தனம்.. தந்தேன் ஐயா... வந்து நின்று...

சபைக்கு...

வந்தனம்.. தந்தேன் ஐயா....

கோரஸ் :- ஐயா வந்து நின்று.. சபைக்கு.. வந்தனம் தந்தேன் ஐயா...

(தத்தோம்..... தத்திக் தகஜினுதோம்)

ஆ.....

சபையோர்களே...! பெரியோர்களே...! இந்த

இடத்திலே
 சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் எக்குற்றம்
 இருப்பினும்
 குற்றத்தை மன்னித்து குணத்தை மட்டும்
 கொள்ளும்
 படியாக மிகத் தாழ்மையுடன் மண்டியிட்டு..
 தண்டனிட்டு
 கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.....

சாவித்ரி :- தங்கச் சரிக் சேல.... எங்கும் பளபளக்க.....
வந்தேனே....

கோரஸ் :- ஏ.... வந்தேனே.... வந்தேனே....

சாவித்ரி :- தங்கச் சரிக் சேல எங்கும் பளபளக்க...
தங்கச் சரிக் சேல எங்கும் பளபளக்க...
தனியாளா வந்தேனய்யா...வந்தேனய்யா...
வந்தனம்
தந்தேனய்யா.... வந்து நின்று..... சபைக்கு
வந்தனம் தந்தேனய்யா...

சத்தியவான்:- சவாமி.. வந்து நின்று சபைக்கு வந்தனம்
தந்தேனய்யா...

சாவித்ரி :- தங்கச் சரிக் சேல....

சத்தியவான்:- எங்கும் பளபளக்க...

சாவித்ரி :- தங்கச் சரிக் சேல..

சத்தியவான்:- எங்கும் பளபளக்க...

சாவித்ரி :- தங்கச் சரிக் சேல..

சத்தியவான்:- எங்கும் பளபளக்க...
தத்தோம் தத்தோம் தகதிமி
தித்தோம்...

சாவித்ரி :- ஆ.....
அதாகப்பட்டது.... மதுராபுரிமன்னன் அஸ்வதி

மகள் சாவித்திரி ஆகிய நான் எனக்கு
 உரிமையான....இந்த... சொந்த...
 நந்த...வனத்திலே....உலாவி வரும் காலையிலே...
 காட்டு ராஜா என்று சொல்லக்கூடிய
 சிங்கமாகப்பட்டது... என்ன வெரட்டி தொரத்தி
 மெரட்டி வருகையிலே... வீர
 புருஷனாகப்பட்டவர் வந்து... நின்று...
 அதைக்கொன்று.... பின்சென்று... விட்டாரே..!
 அவர் யாராக இருக்கலாம்....? நல்லது...தேடி
 வருவோம.....
 ஆகா...இவரேதான் அந்த மகானுபாவர்...
 (சுத்தியவான் நின்றபடி குறட்டை விட்டு
 உறங்குகிறார்..)
 அடாா...இவர் உறங்கும் போதே இத்தனை
 அழகென்றால் விழித்தெழுந்தால்.... ஐயோ...
 இவர் யாராக இருக்கலாம.....
 அண்ணல் நெடும் மாறனோ....

- கோரஸ் : னோ..?
 சாவித்ரி : தண்டுழவ வண்ணலோ...
 கோரஸ் : லோ...?
 சாவித்ரி : அன்பு ரதி என்றும் மகிழ் இன்ப மதனோ....ஓ
 கோரஸ் : மதனோ...
 சாவித்ரி : இளம் பருவத்தாள்...!
 நானும் விரும்பத்தான் ஈசன் தருவித்தான்...
 நானும் விரும்பத்தான் ஈசன் தருவித்தான்...
 இவனைக் கண்டவுடன் எந்தன் உள்ளம்
 மகிழுதே...
 பருவத்தாள்... ஆ...
- நாம் இங்கு நின்று ...வர்ணித்தாலும் இவர்
 அங்கத்தில் ஒரு பாகத்தைக் கூட வர்ணிக்க
 முடியாது போவிருக்கிறது...
- நல்லது அருகில் சென்று உறக்கத்திலிருந்து
 நீக்குவோம...

சத்தியவான்:- ஆஹா.. நான் காண்பது என்ன... கனவா..?
அல்லது நினைவா..?

எனது கண்ணெதிரில் நிற்பது மண்ணுலக
மங்கையா..? அல்லது விண்ணுலக நங்கையா..?
என்ன அழகு... என்ன அழகு....

இவளது இடையழகும் நடையழகும்
உடையழகும்....

இவளது கண்ணழகும் கட்டழகும்
பொட்டழகும்....

எனது நெஞ்சை விட்டகலாது நிற்கிறதே...

இவள் யாராக இருக்கக்கூடும்..?

ஊர்வசியும் இவள்தானோ..?

ரம்பைதானோ.? ரதிதானோ..?

பிரம்மன் உலகை வெல்ல படைத்தானோ..?

பிரம்மன் உலகை வெல்ல படைத்தானோ..?

ஜயா இவள் ஊர்தானெனது...? பேர் தானெனது...?

யார்தான் அறிவார் தானது....? உன்னதமாகவே
வந்தாள்...

வந்து நின்றாள்... நெஞ்சில் உவகைப்பெற
காட்சி தந்தாள்...

ஆஹா...! ஆயிரம் ஆவி படைத்த அந்த
ஆதிசேஷனாலும்

இவளது அழகை வர்ணிக்க முடியாதென்றால்
கேவலம் ஏகலாவி படைத்த நம்மால் எப்படி
வர்ணிக்க முடியும்...?

அருகில் சென்று யாரென்று விசாரிப்போம்..
“நாரி மணியே...”

சாவித்ரி :- சுவாமி.....

சத்தியவான்:- அதாகப்பட்டது தென்றல் வீசும் இந்த உத்தியான
வனத்திலே....

என்னை மறந்து நான் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்
காலையிலே.....

அதாகப்பட்டது அச்சம், மடம், நாணம்,
பயிர்ப்பு என்று சொல்லக்கூடிய அந்த
நான்குவிதமான பெண்களுக்குரிய குணங்களை
விட்டு.... நீ என் அருகே வந்து.... நின்று....
என்னைத் தொட்டு...ஏனோ எனை
எழுப்பலானாய் மட மானே...

கோரஸ் :- மட மானே...

சத்தியவான்:- எனக்கதனை உரைக்க வேண்டும் இசைந்து
கேட்பேன்
நானே....

கோரஸ் :- ஏ நானே...

சாவித்ரி :- சிங்கத்தால் சிங்கத்தால்.....
சிங்கத்தால் நானடைந்த துன்பம் தீர்த்ததாலே....

கோரஸ் :- தீர்த்ததாலே....

சாவித்ரி :- செய்த நன்றி எண்ணி வந்தேன் தேர்ந்த
அன்பினாலே....

சத்தியவான்:- எந்த ஊரோ இருப்ப தேது பேர் யார் தந்தை...?
இன்றெனக்கு நீயுரைத்தால் இன்பம் கொள்ளும்
சிந்தை....

சாவித்ரி :- அழகிய மதுராபுரி அஸ்வபதி புத்திரி...

கோரஸ் :- புத்திரி.....

அக்கம் பக்கத்தோர்கள் என்னை அழைக்கும்
பேரு சாவித்ரி....

கோரஸ் :- சாவித்ரி.....

சத்தியவான்:- இன்னும் மணமானதோ..? ஆஹா
இன்னும் மணமானதோ...? இல்லையோ
சொல்லு..
இச்சை கொண்டேன் கேட்பதற்கு... லட்ஜையும்
ஆகாது...

- சாவித்ரி :- சொல்ல வெட்கமாகுதே...
 சொல்ல வெட்கமாகுதே...
- சத்தியவான்:- ஒஹோ ...
- சாவித்ரி :- இன்னும் மணமாகவில்லை..... சொந்தமான் தந்தை.. தாயார் என்னிடமும் இல்லை....
- கோரஸ் :- இல்லை.....
- சாவித்ரி :- அதாகப்பட்டது பிரபோ....
- சத்தியவான்:- செப்புவாய்டு....
- சாவித்ரி :- என் திருமணத்தைப் பற்றி தாய் தந்தையர் நினைக்கவும் இல்லை....
 நானும் நேற்று வரை அதைப்பற்றி சிந்திக்கவும் இல்லை...
- சத்தியவான்:- இன்றென்னவோ..?
- சாவித்ரி :- அதை சொல்லித் தெரிய வேண்டுமா சுவாமி..?
- சத்தியவான்:- ரூபச் சித்திர மாமரக் குயிலே...
 உனக்கொரு வாசகத்தினை நானுரைத்திட நாடி நிற்கிறதால்....
 அன்பினால் இன்பமாய்டு.... இங்கு வா....
- சாவித்ரி :- அட்டி ஏது இதோ.... தித்தி வாரேன்....
- சத்தியவான்:- சித்தமானேன்.. சமீபத்தில் நீ வா...
- சாவித்ரி :- மன்னா என் ஆசை மறந்திடாதீர்....
- சத்தியவான்:- உன் ஆசை நான் மறக்கவில்லை...
- சாவித்ரி :- ஜேயோ மன்னா.... என் ... ஆசை..
 மறந்திடாதீர்...
- சத்தியவான்:- சகி.... உன்னாசை நானும் மறப்பதில்லை..
- சாவித்ரி :- மறந்திடாதீர்...

காமன் கூத்து
(ரதி மன்மதன் இசை நாடகம்)

காமன் கூத்து
(ரதி மன்மதன் இசை நாடகம்)

சத்தியவான்:- மறப்பதில்லை..

சாவித்ரி :- மறந்திடாதீர்...

சத்தியவான்:- மறப்பதில்லை...
மறப்பதில்லை...

முற்றிற்று

*

காமன் கூத்து

(ரதி மன்மதன் இசை நாடகம்)

காமன் கூத்து என்ற ரதி மன்மதன் இசை நாடகத்தின் கதைச் சுருக்கத்தை நாங்கள் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகப்படுகின்றது. காரணம், கதைப் பாடல்களையும் கூத்து நிகழ்ச்சிகளையும் ரசித்து அறிந்து வைத்திருப்பதைத் தவிர, மக்களும்.... ஏன் கூத்துக் கலை-ஞர்களும் கூட மூலக் கதையை தெளிவாகச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். கந்த புராணத்திலும் திருவிளையாடற் புராணத்திலும் சொல்லப்படும் கதையைப் பார்ப்போம்.

தேவர்கள் சிவ நிந்தனை செய்த பாவத்துக்காக அசுரர்களின் கொடுமைகளுக்குள்ளாகி துன்பமடைந்தார்கள். தங்களுடைய தவறை உணர்ந்து சிவபெருமானிடம் தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினார்கள். அதற்கு சிவன், “தனக்கும் பார்வதிக்கும் ஒரு மகன் பிறப்பான். அவன் உங்களை அசுரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவான்” என்று மோனம் கலையாத நிஷ்டையில் ஆழ்ந்துவிட்டார். ஆண்டுகள் ஆயிரக்கணக்கில் சென்றன. தேவர்கள் பிரம்மதேவனையடைந்து ஆலோசனை கேட்டனர். பிரம்மதேவன் மன்மதனுக்கு ஓலை அனுப்பி அழைத்தான்.

சிவனின் தவத்தை காமக்கணை கொண்டு அழிக்கும்படி பணித்தான். மன்மதன் முதலில் மறுத்தாலும் பின்னர், தேவர்களின் நிலையறிந்து சம்மதித்தான். புதிதாக மனம் முடித்த ரதி எவ்வளவோ தடுத்தும் மன்மதன், சிவனின் தவத்தை அழிக்கப் புறப்பட்டான். சிவன் தவம் செய்யும் இடத்துக்குச் சென்று மலர் கணை எய்தான். சிவன் நெற்றிக் கண்ணைத்திறக்க, மன்மதன்

தீப்பொறியில் எரிந்து சாம்பலாகினான். ரதி தன் தந்தையாகிய சிவனிடம் அழுது புலம்ப, சிவனார் மனமிறங்கி, மன்மதன் ரதியின் கண் களுக்கு மட்டுமே தென்படும் படியாகவும், மற்றவர் கண்களுக்கு தென்படமாட்டான் என்று உயிர் கொடுத்தார் என்று கதை முடிகிறது.

மலையகத்தில் வேறு விதமாக கதைக் கூறப்படுகிறது. அசுரன் செய்யும் யாகத்தால் தேவர்க்கை அனலாய் கொதிக்கிறது. தேவர்கள் அழிவை நோக்குகின்றார்கள். தக்கனின் தவத்தை அழித்தப் பின்னர் பெருங்கோபமடைந்த சிவனார் இமயமலை சென்று மீலாத் தவத்தில் ஆழந்துவிட்டார். அவர் தவத்தைக் கலைப்பதற்கு மன்மதன்தான் வல்லமை பொருந்தியவன் என்று நாரதர் மூலம் அறிந்த இந்திரன், மன்மதனுக்கு ஒலை அனுப்பி தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினான்.

இந்திரன் மேல் பற்று கொண்ட மன்மதன் சிவபெருமானின் தவத்தை அழிக்கப் புறப்பட்டான். ரதி தேவி தடுத்தும், மீறிப் புறப்பட்ட மன்மதன் சிவனின் தவத்தை கலைக்க மலர் கணை தொடுத்தான். சிவன் நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்க மன்மதன் எரிந்து சாம்பலானான். ரதியின் புலம்பலால் ரதிக்கு, மன்மதன் ரூபியாகவும் மற்றவர் கண்களுக்கு அரூபியாகவும் புலப்படுவான் என்று உயிர் கொடுக்கின்றார். ரதியும் மன்மதனும் இன்புற்று வாழ்கின்றனர் என்று கதை சொல்லப்படுகின்றது. பதினெட்டு நாட்கள் பாடி நடாத்தப்படும் இக்கதை மிகச் சுருக்கமாக இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கதையில் ரதி மதனோடு சிவன், நந்திதேவர், தூதன், சித்திரபுத்திரன், வீரபுத்திரன், எமன், கோமாளி ஆகிய புராணப்பாத்திரங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. கூத்தில் பங்கு கொள்கின்றவர்கள், விரதமிருந்து, இறுதி நாள்வரை பயபக்தியுடன் தூய்மையாக நடந்து கொள்வார்கள். காமன் கூத்து நடத்தும் சம்பிரதாயங்களைப் பற்றி பாடலில் காணலாம்.....

பிள்ளையார் துதி

காமன் கூத்து பாடலை பாடி வருகின்ற பாடகர் கள் முதலாவதாக முன்முதற்க் கடவுளாகிய பிள்ளையாரை நினைத்து பல வகை துதிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்கள். இங்கு நான்கு பாடல்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

அகன்ற மாசி மாதம் விளங்கு பெளர்ணமியில்
 அமாவாசை கழிந்த மூன்றாம் பிறையில்
 அங்கசனை உருவாக்கி இங்கதன் பிறை நோக்கி
 அருள் புரிய வேணுமையா ஆனைமுகப் பிள்ளையாரே

*

ஜங்கர வினாயகனே.. கங்கையணிந்தோன் மகனே..
 அதி வாகனமேறும் ஆல முண்டோன் மகனே
 அங்கசன் தன் கதையை அவனியுவுல்லோர் மகிழ்
 அரகரா என் குருவே ஜங்கரனே வாருமையா
 அஞ்செழுத்தை நெஞ்சில் வைத்து மந்திரத்தை
உச்சரித்து
 அருள் செய்ய வேணுமென்று துதி செய்து நான்
பணிந்தேன்
 அன்புள்ள என் குருவே இன்பமுடன் நான்
பணிந்தேன்
 அருள் புரிய வேணுமையா எங்கள் ஆனைமுக
 பிள்ளையாரே...

*

முன் நடக்கும் பிள்ளையார்க்கு
 கண்ணடக்கம் பொன்னாலே....
 கால் சிலம்பு முத்தாலே....
 முன் நடக்க வேணுமையா
 நாவில் குடியிருந்து
 நல் லோசை தாருமையா..
 ஆயன் மகன் கதையாட
 அருள் புரிய வேணுமையா..
 அருள் புரிய வேணுமென்று
 அடி வணங்கி தெண்டனிட்டேன்...

*

ஹரி ஒம்.... நமோ வெனவே...
 ஹரி ஒம் நமோவெனவே

அரிஞ்ச மட்டும் நான் பாட
 தெரிஞ்சவங்க மனம் பொறுக்க...
 ஆடுகின்ற பிள்ளையருக்கும் அழுங்கும்
 ஒண்ணும் நேராம பாடுகின்ற சீடருக்கும்
 பழுது ஒண்ணும் நேராம மன்னிக்க
 வேணுமய்யா மாணிக்க பிள்ளையாரே....

*

காமன் நடல்

ஆவணி ஜம்பத்தாறு புவனமது இப்போது
 ஆயன் கலியுகத்தில் மாணிடர்கள் தான் கூடி
 ஆடலுடன் மன்மதனை நேயமாய் கொண்டாட
 வருஷத்தில் மாசி மாதம் வளர்பிறை தேதி பார்த்து
 அமாவாசை தான் கழித்து அடுத்து வரும் மூன்றாம் நாள்
 அடர்ந்து வளர்ந்ததொரு பேக்கரும்பு
 அழகாய் வளர்ந்ததொரு வளமுள்ள கொட்டத் தண்டு
 அன்பாகக் கொண்டு வந்து பண்பாகக் கம்பம் நட்டு
 அதற்கு மேல் வைக்கோல்பொறி தானுஞ் சுத்தி
 சக்கர வடிவு கொண்ட விராட்டி ஒன்று தொங்க விட்டு
 அழகான திண்ணையிட்டு பசனு் சானம் தான் மெழுகி
 சாதித் தேங்காய் உடைத்து மோகினியின் மனம் வீச
 மல்லிகை முல்லை மலர் மனம் போல் தான் குவித்து
 கற்பூரம் தான் கொனுத்தி காமன் கதை படிப்போமே !!

(வேறு)

மூன்றாம் வளர் பிறையில் தனி முச்சந்தி தன்னில்
 அன்பாய் வளர்த்ததொரு இன்பழுள்ள பேய்க் கரும்பும்
 ஒங்கார மாவிலையும் ஒசையுள்ள பொன்னரசம்
 ஆனை சேனை வைக்கோல் பிறி தானாக சுத்திய பின்
 அதனுள் விராட்டியொன்று அன்பாகத் தானுாட்டி
 ஆழக் குழி தோண்டி அதிலே பாலுாத்தி
 அழகான வெள்ளிப் பணம் சதிராகவே போட்டு
 சொந்தமாய் காமன் நட்டு சொல்ல வந்தோம் காமன் கதை...

ரதி மன்மதன் திருமணம்

அரி ராமர் ஈன்றெடுத்த பரி பால அங்குசர்க்கு
கடல் தீர்த்தம் தானெடுத்து கங்கைக் கரைக்குச் சென்று
மங்கள ஸ்நானம் செய்து... காவியமாய் பெண் ரதிக்கு
ஓவியமான பட்டு கருத்துடனே அப்பொழுது
பொருத்தமுடனே உடுத்தி
கவரி மான் கூந்தலிலே மணி முத்து தொங்க வைத்து..
காலாவி பீலிகளும் மேலாபரணமெல்லாம்
காந்தம் போல் சோதி மின்ன பாந்தவமாய் அலங்கரித்து
கவி வானம் மேல் பறக்க.. பொறி வானம்தான் சொலிக்க
கவிங்க தலையருக்கு வெகுவாக சோடித்தப் பின்பு
கனகரத்தன மேடையின் மேல் வருணமுள்ள பாய்
விரித்து

கருத்துடனே மன்மதனை பொறுப்புடனே குந்த வைத்து
கன்னி ரதி தேவியரை மன் மதன் அருகில் வைத்து
ஆதி நாராயணரும் அன்ன வெட்சமி தன்னுடனே
ஆதி சிவன் சஸ்வரியும் ஆண்ட முனி தேவர்களும்
அன்னவரும் தான் கூடி வல்ல மதன் கரத்தில்
அன்புடனே மாங்கல்யம் பண்புடனே தான் கொடுக்க
அங்கஜரும்தான் வாங்கி மங்கை திரு கழுத்தில்
பிரமாவை தான் நினைத்து பெரும் முடி தான் போட்டார்.

பாட்டு மன்மதன்

நாயகனைக் கண்டவுடன் ரதி தேவி ஓடி வந்து
அலங்காரமேன் உனக்கு ஆனமுகா என் சாமி...!
என்று சொல்லி ரதி தேவி இனி கேக்கும் வேளையிலே
செந்தாமரை முகமே கந்தப் பரிமமே
சேயோன் விழியாளே நீல மேகன் மகளே
அடி செப்பக் கேள் சங்கதியே கற்பக மாணிக்கமே
தேவர்க்கு அதிபதியாம் தவ முனி யோகிகளும்
தேவர் சபை தன் கூடி மயிலாக மலர் நாடி
செங்காள் ஈன்றெடுத்த அங்கசர்க்கு தூது விட்டார்
தேடி ஆரோக்கியபுரம் ஓடி வந்தார் மாமயிலேறி

சேதிதனை தான் அறிந்தேன் ஆதி சிவன் மகளே
கனப் பொழுதில் வாரேனடி குணமுள்ள ரஞ்சிதமே
சித்திரங்கள் சுத்தி செய்து அத்தர் புனுகு பூசி
சமத்துடனே நீயிருந்தால் சென்று நான் வாரனடி

பெண்ணே உங்கப்பன் சஸ்வரனார்
அவன் தவத்தைத் தானழித்துக்
கடுந் தவம் இருக்கிறார் கண்ணே
அந்த அமர லோகம் அனலாலே
அல்லவ்பட்டு வாடுதான்டி பெண்ணே
உங்கப்பன் சஸ்வரனார் தவமழிக்க
இங்கு யாராலேயும் ஆகாதென்று
அந்த முப்பத்து முக்கோடி
பெண்ணே முனிவர்களும் தேவர்களும்
அந்த நாப்பத்தெண்ணாயிரம்
பெண்ணே நவ ரிஷியானவரும்
அங்கு யாராலேயும் ஆகாதென்று
பெண்ணே எங்குருவாம் இந்திரனார்
எனக்கு எழுதினார் தூதோலை
பெண்ணே தூதோலை கைப்பற்றி
தூதுவரும் ஓடி வந்தார்
பெண்ணே அந்தத் தூதுவரும்
தூரிதமாய் ஓடி வந்தார்
எனக்குப் போகச் செலவளிப்பாய்
என் புத்தியுள்ள ரதியாளே

என்று மன்மதன் கேட்க.... இதனால் அதிர்ச்சியும்,
கவலையும் அடைந்த ரதி,

ஓ காம ராசேந்திரனே
ஓ கருட வாகனன் மகனே
ஓ கட்டழகு மன்மதரே
என்னை தொட்டணைத்த கோமானே
இது கன்னிப் பிராயமையா
இந்தச் சின்னஞ் சிறு வயதில்

அந்தக் கல்யாணம் செய்த பின்னே
 நான் கன நேரம் சுகம் கானு முன்னே
 இந்த இளம் சிறு வயதில்
 என்னைத் தவிக்கவிட்டு போகலாமா..?
 அந்தச் சதிகார இந்திரனார்
 தூதோலையை சாமி நீ கைப்பத்தி
 ஒ என் அழகு பதித்தவரே
 என் அழகுதுரை மன்மதரே
 நீ போறதென்று சொன்னால் சாமி
 பொங்குதய்யா என் தேகமெல்லாம்
 நீ பயணமென்று சொன்னால் சாமி
 பதறுதய்யா என் தேகமெல்லாம்
 நீ போனால் பழுது வரும்
 என் புத்தியிள்ள மன்மதரே
 இந்தப் பந்தல் பிரிக்கலையே - இங்கு
 வந்த சனம் போகலையே
 கூரை மடியலையே - என்
 கொண்டைப் பூ வாடலையே
 கொட்ட வந்த மேளக்காரன் - இந்தக்
 கொல்லை விட்டு தாண்டலையே

அதற்குள்ளே நீ போக நினைக்கலாமா..? எனக்
 கவலையோடு அவள் தடுத்துரைக்கின்றாள். மன்மதன்
 மறுத்துரைக்கின்றான். அதனால் இருவருக்கும் கடும்
 வாக்கு வாதம் ஏற்படுகிறது.

வாக்குவாதம்

தன்னுடைய தந்தையாராகிய சிவன் பொல்லாதவன்,
 உயிரோடு எரித்து விடுவான் என எச்சரிக்கிறாள் ரதிதேவி.

என் தகப்பன் சல்வரநார்
 அவர் அதி மயக்கம் கொண்டவரு
 கஞ்சாக் குடியாலே அய்யா
 அவர் கன மயக்கம் கொண்டவரு

போவாதே போவாதே
 புத்தியுள்ள மன்மதரே
 எங்கப்பன் அனலா யெரிச்சிடுவான்
 ஆசையுள்ள மன்மதரே

அதற்கு மன்மதன்

உன் தகப்பன் சுடுகாட்டுப் பேயான்டி...!
 அந்தப் பேயான்டி மாயான்டி
 இந்தப் பெருமான் மகனை
 ஏதுதான் செய்வான்டி
 போகச் செலவளிப்பாய்
 என் புத்தியுள்ள ரதிக்கிளியே

மன்மதன் விடைபெறல்

ரதி விருப்பமின்றி விடைகொடுத்து அனுப்புகிறாள்.
 மன்மதன் சிவனிருக்கும் இடம் தேடிச் செல்கின்றான்.

விளக்கப்பாடல்

காமப் படைகள் கலந்து விளையடி வர
 தம்புரா வீணை சகலமும்தான் முழங்க
 சின்னங்கள் ஊத சிறு கன்னி மாராடி வர
 சாந்து பனுகு ஜவ்வாது பரிமளிக்க
 கந்தங்கள் கஸ்தூரி எங்கும் கம கமக்க
 சகல தாளங்களுடன் சந்தோசமாக வந்து
 தென்றல் தேர் தன்னருகில் திடமாக வந்து நின்று
 அன்னக் கிளி மேலே அமர்ந்தார் காண் மன்மதரும்

தீய சகுனங்கள் தென்படல்

ரதியிடம் விடைபெற்று மன்மதன் புறப்படுகையில் தீய
 சகுனங்கள் தோன்றலாயின. நாட்டுப்புற மக்களிடையே
 இன்றும் நிலவும் சகுன நம்பிக்கை இக் கூத்தினாடாக
 வெளிப்படக் காணலாம். அதனைக் கூத்துப் பிரதி மிகவும்
 அழகாகக் கூறுகிறது.

அப்ப ஒரு சார குறுக்காச்சு
 ஒரு சன்னியாசி எதிரானான்
 ஒரு பூன குறுக்காச்சு
 ஒரு பொடையன் குறுக்காச்சு
 ஒரு பாப்பாள் குறுக்கானாள்
 அவகட்டுக் கழுத்தி அய்யா
 அவ கனமா நெருப்பெடுத்து
 அவ சுருக்கா குறுக்கானா
 ஒரு கணக்கன் எதிரினிலே
 ஒரு கட்டோலை கொண்டு வந்தான்

தீய சகுனங்கள் தென்பட்டாலும் மன்மதன் அவற்றைப்
 பற்றி, கவலை கொள்ளாமல் சிவனை நோக்கிச்
 செல்கின்றான். சிவனை அடைந்து..

ஒ ஆதி சிவ சங்கரனே
 இந்த அகிலங்காக்கும் சக்தி சிவனே
 இது அமரேசன் கட்டள சாமி
 உன் தபசமிக்க வந்தேனையா
 நான் அறியாத பாலனையா
 நான் தெரியாமல் செய்யிறேனையா
 என்னைப் பாதுகாக்க வேணுமையா
 என்று கூறி வணங்குகிறான்....

கம்பத்தடியில்...

வேதமணி விளங்கும் சுசனாரே சுவாமி
 விமலனார் உன் செயலோ மாமனாரே
 திருமன் தலை யிறுக்க சுசனாரே சுவாமி
 வெகு கோபம் ஆகிவிட்டர் மாமனாரே
 பிரமன் இட்ட சாபத்தாலே சுசனாரே சுவாமி
 பித்து பிடித்ததையா மாமனாரே....
 சுடுகாட்டு சாம்பலெல்லாம் சுசனாரே சுவாமி
 சொகுசாகத் தானென்டுத்தே மாமனாரே

கணுக்கால் எலும்பை எல்லாம் சசனாரே சவாமி
 கரும்பென்று தானெடுத்தே மாமனாரே
 முழங்கால் எலும்பை எல்லாம் சசனாரே சவாமி
 மண்டை எலும்பை எல்லாம் சசனாரே சவாமி
 மாவையாக அணிந்தீர் ஜயா மாமனாரே
 பிரபஞ்சமெல்லாம் சசனாரே சவாமி
 பிச்சை எடுத்தீர் மாமனாரே
 கல்லால் ஏறிந்தவர்க்கு சசனாரே சவாமி
 கனத்த வரம் தான் கொடுத்தீர் மாமனாரே
 வில்லால் ஏறிந்தவர்க்கு சசனாரே சவாமி
 மேலும் வரம்தான் கொடுத்தீர் மாமனாரே
 இப்படியாக மன்மத சவாமி
 புலம்பும் வேளையில்

ஆதி சிவனாரும் அகோரமுடன் தானிருக்க
 முல்லை அரும் பெடுத்தார், மன்மத சவாமி
 மூர்க்கணை தான் தொடுத்தார்.

அல்வி மலர் தொடுத்தார்.
 பட்டதொரு பாணம் ஆதி
 சிவனாருக்கு மேனி கலங்கிடவே
 மார்பிலே பட்டு மறுபுறம் உருகையிலே
 அப்போது சிவனாருக்கு அதிகம் கோபமாகி
 நெற்றிக் கண் திறந்து
 நீலகண்டர்தான் பார்த்தார்
 கணைதொடுத்த மன்மதரும்
 கருந்தனலாகி விட்டார்.

ரதி புலம்பல்

ஒ சண்டாளா என் தகப்பா
 உலகில் உண்டோ இவ்வநியாயம்

சொந்த மருமகனை மாமன்
கொன்ற மகா பாவமுண்டோ..?

இந்தச் சின்னஞ் சிறு வயதில்
நான் சீர் இழக்க ஒப்புவியோ
இந்தப் பிஞ்சுப் பிராயத்தில்
நான் பூவிழக்கச் செய்தாயே

இவ்வாறு உள்ளம் உருகுமாறு ரதி புலம்பியழுகிறாள்.

சிவனார் பதில்

சிவனுக்கும், ரதிக்கும் வாக்குவாதம் இடம் பெறுகிறது.
சிவன் கனிவோடு கூறுகிறார்.

என் அன்பு மகளே ரதியாளே
அழுது புரண்டாலும் ஆவதில்லை
மாண்டவர் மீண்டும் வருவதில்லை
வேண்டு மெண்டவனும் தவங் குலைத்தான்
தண்டனை பெறவே வேண்டுமெம்மா

என்று பதிலளிக்கின்றார்.

தேவர்கள் சிவனை வேண்டுதல்

மன்மதன் இறந்ததற்கு, தாங்களே முழுப் பொறுப்பு
என்பதைத் தேவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.
அதனால் அவர்கள் சிவனையடைந்து,

ஓ ஆதி சிவனே எங்கள் அம்பலவாணா கைவாச
அம்பலவாணா கைவாச வாசா
மன்மதன் இல்லாமல் மனிதர்கள் வாழ்வாரோ..?
காமனும் இல்லாமல் காசினியோர் வாழ்வாரோ..?

என்று கூறி வணங்கினர். அதற்கு சிவனார்,

என்னைப் பகைத்தவர்கள் உலகில்
என்றும் ஈடேற வழியுமுண்டோ..?

மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் | 104 |

தெய்வ நின்கை செய்தவர்கள்
சீரழிவர் அறியிரோ

எனத் தேவர்களுக்குப் பதிலுரைக்கின்றார்.

மன்மதன் உயிர் பெறல்

ஈற்றில் சிவனார் மனமிறங்கி மகளை நோக்கி,

என் மகளே ரதியாளே...!

உன் கண்ணாளன் மன்மதனை

நான் அரூபியாய் எழுப்பித் தாரேன்

கண்ணே உனக்கு மட்டும்

காமன் உருவம் தெரியுமம்மா...!

மத்தவங்க கண்களுக்கு

மதன் தெரிய மாட்டானம்மா...!

மங்கலமாய் எழுப்பி தாரேன்...!

இங்கிதமாய் வாழ்கவென்று

வாழ்த்தி வரம் கொடுத்து,

மங்காத மா சிவனார்...!

செம்பு சலம் தெளித்து

தம்பிரான் ஒரு முறை

கம்பு பிரம்பால் அடித்தார்...

நம்பி துடித்தெழுந்தார்...

கண்டு மதன்ரதியும்

என்றும் பிரியாமலே,

நின்று நிலைத்திருந்தார்

என்றும் புகழ்ந்து சிறந்தார்...!

மன்மதன் உயிர் பெற்றெழுந்ததும் மங்களம்
பாடுகின்றனர்.

முற்றிழ்று.

அரிச்சந்திர புராணச் சுருக்கம்

மயான காண்டம் - குறு நாடகம்

அயோத்தி நாட்டு மன்னன் அரிச்சந்திரன் உண்மையும், சத்தியமும் தவறாதவன். அந்த மன்னனின் சத்தியத்தை சோதிப்பதற்காக மகரிஷி விஸ்வாமித்திரர் பல துன்பங்களைக் கொடுக்கின்றார். அரிச்சந்திரன் நாட்டை இழந்து...., நாட்டு மக்களை இழந்து, மனைவி, பிள்ளையை இழந்து பரதேசியாகின்றான்.

மகரிஷி விஸ்வாமித்திரரின் கடனை அடைப்பதற்கு சந்திரமதி தன்னை யாரிடமாவது விற்கும்படி கூறுகின்றாள். அரிச்சந்திரன் அதிர்ச்சி அடைந்து, அவளது விருப்பத்திற்கு இணங்கவில்லை. மகரிஷியின் சிஷ்யனும் சந்திரமதியை விற்று கடன் தீர்ப்பதுதான் சரியென்று வலியுறுத்தவே அரிச்சந்திரன் சம்மதிக்கின்றான். மனைவி சந்திரமதி காசிப் பட்டணத்தில் ஒரு பிராமண ஐயர் குடும்பத்தில் வேலைக்காரியாக தன் மகன் லோகிதாசனோடு ஊழியம் செய்ய அரிச்சந்திரனை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றாள். அரிச்சந்திரன் தன்னையும் எவருக்காவது விலை கூறி விற்கும்படி விஷ்வாமித்திரரின் சிஷ்யனிடம் கூறுகின்றான். இறுதியில் அரிச்சந்திரன் மயானத்தில் பிணம் ஏரிக்கும் ஒரு வெட்டியானிடம் விற்கப்படுகின்றான்.

பிராமணன் வீட்டில் ஊழியம் செய்யும் லோகிதாசன் தர்பை (தர்பப் புல்) கொண்டு வருவதற்காகப் பிராமணனால் காட்டுக்கு அனுப்பப்படுகின்றான். சந்திரமதியின் மகன் தர்பப் புல் கொண்டு வருவதற்கு காட்டிற்குச் சென்று பாம்பு தீண்டி இறந்து விடுகிறான். தகவல் அறிந்து, இறந்த மகனின் உடலை ஏரிப்பதற்காக சந்திரமதி மயானத்திற்குச் சுமந்து செல்கின்றாள்.

அங்கே சுடலை காப்பவனாக தொழில் புரியும் அரிச்சந்திரனிடம் வாக்குவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. இறுதியில் கணவன் மனைவி இருவரும் அடையாளங்கண்டு புலம் பி அழுது வேதனைப்படுகின்றனர். மகனை ஏரிப்பதற்கு அரிச்சந்திரன், முழுத்துண்டு, வாய்க்காரிசி, கால்பணம் இல்லாமல் மகனின் பிணத்தை ஏரிக்கமாட்டேன் என்றும், அவளிடம் கூறி, தனக்கு சேரவேண்டிய வாய்க்காரிசி வேண்டாமென்றும், தனது ஆண்டைக்குச் சேரவேண்டிய கால் பணமும், முழுத்துண்டும்

தேடிக்கொண்டு வரும்படி சந்திரமதியை அனுப்பி வைக்கின்றான். சந்திரமதி பணமும், முழுத் துண்டும் தேடுவதற்குச் செல்கின்றாள்.

அவள் செல்லும் வழியில் வேறொரு ஊர் மன்னன் ஒருவனின் மகன் இறந்து கிடக்க, அந்தச் சிறுவனை எடுத்து தாய்மை உணர்வால் அணைத்து, அவனுக்கு நேர்ந்த கதி என்னவென்று புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது, அரண்மனை சேவகர்கள் சந்திரமதியை கைது செய்து அரசனிடம் அழைத்துச் செல்கின்றாள். அவள்தான் அந்தச் சிறுவனைக் கொன்றாள் என்று கொலைக் குற்றம் சுமத்துகின்றனர் .

சந்திரமதி எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும், தான் ஒரு நிரபராதி என்று வாதாடியும் அவனுக்கு அரசன் மரணத் தண்டனை விதிக்கின்றான். சந்திரமதி வெட்டியான் இருக்கும் மயானத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றாள். பலிபீடத்தில் தன் மனைவியைக் கண்ட அரிச்சந்திரன் குழப்பமடைந்து வேதனைப்படுகின்றான். இருந்தும், தனது கடமையைச் செய்ய எண்ணி சந்திரமதியை வெட்டத் தயாராகின்றான். சோதனை செய்த மகரிஷி விஸ்வாமித்திரர் ஓடி வந்து தடுத்தும் அரிச்சந்திரன் அவர் சொல்லை மறுத்து தனது ஆண்டையின் கட்டளையை நிறைவேற்ற முயலுகின்றான்.

விஸ்வாமித்திரர் செய்வதறியாது வஸிஷ்ட முனிவரை அழைக்கின்றார். வஸிஷ்ட முனிவர் பலிபீடத்துக்கு வந்து தடுத்தும் அரிச்சந்திரன் சத்தியத்தை மீறாமல் சந்திரமதியை வெட்ட கத்தியை ஒங்கியதும், அது மாலையாக சந்திரமதியின் கழுத்தில் விழுகின்றது. பரமேஸ்வரன், சக்தியுடன் நேரில் தோன்றி, அரிச்சந்திரனை நோக்கி, உன் சத்தியத்தை சோதித்தோம். நீ சத்தியம் தவறவில்லை. உன் மனைவி, மகன், நாடு மக்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்று, நலமுடன் வாழ்க்கெவன்று ஆசீர்வதித்தார். இதுதான் கதை.....!

புராணக் கதைகள் யாவுமே மனிதனை நெறி படுத்துவதற்காக எழுதப் பட்ட போதனைகளாக முன் நிற்கின்றன. இவ்விலக்கியங்களை அறிவியல் நோக்கோடும், முற் போக்கு சிந்தனையோடும் கவனிக்கும்போது... முரண்பாடுகளுக்கும், விமரிசனங்களுக்கும்.. ஏன்.. கண்டனங்களுக்கும் உட்படுகின்றன.

சமீபத்தில் பாரம்பரிய கலைகளைப் பற்றி தமிழக வானொலியில் இலக்கிய விவாதம் நடைபெற்றது. இந்த

விவாதத்துக்கு தமிழக முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் மகள் திருமதி கனிமோழி தலைமை வகித்தார். “பாரம்பரிய கலைகள் யாவும் சாதியின் அடிப்படையில் படைக்கப் பட்டிருந்தால் அவை சமுதாய பிரிவினெனக்கஞ்சுக்கு காரணிகளாக இருந்தால், அந்தக் கலைகள் நாசமாகப் போக வேண்டும்...!” என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒரு இலக்கியவாதி பேசியது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அரிச்சந்திரன் கதையில் பிராமனர்கள் சக மக்கள் பிரிவினரை இழிவு படுத்துவது.. அந்தத் தவறை அரிச்சந்திரன் கண்டிப்பது... குறிப்பாக வெட்டியான், வெட்டிச்சி பாத்திரங்கள் நமது புராண இலக்கியங்களில் உலாவுவது.. சுடு காட்டில் பிணம் எரிக்கும் அரிச்சந்திரனை ஈனப் பறையனே... நீசனே...! புலையனே...! என்று நிந்திப்பது... அரிச்சந்திரன் தான் ஆதியிலும், சாதியிலும் பறையனல்ல... என்று பாடுவதெல்லாம் இன்றைய மானிட சிந்தனைக்கு ஒவ்வாமையாக இருக்கின்றது. நந்தனார் சரித்திரத்திலும் இழி சாதி, உயர் சாதி பற்றிய தர்க்கப் பாடல்கள் உண்டு.

இருப்பினும் புராணக் கதைகள், காவியங்கள் எம்முடைய பாரம்பரிய கலை இலக்கியங்களைக் கொண்டு வருவதால், அவைகளை அழித்து விடாமல் மக்கள் முன் வைப்போம்...! அவை பற்றிய எதிர்கால சிந்தனையாளர்களின் விமரிசனங்களையும் எதிர்பார்ப்போம்.

இந்தக் கதை தோட்டங்களில் ஏனைய புராண நாடகங்களோடு மேடையேற்றப்பட்டு வந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் இந்நாடகத்தைப் பாதுகாத்து வந்த பாரம்பரிய தோட்டப்புற கலைஞர்கள் யாவரும் இறந்து விட்டனர். 50 க்குப் பிறகு சினிமா நடிகர் சிவாஜி கணேசனும். ஜி.வரலட்சுமியும் மிகச் சிறப்பாக அரிச்சந்திரா படத்தில் நடித்துள்ளார்கள். இப் படத்தின் தயாரிப்பாளரும் ஜி.வரலட்சுமியே ஆவார்.. பாடல்களை தஞ்சை ராமையாதாஸ் எழுத, கே.வி.மகாதேவன் இசையில் டி.எம்.சௌந்தரராஜன் பாடியுள்ளார்.. கதை, வசனத்தை ஏ.கே.வேலன், உதயகுமார் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர்.. இந்த நாடகமும், தொழிலாளர்களால் தோட்டங்களில் சிறப்பாக மேடையேற்றப்பட்டு வந்துள்ளன.

சந்திரமதி, பாம்பு தீண்டி இறந்த மகனை, அழுது, புலம்பி சுடு காட்டுக்குச் சுமந்துச் செல்கின்றாள்..

ஒராம் மாதம்... உடலது தளர்ந்து....
 சராம் மாதம்... இடையது தளர்ந்து....
 மூனாம் மாதம்... முகமெல்லாம் வெளுத்து....
 நான்காம் மாதம்... நற்கதிர் ஒளிபோல்....
 ஐந்தாம் மாதம்... அழகுத்தேர் மன்சம்....
 ஆறாம் மாதம்... அடிவயிறு கனத்து...
 ஏழாம் மாதம்... என்னாவிற்கினியதைப் புசித்து...
 எட்டாம் மாதம்... எழில் மேவும் நிறைமதியானேன்...
 ஒன்பதாம் மாதம்... ஒதியவுடனே
 உன் மாமனார் வந்து சீர்வரிசைகள் செய்ய...
 பத்தாம் மாதம்... பாலகனாய் உன்னைப் பெற்று வளர்த்து
 பாம்புக்கு இரையாய் பறிகொடுத்தேனய்யா...!

சந்திரமதி மயானத்தில் மகன் லோகிதாசனின் பிணத்தை
 வைத்துக் கொண்டு புலம்புகின்றாள்.. எப்பிறப்பில் என்ன குறை
 செய்தேனோ...? வேதன் எனக்கு ஏன் இந்த விதி விதித்தானோ..?
 (அழுகையோடு...) பட்டத்தரசன் மகன் உனக்கு சந்தனக்கட்டை-
 தான் இல்லை. புது விறகுக்கும் வழியில்லையடா...மகனே...!
 ஐயோ.. மகனே...! என்னைச்சுட உன்னைப் பெற்றேன்....
 உன்னைச் சுடும் விதி எனக்கா..? தன்னைச் சுடப் பிறந்தவனை
 தாயே சுடும் பாவத்தை மன்னித்து விடுடா மகனே... மன்னித்து
 விடு...!

அரிச்சந்திரன் :- யாரங்கே...? ஆ... பென்...! என்ன தெரியம்...!

ஆரடி கள்ளி.... நீ தான் அடாத இருளில்
 வந்து....

பேரிடி சூழும் வேளை.. பிணந்தனைச்
 சுடவுமானாய்....?

கூறடி உண்மையாவும்... உறையாமல்
 விடவும் மாட்டேன்...!

ஆறடி சுடுகோலாலே பதைத்திடச்
 சிதைத்துச் செல்வேன்...

சந்திரமதி :- பெற்றப்பிள்ளையைக் கொடுத்து நிற்கும் பேய்
 என்று சொல்லுங்கள்...! தான் பெற்ற மகனை

தானே எரிக்க வந்திருக்கும் பாவி என்று
சொல்லுங்கள்...

அரிச்சந்திரன் :- பழகிய குரல் போல் இருக்கிறதே...! ஒரு வேளை
என் தேவியின் குரலா..? இருக்காது...! என்
செல்வங்களுக்கு இத்தனை பெரிய துண்பம் ஏன்
வரவேண்டும்...? இருக்கவே இருக்காது...!
ம்ம்ம..... காவலுக்கு சேரவேண்டிய கால் பணம்,
முழுத்துண்டு, வாய்க்காரிசி கொடுத்துவிட்டு
பிணத்தைச் சுடு...!

சந்திரமதி :- கால் பணம், முழுத்துண்டு, வாய்க்காரிசி அதற்கு
வகையற்ற ஏழை ஐயா நான்...!

அரிச்சந்திரன் :- மயான கடமையைச் செலுத்த வகையற்ற நீ,
சுடலையுள் நுழைந்திருக்கவே கூடாது...!

சந்திரமதி :- சுவத்திற்கு வரி கேட்கும் சம்பிரதாயம்
உண்டென்று எனக்கு தெரியாது...!

அரிச்சந்திரன் :- இப்போது தெரிந்து விட்டது அல்லவா..?
அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்...!

சந்திரமதி :- இறந்த ஒரு காக்கைக்கு அதன் இனமே கூடி
நின்று கரையும்... இங்கே பாருங்கள்...!
மானிடனாய் பெரிய பிறவி எடுத்த என் மகனுக்கு,
என்னைத்தவிர அடுத்தவர் இல்லை. நான் எப்படி
செலுத்துவேன்...?

அரிச்சந்திரன் :- செலுத்துவதற் கில் வையென்றால், உன்
பிணத்திற்கும் இங்கு இடம் கிடையாது...!

சந்திரமதி :- ஐயா...! ஐயா...! இடுகாடு வந்த பிணமைய்யா..
நாட்டுக்கு நல்லதல்ல.

அரிச்சந்திரன் :- இது காவலுக்கு உட்பட்ட இடம். நான் கடமைத்
தவறமாட்டேன்...! பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு
போ...! (பிணத்தைக் கைக் கம்பால் அகற்றுதல்...)

சந்திரமதி :- சண்டாளா...! என்னை உதைத்திருக்கலாகாதா..?
இறந்தப் பிணத்தை நீர் ஏன் அவமானம் செய்தீர்..?

ஆவி போன கூடு என்று அலட்சியமா..? ஒரு ஆத்மாவுக்கு என்று அவன் படைத்த வீட்டா...! பேய் உலாவும் காட்டில் திரியும் ஈனப்பறையனே...!

அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியின் வசை மொழி கேட்டு நொந்தவண்ணம் பாடுகின்றான்..

ஆதியிலும் பறையனல்ல... ஜாதியிலும் பறையனல்ல (2)

நீதியிலும் பறையனல்லவே... நானே பாதியில் பறையனானேனே...!

வெள்ளிப் பணம் கேட்டவருக்கு அள்ளி அள்ளி ஈந்த கையால் (2)

கொள்ளி காசு வாங்கலானேனே...! நானே தொல்லுவகில் பறையனானேனே...!

(ஆதியிலும்...)

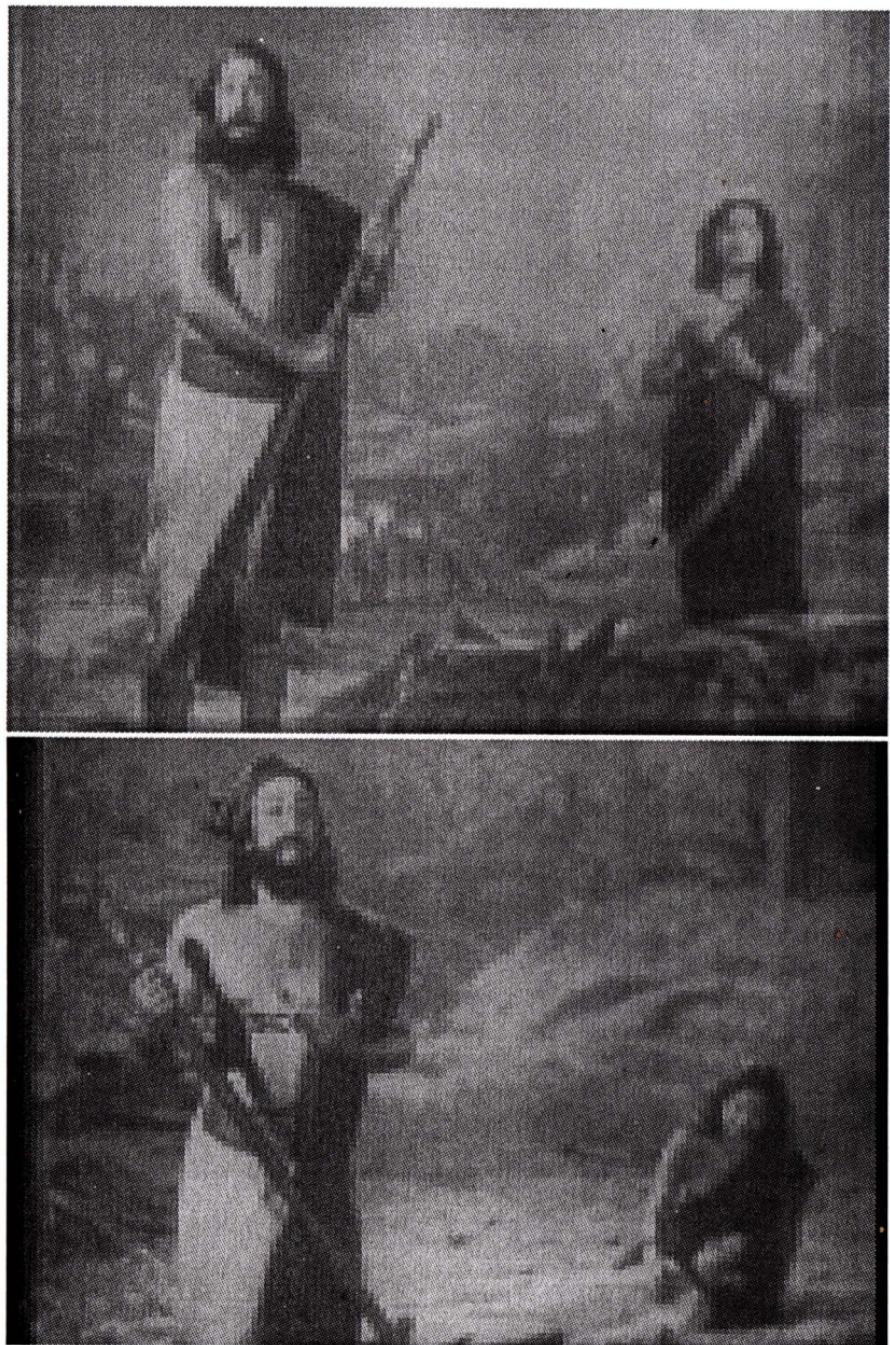
தத்துவத்தில் நீதியில் வை ஜாதியில் வை பேதயில் வை (2)

இத்தரையில் உன் வசையானேன் - வீணே இன்று நான் பறையனானேனே....

(ஆதியிலும்...)

சந்திரமதி :- என் மகனின் பெருமையை நீ அறியமாட்டாய்...! சிம்மாசனத்தில் இருந்து செங்கோல் ஏந்தப் பிறந்தவன். கால வித்தியாசத்தால் கரும வினையால் அகால மரணமடைந்து ஒரு அனாதைப் பின்மாக வந்தான். அது என் விதி...! நீர் உதைத்தது எந்த நீதி...நீசனே...!

அரிச்சந்திரன் :- என்னையும் அறியாமல் என் நெஞ்சம் ஏன் பதறுகிறது...? ஒரு வேளை என் லோகிதாசனா...? சிவ சிவா...! அப்படி இருப்பதற்கு ஞாயமில்லை...! இல்லை...! துன்பச் சுமையில் தன்னை மறந்தவளே...! யாரைப் பார்த்து நீசன் என்றாய்..? உள்ளொன்று வைத்து புறமென்று பேசும் பொய்யன் ஒரு நீசன்...! கொண்டவள் இருக்க

அரிச்சந்திர புராண மயான காண்டம்
· குறு நாடகம்

பொன்னர் சங்கர் இசை நாடகம்

கண்டவளைச் சுற்றி திரியும் காமவெறியன் ஒரு நீசன்...! சிந்தைக் கெட்டு செயல் மறந்தாடும் குடியன் ஒரு நீசன்...! இரக்கமற்ற உணர்வில்லா அரக்க மனம் படைத்த கொலையன் ஒரு நீசன்...! அந்த பஞ்சமா பாதகம் நான்றியேன்...! ஆண்டைக்கு அடிமை நான்...! எனக்கு என் கடமை பெரிது...! என்னை நிந்திக்கின்ற நீ யார்...?

சந்திரமதி :- ஒரு திக்கற்றவள்...!

அரிச்சந்திரன் :- ஆண்டவன் இவ்வுலகில் உன்னை மட்டும் தனியாகப் படைத்து விட்டானா...? தாய் என்ற பெருமைப் பெற்றது...? அந்த சொந்தத்துக்குரிய தலைவன்...? இந்த மதலையைத் தந்த பதி எங்கே...?

சந்திரமதி :- இருக்கின்றார்... என் இருதயத்திலே நிறைய.... அந்த அன்பு தெய்வத்தின் உதவியும் கிட்டாத தூரத்தில் இருக்கின்றார்...

அரிச்சந்திரன் :- உனக் கென் று உதவ ஒரு பொருளுமே இல்லையா...?

சந்திரமதி :- இல்லை...!

அரிச்சந்திரன் :- இல்லை....? (அவளது தாலியைப் பார்த்து) அதை விற்று தா....!

சந்திரமதி :- எதை...?

அரிச்சந்திரன் :- அதை விற்று தா....!

சந்திரமதி :- என்னிடம் ஒன்றுமில்லையே...!

அரிச்சந்திரன் :- நீவி...! யாரை வஞ்சித்தாய் புலட்டுக்காரி.. உனது பொய்மை புரிந்துவிட்டது... கதியற்ற உனக்கு கழுத்தில் மின்னுவெதன்ன...? போக்கற்ற உனக்கு பொற்கலன் ஏது...?

சந்திரமதி :- ஜயோ.. ஆண்டவனே...! இதென்ன கொடுமை...! உன் சோதனைக்கு எல்லை இல்லையா...? அரசை இழுந்தேன்..., அந்தஸ்தை இழுந்தேன்...,

அடிமையானேன்..., அருமை மகனை இழந்தேன்..., அந்த வேதனைக்கு மேல் என் கற்புக்கும் கலங்கமா...? தேவருக்கும், மூவருக்கும் தெரியாத தாலியை, ஒரு புலையன் காணுவதா...? என் னோடு பிறந்த தாலி என் மணவாளன் கண்ணுக்கல்லாது மற்றவனுக்கு தோன்றாத தாலி இடுகாட்டில் பின்மெரிப்பான் கண் ணில் பட்டதேன்... மாசில்லாத மங்கள அணியே...! இந்த தோஷம் நேர்ந்ததேன்...! பெண் குலத்தின் பெருமைச்சின்னமே...! இந்தப் பேரிடி என் தலையில் வீழ்ந்ததேன்...?

அரிச்சந்திரன் :- தேவருக்கும், மூவருக்கும் தெரியாத தாலி...! என்னுடன் பிறந்த தாலி...! மணவாளன் கண்ணுக்கு அல்லாது மற்றவர்க்கு தோன்றாத தாலி...! நிறுத்து...! தாலியைக் கண்டேன் என்று தவிக்கின்ற மாதே...! என்னை நொந்து கொள்ளும் நீயார்...? நீ சுமந்து வந்த மகன் யார்...? சொல்.... சொல்....?

சந்திரமதி :- நான் வாழுப் பிறந்தவள்...! இவன் ஆளுப் பிறந்தவன்...! என் தந்தை கன்னம்மாபுரியின் காவலன். இவன் தந்தை அயோத்திக்கே அரசன்...!

அரிச்சந்திரன் :- ஜயோ...! ஜயோ...! மகனே...! மகனே...!

சந்திரமதி :- சுவாமீ...! சுவாமீ...! நீங்களா...? நீங்களா...?

அரிச்சந்திரன் :- தேவி, என் மகன் எப்படி இங்கு வந்தான்...?

(சந்திரமதி நடந்த சம்பவங்களைக் கூறுகின்றாள்..)

அரிச்சந்திரன் :- தேவி...! வாய்க்காரிசி எனக்குரியது. அது வேண்டாம்... முழுத்துண்டு கால் பணம் ஆண்டைக்குரியது. அதை மட்டும் கொண்டு வா...!

சந்திரமதி மயானத்தை விட்டு அரிச்சந்திரன் கேட்ட பொருட்களைக் கொண்டு வருவதற்கு விரைகின்றாள்..

(மயான காட்சி முடிவடைகின்றது)

பொன்னர் சங்கர் இசை நாடகம்

மஸ்கெலியா, அக்கர தோட்டம், (பிரவுன்ஸ்விக்) பழைய தோட்டம் புளும்பில்ட் டிவிஷனெஸ் சேர்ந்த செல்லையா ரவீந்திரன் என்பவர் பொன்னர் சங்கர் கூத்தை பாதுகாத்து மேடையேற்றி வருகிறார் என்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.. இவரது இந்தக் கூத்தை நெறி படுத்தி, பாடசாலை மாணவர்கள் மூலம் நடிக்க வைத்தவர் மத்திய மாகாண, அம்பகழுவ வலய, நல்ல தண்ணீர், தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தின் ஆசிரியர் திரு.ம.இலங்கேஸ்வரன் ஆவார். இந்த இசை நாடகம் வடிவமைக்கப்படவும், 2007 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 24, 25 திகதிகளில் அட்டன், நகரில் நடை பெற்ற மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்ச நடாத்திய சாஹித்திய விழாவில் மேடையேற்றவும் உறுதுணை வழங்கியவர் இந்த மகா வித்தியா-லயத்தின் அதிபர் திரு.இரா.மேகநாதன் ஆவார்.. எனது வேண்டு-கோருக்கினங்க இசை நாடகத்தின் பிரதியை மனமுவந்து எனது தொகுப்புக்கு வழங்கிய இவர்கள் இருவரும் எனது நன்றிக்குரிய-வர்கள் ஆவார்கள்.

(கிளி பிடிக்கும் படலம்)

ஆரம்ப வணக்கம்

பாடல்: சரஸ்வதியே தாயே உனை மறவோம்...
தயவு வைத்து எம்மை காரும் அம்மா
மாரியம்மா தாயே உன்னை மறவோம்...
மடியில் வைத்து காரும் அம்மா
காளியம்மா தாயே உன்னை மறவோம்...
கருணை வைத்து எம்மை காரும் அம்மா
சரஸ்வதியே தாயே உன்னை மறவோம்...
தயவு வைத்து எம்மை காரும் அம்மா

தங்காள் : வாரேன்நான் சபையை நாடி தங்கையாரும் அண்ணா
அருகே போவதற்கும் தங்கையாரும்
வாரேன் நான் சபையை நாடி தங்கையாரும்
பொன்னர் அருகே போவதற்கு தங்கையாரும்
பொற்கொடியாள் சபைக்கு வந்தேன்
தங்கையாரும்

தங்கை வசனம் :

தோழிகளே...!

தோழிகள் பாட்டு:

வாரோம் நாம் சபையை நாடி தோழிமாரும்
தங்காள் அருகே போவதற்கு தோழிமாரும்
வாரோம்...!

அம்மணியின் பணியை செய்ய தோழிமாரும்
அவசரமாய் சபைக்கு வந்தோம் தோழிமாரும்

தங்காள் வசனம் :

தோழிகளே...! நான் அண்ணனை காண அரண்-
மனை செல்ல வேண்டியுள்ளதால் உடனடியாக
இரத்ததை தயார் செய்க..

தோழிகள் வசனம் :

அப்படியோ...? ஆகட்டும் அம்மணியே....!

தோழிகள் பாட்டு :

மூன்று பக்கம் தங்களுக்கு முறுக்கு துனா
தகுர்தாசனம்...

மூன்று இலட்சம் தங்களுக்கு முத்துரதம்

முத்துரதம்...

முத்துரதம் தங்களுக்கு ஏறியல்லோ
ஏறியல்லோ...

ஆன்னர்கோட்டை தங்காளும் போய் நுழைந்தாள்
போய் நுழைந்தாள்...

தங்காள் வசனம் :

அண்ணா

(பொன்னர் வருகை)

பாடல் : வாரேன் நான் சபையை நாடி பொன்னருமே..
பொன்னிமலை நாட்டை காக்கு மன்னருமே...
மக்கள் எல்லாம் மனம் விரும்பும் மன்னருமே
மனமகிழ் சபைக்கு வந்தேன் பொன்னருமே
வாரேன் நான்....

பொன்னர்

வசனம் : தங்கையே தாங்கள் என்னை அவசரமாக
அழைத்ததன் காரணம் என்ன..?

தங்காள்

வசனம் : அண்ணா நான் அரண்மனையில் தனியாக
இருக்கும் போது என்னோடு கொஞ்சி
விளையாடி பேச ஒரு கிளி வேண்டும்.

பொன்னர்

வசனம் : அப்படியா தங்கையே...!

பொன்னர்

பாடல் : நாகமலை கிளி கொண்டு வருகிறேன்
தங்கையே..

அது நாவோடு நானின்று சங்கதி சொல்லிடும்
தங்கையே... தங்கையே...

தங்காள்

வசனம் : நாகமலை கிளிகளுக்கு நாக்கு கருத்திருக்கும். அந்த
கிளி வேண்டாம் அண்ணா...

பொன்னர்

பாடல் : அப்படியானால்...
தோகமலை கிளி கொண்டு வருகிறேன்

தங்கையே தங்கையே... அது தோலோடு
தோள் நின்று சங்கதி சொல்லிடும்
தங்கையே... தங்கையே...

தங்காள்

வசனம் : தோகமலை கிளி வேண்டாம் அண்ணா...

பொன்னர்

வசனம் : அப்படியானால் உனக்கு எந்த கிளிதான் வேண்டும்
நியே கூறு...

தங்காள்

பாடல் : நாகமலை தோகமலை நாலு பக்கம் வீரமலை
வீரமலை நடுவினிலே வீற்றிருக்கும் கூட்டுக்கிளி
அந்த கிளி கொண்டு வந்தால்
தங்காள் அருகே இருந்து பேசும் அண்ணா...

பொன்னர்

வசனம் : அப்படியா தங்கையே...! உன் ஆசைபடியே அந்தக்
கிளியை கொண்டு வந்து தருகிறேன். தம்பி சங்கரா...

சங்கர்

பாடல் : அண்ணா அழைத்த செய்தி அறியவே
வேண்டும் என்று... (சரணம்)
தம்பி சங்கு சாரியும் வாரேன் சபையை நாடி
அண்ணா அழைத்த செய்தி அறியவே தான்

வேண்டும் என்று தம்பி சங்க சாரியும் வாரேன்
அங்கம் பளபளக்க பக்கம் எல்லாம் ஜோதிமின்ன
தம்பி சங்கு சாரியும் வாரேன் சபையை நாடி

சங்கர்

வசனம் : சரணம் சரணம் அண்ணா...!

பொன்னர்

வசனம் : மங்களம் உண்டாக்ட்டும் தம்பியே...

சங்கர்

வசனம் : அண் ணா தாங்கள் என் னை அவசரமாக அழைத்ததன் காரணம் என்னவோ..?

பொன்னர்

வசனம் : தம்பி...! தங்கை தங்காளுக்கு கிளி பிடிக்க கானகம் செல்ல வேண்டி இருப்பதால் நீ நான் சென்று திரும்பி வரும் வரை நாட்டையும் நாட்டு மக்களையும் பத்திரமாகப் பார்த்து கொள்ள வேண்டும்.

சங்கர்

வசனம் : அண் ணா நான் இருக்கும் போது தாங்கள் கானகம் செல்வதா..? ஒருபோதும் முடியாது நானே கானகம் சென்று தங்கை தங்காளுக்கு கிளி பிடித்து வருகிறேன்.

பொன்னர்

வசனம் : தம்பி...! நீயோ சிறுபிள்ளை ஒன்றும் அறியாதவன் நான் செல்லும் கானகத்தில் கொடிய மிருகங்கள் வாழ்கின்றன. நீ வாழுவேண்டியவன் ஆகையால் நானே சென்று கிளி பிடித்து வருகிறேன்

சங்கர்

வசனம் : அண் ணா அவ்வாறு என்னை நீங்கள் காட்டிற்கு அனுப்பாவிட்டால் இந்த மந்திர வாளால் என்னை நான் மாய்த்து கொள்வேன்.

பொன்னர்

வசனம் : வேண்டாம்... வேண்டாம்... தம்பி நீ பிடிவாதக்காரன் உன் விருப்படியே பத்திரமாக சென்றுவா. இறைவா...! என் தம்பி பத்திரமாக கானகம் சென்றுவர நீதான் அவனை காக்க வேண்டும்...

பொன்னர்

பாடல் : வாழ்த்தி வரங்கொடுத்தேன் தம்பியாருக்கு – நான் வாளுருவி கை கொடுத்தேன் தம்பியாருக்கு
போற்றி வரங் கொடுத்தேன் தம்பியாருக்கு – நான் போய் வரவே விடை கொடுத்தேன் தம்பியாருக்கு...

சங்கர்

வசனம் : ஆகா...! வீரபோகு

வீரபோகு வருகை

பாடல் : சின்னோட்டம் சிறு நடையாம் வீரப்போகு சீக்கிரமா வாரான் ஜயா வையமலை
ஓட்டம் சிறு நடையாம் வீரப்போகு ஓடியோடி
வாரானையா வையமலை

வீரபோகு

வசனம் : சரணம்...! சரணம்...! ஆண்டவரே

சங்கர்

வசனம் : மங்கலம் உண்டாகட்டும்... வீரபோகு தங்கை தங்காளுக்கு கிளிபிடிக்க கானகம் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் உடனடியாக குதிரையை தயார் செய்.

வீரபோகு

வசனம் : ஆகட்டும் ஆண்டவரே...!

பாடல் : குதிரை கொட்டகையில் நுழைந்தான் வீரபோகு – அவன்
குதிரையை தயார் செய்தான் வையமலை
கனுக்காலு தண்ணியில வீரபோகு கால்களெல்லாம்
சுத்தம் செய்தான் வையமலை
முழங்காலு தண்ணியில வீரபோகு – அவன்
முகமெல்லாம் சுத்தம் செய்தான் வையமலை

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே, தாங்கள் கூறிய பிரகாரம் குதிரை தயாராகிவிட்டது

சங்கர்

வசனம் : அப்படியா உடனடியாக புறப்படுவோம.... கானகம் செல்ல.

குதிரை

பாடல் : வெள்ள குதிரை மேல ஏறி – அங்கு வேகமாக சாரியிட்டார் தம்பியும் சங்கு கல்லோ கடக்கு தம்மா தேசி – அந்த கானகத்தை தாண்டுதுபார் சங்கர் புரவி

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே...! அம்மனி கூறிய இடத்திற்கு வந்துவிட்டோமா..?

சங்கர்

வசனம் : இன்னும் இல்லை களைப்பாக இருக்கிறது. சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்து விட்டு செல்வோம்...

குதிரை

பாடல் : அங்க செடியை கடக்குது பார் தேசி – அந்த சேம்மலையை தாண்டுது பார் சங்கர் புரவி வெள்ள குதிரை மேல ஏறி – அங்கு வேகமாக சாரியிட்டார் தம்பியும் சங்கு

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே...! இப்போது அம்மனி கூறிய இடத்திற்கு வந்து விட்டோமா..?

சங்கர்

வசனம் : ஆம் இதோ...! இதோ இருக்கிறது வீரமலை அதோ தொகிறது கிளி எடு அந்த பாசி வலையை

பாடல் : அங்கு பாசிவலை வீசியல்லோ சங்கு – அவன் பக்குவமாய் கிளிபிடித்தான் தம்பியும் சங்கு

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே கிளியை பிடிக்க முடியவில்-லையா..?

சங்கர்

வசனம் : இம்... கிளி தப்பித்து சென்று விட்டது எடு அந்த ஊசி வலையை...!

பாடல் : அங்கு ஊசிவலை வீசியல்லோ சங்கு - அவன் உன்னதமாய் கிளிபிடித்தான் தம்பியும் சங்கு

வீரபோகு

வசனம் : ஆண்டவரே இப்போதும் கிளியை பிடிக்க முடியவில்லையா..?

சங்கர்

வசனம் : ம்... இப்பொழுதும் கிளி என்னை ஏமாற்றி விட்டு சென்று விட்டது. அந்த கம்பி வலையை எடு நிச்சயமாக பிடித்து விடுவேன்

பாடல் : அங்கு கம்பி வலை வீசியல்லோ சங்கு - அவன் கச்சிதமாய் கிளி பிடித்தான் தம்பியும் சங்கு

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே...! கிளியை பிடித்துவிட்டார்களா..?

சங்கர் : ஆம் பிடித்துவிட்டேன் (மகிழ்வுடன்)

வீரபோகு கிளியை பத்திரமாக கொண்டு செல்ல ஒரு கூடையை தயார் செய்

வீரபோகு

பாடல் : மூங்கி கொடிபிடுங்கி வீரவாகு - அவன் மும்முரமாய் கூடையை செய்தான் வையமலை பாசி கொடிபிடுங்கி வீரவாகு - அவன் பக்குவமாய் கூடைசெய்தான் வையமலை

வீரபோகு

வசனம் : சின்னாண்டவரே...! தாங்கள் கூறிய பிரகாரம் கூடையை தயார் செய்து விட்டேன்.

சங்கர்

வசனம் : அப்படியா...! இதோ பத்திரமாக அடைத்துவை வீரபோகு மிகவும் தாகமாக இருக்கிறது அருந்துவதற்கு எங்காவது நீர் இருக்கிறதா..? என பார்த்து வா...!

வீரபோகு

வசனம் : ஆகட்டும் ஆண்டவரே... (நீர் தேடல்) ஆண்டவரே புலி...! புலி...!

புலி பாடல்:

வேங்கையும் தான் பாயுதடா வீரவாகு
அது வேகமாக பாயுதடா வீரவாகு
வீச்சறுவா போலல்லோ சங்கு - அங்கு
வீறு கொண்டு பாயுதடா தம்பி சங்கு

சங்கர் பாடல் :

வெள்ளரிக்கா போல அல்லோ
சங்கு வெட்டி வெட்டி போட்டான் அய்யா
தம்பியும் சங்கு
கத்தரிக்கா போல அல்லோ சங்கு...!

சங்கர் வசனம் :

வீரவாகு புலி இறந்துவிட்டது. இதனை அகற்றி விட்டு வா...

வீரபோகு வசனம் :

ஆகட்டும் ஆண்டவரே... அகற்றி விட்டேன்
ஆண்டவரே....

சங்கர் வசனம் :

உடனடியா அரண்மனைக்கு புறப்படுவோம்

குதிரை பாடல் :

தந்தானத்தின தான தான னே
தன னான நத்தின
தந்தானத்தின தான தான னே
நாகவம்படி லோக வனத்திலே
சங்கர் புரவி வருகை புந்து உருகி

பெருகினார் மலைகளெல்லாம் கடந்துமல்லோ
சங்கர் புரவி கோட்டைக்குள்ளே நுழைந்து
செல்கிறார் தந்தானத்தின தான தான னே
தன னான நத்தின
தந்தானத்தின தான தான னே

பொன்னர்

வசனம் : வாருங்கள் தம் பியாரே..! போன காரியம்
என்னவாயிற்று..?

சங்கர்

வசனம் : அண்ணா தாங்கள் ஆசைபடியே கிளிபிடித்து
வந்துவிட்டேன்... இதோ..!

தங்காள்

வசனம் : மிக்க நன்றி அண்ணா.... எனக்கு தாய் தந்தை
இல்லாத குறையை நீங்கள் இருவருமாக சேர்ந்து
தீர்த்து வைக்கின்றீர்கள். இதற்கு எவ்வாறு நான்
கைமாறு செய்ய போகிறேன்..?

தங்காள்

பாடல் : சின்ன அண்ணா பெரிய அண்ணா – எந்தன்
நன்றி அண்ணா...
தாயார் பெரிய காண்டி அண்ணா தவசடிக்கீழ்

புறத்தில் தந்தை தாய் இல்லாமையை தயவாய்
 நின்று தீர்த்து வைத்தீர்
 சின்ன அண்ணா பெரிய அண்ணா
 எந்தன் செல்ல அண்ணா
 நன்றி அண்ணா....

சங்கர்

வசனம் : இதற்கெல்லாம் எதற்கம்மா நன்றி? தங்கையின்
 ஆசையை நிறைவேற்றுவது தானே அண்ணா
 மார்களின் கடமை? அதைதானே நாங்களும்
 செய்தோம்...? உன் விருப்பப்படியே கிளியோடு
 கொஞ்சி விளையாடம்மா...!

மங்களாம்

பாடல் : மங்களாம் மங்களாம் மா மங்களாம்
 இங்கு வந்திருக்கும் அனைவருக்கும்
 சுப மங்களாம்
 மங்களாம் மங்களாம் மா மங்களாம்
 இங்கு ஆடியோருக்கும் பாடியோருக்கும்
 ஜெய மங்களாம்
 மங்களாம் மங்களாம் மா மங்களாம்
 இங்கே அருகே இருந்து இரசித்தோருக்கும்
 சுப மங்களாம்

சுப மங்களாம்

சுப மங்களாம்

இந்த நாடகத்தில் கீழ்கண்ட மாணவர்கள் பங்கேற்றினர் :-

பொன்னர் : காசிவிங்கம் மகாசிவம்
 சங்கர் : குணரத்தினமணி சக்திவேல்
 தங்காள் : மனோகரன் ரோசிகலா
 வீரபாகு : சுப்பிரமணியம் உமாசந்திரன்
 தோழிகள் : ஜெயராம் கிருபாளினி

கண்பதி டிலானி
 சரவணமுத்து ரேவதி
 வேடர்கள் : ஆறுமுகம் முத்துராமன்
 சண்முகமூர்த்தி தனஜெகன்
 ஆறுமுகம் கிரிதரன்
 புலி : அரியரட்னம் சுமேந்திரன்
 பாடகர்கள் : கிருஸ்ணமூர்த்தி கோகிலா
 இராமச்சந்திரன் ருசாந்தி
 தங்கவேல் ஜமிடி ஜெபித்தால்
 துரைராஜ் அம்பிகா
 வேணுகோபால் சிவகுமார்
 வீரையா கணேசன்
 வீரையா மூர்த்தி
 ஆசிர்வாதம் சந்திரகுமார்
 இசை : இராஜேந்திரன் தியாகராஜ்

பஜனை பாடல்கள்

மார்கழி பஜனை

தமிழ் வருடத்தில் மார்கழி பிறந்த நாள் முதல் தை மாதம் பிறக்கும் வரை ஊர் பவனி சென்று பஜனை பாடி, பொங்கல் திருநாள் கொண்டாடுவது மலையகத்தில் ஒர் வழக்கமாகும். மாதங்களில் மார்கழி மாதமே மக்குவும் நிறைந்த மாதமென்று இந்துக்களால் மதிக்கப் பட்டு வருகின்றது.. கீதையில் கண்ணன் தன்னை “மாதங்களில் நான் மார்கழி” என்று கூறியதாகப் புராணங்கள் சொல்கின்றன. மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாள் என்று திருவெம்பாவை பாடல் கூறுகின்றது. மார்கழி மாதத்தை பீடை மாதம் என்றும் சொல்வார்கள். இந்த மாதத்தில் பெண்கள் அதிகாலையில் எழுந்து வீட்டு வாசலில் சாணம் தெளித்து கூட்டி, சுத்தம் செய்து, மெழுகி, மாக்கோலம் போடுவது ஒரு மரபாக இருந்து வருகிறது.

மார்கழிப் பஜனையில் பெரும்பாலும் இராமன் அவதாரமெடுத்த விஷ்ணு கடவுளையே பாடி வழிபடுவார்கள். பஜனை பாடும் பக்தர்கள் மார்கழி பிறந்த முதல் நாளில் இருந்து தை பிறந்து ராமர் சப்பரம் தூக்கி ஊர் பவனி வரும்வரை விரதம் இருப்பார்கள். மச்ச உணவு, புகை பிடித்தல், மது அருந்துதல், போன்ற பழக்கங்களை தவிர்த்து மனைவி மக்களோடு வீட்டில் தங்காமல் அம்மன் கோவிலில் தங்குவார்கள். இராமர் பஜனையோடு சிவபெருமானுக்கும் அவரது மகனாகிய முருகனுக்கும் பஜனை பாடுவது வழக்கத்தில் உள்ளன. இங்கு தோட்டங்களில் பாடப்படும் பஜனைப் பாடல்களை கொட்டகலை பெரிய மண்வெட்டி தோட்டத்தைச் சேர்ந்த இராமையா கங்காணி மூலமாக சீழ்காணும் பாடல்களுடன் கோலாட்டப் பாடலும் கிடைக்கப் பெற்றன.

ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே.....!
 மறவாதே மனமே...! ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே...!
 ஹரியை மறந்து பிறர் ஆசை வையாதே...!
 பெரியோரை பரி காசம் செய்யாதே...!

ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே...!
 மறவாதே மனமே..! ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே..!
 நாமா நீமா பிரம்மத் தோணியில் நாகமும் படுத்தது...
 நாகராஜ யுகமா... நாராயணா...

ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே...!
 மறவாதே மனமே...! ஹரி ராமா தரணியை நீ
 மறவாதே...! மோகினி நீ ரூப சேகரி...
 ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே...!
 மறவாதே மனமே ஹரி ராமா தரணியை நீ மறவாதே...!

(வேறு)

ராமா பஜனா நந்தமே இராமா பஜனா நந்தமே....
 நலம் தரும் மூர்த்தி ராமா பஜனா நந்தமே...
 ராமா பஜனா நந்தம் நமக்கதுவே சொந்தம் (ராமா)
 தீன் சுகிர்தானந்தமே சீதப் பிரகாசா தீன்
 சுகிர்தானந்தமே..!

ஏன் பள்ளி கொண்டூர் ஜயா..? ஸ்ரீ ரெங்கநாதரே...
 ஏன் பள்ளி கொண்டூர் ஜயா..? ஸ்ரீ ரெங்கநாதரோ...
 ஆதியும் அந்தமும் அடியளந்த மாயா...
 அரைக்கரை கருவருத்த பரந்தாமனே இராமா...

(ஏன் பள்ளி)

மண்ணிலும் பொன்னிலும் நான் கொண்ட
 மமதை தனை நீங்கி அடிமைத்தனம் வென்ற
 மாயன் ரகு ராமா... (ஏன் பள்ளி)

(வேறு மெட்டு)

ஸ்ரீராம சீதையுடன் சென்றமர்ந்த ஒடம்...
தேவாதி தேவர் துதி செய்யுகின்ற ஒடம்...
கங்கா நதிக் கரையை காட்டுகின்ற ஒடம்...
கடலாழமானாலும் கவிழாத ஒடம்...
பத்து தலையறுக்க பாயுகின்ற ஒடம்...
பகைவனை வென்று மாலை சூடி வரும் ஒடம்...
சாமிமுத்து சாமி சொன்ன தங்கத் தமிழ் ஒடம்...
தமிழ் மொழி உள்ளவரை அழியாத ஒடம்...

(வேறு)

சீதைக்கு நாயகனே...! சிந்தைக்கினியவா...!
செந்நிறப் பூவைச் சூடிவா...! சிங்கார ராமா...
சீரான வாழ்வைத் தேடித்தா...!

பஞ்சங்கள் வந்தப் போதும் பாவங்கள் சூழ்ந்த போதும்
பலராமா உன்னை மறவேன்...
அருள் தா ராமா...
பலராமா உன்னை மறவேன்...
மங்காத நாகத்தின் மேல்
சிங்காரமாய் அமர்ந்து
மாலாத் துயிலைக் கொண்டவா...
ஹரி ராமா மாலாத் துயில் கொண்டவா...

(வேறு)

தங்கத் துறட்டி கட்டி இராம இராகவா... இராமா...!
தனஞ்ஜெயர்க்கு பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா...
இராமா...!
வெள்ளித் துறட்டி கட்டி இராம இராகவா... இராமா...!
வேந்தர்க்கே பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா... இராமா
இராமா...!

பொன்னு துறட்டி கட்டி இராம இராகவா... இராமா...!

புண்ணியர்க்கே பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா...
இராமா...!

கையாலே பூவெடுத்தா காம்பழுகி போகுமென்று இராம
இராகவா... இராமா...!

தங்க நல்ல ஊசிகொண்டு இராம இராகவா... இராமா...!
தனஞ்ஜெயர்க்கே பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா...
இராமா...!

பொன்னு நல்ல ஊசி கொண்டு இராம இராகவா...
இராமா...!

புண்ணியர்க்கே பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா...
இராமா...!

வெள்ளி நல்ல ஊசி கொண்டு இராம இராகவா...
இராமா...!

வேந்தர்க்கே பூவெடுத்தேன் இராம இராகவா... இராமா...!

காய்க்காத வாழையிலே இராம இராகவா... இராமா...!

கறி வாழை நாருறித்தேன் இராம இராகவா... இராமா...!

பூக்காத வாழையிலே இராம இராகவா... இராமா...!

பூவாலே நாருறித்தேன் இராம இராகவா... இராமா...!

மாலையும் நான் தொடுத்தேன் இராம இராகவா...
இராமா...!

மாயவனார் கழுத்திலேயும் இராம இராகவா... இராமா...!

ஆரமும் நான் தொடுத்தேன் இராம இராகவா... இராமா..!

அரி ராமர் கழுத்திலேயும் இராம இராகவா... இராமா...!

ஆரம் குலுங்குதப்பா இராம இராகவா... இராமா...!

அரி ராமர் கழுத்திலேயும் இராம இராகவா... இராமா...!

ஆத்தக் குறுக்கக் கட்டி இராம இராகவா... இராமா...!

அரிபோல ராமமிட்டேன் இராம இராகவா... இராமா...!

குளத்தக் குறுக்கக் கட்டி இராம இராகவா... இராமா...!
கொடிபோல ராமமிட்டேன் இராம இராகவா... இராமா..!

ராமம் மணக்குதப்பா இராம இராகவா... இராமா...!
நானுாத்தெட்டு காத வழி இராம இராகவா... இராமா...!

எல்லையை அளந்தவனே இராம இராகவா... இராமா...!
இரண்ணியனைக் கொன்றவனே இராம இராகவா...
இராமா...!
இந்த வேளை வருக வேணும் இராம இராகவா...
இராமா...!
எங்களை நீ காக்க வேணும் இராம ராகவா இராமா...!

(வேறு)

தேடி தேடி அவையலானனே - ராமா
வாடி வாடி வருந்தலானனே
அண்டமெல்லாம் ஓரடியாய்
மண்டலமும் சரடியாய்
அளந்துமே நின்றவனே ராமா...!
அரி பாதம் காண்பதெப்போ ராமா...!
கோகுலத்திலே பிறந்தாய்
கோபியர்களை அணைத்தாய்
கோதண்ட வில்லொடித்த ராமா - நான்
கோரும் வரம் தாருமப்பா ராமா...!

(வேறு)

இன்னும் எத்தனை தூரமோ...?
பண்டரிபுரம் இன்னும் எத்தனை தூரமோ...?
அடியேன் பண்டரிபுரம் தெரியேன் பண்டரி நாதா...!
பண்டரி நாதா உனை
பார்ப்பது எக்காலமோ...? (இன்னும்)

கண்களும் மயங்குது
கால்களும் நோகுது
கரடி புலி சிங்கம்
கண்டென்னை சீறுது

காவலன் வாழும் இடமறியேனே...?
கோபுரம் தெரியது கோவிலும் மறையது...
கோதண்ட ராமனை காண்பது எக்காலமோ...?
(இன்னும்)

முருகன் பஜனை

உன்னருள் மறவேனய்யா - சுவாமி
உன்னருள் மறவேனய்யா...!
குகனே...! சண்முகனே...!
குறமாது கொஞ்சிடும் நாயகனே...!
புகழு உன் தரமோ - உன்
புகழை என் நாவாலே...
புவி மீது அடியார்கள் குறை தீர்க்கும் வடிவேலா...!
உன்னருள் மறவேனய்யா...!
மண்ணிலும் பொன்னிலும்
பெண்ணிலும் நான் கொண்ட
எண்ணம் அகற்றி எந்தன்
கண்ணைத் திறக்க வந்த
உன்னருள் மறவேனய்யா - சுவாமி
உன்னருள் மறவேனய்யா...!

சிவ பஜனை

ஜெகத்சா... பார்வதி நாதா...!
இனிய பசுபதி நட ராஜா....
ஜெகத்சா... பார்வதி நாதா...!
கைதனில் சூலும் கரும்புவி தோலும்
கழுத்தில் பாம்பணிந்தீரே...!
ஜெகத்சா... பார்வதி நாதா...!
நந்தவனங்களைத் தேடி
நாலா விதம் மலர் சூடியா....
உன் பாதம் பணிந்தேனையா...!

பாகம் - ஆறு

கோலாட்டப் பாடல்கள்

கோலாட்டப் பாடல் 01

ராமா என்னை ஆளவா...! ராமா ரட்சத ரட்சகரா...!
மானாக வந்ததொரு மார்சனைக் கொன்று...
மானை விரட்டல்லையோ ராமா...! மனவருத்தம்
கொள்ளலையோ...?
சிதையை ராவணன் சிறையும்
எடுக்கல்லையோ...?
தண்ட காருண்ய வனத்தில் கொண்டு போய்
விடவில்லையோ...?
மைந்தன் பிறக்கல்லையோ ராமா...?
மன வருத்தம் கொள்ளலையோ...?
துலுக்கப் பெண்ணை சிறையெடுக்க
தூநுமே செல்லலையோ...
தூதர்கள் ஒடி வந்து
கட்டி அடிக்கல்லையோ...?
கட்டி அடிக்கையிலே ராமா...
கவலப் பட்டு நிக்கல்லையோ...?

கோலாட்டம் 02

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை பிரச்சினையாகப்
பாராமல் அதற்குக் கலை வடிவம் கொடுத்து, அவர்களது
வீரப்பிரதாபங்களை முதன்மைப் படுத்த வேண்டும் என்ற
நோக்கில் இப் பாடல், எழுதப்பட்டது.

ஆரம்பம் :- பொவி, பொவி, பொவி, பொவி
 பொவி, பொவி, பொவி, பொவி
 பொவியோ பொவி, பொவியோ பொவி

தொகையறா.....

கைநிறைய கொழுந்தெடுத்து....
 கூடையிலதான் போட்டு
 மைவிழி நீ போகையிலே....
 மலைச்சி நின்னு
 பா(ர்)ப்பாங்கோ...ஓ..ஓ..ஓ..ஓ..ஓ
 மலைச்சி நின்னு பா(ர்)ப்பாங்கோ...

தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...
 தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...
 தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...
 தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...

குன்றத்தில கொழுந்தெடுத்து
 கூடிவாழும் கூட்டம் ii
 மன்றத்தில ஆடவந்தோம்
 தாவி கோலாட்டம் ii

கூடையில கொழுந்தெடுத்து
 அனுதினமும் போட்டோம் ii
 குற்றங் குறை எது வந்தாலும்
 குறை நினைக்க மாட்டோம் ii
 தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...

மாடி மனை வீடு இவ்வ
 கோடிப் பணம் எமக்கு இல்ல ii
 ஒடியோடி உழைச்சாலும்
 உள்ளத்தில் தாழ்ந்ததில்ல
 ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்து எங்க
 ஊர்க்குடியைக் காப்போம் ii
 உள்ளதைச் சொல்லி யிங்கு
 ஆட வந்தோம் கோலாட்டம்
 தன்னன்னா தன்னா னன்னா தன்ன
 னன்னன்னானே...

கொஞ்சங்கிளி போல இங்கு
 குலவி மகிழ்ந்திடுவோம் ii
 வஞ்சகரின் மிரட்டலுக்கு
 அஞ்சி ஒட மாட்டோம்

பிள்ளைக் குட்டி பெத்து இங்கு
 பெருமையுடன் காப்போம் ii
 பள்ளியில் படிக்க வச்சி
 பார் உயர வளர்த்திடுவோம் ii

தன்னன்னா தன்னா னன்னா
 தன்னா னன்னன் னானே....
 தன்னா தன்னா னன்னா
 தன்னா னன்னன் னா....

குறிஞ்சிக் கும்மி

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி - உங்கள்
 குறிஞ்சி மக்களைக் கூவியடி ...!
 இம்மை மறுமையும் எங்கள் பெருமையை
 ஏற்றியே நானுமே போற்றியடி ...!

மாமலைக் கூட்டங்கள் எங்களரண் - நல்ல
 மண்வளம் பெற்றதும் எங்கள் நிலம்
 மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் | 134 |

தாவி முகிவினை மேவித் தழுவிடும்
தன்மலை நாட்டினை சூழ்ந்து அடி ...!

மாவவி கங்கையும் ஓடிநிதம் எங்கள்
மாட்சியை நாளுமே கூட்டிடுவாள்
நாளவள் மாபெரும் சேவையினை - இந்த
நாட்டவர் கண்டிடக் கொட்டுங்கடி ...!

தேயிலை றப்பரும் - கொக்கோவும் - எங்கள்
தேக உழைப்பால் செழிக்குது காண் ...!
மாவிலைக் கூட்டத் தளிர்போன்ற - மலை
மங்கையர் பாடியே தட்டுங்கடி ...!

கண்ணுக்கு எட்டியத் தூரமெல்லாம் - நெடுங்
கால வயதுடை மாமலைகள்
விண்ணெணாடு நாளுமே கூடி மகிழுமல்
வேட்கையைக் காணவே இன்பமடி ...!

மாரி பொழிந்திடக் காலம் வந்தால் - அன்று
மண்ணும் மணியாக மாறுமடி ...!
வாரி வழங்குவோம் எம்முழைப்பை - இந்த
மண்ணரசியை வணங்கியடி ...!

மாமலை நாட்டில் வாழ் பெண்களினம் - பெற்ற
மாமழை நாட்டவர் எங்களினம்
மாமன்னர் பாண்டிய னெங்கள்வழி - அவன்
மாண்பு வழிதனைச் சொல்லியடி ...!

தன்னன நாதினம் தன்னானே - வை
தன்னன நாதினம் தன்னானே ...!
தன்னன நாதினம் தன்னானே - வை
தன்னன நாதினம் தன்னானே ...!

(நாட்டுப்புறப் பாடலின் பண்பினைக் கொண்டுள்ள இக்கும்மி
பாடலினை நூலாசிரியர் மு. சிவலிங்கம் கல்லூரி மாணவனாக
இருந்த போது எழுதியுள்ளார்.)

பாகம் - ஏழு

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலந்தொட்டு இலங்கையில் கோப்பி பயிர் செய்கையோடு பாடப் பட்டு வந்த பாமர மக்களின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு :

“புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, கற்றவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டவை தான் இலக்கியங்கள். பாமர மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களாலேயே காப்பாற்றப்படுவதை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள். இலக்கிய வரலாறு என்னும் கடவில் சங்கமம் ஆகும் ஆறுகளில் நாட்டார் பாடல் என்னும் ஆறும் ஒன்றாகும்.”

ஆறு. அழகப்பன் - தமிழ்நாடு

“நாட்டுப்புற பண்பாட்டியல் என்பது கிராமாந்திர மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷம். மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டுமல்லாது, இதயத்தோடு இதயத்தைப் பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களுடைய தனித்தன்மையைக் குலைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கின்றது.”

சங்கர்.சென்குப்தா - இந்தியா

எழுத்தைப் பயன்படுத்தத் தெரியாமல் உணர்ச்சிகளையும், கருத்துக்களையும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய எதிர் விளைவுகளையும் பேச்சாலேயே எழுத்தறியா மக்கள் சொன்னார்கள்.

இரு நாட்டுப் பாடல் எப்படி உருவாகிறது..? தொழிற் களங்களில் பாட்டைப் பலர் உருவாக்கலாம். அல்லது தொழிலாளரின் பொதுவான உணர்ச்சியால் இசையாகி வெளிப்படலாம். எழுதியவர் பெயர் தெரியாமல் இருக்கும் போதுதான் நாட்டார்

பாடல்களுக்கு பெறுமதியுண்டு என்றும், எழுதியவர் பெயர் தெரிந்தாலும் அந்தப் பாடல் நாட்டுப் புறப் பாடல் தன்மையை இழந்து விடாது என்றும் சொல்லுவர்.. நாட்டார் பாடல் என்பது ஒரு நிகழ்ச்சியின் மீது நாட்டு மக்களின் பிரதிபலிப்பை வெளியிடுவதாகும்.

இவ்விலக்கியத்தில், நடைமுறை சம்பவங்களின் தாக்கத்தால் எழுகின்ற உணர்ச்சிகளும் , ஆவேசங்களும், சிந்தனைகளும் பாடல் உருவத்தில் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

உணர்ச்சியின் உறுத்தலாலும், ஒரு நடைமுறை சம்பவம் தோற்றுவிக்கும் எண்ணங்களாலும் ஏற்படும் வெளிப்பாடே பாமர மக்களின் இலக்கியமாகும். இவ்விலக்கியம் கல்லாதவர்களின் கலைச் செல்வமாகும். எழுத்தறிவில்லாத படைப்பாளி வாய்மொழியிலே பாடலைப் படைப்பான். இப்பொழுது வாய்மொழி இலக்கியம் எழுத்துருவம் பெற்றும் காலமாகும்.

நாட்டார் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்பு, சமூகப்பின்னணி, வரலாற்றுப்பின்னணி ஆகிய தெளிவான சூழ்நிலைகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்பாடல்கள் குறிப்பிடும் தனி நிகழ்வுகளுக்கும் சமூக மாறுதல்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கும். இவைப்பற்றிய குறிப்புகள் எழுதும்போதோ அல்லது விமர்சனம் செய்யும்போதோ, கற்பனையிலிருந்து நிகழ்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும் மதிப்பிடாமல், சமூகவியல், மானிடவியல், சரித்திரவியல், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளின் அறிவைக் கொண்டே நோக்கவேண்டும்.

நாட்டார் பாடல்கள், கிராமப்புறவாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை. வாழ்க்கையின் அன்றாட சம்பவங்களையே பொருளாகக் கொண்டவை. இதனால்தான் வாழ்க்கையில் நிகழும் பிறப்பு, இறப்பு, மகிழ்ச்சி, துயரம், விளையாட்டு, காதல், குடும்ப விவகாரங்கள், தொழில் பிரச்சினைகள், வறுமை, விரக்தி, எழுச்சி எண்ணங்கள் முதலியன பொருளாக அமைந்துள்ளன...

வேலைக்காட்டுப் பாடல்கள்

(வேலைத்தளப் பாடல்கள்)

ஆ.....போறானே.. - ஏலேலேஒ..

கங்காணிக்கு - ஜலசா...

தலைக்காசு - ஏலேலேஒ

தவறிப்போச்சு - ஜலசா

கோபத்தோடே - ஏலேலேஒ

கங்காணியும் - ஜலசா

குதிக்கிறானே - ஏலேலேஒ

கூச்சல் போட்டு - ஜலசா..

ஆண்கள் பெண்கள் - ஏலேலேஒ

அடங்கனுமே - ஜலசா

அவனைப் பார்த்து - ஏலேலேஒ

அருளனுமே - ஜலசா

குடிக்கப் பாலும்

கொப்பளிக்கப் பன்னீரும்..

அடுக்கடுக்காய்

தருவதாகச் சொன்னானே...

கங்காணி..! இங்கே

குடிக்கக் கூழு

'டிங்குன்னு' தே

கங்காணி..!

காலுச் சட்டைப் போட்டு..

ஙையை உள்ளே விட்டு..

கண்ணை நல்லாச் சிமிட்டி

கங்காணியைக் கைக்குள்ளே

போட்டுக்குவான் சீமைக்காரன்...

காசுகளை இறைச்சு..

கைக்குள்ளே போட்டுக்குவான்
சீமைக்காரன்...!

கல கலன்னு மழ பெய்ய..
கம்பளித் தண்ணி அலைமோத..
காரியக்காரராம் நம்மையா கங்காணி..
கடுக்கண் மின்னலைப் பாருங்கம ..!

திண்ணைய திண்ணையக் கூட்டுங்கடி. - அந்த
தெருவுத் திண்ணையக் கூட்டுங்கடி..
நம்மய்யா கங்காணி சாஞ்சிருக்க..
நல்லா திண்ணைய கூட்டுங்கடி ...!

செம்புச் சிலை போல பெஞ்சாதியை - வீட்டுச்
சிம்மாசனத்துல வச்சுப்பிட்டு..
வேலைக் கிறங்கிய கங்காணிக்கு
ஏழட்டுப் பேர்களாம் வப்பாட்டி ...!

ஏழு துரைமாரு வந்து நிற்க - நல்ல
ஏட்டு கங்காணியும் முன்னே நிற்க..
சில்லற கங்காணி மாருகளே - ஒரு
சேதி சொல்ல வந்தேன்.. கேளுங்களே ...!

பாப்பாத்தி போவிருப்பாள்
வெள்ளக்காரி - அதை
பாத்துப்புட்டு ஒடிருவாள்
புள்ளக்காரி...

மேல் மதுரை கீழ் மதுரை..
தெம்மதுரை - நம்ப
தொரை போற வாகனந்தான்..
நொண்டிக் குதிரை - அட

கங்காணி காட்டுத் தொங்கு..
கண்டாக்கய்யா ரோட்டு மேலே
பொடியன் பழமெடுக்கு..
பொல்லாப்பு நேர்ந்ததய்யா....

தோணி வருகுதுண்ணு
துறைமுகமே காத்திருந்தேன்.....
தோணி கவுந்திருச்சே..!
துறைமுகமே ஆசையில்ல..!

கோப்பி நல்லா குடிச்சிட்டாராம் - நல்ல
 குதிர மேல ஏறிட்டாராம்...
 வம்புக் காடு சுத்தியல்லோ..
 வாராறாம் நம்ப சின்னத் துரை ...!

நம்ப துரையும் வந்துட்டாரு..
 நமக்கு எல்லாம் தந்துட்டாரு..
 தன்னன நாதினம் தன்னானே..
 தன்னன நாதினம் தன்னானே ...!

கிளிக் கூட்டு மேலேறி சின்னத் துரை..
 கிள்ளாரங்கள் பல வாசிப்பாராம் - அடி
 சின்னக் கெண்த்துல பாம்படிச்சி..
 சிங்காரத் தோப்புல வேட்டையாடி.
 வம்புக் காடு சுத்தியல்லோ..
 வாராறாம் நம்ப சின்னத்துரே ...!

வெள்ளிக் குஞ்சாரம் வீசுங்கடி - பெண்காள்
 வெள்ளிக் குஞ்சாரம் வீசுங்கடி ...!

சொர படர்ந்ததைப் பாருங்கடி..
 சொர சுத்திப் படர்ந்ததைப் பாருங்கடி..
 சொரப் பழம் போலு.. நம்மய்யா கங்காணி..
 சொல்லு வரிசையப் பாருங்கடி ...!

பாவ படர்ந்ததைப் பாருங்கடி..
 பாவ சுத்திப் படர்ந்ததைப் பாருங்கடி - அடி
 பாவப்பழம் போல நம்மய்யா கங்காணி
 பல்லு வரிசையப் பாருங்கடி ...!
 தன்னன நாதினம் தன்னானே....
 தன்னன நாதினம் தன்னானே ...!

ஓட்டை உருலோசு..
ஒடிஞ்ச வொரு பேனாக்கத்தி ...!
நேரம் கண்டு வேலை விடும்..
நேசமுள்ள கங்காணி

கோப்பிக் காலம்

கோப்பி பழுத்திருச்சு...
கொண்டு போக நாளாச்சு..
சீமை தொரைகளெல்லாம்..
சிரிக்கிறாக சன்னவிலே ...!

கங்காணி காட்டுத் தொங்க..
கண்டாக்கய்யா ரோட்டு மேலே
பொடியன் பழமெடுக்க..
பொல்லாப்பு நேர்ந்ததய்யா....

பழமிருக்கு சாக்குவேதான்...
பாத்துக்கடி பத்தரமா..
பாச மாங் கோப்பியிலே...
பழமெடுக்க நேரமாச்சு ...!

இடுப்பிலே சாயச்சேலு..
இருபுறமும் கோப்பி மரம்..
அவசரமா புடுங்குறாளே..
அடுத்த வீட்டு ராமாயி ...!

தேயிலைக் காலம்

கொழுந்து வளந்திருச்சி..
கூட போட நானும் ஆச்சு..
சேந்து நெற புடிச்சு..
சிட்டா பறக்குறாளே ...!

சீரான சீமை விட்டு..
சீரழியக் காடு வந்தோம்..
கூடை தலை மேலே
குடி வாழ்க்கை கானகத்தில்

காலையிலே நெர புடிச்சி
காட்டு தொங்க போய் முடிஞ்சி
கூட நெறையவியே - இந்த
கூனப் பய தோட்டத்திலே ...!

கண்டித்தொர தோட்டத்திலே..
 கறுத்தக் குட்டி முழி பெரட்டி..
 கிட்ட கிட்ட நெற புடிச்சு..
 சிட்டா பறக்குறானே ...!

கட்டத்தொர பட்டியிலே..
 கட்டக்குட்டி ரெண்டுபேரு..
 கிட்ட கிட்ட நெற புடிச்சி..
 சிட்டா பறக்குறானே ...!

காலையிலே நெற புடிச்சி
 காட்டு தொங்க போய் முடிஞ்சி
 கூட நெறயவியே - இந்த
 கூனப் பய தோட்டத்திலே ...!

கூட நெறயவில்ல..
 கொழுந்தெடுக்க சிந்தையில்ல..
 கங்காணி சொன்ன சொல்லு..
 கண்ணீரைக் கொட்டுதடி ...!

தண்ணி கறுத்திருச்சி..
 தவள சத்தம் கேட்டுருச்சி..
 புள்ள அழுதிருச்சி..
 புண்ணியரே வேல விடு ...!

(வேலை ஆறோடு ஆறு மணியாகச் செய்தார்கள்..)

இஞ்சி படரும் மலை..
 எழுமிச்சை காய்க்கும் மலை..
 மஞ்ச படரும் மலை..
 மகத்தான சுருளி மலை ...!

மேரிவல தோட்டத்திலே
மேக் கணக்கு கண்டாக்கய்யா..
இஞ்சினீர தட்டிட்டாரு..
எல பொருக்க நான் வாறேன் ...!

நானும் நெர புடிச்சு...
நயமா கொழுந்தெடுத்தேன்...
கூட...நெறஞ்ச போச்சு..
கொழுந்து நிறு சின்னதொரை ...!

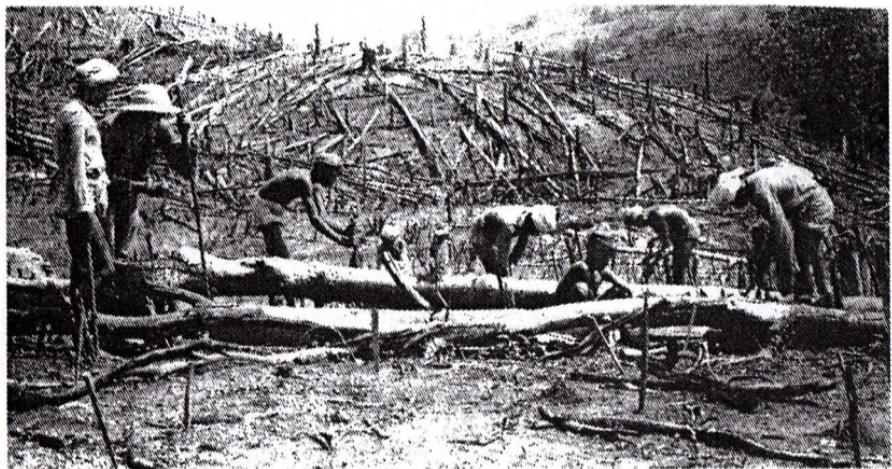
நம்ம தொரை நல்ல தொரை..
நாடறிஞ்ச கோட்டுத் தொரை..
கோட்டுத் தொரை பொல்லாதவன்...
ரோட்டை வட்டு கீழிறங்கு ...!

செடியே செடிக் கொழுந்தே ...!
சின்ன தொரை ஹ கொழுந்தே ...!
வாரணச் செடிக் கொழுந்தே...!
வந்திட்டாரே நம்ம தொரை...

மட்டக் கொழுந்துக்காரி...!
மட மடத்த சேலைக்காரி...!
மடத் தனத்த விட்டுப் புட்டு...
குடித்தனத்த பாரடி நீ....!

கொய்யாப் பழம் பழுக்கும்...
கொட மல்லிகை ழ ழுக்கும்..
சீத்தாப் பழம் பழுக்கும்...- நம்ம
சின்னத் தொரை வாசலிலே...!

ஆற்றிதான் வங்களாவாம்...
அறுவதடி ழுந் தோட்டம்..
ழுஞ் செடிக்கு தண்ணி போடும்
புண்ணியரே என் பொறப்பு...!

கூனி அடிச்ச மலை..
கோப்பிக் கண்ணு நட்ட மலை
அண்ணனை தொத்த மலை...
அந்தோ தெரியுதடி..!

அடி அளந்து வீடு கட்ட - நம்ம
ஆண்ட மனை அங்கிருக்க..
பஞ்சம் பொழைப்பதற்கு..
பாற் கடலைத் தாண்டி வந்தோம்..!
பஞ்சம் பொழைக்கல்லையே - நாம
பட்டணம் போய்ச் சேரலையே..?

அப்பு குசனி மேட்டி...
அடவால் தவாவ்காரன்..
வான் கோழி ரெண்டும் காணோம்...
வாங்க மச்சான் தேடி பாப்பம்...!

ஸ்டோரும் கட்டியாச்சி..
இஞ்சீனும் பூட்டியாச்சி..
இளவெட்டப் பெண்டுகளே..
எல் பொருக்க வந்திடுங்க...!

ஆடுதய்யா இஞ்சினீரு..
அரைக்கு தய்யா செம்பு ரோதை..
ஓடுதய்யா வாருகளும்..
ஓளிஞ்சிருந்து பாருமய்யா...!

வெங்கல ரோதையிலே..
வேலை செய்யும் என் சாமி..
வெத்திலை வேணுமின்னா...
வெளியே வந்து கேளுமய்யா...!

பொட்டுப் பொட்டா பொல்தகமாம்..
பொன் பதிச்ச பேனாக்குச்சி..
ஆதரிச்ச பேரு போடும்..
அய்யா கணக்கப்புள்ளே...!

பொழுதும் ஏறங்கிருச்சு..
ஷ மரழும் சாஞ்சிருச்சி ..
இன்னும் ஏறங்களையோ..
எச்மானே ஒங்க மனம்...!
அவசரமா நான் போறேன்..
அரை பேரு போடாதீங்க...!

அரிசி கொடுத்த தொர..
 ஆக்கித் திங்க சொன்ன தொர..
 சீலை குடுத்த தொர
 சிரிச்சாராம் ஜன்னலிலே...!

கங்காணி.. கங்காணி..
 கருத்தக் கோட்டுக் கங்காணி...!
 நாலு ஆன வரலேன்னா..
 நக்கிப் போவான் கங்காணி...!

இறப்பர் காலம்

இறப்பர் மரமானேன்
 நாலுபக்கம் வாதுமானேன்
 எரிக்க விறகுமானேன்
 இங்கிலிஸ் காரனுக்கு
 ஏறிப்போக காரானேன்....

(இறப்பர் தோட்டப் பாடல்கள் மிக அரிதாகவே பாடப்பட்டுள்ளன.)

விளையாட்டுப் பாடல்கள்

மழ வருது மழ வருது
 நெல்லு குத்துங்க
 முக்கா படி அரிசி எடுத்து
 முறுக்கு சுட்டுருங்க..
 ஏர் ஓட்டுற மாமனுக்கு
 எண்ணி வைச்சிருங்க...

பொக்க பல்லு தோரியா
 பொண்ணு பாக்கப் போறியா
 பட்டாணி வாங்கித் தாறேன்
 பள்ளிக்கூடம் போறியா.....!

தத்தக்கா புத்தக்கா
 தவளஞ் சோறு
 எட்டெட்டுமை
 எருமைப் பாலு
 பாண்டி வந்து
 பர பரக்க
 ஒங்கப்பன் பேரு என்னா..?
 “முருங்கப் பூ” (இரு குழந்தை)
 முருங்கப் பூ திங்காதே...!
 முள்ளாந் தண்ணியும் குடிக்காதே...!
 பாம்பு கைய பரக்கின்னு எடு ...!
 “எடுக்க மாட்டேன்...” (இரு குழந்தை)
 எடுக்காட்டி...!
 தாரு தாரு வாழக்கா...
 தைய முத்து வாழக்கா...
 ஒத்தசாமி புள்ள பெக்க..
 ஒத்தக் கைய எடுத்துக்க...!

மட்டாம் மரிக் கொழுந்து...!
 மாடு மேய்க்கும் சின்ன தம்பி..
 மாங்கா மரத்திலேறி..
 மாட்டிக் கிட்டான் பெரியசாமி
 பேடா...மா...!

சடு குடு விளையாட்டுப் பாடல்

நாந்தாங் கொப்பன்...
 நரைச்சக் கெழவன்..
 செம்புள்ளி புடுக்கன்
 சேவுகன் வாறான்... வாறான்..

மண் விளையாட்டு

மன்னை மேடாக வைத்து அதுக்குள்ளே இரண்டு அங்குல நீளமான சிறு குச்சியை செருகி விளையாடுவார்கள்.

கீச்சி மூச்சி தம்பளம்
 கீயா கீயா தம்பளம்
 மாச்சி மாச்சி தம்பளம்
 மாயா மாயா தம்பளம்
 கண்ணே மூடிக்கிட்டு
 கையை வய்யிடு!

அடுத்தப் பாடலில், ஒரு பிள்ளையின் கை விரல்களை
 நீட்டச் செய்து ஐந்து விரல்களையும் ஒவ்வொன்றாக மடித்து இது
 உனக்கு... இது உங்க அப்பாவுக்கு இது உங்க அம்மாவுக்கு இது
 உங்க அன்னனுக்கு இது உங்க தங்கச்சிக்கு என்று குடும்ப
 உறுப்பினர் ஐந்து பேர்களுக்கும் சொல்லிவிட்டு.....

நண்டு ஊருது நாரி ஊருது
 நண்டு ஊருது நாரி ஊருது
 காக்காவுக்கு தண்ணி கொண்டு போற
 எந்த பாத...? அது அந்த பாத...!

என்று கழக்கட்டுக்குள் கையை விட்டு “கிச்சு கிச்சு செய்வார்கள்..!

நாக்கு பயிற்சி விளையாட்டு

கோழியும் கண்டேன் கோழி குடலையும் கண்டேன்
 கோழியும் கண்டேன் கோழி குடலையும் கண்டேன்
 கோழியும் கண்டேன் கோழி குடலையும் கண்டேன்

கடலிலே ஒரு உரல்
 உருஞ்சு பெரஞ்சு....
 கடலிலே ஒரு உரல்
 உருஞ்சு பெரஞ்சு....

பத்து தோசையிலே
 ஒரு தோசை
 தீஞ்ச தோசை...

நானும் சடங்காகி
நாப்பத்தொரு நாளாச்சு..
ஏனின்னு கேக்கலையே
ஏறிட்டு முகம் பாக்கல்லையே..?

ஒடல் கழுவ பீவிக் கரை..
ஒசந்த மல நல்ல தண்ணி..
ஒரு நாளு குளிக்கப் போயியி..
ஊரெங்கும் பேரெடுத்தேன்...!

பத்து தோசையிலே
இரு தோசை
தீஞ்ச தோசை...!

நெயாண்டிப் பாடல்

தாத்தா...! தாத்தா...!
கொஞ்சம் பொடி குடு - அந்த
தட்டுவானி பெத்தப் புள்ள..
தட்டிவுட்டு கொட்டிப் போச்சி..
தாத்தா...! தாத்தா...!
கொஞ்சம் பொடி குடு...!

பாட்டின்னா பாட்டி..
படியாசிசி தீட்டி..
கோணக்கால நீட்டி - ஒரு
குச போடு பாட்டி...!

தாத்தா தாத்தா கை...!
தாத்தா குத்துல நெய்...
நக்கிப் பாத்தா மீ...!

வேட்டி வெழுத்துக் கட்டி
வெள்ள உருமா தொங்க விட்டு
சொங்குக்கு சொங்கு...
தொங்குதய்யா சீலப் பேணு...!

கொக்கரைப் பட்டி... .
கோணப்பெட்டி...
ராத்திரி போட்ட,
ழுனைக்குட்டி...!

குதூகலப் பாட்டு

போடு.....

வெத்தல பாக்கு சண்ணாம்பு..
 கத்திரி ஏலம் கிராம்பு..
 ரெத்தம் போல் செவந்து போச்சிடு..
 என் ராசாத்தி...!
 ஒம் மேல ஆசையாச்சிடு....!

அடு.....

வாட வெத்தல வதங்க வெத்தல்..
 வாய்க்கு நல்லால்லே..
 நேத்து வச்ச சந்தனப் பொட்டு ..
 நெத்திக்கு நல்லால்லே...!

இப்ப....

கூத்து பாக்க போறதுக்கும்..
 குளிரும் நல்லால்லே - அந்த
 குருவி கொத்துன கொய்யாப்பழம்..
 கொண்டைக்கு நல்லால்லே...!

உபதேசம்

தண்ணிக்குத்தான் போ மகளே...!
 தலை குனிஞ்சி வா மகளே...!
 மோட்டார் டைவரோட
 மொகம் கொடுத்து பேசிடாதே...!

ஊடல்

நல்ல நிலவெரிக்க..
 நானும் வந்து வெளியே நிக்க...
 தள்ளிக் கதவடைக்க
 தொரியமோ ஒன் மனச...!

கேட்டேன்டி ஒன்னே...!
 கெஞ்சினேன்டி நெஞ்சருக...
 மாட்டேன்னு சொன்னியேடி - ஒன்னே
 மாடசாமி கேக்காதோ...!

ஏக்கம்

கடலோட கடலுரசு..
 கடலுத் தண்ணிய மீனுரசு
 ஒன்னோட நானுரசு..
 ஒலகம் பொறுக்கலவயே...!

பெருமை

என் புருசன் கங்காணி...!
 என் கொழுந்தன் கவ்வாத்து...!
 ஏனைய கொழுந்தனுமே....
 இஸ்டோரு மே கணக்கு...!

தாலாட்டு

ஆராரோ.. ஆரிரரோ கண்ணே
 ஆரிரரோ...! ஆராரோ...!
 ஆரடச்சி நீயமுதாய்..?
 அடிச்சாரைச் சொல்லியமு
 மாமன் அடிச்சாரோ - கண்ணே
 மல்லிகைப் பூச் செண்டாலே
 அத்தை அடிச்சாளோ கண்ணே
 அரவிப்பூச் செண்டாலே...
 மாமி அடிச்சாளோ
 மை தீட்டும்கையாலே
 பாட்டி அடிச்சாளோ - கண்ணே
 பாலூட்டும் கையாலே..
 கான மயிலுறங்கும் - என் கண்ணே

கானகத்துக் குயில் உறங்கும்
 வானத்து மீனுறங்கும் - என் கண்ணே
 வண்ண நிலவுறங்கும்
 பூவுறங்கும் பொழுதுறங்கும் - என் கண்ணே
 பூப்போல நீ உறங்கு...

*

பல்வகை காதல் பாடல்கள்

மகிழ்ச்சியான கால நேரங்களில், ஏதோ ஒரு இன்பமான சூழ்நிலையில் ஆண்களும், பெண்களும் ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்திருந்த, இனிய நிகழ்ச்சிகள்தான் கீழ் காணும் பாடல்களாகும். இப்பாடல்களை தனித் தனியாக வியந்து விளக்கவரை எழுதத் தேவையில்லை என்பதை வாசகர்கள் உணர்வா.

பெண் : கவ்வாத்துக் காரப் பையா
 கத்தி வெட்டும் பாண்டி மன்னா...!
 கத்தி என்ன மின்னுறது - ஒன்
 கவ்வாத் தென்ன பிந்துறது...?

ஆண் : வெட்டுனாலும் வெட்டுவேண்டி.
 மேசை வெட்டு வெட்டுவேண்டி...!
 ஒன் மேலே கண்ணிருந்தா..
 ஒண்ணு ரெண்டா வெட்டு வேண்டி...!

பெண் : முந்நாறு ஆஞக்குள்ளே..
 முள்ளுக் குத்தும் என் சாமி..
 முள்ளு மூனும் மண்ணுக்குள்ளே..
 மழிக ரெண்டும் எம் மேலே...!

ஆனு கறுத்தானு..
 அரமணைக்கு ஏத்த ஆனு..
 ஆலோடு போகும்போது - நான்
 ஆரை விட்டு கூப்பிடட்டும்..?

கூடயில் கொழுந்துமில்லே
கொழுந்தெடுக்க சிந்தையில்லே
கங்காணி சொன்ன சொல்லு
கண்ணீரைக் கொட்டுதடி..!

ஓடி ஓடி கொழுந்தெடுத்தேன்
இரு கூட கொழுந்தெடுத்தேன்
பாவி கணக்கப்புள்ள
பத்து றாத்த சொல்லுறானே..!

வெத்தலையைக் கையிலேந்தி..
வெறும் பாக்கை வாயில் போட்டு..
“சண்ணாம்பு இல்லை” இன்னு
சுத்தி வந்தால் ஆகாதா...?

ஆலம் விழுது போலே..
அந்தப் புள்ள தலை மயிரு..
தூக்கி முடிஞ்சாலுன்னா..
தூக்கனாங் கூடு போலே...!

மாமன் மகளே...!
மருதப் பிலாச் சொலையே..
ஏலம் கிராம்பே.. ஒன்னே
என்ன சொல்லிக் கூப்பிடுவேன்...!

அஞ்ச மணியாச்சி..
ஐயா வாற நேரமாச்சி..
கொஞ்சி வெளையாடாதீங்க..
கோலுக்காரன் கங்காணி...!

கல்லுருக.. கடலுருக..
கண்டார் மனமுருக..
நானும் சடங்காகி
நாப்பத்தொரு நாளாச்ச...

நானும் சடங்காகி
நாப்பத்தொரு நாளாச்சு..
ஏனின்னு கேக்கலையே
ஏறிட்டு முகம் பாக்கல்லையே..?

மறந்தா மறக்குதில்லே...
மருந்து தின்னா லாறுதில்லே..

மருத சர விளக்கே... - நான்
மறக்குறது எந்தவிதம்...!

சரவ் கருகுதய்யா....
இரு தொடையும் நோகுதய்யா
நினைத்துப் படுத்தாலும்..
நித்திரையும் போகுதில்லே...!

ஆசைக்கு மயிர் வளர்த்து..
அழகான கொண்டை போட்டு..
கொண்டை போட்ட மூனாம் நானு..
என் தங்க ரத்தினமே.. - உன்னைக்
கொண்டு போறேன்.. கோலாலம்பூர்..
பொன்னே ரத்தினமே...!

வட்ட வட்ட பாறையிலே.. :
வரகரிசி தீட்டயிலே..
ஆர் கொடுத்த
சாயச் சேலு..
ஆளவட்டம் போடுதடி..?

ஆரும் கொடுக்க வில்லு...!
அவசாரி போக வில்லு..
கையெரிய பாடு பட்டு..
கட்டுறேன்டா சாயச் சேலு...!

ஆத்தோரம் கொடி காரம்...!
அரும்பரும்பாய் வெத்தலையாம்..
போட்டா செவக்குதில்லே..
பொன் மயிலே உன் மயக்கம்...!

வெட்டிவேரு வாசம்...
விடல்ல புள்ள நேசம்..

தொட்டதொரு தோசம்..
தொடர்ந்து வந்தது மோசம்...!

மஞ்சக் குளிச்சது பீலிக் கரை..
வந்து படுத்தது தொங்க லயம்..
கண்டு பிடிச்சது கண்டக்கையா..
கை மாச போட்டது சின்ன தொர...!

வானத்துல மீனிருக்க..
மருதயில நானிருக்க..
சேவத்துல நீயிருக்க..
சேருவது எக்காலம்..?

பேர்ச்சம் பழமே..
பெரிய எடத்து கிரீடமே..
பேச நெஞ்ச போதும்..
பெத்த தாயி சத்துராதி...!

ஒடல் கழுவ பீலிக் கரை..
ஒசந்த மல நல்ல தண்ணி..
ஒரு நாளு குளிக்கப் போயியி..
ஊரெங்கும் பேரெடுத்தேன்...!

பனிய லயத்துச் சாவல்..
பாசமுள்ள வெள்ள சாவல்..
காலு வளந்த சாவல்..
கண்டாலும் பேசுதில்ல...!

காள கறுப்புக் காள..
கண்ணாடி மயிலக் காள..
குளம் போட்ட மொறட்டுக் காள..
சத்துதடி எந்தன் பக்கம்...!

அந்த வயம் இந்த வயம்
அடுத்ததொரு தொங்க வயம்..
தொங்க வயத்துப் பொண்ணே..
சொக்குதடி என் மனச...!

தண்டட்டிக்கும் மேலடுக்கும்.
தண்ணிப்பட்ட தேகத்துக்கும் - உன்
தோலு, வளையனுக்கும்..
தொய்ந்தாண்டி முத்துசாமி

செம்பு வளவிக்காரி
செவத்தபுள்ள ராமாயி..
ஒன் செம்பு வளவியிலே - என்
சீவனெல்லாம் போகுதடி..

சய வளவிக்காரி
இட சிறுத்த கள்ளப் புள்ள
பைய நடந்து வாடி - ஒன்
பல் காவி சிந்திடாமே...

வெத்திலை போட்ட புள்ள
விறு விறுன்னு போற புள்ள..
நாக்குச் செவந்த புள்ள
நாந்தாண்டி ஒம் புருஷன்...!

மூக்குச் செவந்த புள்ள
முக்காத் துட்டுப் பொட்டுக்காரி..
நாக்குச் செவந்த புள்ள
நாந்தாண்டி ஒம் புருஷன்...

மன்சன் அரைக்கையிலே..
மதிலேறி பாத்த மச்சான்..
எத நெனைச்சி பாத்தியலோ..
இமுத்தரைக்க முடியல்வீயே...!

பச்ச வடம் சேலக் கட்டி..
 பணிய லயம் போற பொண்ணே..
 மத்தாப்பு ஜரிகைக் கண்டு..
 மருகுறேன்டி உன் மேலே...!

ஆறுலேயும் நல்ல ஆறு..
 அழகுலேயும் பெருத்த ஊரு..
 பேரு சொல்லும் கருப்பண்ணன்
 பெரட்டிலேயும் காணவியே...!

வானத்திலே ரோட்டு வெட்டி
 மாதளம் பூ பாய் விரித்து
 அங்கிருந்து பேசுறானே
 அச்காய சூரன் மவன்...!

கண்டி கருப்பாயி..
 கம்பளத்து மீனாட்சி..
 ஒத்தக் கட ராமாயி - உன்
 உசிரிருந்தால் போதுமடிட...!

பச்சப் பசந்து வெத்தலு..
 பாக்கு துவக்குதடி..
 புத்தாப் புதுச்சேரி சுண்ணாம்பு..
 கொஞ்சம் போயில காம்பு..
 போட்டா.. செவக்குதில்லையே..?

ஆண் : ஏவ மலைக்குப் போறேன்..
 ஏவ பசங்கிளியே...!
 பெண் : ஏவப் பூ வாடையிலே - மச்சான்
 என்னை மறந்துராதே...!

பாட்டுக்குப் பணிய லயம்..
 பந்தடிக்க மேட்டு லயம்..

பேச்சுக்கு பிலிக் கரை..
வாச்சுதையா மன்னருக்கு...!

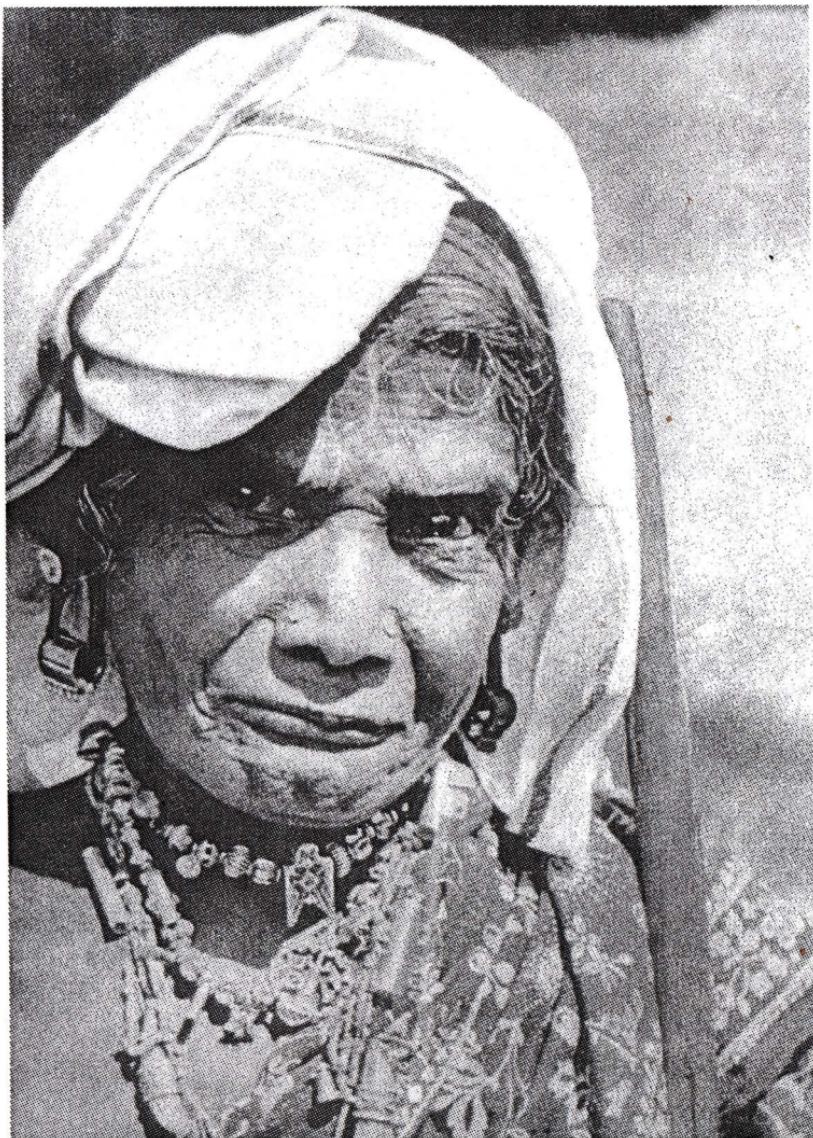
பொட்டு மேல பொட்டு வச்சி..
பொட்டவிலே போறத் தங்கம்..
பொட்டவிலே பேஞ்ச மழ - ஒன்
பொட்டுருகப் பெய்யவியோ..?

சின்னச் சின்ன வெத்தலையாம்..
செட்டிக் கடை முட்டாயாம்...!
மார்க்கட்டு மரிக் கொழுந்தாம்..
மணக்குதடி கொண்டையிலே...!

சத்துக் கம்பி சேலைக்காரி...!
குதுக்கார வெள்ளையம்மா...!
சண்ணாம்பு கேட்டதுக்கு..
தூத்திட்டியே தோட்டமெல்லாம்...!
சாயச் சரிகைச் சேலு..
சாத்தனாரு கம்பி சேலு..
சத்துக்கு எட்டலேன்னு..
சடு முஞ்சி ஆகிட்டாளே...!

கொத்த மல்லித் தோட்டத்திலே..
கொழுந்தெடுக்கப் போற பெண்ணே..
கொண்டு வந்தேன் மல்லியப் பூ..
கொண்டையிலே குட்டிவிட....!

இடி இடிச்சி மழ பொழிய..
இரு கடலும் பெருகி வர..
கொடை புடிச்சி நான் வருவேன்..
குல மகளே கலங்காதே...!

கண்டிக்கு வந்த முன்னு..
கணத்த நகை போட்ட முன்னு....
மஞ்ச குளிச்ச முன்னு..
மனுச மக்க தெரியவியே..!

இறப்பர் மரமானேன்
நாலுபக்கம் வாதுமானேன்
எரிக்க விறகுமானேன்
இங்கிலீஸ் காரனுக்கு
ஏறிப்போக காரானேன்....

கட்டுறது வெள்ள வேட்டி..
கையிலொரு உருவோசு..
நிக்குறது ரோட்டுத் தொங்க..- எனக்கு
நெருப்பா பிடிக்குதய்யா...!

எண்ணெய்த் தலையழகா...!
எழுத்தாணி மூக்கழகா...!
கோயில் சிலை யழகா...!
கொல்லுதடா உன்னாசை...!

பத்து மணி நேரத்திலே..
பழமெடுக்கும் வேளையிலே..
பரிகாசம் பேசியல்லோ..
பவன் கொடுத்தார் கையினிலே...!
கண்டிருந்த கறுத்தக்குட்டி..
கணக்கன் கிட்டே சொல்லிட்டாளே...!

மஞ்ச மினுக்கியடி..
மயிரெல்லாம் டூ மினுக்கி..
கொண்டை மினுக்கியடி. - உனை
கொண்டு போறேன் தொங்க தோட்டம்...!

படுத்தா பல நெனவு..
பாய் நெறய கண்ணீரு..
நெனச்சிப் படுத்தாலும்..
நித்திரையும் போகுதில்ல..

சரப் பிலாக்காவே..
இன்பழுள்ள தேங்காய் பாலே..
வன்னி நாட்டு கொச்சிக்காயே..
வாஞ்சையடி என் மேலே...!

அச்சடி சீலை கட்டி..
 அதுத்தத் தோட்டம் போறக் குட்டி..
 அச்சடி சீலையிலே...
 அடிச்சி விட்டேன் மேவிலாசம்...!

ஆத்துல ஊத்து வெட்டி
 அவரும் நானும் பல் விலக்கி
 பல்லு காவி போகு முன்னே
 பஞ்சாங்கம் பாக்குறாங்க..!

சண்ணாம்பு டப்பி கட்டி..
 சுத்தி வார கங்காணி..!
 கையிலே கொடையெடுத்து...
 கண்ணடிக்க நாயம் என்ன..?

கல்லாறு தோட்டத்திலே
 கண்டாக்கையா பொல்லாதவன்
 மொட்ட புடுங்குன்னு
 மூனாளு வெரட்டி விட்டான்...!

மேட்டு வயத்து புள்ளே
 மிஞ்சி போட்ட ரஞ்சிதமே - ஒன்ன
 காணனுமுன்னாலும்
 காவல் கடுங் காவல்..!

சங்கு கழுத்துக் குட்டி
 சமஞ்ச புள்ள ராமாயி - அவள
 கண்டா வரச் சொல்லுங்க
 காச்ச கன்னு மே மலைக்கு..!

வாழுமல தொங்கவிலே
வள்ளிப் பெத்தக் கருத்தக் குட்டி
கோரப் பள்ளம் வந்தியன்னா
குரும்ப வெட்டி நாந்தருவேன்..!

நகரத்து சந்தனமே
நான் படிக்கும் பொஸ்தகமே
பூ நாக வாசகரே - நீங்க
போக மனம் வந்ததென்ன..?

கொண்டையிலே பூச்சுடி
கோயிலுக்குப் போற தங்கம்
ஒன் கொண்டை அலங்காரம்
ஒன் கொரலோசை சிங்காரம்..!

வாழப் பழமே
வலது கையி சக்கரரேயே
உள்ளங் கையி தேனே
உருகுறன்றி ஒன்னாலே...

மல்வியப் பூவே
மணமுள்ள ரோசாப் பூவே
கண்ணு வலிப் பூவே - ஒன்னை
கண்டு வெகு நாளாச்சே..!

ஒலை எழுதி விட்டேன்
உள்ளானு தாது விட்டேன் - நான்
சாட எழுதி விட்டேன் - நான்
சன்னக் கம்பி சீலையிலே..!

ஓடுற தண்ணியிலே
ஓறைச்சி விட்டேன் சந்தனத்த
சேந்துச்சோ.. சேரலையோ..
செவத்த மச்சான் நெத்தியிலே..!

காதல் துயரம்

என்னய கட்டிக்கிட்டு..
எனைய தாரம் வச்சிக்கிட்டா - நீங்க
பூ முடியும் கூந்தலிலே..
பூ நாகம் ஏறாதோ..!

பாலை ஒழுக விட்டேன்..!
பன்னீரைச் சிந்த விட்டேன்..
வாசமுள்ள சவுக்காரத்தை..
வந்தவர்க்குத் தானமிட்டேன்..!

வேப்பங் காய் கசப்பாச்சே..!
வெத்திலையும் நஞ்சாச்சே..
நானும் கசப்பானேன்..!
நம்பினேன் என்ன செய்ய..?

தெம்மாங்கு பாடி...
தெரு வழியே போனாலும்..
அன்பான வார்த்தை சொல்லி..
ஆதரிப்பார் யாருமில்லே..!

பிரிவுத் துயரம்

வட்டுக் கருப்பட்டியே..!
வாசமுள்ள சண்ணாம்பே..!
துட்டுக் கருப்பட்டியே..!
தோட்டம் விட்டா நீ போறே...?

வட்டுக் கருப்பட்டியே ..!
வாகான செங்கரும்பே..!
புட்டுக் கருப்பட்டியே..!
போறேஷ்டி தோட்டம் விட்டு..!

கோண் கோண் மலையேறி..
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு...
ஓதைச்சானாம் சின்ன தொரை..!

கோப்பி பழுத்திருச்சு...
கொண்டு போக நாளாச்சு..
சீமை தொரைகளைவ்வாம்..
சிரிக்கிறாக சன்னவிலே ...!

சாந்தார்க்கு சந்தனமே..!
 சாதி மரிக் கொழுந்தே..!
 வெறுத்திட்டு போறமின்னு..!
 வேவி விட்டு வந்திராதே..!

காட்டுக் குள்ளே கழுகு மரம்..
 கண்ணி வச்சு ஆறு மாசம்..
 பேச நெனைச்சாலும்..
 பெத்த தாயி சத்துராதி..!

தொழில் வழித் துயரங்கள்

கோண கோண மலையேறி..
 கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
 ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு...
 ஒதைச்சானாம் சின்ன தொரை..!

அடியும் பட்டோம்..
 மிதியும் பட்டோம்..
 அவமானச் சொல்லும் கேட்டோம்..
 முழி மிரட்டி கங்காணியின்..
 மூங்கியால் தாக்கப் பட்டோம்..!

பழமும் எடுக்கல்லையே..
 பழைய சோறும் திங்கலையே..
 வீட்டுக்கும் போகலையே..
 வேகுதையா என் மனசு..!

ஒடி ஒடி கொழுந்தெடுத்தேன்
 ஒரு கூட கொழுந்தெடுத்தேன்
 பாவி கணக்கப்புள்ள
 பத்து றாத்த சொல்லுறானே..!

கம்பளி எட்டு ராத்த
கனத்தக் கூட பத்து ராத்த
இத்தனையும் தூக்கிக்கிட்டு
ஏறனுமே மேட்டு மல்..!

எண்ணி எண்ணி குழி வெட்டி..
இடுப்பொடிஞ்சி நிக்கையிலே..
வெட்டு வெட்டு என்கிறானே..
வேலையத்தக் கங்காணி..!

தோட்டம் பெரளியில்லே..
தொரை மேலே குத்தம் இல்லே
கங்காணிமாராலே
கண பிரளியாகுதையா..!

கூடயில் கொழுந்துமில்லே
கொழுந்தெடுக்க சிந்தையில்லே
கங்காணி சொன்ன சொல்லு
கண்ணீரைக் கொட்டுதடி..!

பாலும் அடுப்பிலே..
பாலகனும் தொட்டிலிலே..!
பாலகனைப் பெத்தெடுத்த..
பாண்டியரும் முள்ளுக் குத்த..!
வேலைக்குப் பிந்தினேன்னா...
வெரட்டிருவான் கங்காணி..!
தூங்கடா என் மகனே...
துயரக் கதை பாடிடுவேன்..!

கூடை எடுத்ததில்லை - நாங்க
கொள்ளிமல பார்த்தில்லை
கூடை எடுக்கலாச்ச - நாங்க

கொழுந்து மல பார்க்கலாச்ச
 கொழுந்து கொரைஞ்ச துன்னு
 கொரை பேரு போட்டார்கள்..!
 அறுவா எடுத்ததில்லை
 அடைமழையும் பார்த்ததில்லை
 அரும்பு கொரைஞ்ச துன்னு
 அரைப்பேரு போட்டார்கள்..!

ஊரான ஊர் இழந்தேன்..
 ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன்..
 பேரான கண்டியிலே..
 பெத்தத் தாயை நான் மறந்தேன்..!

அட்ட கடியும்..
 அரிய வழி நடையும்..
 கட்ட எடருவதும்
 காணலாமே கண்டியிலே..!

ஆனு கட்டும் நம்ம சீமை..
 அரிசி போடும் நம்ம சீமை
 சோறு போடும் கண்டி சீமை..
 சொந்த மின்னு எண்ணாதீங்க..!

பாதையிலே வீடிருக்க..
 பழனிச் சம்பா சோறிருக்க..
 ஏரும தயிரிருக்க..
 ஏண்டி வந்தே கண்டிச் சீமை....?

கூனி அடிச்ச மலை..
 கோப்பிக் கண்ணு நட்ட மலை
 அண்ணனை தோத்த மலை...
 அந்தோ தெரியுதடி..!

ஆராரோ..... ஆர்ரரோ - என் கண்ணே..!
 ஆரடிச்சி நீ அழுதாய் - கண்ணே.. நீ
 அடிச்சாரை சொல்வி அழு..!
 சீரான சீமை விட்டு..
 சீரழியக் காடு வந்தோம்..
 கூடை தலை மேலே
 குடி வாழ்க்கை கானகத்தில்
 காடு மலைகளிலே..
 கரடி, புலி, ஆனை, சிங்கம்..
 குடி வாழுமிந்த..
 கொடு வனத்தே.. நித்திரை போ..!

(தேயிலைக் காடுகளில், மரங்களில் தொட்டில் கட்டி,
 குழந்தைகளைத் தூங்க வைத்து விட்டு, கொழுந்து கொய்வது
 ஆரம்ப கால வழக்கமாக இருந்தது.. துரதிஷ்ட வசமாக தேனீ,
 குளவி, வண்டுகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும், விரியன், புடையன்,
 மலைப் பாம்புகளுக்கும் தொட்டில் குழந்தைகள் பலி போன
 துயரச் சம்பவங்கள் ஏராளம்... நிகழ்ந்திருக்கின்றன.......)

எட்டு பேர் சேவகரும்..
 இலங்கைக்கே போனதிலே..
 எட்டு பேர் வந்ததென்ன - நீங்க
 இலங்கையிலே மாண்டதென்ன...?

அடி அளந்து வீடு கட்ட - நம்ம
 ஆண்ட மனை அங்கிருக்க..
 பஞ்சம் பொழைப்பதற்கு..
 பாற் கடலைத் தாண்டி வந்தோம்..!
 பஞ்சம் பொழைக்கல்லையே - நாம
 பட்டணம் போய்ச் சேரலையே..?

கூடை தலை மேலே
 கோணி வச்ச சும்மாடு

தோட்டம் பெரளியில்லே..
தொரை மேலே குத்தம் இல்லே
கங்காணிமாராலே
கண பிரளியாகுதையா..!

கப்பலேறி கடல் தாண்டி..
காடும் மலையும் ஏறி...
காலம் செழிச்சி - நம்ம
காணி போய் சேரலையே..!

மண்டை மடியுமட்டும்
மாளாது சும்மாடு..!

கப்பலேறி கடல் தாண்டி..
காடும் மலையும் ஏறி...
காலம் செழிச்சி - நம்ம
காணி போய் சேரலையே..!

எழுமிச்சம் பழம் போல்..
இரு பேரும் ஒரு வயது...
ஆரு செய்த தீவினையோ...
ஆனுக்கொரு தேசமானோம்..!

என்னய நம்பாதல்..
எழுதிக்கடன் வாங்காதல்..
ஒன்னய நான் பிரிஞ்சி..
ஊருக்குப் போரேனலே..!

பட்டுக்கரை வேட்டி கட்டி..
பாலுத்தி சாதம் கட்டி..
மட்டுக்கலை போகுமுன்னே..
மானே மறந்தேன்றே..!

*

தவிப்பு

ஓமெட்டு லயத்துப் புள்ளே..
மிஞ்சி போட்ட ரஞ்சிதமே..
காணத் துடிச்சாலும்..
காவல் கடுங் காவல்..!

சவுக்க மரம் போலே..
சரடா வளந்த புள்ளே..!

இன்னும் செத்த நீ வளந்தா...
செத்திடுவேன் ஒன் மேலே..!

கருத்த முத்து..செவத்த முத்து...
கடலோரம் வெளஞ்ச முத்து..
இங்கிலிச் பேசும் முத்து..
எவ்வளருத்து கொஞ்சறாளோ...?

சமூக நிலைப் பாடல்

கண்டிக்குத்தான் போறமுன்னு..
கறி சோறு தின்னுப்புட்டு..
தோணி ஏற மாட்டமுன்னு..
தொங்கவிலே ஒழிஞ்சிக்கிட்டா...
தங்கரத்தினமே..! - அவனத்
தொலைச்சுவான் ஆளுக்கட்டி
பொன்னே ரத்தினமே..!

தோணி வருகுதுண்ணு
துறைமுகமே காத்திருந்தேன.....
தோணி கவுந்திருச்சே..!
துறைமுகமே ஆசையில்ல..!

கப்பல் வருகுதுண்ணு...
கடற் கரையே காத்திருந்தேன்..!
கப்பல் கவுந்திருச்சே..
கடற் கரையே ஆசையில்ல..!

எட்டடி குடிசையிலே..
இருப்பது நியாயமில்லே..
எம் வோகம் போகலாம் வாடி தாயே..
எம் வோகம் போகலாம் வாடி தாயே..!

பட்டுப் பாவாடைக் கட்டி..
 பகட்டு மினுக்கிக் கொண்டு..
 பரதேசம் போகலாம் வாடி - தாயே..!
 பரதேசம் போகலாம் வாடி..!

கங்காணி கோவத்துக்கும்
 காட்டுத் தொங்க ஏத்தத்துக்கும்
 இந்த இடைஞ்சலிலே
 இனி இருக்க நியாயமில்லே
 வாடி செவத்தப் புள்ள
 வதுளை பக்கம் போய் பொழைப்போம்..!

வாழ்நாள் முழுவதும் காடுகளிலேயே வாழ்ந்த குடும்பங்கள், தோட்டம் விட்டு தோட்டம் போகும்போது வண்டி வாகனங்களில் பயணம் செய்த வரலாறே கிடையாது... நடையாய் நடந்துதான் வாழ்ந்து மடிந்தார்கள்.. கணவனே துணையென்று கடைசி வரை தொடர்ந்து வரும் மனைவி களைத்து, மயங்கி உட்காரும்போது, அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, அரவணைத்து நெடுந்தாரப் பயணத்தைத் தொடரும் பாடல்களில் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த பல தோட்டங்களின் பெயர்களை கீழ் வரும் பாடல்களில் காணலாம்..

ஏத்தமலை பெத்துராசி
 எறக்கமடி ராசாத்தோட்டம்
 தூரமடி தொப்பித்தோட்டம்
 தொடர்ந்து வாடி நடந்து போவோம்....

ஏத்தமடி கல்மதுர..
 எறக்கமடி மீனாக் கொல்ல...
 தூரமில்ல அரிசி சாப்பு..
 தொயந்து வாடி நடந்து போவோம்..

ஏத்தமடி அப்புத்தள..
 எறக்கமடி பச்சக் காடு..

தூரமடி கொஸ்லாங்கந்து..
தொயந்து வாடி நடந்து போவோம்..!

கண்டியும் கண்டேன்..
கல்மதுர தோட்டமும் கண்டேன்..
தூரமில்ல அரிசி சாப்பு..
தொயந்து வாடி நடந்து போவோம்..!

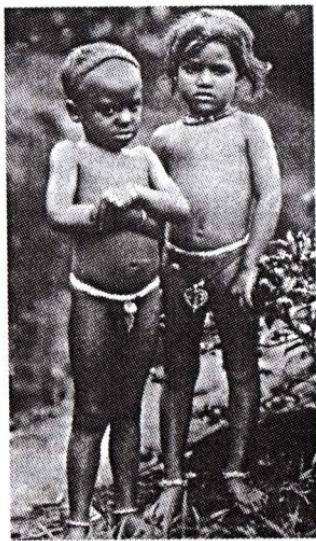
(முதல் எண்ணம் -ஆரம்பத்தில் இலங்கை இனித்தது)

காயுதடி கம்பரிசி..
கசக்குதடி நம்ம சீமை..
இனிக்குதடி கண்டிச்சீமை..
இனிப்பயணம் தப்பாது..!

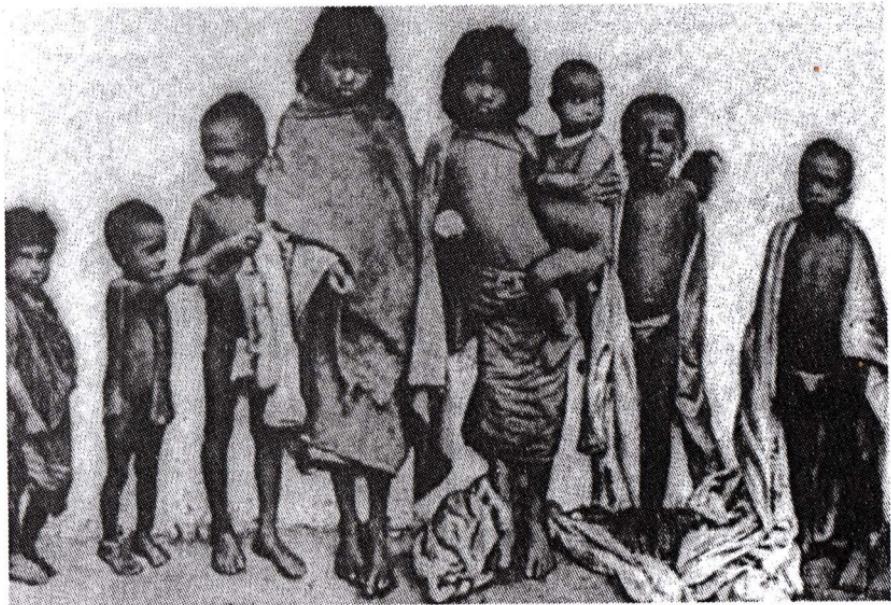
ஆனு கட்டும் நம்ம சீமை..
அரிசி போடும் கண்டி சீமை..
சோறு போடும் கண்டி சீமை..
சோக்குதடி தேகமெல்லாம்..!

இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களாக வந்தவர்களில் அந்த நாட்டு சாதி அமைப்பு முறைக்கு உட்பட்ட பல பிரிவினர்களும் இங்கு வந்தார்கள்..! இந்தியச் சமூக அமைப்பு சாதி அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன. இச்சமூகம் வேலை, தொழில் பிரிவினைகளால் முறை படுத்தப்பட்டு சாதி பிரிவினைக்குள் இறுக்கமாக அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தாக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினர் இலங்கைக்கு வந்தும், சொல்லொன்னாத் துயரம் அடைந்தும் சாதி வேறுபாடுகளைக் காட்டி நின்றமைக்கு உதாரணமாக கீழ்க் காணும் பாடல் மூலம் அறியலாம்..!

கண்டி.. கண்டி.. எங்காதீங்க..
கண்டி பேச்சு பேசாதீங்க..
சாதி கெட்ட கண்டியிலே
சக்கிலியன் கங்காணி..!

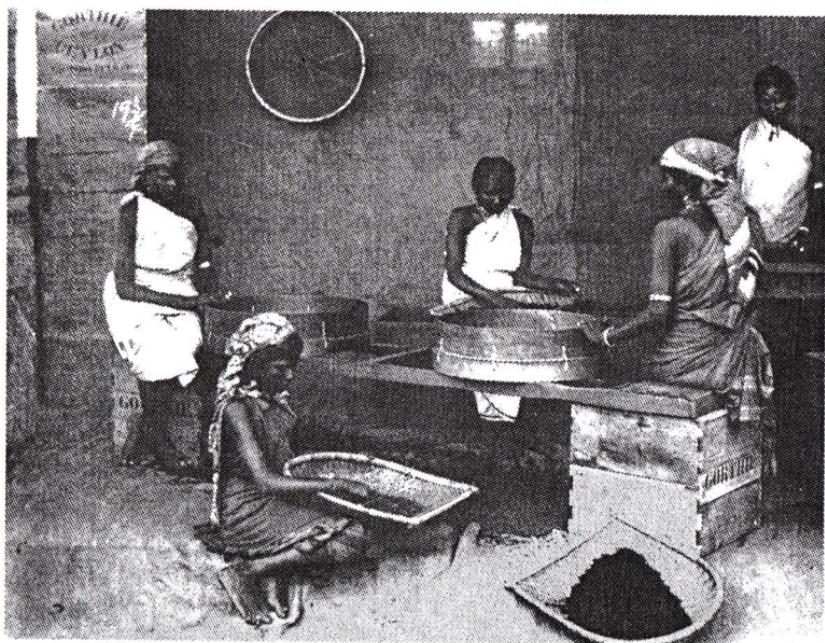

தத்தக்கா புத்தக்கா
தவளஞ் சோறு
எட்டெட்ருமை
எருமைப் பாலு
பாண்டி வந்து
பர பரக்க
ஒங்கப்பன் பேரு என்னா..?

2

வ்டோரும் கட்டியாச்சி..
இஞ்சனும் பூட்டியாச்சி..
இளவெட்டப் பெண்டுகளே..
எல் பொருக்க வந்திடுங்க...!

கண்டி..கண்டி.. எங்காதீங்க..
 கண்டி பேச்சு பேசாதீங்க..
 கண்டியிலு படும் பாட்ட
 கண்ட பேரு சொல்லுவாங்க..!

என்றும் கிண்டல் பண்ணினார்கள்... அன்றைய மக்கள்
 இலங்கையை கண்டி என்றுதான் அழைத்தார்கள்..

வாடை யடிக்குதடி..
 வட காத்து வீசுதடி..
 சென்னெல் மணக்குதடி..- நம்ம
 சேந்து வந்த கப்பவிலே..!

வண்டி வருகுதடி..
 வட மதுர தேசனிலே..
 தந்தி வந்து பேசுதடி..
 தரும தொர வாசவிலே...

கண்டி சீமைக்கு வந்த பிறகு...

கண்டிக்கு வந்த முன்னு..
 கணத்த நகை போட்ட முன்னு....
 மஞ்ச குளிச்ச முன்னு..
 மனுச மக்க தெரியவியே..!

மானிருக்கும் புதுத் தோட்டம்..
 மயிலிருக்கும் அம்பாங் கோட்ட..
 தேனிருக்கும் ராசவல்..
 தேடிப் போவோர் கோடிப் பேரு..!

சிந்துதய்யா சிங்கமலை
 சிதறுதய்யா கானுத் தண்ணி

அன்னுதய்யா சாயச் சேலை – நம்ம
ஐயாதொரை தோட்டத்திலே..!

வண்டி வருகுதடி
வடுகப்பட்டி முந்தவிலே..
தந்தி வந்து பேசுதடி
தட்டாம் பாரை தேஷ்ணுல்..

பெரிய துரை காலத்திலே
பேய்க்குதிரைசவாரி...
சின்னத்துரை காலத்திலே
சிம்மம் போல மோட்டாரு..

கோச்சு மேலே கோச்சு வர
கொழும்பு கோச்சு மேலே வர..
நீல வர்ண கோச்சியிலே
நிச்சயமா நான் வாறேன்..!

ஆத்துல தண்ணி வர
ஆனும் பெண்ணும் அவதி பட..
தூத்துக்குடி வெள்ளைக்காரன்
துணிஞ்சிட்டானே பாலங் கட்ட..!

கோணக் கோண ரயிலு வண்டி
குமரிப் புள்ளே போகும் வண்டி..
திருக்குப் போட்டுப் போகுதய்யா
திருமங்களம் தேஷ்ணுக்கு..!

சமூக நிலைப் பாடல்கள் முடிவுற்றன..

மாரியம்மன் பாட்டு

தோட்டம் துறந்தல்லோ - மாரிக்கு
தொண்ணாறு வட்சம் பூ வெடுத்து,
வாடித் துறந்தல்லோ - ஆயிரம் கண்ணானுக்கு
வாடா மலரெடுத்து,
கையாலே பூ வெடுத்தா
வெம்பிடு மென்று சொல்லி
தங்கத் துரட்டி கொண்டு - மாரிக்கு
தாங்கி மலரெடுத்தார்
வெள்ளித் துரட்டி கொண்டு
வித மலர்கள் தானெடுத்தார்
எட்டாத பூ மலரை - மாரிக்கு
ஏணி வைத்துப் பூ வெடுத்தார்
பத்தாத பூ மலரைப்
பணை வைத்துப் பூ வெடுத்தார்..

*

அழகு சளகெடுங்க - மாரிக்கு
அழுது படி தானெடுங்க
வீசும் சளகெடுங்க - மாரிக்கு
வித்து வகை தானெடுங்க
உப்பாம் புளி முளகா - ஆயிரம் கண்ணானுக்கு
இரு கரண்டி எண்ணெய் அழுது
கடலைச் சிறு பயறு
காராமணி மொச்சையம்மா
அவரை, துவரை முதல் - ஆயிரம் கண்ணானுக்கு

ஆமணக்காங் கொட்டை முதல்
காடைக்கண்ணி பருத்தி விதை - மாரிக்கு
பாங்கான வித்து வகை
இட்டுச் செய்தவர்க்கு

எம் காளி துணை செய்வாள்
 மக்களைப் பெற்றவர்கள்
 மாரி கதை தானறிவார்
 அறிந்தோர் அறிவார்கள்
 அம்மன் திருக்கதையை
 தொரிந்தோர்க்கு தொரியுமம்மா...
 தேவி திருக்கதையை..!
 ஒரு கண்ணு ரெண்டு கண்ணு
 உலகத்து மானிடர்க்கு
 ஆயிரம் கண்ணுடையா
 அழகில் சிறந்த கண்ணு
 பதினாயிரம் கண்ணுடையா
 பாதகத்தி நீலியவ
 இருசி வயித்திலேயும்
 எமகாளி பிறந்திடுவாள்
 மலடி வயித்திலேயும்
 மாகாளி பிறந்திடுவாள் - மாரிக்கு
 ஆறு வண்டி நூறு சட்டம்
 அசையாமணித் தேருகளாம்
 தேரை நடத்தியல்லோ - மாரி
 சித்திரங்கள் பாடி வாரா - மாரிக்கு
 ழூட்டுன தேரிருக்க... புறப்பட்டாள் வீதியிலே
 நாட்டுன தேரிருக்க - ஆயிரம் கண்ணாள்
 நடந்தாளே வீதியிலே
 வீதி மரித்தாளம்மா - மாரி
 வினை தீர்க்கும் சக்தியல்லோ..!

பிறந்தா மலையாளம் - அவ
 போய் வளர்ந்தா - ஆள்பாடி
 இருந்தாள் இருக்கங்குடி - மாரி
 இனி இருந்தா லாட புரம்
 சமைந்தாள் சமைய புரம் - மாரி
 சாதித்தாள் கன்னாபுரம்..!

கன்னாபுரத்தில் - மாரி
 காக்கும் பிரதானி - மாரிக்கு
 உடுக்குப் பிறந்ததம்மா
 உத்திராட்சப் பூமியிலே
 பம்பை பிறந்த தம்மா - மாரிக்கு
 பளிங்குமா மண்டபத்தில்
 வேம்பு பிறந்த தம்மா - மாரிக்கு
 விசய நகர் பட்டணத்தில்
 ஆடை பிறந்த தம்மா - மாரிக்கு
 அயோத்தி மா நகர்தனிலே
 சிலம்பு பிறந்த தம்மா - மாரிக்கு
 பிச்சாண்டி மேடையிலே
 சாட்டை பிறந்த தம்மா - மாரிக்கு
 சதுரகிரி பூமியிலே
 சாட்டை சலசலங்க -
 சதுர மணி ஒசையிட
 கச்சை கலகலங்க
 கருங்கச்சை குஞ்சம் விட
 பதினெட்டுத் தாளம் வர
 பத்தினியா சித்துடுக்கு
 இருபத்தொரு தாளம் வர
 எமகாளி சித்துடுக்கு
 சித்துடுக்கைக் கைப்பிடித்து
 சிவ பூண்ணிந்தவளாம்..!

*

(மாரியம்மன் தாலாட்டு பாடல் முடிவற்றது..)

மாரியம்மன் பாடல்

ஒரு களஞ்சியம் கருக மணி
 வாங்கி நல்ல வாங்கி - மாரி
 உட் கழுத்துல பூட்டி

கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

ரெண்டு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி – மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

மூனு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி – மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

நாலு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி – மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

அஞ்சி களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி – மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

ஆறு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி – மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணலூரு மாரி

ஏழு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி - மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணனாரு மாரி

எட்டு களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி - மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணனாரு மாரி

ஒன்பது களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி - மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணனாரு மாரி

பத்து களஞ்சியம் கருக மணி
வாங்கி நல்ல வாங்கி - மாரி
உட் கழுத்துல பூட்டி
கருக மணி தெரிக்குதடி
கண்ணனாரு மாரி

மாரியம்மன் பாடல்

ஓரடி தண்ணியில - மாரிக்கு
ஓத்த பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம - மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

ரெண்டடி தண்ணியில - மாரிக்கு
ரெண்டு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம - மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

முனடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
முனு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

நாலடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
நாலு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

அஞ்சடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
அஞ்சி பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

ஆறடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
ஆறு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

ஏழடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
ஏழு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

எட்டடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
எட்டு பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம் – மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

ஒன்பதடி தண்ணியில் – மாரிக்கு
ஒன்பது பிலா மரமாம்

பாரம் பத்தாம - மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

பத்தடி தண்ணியில - மாரிக்கு
பத்து பிலா மரமாம்
பாரம் பத்தாம - மாரி
பக்கத்தில் சாய்ந்தாளாம்

மாரியம்மன் கொலவப் பாடல்

ஆனையினா ஆனை - நம்ப முத்து மாரிக்கு
ஆயிரம் கால் ஆனை
ஆனைக்கோர் கொம்பு சீவி
ஆனைக் குட்டிக்கோ விலங்குப் போட்டு
போடுங்கோ மாதர்களே - நம்ப முத்து மாரிக்கு
பொன்னால் திருக் கொலவ

வெள்ள கொட புடிச்சி - நம்ப முத்து மாரிக்கு
விரலால பொட்டுமிட்டு
வெள்ளால பெண்களோட - நம்ப முத்துமாரி
விளையாண்டு வாராளாம்
போடுங்கோ மாதர்களே - நம்ப முத்து மாரிக்கு
பொன்னால் திருக் கொலவ

கருப்பு கொட புடிச்சி - நம்ப முத்து மாரிக்கு
கையால பொட்டுமிட்டு
கல்லால பெண்களோட - நம்ப முத்துமாரி
கரகமாடி வாராளாம்
போடுங்கோ மாதர்களே - நம்ப முத்து மாரிக்கு
பொன்னால் திருக் கொலவ

வடக்கே மழை பொழியும் - நம்ப முத்துமாரிக்கு
வடநாட்டு தண்ணி வரும்

வடநாட்டு தண்ணியில் - நம்ப முத்துமாரிக்கு
 வன்னிச்சோம் பூங் கரகம்
 பூங் கரகம் கையிலெடுத்து - நம்ப முத்து மாரி
 புறப்பட்டாள் வீதி வர
 போடுங்கோ மாதர்களே - நம்ப முத்து மாரிக்கு
 பொன்னால் திருக் கொலவ

தெற்கே மழபொழியும் - நம்ப முத்துமாரிக்கு
 தென்னாத்து தண்ணி வரும்
 தென்னாத்து தண்ணியில்
 திட்டிச்சோம் பூங் கரகம்
 பூங் கரகம் கையில் எடுத்து - நம்ப முத்துமாரி
 புறப்பட்டாள் வீதி வர
 போடுங்கோ மாதர்களே - நம்ப முத்து மாரிக்கு
 பொன்னால் திருக் கொலவ

பாடியவர் : திருமதி கோகிலம்பாள் மூக்கையா
 புரடொப்பட் தோட்டம், பூச்சிகொட பிரிவு,
 இறம்பொட
 பூர்வீகம்: கலிய மங்களம், புதுக் கோட்டை,
 தமிழ்நாடு

“கண்டிச் சீமையிலே” என்ற பெயரில் மலையக நாட்டார் பாடல்களைச் சேர்த்து வெளியிட்டவர்கள் நுவரெலியா கல்வி வலயத்தைச் சேர்ந்த டெஸ்போட் தமிழ் வித்தியாலயம் நானுழையாவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களாவர். தொகுப்பாசிரியர்களாக ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வி கல்லூரியில் பயின்ற ஆசிரிய மாணவர்களான திருவாளர்கள் ஜெயராமன் ஹாபாகரன், மருதமுத்து விக்னேஸ்வரன், கோவிந்தன் குமாரவேல், நீலகண்டன் தவராஜ், சண்முகம் சிவகுமார் ஆகியோராவார். இவர்களின் சம்மதத்தோடு இப்புத்தகத்திலிருந்து திருமண வாழ்த்துப்பாடல், ஒப்பாரி பாடல், கோடாங்கி பாடல் ஆகியவை இங்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தொகுப்பை எனக்கு வழங்கி உதவிய இளம் ஆசிரியர்களுக்கு நான் நன்றிக்குரியவனாக இருக்கின்றேன்.

திருமண வாழ்த்துப் பாடல்

திருமண வைபவங்களில் மணமக்களை வாழ்த்திப் பாடப்படுவதாக திருமண வாழ்த்துப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இப்பாடல்களை, தம் பதியினருக்கு பல்வேறு வகையில் உறவுமுறைகளைக் கொண்ட பெண்கள் பாடுவார்கள். இவர்களுள் பாட்டி முறையைச் சேர்ந்தோர் மணமக்கள் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்று சுகமாக வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்திப் பாடுவார்கள். மாறாக மாப்பிள்ளை வீட்டைச் சேர்ந்த பெண்கள் பெண்ணை கேலி செய்துப் பாடுவார்கள். அதைப்போல் பெண் வீட்டைச் சேர்ந்த பெண்கள் மாப்பிள்ளையைக் கேலி செய்துப் பாடுவார்கள். இவ்வாறு மணமக்களை வாழ்த்தியும், கேலி செய்தும் பாடும் பாடல்களாகவே இவ்வகைப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இவ்வாறு பாடுவதன் நோக்கம் திருமண பந்தத்தில் இணையும் மணமக்களை மகிழ்ச்சி படுத்துவதற்காகவேயாகும். இனி இவ்வகையான பாடலொன்றைப் பார்ப்போம்.

மங்களம் மன மங்களம்
 மங்களம் சுப மங்களம்
 அரிச்சந்திர ராமருக்கு சுப மங்களம்
 அழகுள்ள சீதையருக்கு ஜெய மங்களம்

அழகுள்ள இராமரோடு
 சுப மங்களம் - நீ
 அன்புடன் வாழ வேண்டும்
 சுப மங்களம்

மன்னனுடன் சேர்ந்து
 ஜெய மங்களம்
 மன மகிழ்ந்து வாழ வேண்டும்
 சுப மங்களம்

மங்களம் திரு மங்களம்
 மங்களம் சுப மங்களம்

மாலையிட்ட மன்னேநாட
ஜெய மங்களம் - நி
மாண்புடன் வாழ வேண்டும்
சுப மங்களம்

தாலியிட்ட ஹரி ராமரோட
மன மங்களம் - நி
தாழ்மையுடன் வாழ வேண்டும்
திரு மங்களம்

ஆசையுடன் மன்னேநாடு
சுப மங்களம் - நி
அன்புடன் வாழ வேண்டும்,
ஜெய மங்களம்

விரல் கொடுத்த வீரனோடு
சுப மங்களம் - நி
விருப்பமுடன் வாழ வேண்டும்
ஜெய மங்களம்

கை கொடுத்த கணவனோடு
ஜெய மங்களம் - நி
கண்ணியமாய் வாழ வேண்டும்
திரு மங்களம்

பொட்டு இட்ட புண்ணியரே
மன மங்களம் - நி
புகழுடனே வாழ வேண்டும்
ஜெய மங்களம்

மங்களம் திரு மங்களம்
மங்களம் சுப மங்களம்

கல்யாணம் கல்யாணம்
இன்றைக்கோர் கல்யாணம்
எங்க இளங் கொடிக்கு
கல்யாணம் கல்யாணம்

சித்திரை மாதத்தில
சிவன் பிறந்த மலையில
பங்குனி மாதத்தில
பவள கல்யாணம்

கல்யாணம் என்று சொல்லி
கடவுளுக்கு பாக்கு வச்சி
பாக்கும் பழம் பாக்கும்
பத்திரிகை தானனுப்பி

எடுத்தார்கள் பாக்கு
இருவத்தோர் காதவழி
தொட்டார்கள் பாக்கு
தொன்னுத்தோர் காத வழி

சித்திர முகம் பார்த்து
சேதி யறிந்து வந்தீர்களோ
நல்லெண்ணெய் தேய்த்து - எங்க அண்ணன்
நலமாய் தலை மொழுகி

வேலூர் ஆத்துக்கு - எங்க அண்ணன்
ஊஞ்சலாடப் போகையிலே
ஊஞ்சலுக்கு கீழே
ஒழிஞ்சிருந்த அத்த மகள்

மாமா சரணமுன்னு
மடிய புடிச்சதுண்டு
ஏதொரு நேசமுன்னு
எடுத்தாராம் மாங்கல்யம்

புண்ணியமா போகுமுன்னு
ழட்டி விட்டார் மாங்கல்யம்
சட்டி கழுவி - என் தங்கை
சன்னலிலே ஊத்தும் போது

சன்னியாசி வேசம் போட்டு
வந்தவரு நீங்கத்தானா....?

பானை கழுவி - என் தங்கை
பந்தவில் ஊத்தும் போது
பாப்பாரு வேசம் போட்டு
வந்தவரு நீங்கத்தானா...?

மம்பட்டி பல்லருக்கு
மாமியார் ரெண்டாச்சி..!
கோடாளி பல்லருக்கு..!
கொழுந்தியார் நாலாச்சி..!

அரிசி களவெடுத்து - எங்க அத்தான்
ஆனை மேல் வாராரம்மா
அரிச்சந்திரா பெத்த செல்வம்
கால்நடையா வாராரம்மா

கொல்லு களவெடுத்து - எங்க அத்தான்
குதிரை மேல் வாராரம்மா
கோவிலரார் பெத்த செல்வம்
பொடி நடையா வாராரம்மா

போன வருஷத்துவ
புதலங்காய் வித்தவரு..!
இந்த வருஷத்துவ - எங்க தங்கை
இளம் மயில கைபிடிச்சார்..!

தேங்காய் திருடருன்னு
 தெருவில் பேசினாங்க
 மாங்காய் திருடருன்னு
 மத்தியில் பேசினாங்க

மணமகன் கட்சியினர் பாடுவது

தம் அண்ணைக் கண்டு சரணமடைந்த அண்ணி நாழி
 அரிசி வடிக்கத் தெரியாத சோம்பேறி என்று அவளை
 ஏசுகிறார்கள் மணமகனது சகோதரிகள்.

நெய்க்கிணறு வெட்டி
 நிழல் பாக்கப்போகும் போது - என்
 அண்ணார் அழகைக் கண்டு
 பெண்ணாள் சரணம் என்றாள்
 பால் கிணறு வெட்டி
 பல் விளக்கப் போகும் போது - என்
 அண்ணார் அழகைக் கண்டு
 பெண்ணாள் சரணம் என்றாள்
 நாழி வரவரிசி
 நயமாய் வடிக்கிறியா
 நாதேறி சிறிக்கி மகள்
 எங்கிருந்து வாச்சாலோ
 உழக்கு வரவரிசி
 உருவா வடிக்கிறியா
 ஊதாறி சிறிக்கி மகள்
 எங்கிருந்து வாச்சாலோ...

மணமகள் கட்சியினர் பாடுவது

பெண்ணை பற்றி கேவிப்பாட்டு பாடிய மணமகனது
 உறவினருக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் மணமகளது உறவினர்
 பாட்டுப் பாடுகிறார்கள். அப்பாட்டில் மணமகனைக் கேவி செய்து
 குறவன் மகன் என்றும், அவன் காக்கை கருப்பனென்றும்
 வருணிக்கின்றார்கள்.

கல்யாணம் கல்யாணம் என்றைக்கோ கல்யாணம்..!
 கல்யாணம் என்று சொல்லி கடவேறி பாக்கு வச்சோம்..!
 வெள்ளிக் கிழமையிலே விடிய ரெண்டு நாளையிலே...
 புதன் கிழமை நாளையிலே பொன்னான தேதியிலே....
 கல்யாணம் கல்யாணம் என்றைக்கோ கல்யாணம்..!

பாக்கு வெட்டி போல படர்ந்த முகரைக்கு - இந்த
 பாப்பார வம்முசம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ..?
 சண்ணாம்பு போல சுட்ட முகரைக்கு - இந்த
 சூரிய வம்முசம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ...?

பன்னி மலம் பொருக்கி பலகாரமா சுட்டு வச்சோம்..!
 அத்தனையும் தின்னாங்க இந்த உதடி மகன்...
 கோழி மலம் பொருக்கி கொழுக்கட்டையாய் சுட்டு வச்சோம்..!
 அத்தனையும் தின்னாங்க இந்த உதடி மகன்...

ஆனை மலம் பொருக்கி அலுவா சுட்டு வச்சோம்..!
 அத்தனையும் தின்னாங்க இந்த உதடி மகன்...
 வெத்தல போல விரிச்ச முகரைக்கு - இந்த
 வெள்ளாள வம்முசம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ...?

சோளத் தட்ட தூக்கி தோளொடிஞ்ச பொண்ணாளுக்கு - இந்த
 சூரியனார் வம்முசம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ...?
 கம்பந் தொட்ட தூக்கி கழுத்தொடிஞ்ச பொண்ணாளுக்கு -
 இந்த
 கண்ணகியாய் வம்முசம் எங்கிருந்து வாச்சிச்சோ...?

உதடு பெருத்த ஊதாரி ஆகாது..!
 கருங்கால் பெருத்த கட்டச்சி ஆகாது..!
 குண்டி பெருத்த குட்டச்சி ஆகாது..!
 பல்லு பெருத்த பரட்டழகி ஆகாது..!
 கல்யாணம்... கல்யாணம்... இன்றைக்கே கல்யாணம.....

திருமண கேலிப்பாடல் முற்றிற்று...

ஓப்பாரி

ஓப்பாரி இப்போது வழக்கத்திலிருந்து அழிந்து வருகிறது. இந்நவீனைக் காலத்தில் ஓப்பாரி வைத்து அழுது புலம்புவது கேவிக்கூத்து என்று பரிசுசிக்கப்பட்டு வருகின்றது...! இன்று நம் மோடு வாழ்ந்து வரும் வயதான பெண்கள் சிலரே இச்சம்பிரதாயத்தை பின்பற்றி வருகின்றனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் ஓப்பாரி எழுத்தில் மட்டுமே எழுதப் பட்டிருக்கும், பாடப்படாது...!

கணவனுக்கு ஓப்பாரி

படர்ந்த கல் மேல் நின்று
பார்த்து இருக்கையில
பலிக்கார ஏமன் வந்து

பாதக் குரடுக்கே
பாசக் கயிர் போட்டு
பதறியிழுத்தானே - உங்களை
பார்வதியாள்
பக்கமிருந்து
பதறி விட்டேன் கண்ணீரை

சத்தி மருள் இருக்கும் - நம்ப வாசல்
சுடலைக் கல் பாவியிருக்கும் - நான்
சத்தி மருள் ஒதுக்கி
சுடலைக் கல் மேல் நிக்க
குதான ஏமன் வந்து - உங்களை

சண்டு விரலுக்கே
சுச்ச கயிர் போட்டு
கரு வீலங் காட்டிலே - நான்
கை வீசிப் போனால்
கரடி வழி மறிக்கும்
கரட்டானும் முன்னே வரும் - என்

கவலையை சொல்லி வந்தால்
கரடி வழிவொதுங்கும்
கரட்டானும் பின் தாங்கும்

வில் விலாங் காட்டிலே - நான்
விரல் வீசி போனால்
வேங்கை வழி மறிக்கும்
வெள்ளை யானை முன்னே வரும் - என்

விசனத்தை சொல்லி வந்தால்
வேங்கை வழிவொதுங்கும்
வெள்ளை யானை பின் தாங்கும்

பொட்டுல ஆறு வகை - நான் வைக்கும்
ழுத்த மல்லி ஆயிரமாம் - நீங்க
புண்ணியரும் இல்லாம
பொட்டு வகை நானிழந்தேன்
ழுத்த மல்லி நானிழந்தேன்

சாந்துல ஆறு வகை - நான் வைக்கும்
சாதி மல்லி ஆயிரமாம் - நீங்க
தருமரே இல்லாம
சாந்து வகை நானிழந்தேன்
சாதி மல்லி ழுவிழந்தேன்

தாலுக்கோ கல்வழைச்சி
தாவாரம் கல் பாவி
தாவி கழட்டயிலே
தாவரங்கள் கொள்ளவியே

மாலைக்கோ கல்வழைச்சி
மாதுளம் கல்பாவி
மாலை கழட்டயிலே
மாதுளம் கொள்ளவியே

தலையிலே பூவிழந்தேன்
தருமரை தானிழந்தேன்
மடியிலே பூவிழந்தேன்
மன்னவரை தானிழந்தேன்

பக்க மருள் இருக்கும் - நம்ப வாசல்
படந்த கல் பாவியிருக்கும் - நான்
பக்க மருள் ஒதுக்கி

சண்டியிழுத்தானே - உங்களை
சந்தரியா பக்கமிருந்து
சண்டி விட்டேன் கண்ணீரை

பரட்டை புளிய மரம்
பந்தடிக்கும் நந்தவனம் - நீங்க
பந்தடித்து வீடு வந்தால் -
உங்களுக்கு வந்தப் பெண்ணா - நான்
பகலவனைக் கையெடுப்பேன்

சுருட்டைப் புளிய மரம்
குதாடும் நந்தவனம் - நீங்க
குதாடி வீடு வந்தால் -
உங்களுக்கு வந்தப் பெண்ணா - நான்
குரியனைக் கையெடுப்பேன்

தாயிக்கு ஓப்பாரி

கும்பம் மேல் கும்பம் வைத்து - என் மாதாவே அம்மா
குலத்து தெய்வத்திற்கும்
குருநாதர் சொக்கருக்கும் - நீங்க பெத்த பொண்ணா நான்
குரு பூச செய்ய வந்தேன்

கும்பம் கவுந்திருச்சே - என் மாதாவே அம்மா
குரு பூச மங்கிருச்சே

செம்புமேல் செம்படுக்கி
நம்ப தேவாதி தேவருக்கும்
சிவபெருமான் சொக்கருக்கும் - அம்மா நீங்க பெத்த
பொண்ணா நான் சிவ பூச செய்யில

செம்பு கவுந்திருச்சே - நீங்க பெத்த செல்வம் செய்த
சிவ பூச மங்கிருச்சே

கூடையிலே பூவெடுத்து - என் மாதாவே அம்மா
கோயிலுக்கு போகையில
கோயிலிலே உள்ள குருக்களே பண்டாரம் - நீங்க பெத்த
குயிலாலே எங்கையம்மா
குயிலத்தான் தேடுவனோ - அம்மா நான்
கோயில் குரு பூச செய்வேனா

என்ன பெத்த குயிலாரம் இல்லாம - அம்மா
நான் செய்யும் குரு பூச மங்கிருச்சே

நான் தட்டிலே பூவெடுத்து - நீங்க பெத்த பொண்ணா
கோயிலுக்கு போனாலும்
கோயிலு பண்டாரம் - ஒன்ன பெத்த
குலத் தெய்வம் எங்க என்றார் - நான்
குலத் தெய்வத்த தேடுவனோ - என்ன பெத்த மாதா
குரு பூச செய்வேனா

என்ன பெத்த குல தெய்வம் இல்லாம - நாங்க செய்யும்
குரு பூச மங்கிருச்சே

தெற்கே நிலம் வெரிக்க - என்ன பெத்த மாதாவே
செடி மல்வியாப் பூப்பூக்க
செடி மல்வி வாசம் கண்டு - நீங்க பெத்த சின்ன
மடிக்கோவி தேன் மொழியாள் பூவெடுத்தேன்

செடிமல்வி காவற்காரன் - அம்மா
 செண்டை தொடாதேயென்றான்
 திரும்ப தளையாது என்றான் - நீங்க பெத்த பொண்ணா
 சின்ன மடியொதறி

தேன் மொழியால் ழுவொதறி - என் செல்லப் பிறப்போட
 சீரிடும் தாயோட
 சிந்தி விட்டு கண்ணீர் - அம்மா
 திரும்பி விட்டேன் மாளிகைக்கு

பொன்னு கரண்டகமே - என்ன பெத்த மாதாவே
 ழுமியிலாடும் பம்பரமே
 ழுமியிலாடும் பம்பரத்த - என்ன பெத்த மாதாவே
 புலம்ப விட்டு போன்றுகளே...!

தந்தைக்கு ஓப்பாரி

கத்தரிக்காய் பச்சை நிறம்
 என்னைப் பெத்த அப்பா
 கருணர் கை ழு மாலை
 காத்தடிச்சு மங்காமே
 நீ பெத்த மக்க
 கவலை வச்சி மங்குறோமே...!

வெள்ளரிக்கா பச்ச நிறம்
 என்னைப் பெத்த அப்பா
 வீமர் கை ழு மாலை
 வெயிலடிச்சு மங்காமே
 நீ பெத்த மக்க
 விசனம் வச்ச மங்குறோமே...!

பச்சைப் புடலங்காய்
 என்னைப் பெத்த அப்பா

பாதையிலே காய்ச்சிருக்கும்
நான் பாலுத்தி பொங்குமுன்னே
நீங்க போன பாதை தெரியல்லையே

பொன்னும் சருவக் கிண்ணம் - நீ
போய் குளிக்கும் தெப்பக் குளம்
போய் குளிச்சு வீடு வந்த
புண்ணியரே எங்க போனே..?

ஓனக்கு தங்க விசுப் பலகை - இங்கே
சாஞ்சிருக்கும் பூப் பலகை - நீ
சாஞ்சிருந்து சேதி சொன்னா
சாமி வெளியே வரும்...!

பொன்னும் விசுப் பலகை - நான்
போற்றும் தெய்வமையா - நீ
போயிருந்து சேதி சொன்னா
பொழுதே விடிஞ்ச வரும்...!

மாரடிப் பாடல்

மார்பு என்பது நெஞ்சைக் குறிக்கும். நெஞ்சில் அடித்துக் கொண்டுப் பாடுவதால் இப்பாடல் மாரடிப் பாடல் எனப் பெயர் பெறுகிறது. இறந்தவர்கள் வயதானவராக இருந்தால் மாத்திரமே இப் பாடல் பாடப் படும். இறந்தவரை இறைவனாகக் கருதி, முதலில் பாடும் போது மார்பில் அடித்துப் பாடுவார்கள். பின் அப் பூதவுடலுக்கு செய்யப்படும் சடங்குகளைச் சொல்லிப் பாடுவார்கள். இவ்வாறு சொல்லிப் பாடும் போது பாடல்களின் இடையில் ‘ஏலோ ஏலோ’ என்றுக் கூறுவார்கள். இவ்வாறு ‘ஏலோ ஏலோ’ என்றுப் பாடப்படும் பாடல்களின் போது கும்மி அடிப்பது போல் கைகளைத் தட்டிக் கொண்டுப் பாடுவார்கள்.

இனி இவ்வாறான மாரடிப் பாடலொன்றைப் பார்ப்போம்.
இரு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
இராயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா

சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

ரெண்டு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
ரெண்டாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

ஆனு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
ஆனாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

நாலு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
நாலாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

அஞ்சு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
அஞ்சாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

ஆறு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
ஆறாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

ஏழு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
ஏழாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

எட்டு பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
 எட்டாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
 சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
 உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

ஓன்பது பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
 ஓன்பதாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
 சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
 உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

பத்து பிடியாம் வெள்ள திரி மாதா நாதா
 பத்தாயிரம் சரல்விளக்காம் மாதா நாதா
 சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் மாதா நாதா
 உங்களை சாமியென்று கையெடுப்போம் மாதா நாதா

இரு கட்டு புத்தகமாம் வைகுண்ட மாலை
 ஒராயிரம் சரல் விளக்காம் வைகுண்ட மாலை
 அய்யா வைகுண்ட மாலை
 சரல் விளக்கை ஏத்திடுவோம் வைகுண்ட மாலை
 அய்யா வைகுண்ட மாலை
 உங்களை சாமி என்று கையெடுப்போம்
 வைகுண்ட மாலை
 அய்யா வைகுண்ட மாலை

உடுக்குப் பாடல் (கோடாங்கி பாடல்)

மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களோடு
 ஒன்றிணைந்த இன்னொரு அம்சம் “பேய் விரட்டலாகும்” மக்கள்
 தாம் நோய் வாய்ப்பும் போது இந்நோய்க்குப் பிரதான காரணம்,
 பேய்தான் நோயாளர்களின் உடலினுள் புகுந்துள்ளது என
 நம்பினார்கள். எனவே நோயிலிருந்து விடுபடுவதற்கு பேயை
 விரட்டும் (கோடாங்கி பார்க்கும்) நபர்கள் இச்சமூகத்தில்
 காணப்பட்டார்கள். இவர்கள் பேயை விரட்டுவதற்கு விநாயகர்,
 மாரியம்மன், முருகன் முதலான தெய்வங்களுக்கும் இறுதியாக

பேய்க்கும் பாடி பேயை விரட்டுவதன் மூலம் மக்களின் நோயை குணப்படுத்துவார்கள்...! இத்தகைய நிகழ்வின் போது பேய்விரட்டலுக்காகப் காட்டப்படும் பாடல்களும் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் என்ற அம்சத்திற்குள் அடங்குகின்றன.

இஷ்ட தெய்வங்களை வரவழைத்தல்

ஓம் சிவா நமசிவா
ஆயி மகமாயி ஆனந்த சேகரியே
மாரி உமையவளே மாரித்தாய் வல்லவியே
அடி ஆயி மகமாயி - நான்
ஆத்தங்கரையினிலே ஆத்தங்கரையினிலே
அன்னம் போல் நானிருந்தேன்

இன்ன மட்டும் தாழுதமா - நான்
ஏழை வருந்தலையோ
படிக்க வச்ச என் குருவே - அம்மா நான்
பல நாளும் உன்னை மறவேன்

ஒதி வைத்த என் குருவே
ஒருநாளும் நான் மறவேன்
உடுக்கடிக்கும் தன் கையாலே - இந்த
உள்ளங் கையும் தானியக்கி - நீ

எட்டி கலந்து நின்னு - அம்மா
எட்டப் போய் நிக்க வேணாம் - இன்னைக்கி
தீட்டி கலந்து நின்னு - ஆயா
தூரப் போய் நிக்க வேணாம் - ஆயா
உமையவளே ஆத்தாளே இறங்குமடி

முந்தி முந்தி நாயகனே அம்மா நாயகனே
முக்கண்ணா என் மகனே
வேப்பிலையும் உள்ளிருக்கும் - ஆயா உன்
வித்தைகளை யாரறிவா

ஏழை குழந்தையம்மா - நான்
எழுத்தோதும் பாலனம்மா
பால குழந்தையம்மா - நான்
பாத்தோதும் பாலனம்மா

வருந்தி அழைக்கிறேனே - ஆயா
வண்ண முகம் பாருமடி - ஆயா
தேடி அழைக்கிறேனே - ஆயா
தேவி முகம் பார்வையிடு

இன்ன மட்டும் தாமுதமா - இந்த
ஏழை வருந்துதம்மா
எட்டில் ஒருகோடி இழந்திட்டேன்
முக்கோடி கேட்டு கலந்து நின்னு - ஆயா
தூரப் போய் நிக்க வேணாம்

இன்ன மட்டும் தாமுதமா
இறங்கம்மா மடிமேலே இறங்கம்மா மடிமேலே
வருந்தி அழைக்கிறேனே - ஆயா
வண்ணமுகம் பார்வையிடு

முந்தி முந்தி நாயகனே - அம்மா ஒனக்கு
மூனு நல்ல கரகமம்மா கரகமம்மா - ஒனக்கு
முத்தான ஆயா பூக்கரகம் ஆயா பூக்கரகம் -
ஆயா

ஐந்தில் நல்லோ கரகமம்மா கரகமம்மா

அசைந்தாடும் ஆயா பூக்கரகம் - ஒனக்கு
ஏழு நல்லோ கரகமம்மா கரகமம்மா -
இன்னைக்கு
எடுத்தாடும் ஆயா பொற்கரகம் - ஒனக்கு
பத்து நல்லோ கரகமம்மா கரகமம்மா

பைந்தாடும் ஆயா பொற்கரகம் - ஆயா
வேப்பிலையோ பொற்கரகம் ஆயா பொற்கரகம்
வீதியிலே ஆயா ஆடி வாயேன்

சந்தி மாடா சிந்த மாடா
ஆகாய மாடா உச்சி மாடா உருமாடா - நீங்க
மாடத் துரையே மலையிறங்கி வாருமையா

மாயயென்று அவதரியே
மாரிமுத்தே வாருமம்மா
கும்பத் தலையரே
கோபாலன் தங்கையரே

ஆபத்து நேரத்துல
அம்மையே காருமம்மா
பாலன் காருமம்மா
பாக்கியவதி தாயாரே
பாலன் குற்றம் குறை இல்லாம
கொண்டணைக்க வேண்டுமம்மா
கும்பத் தலையரே
கோபாலன் தங்கையரே

அஞ்சி சட குஞ்சிவகை
அழகு சட மார்புரள்
குஞ்சி சட மேவிருந்து - சுப்பையா
குறிகள் சொல்ல வேணும்
கோடாங்கியுடன் பேய் உரையாடுதல்.

நா யாருமில்ல எவருமில்ல...!
ஐந்து ரோட்டு சந்தியில
குந்தி இருக்கும் பொழுது
ஓடி ஒழிந்தானே

பாலகண்டா பொய் உரைக்காதே...!
 உண்மையினை வாய்திறந்து ஒரு
 உத்தாரம் சொல்லு இல்லாட்டி
 சாட்டய எடுத்து
 சாத்திடுவேன் உன் கழுத்தில்...!

அடிக்க வேணாம் உதைக்க வேண்டாம்
 உண்மையை வாய் திறந்து சொல்லுகிறேன்
 அந்த முருக்கு பக்கடாவ தின்னுகிட்டு
 போகும் போது....
 அந்த ஏழு ரோட்டு சந்தியில நாண்டுக்கிட்டு
 செத்தானே
 அவன்தாண்டா என்ன பின் தொடர்ந்து
 வந்தானே...!

கோணங்கிகள் குறி சொல்லுவார்கள். கிராமத்தில் உடல் நோய் கண்டவர்கள் கோணங்கியை வருவித்து குறி கேட்பார்கள். இவர்கள் மாடன், கறுப்பன், முனியன், காளி, மாரி போன்ற சிறு தெய்வங்களின் தெய்வங் கொண்டாடிகளாக இருப்பார்கள்.

சிறு நோயாக இருந்தால், கோணங்கி திருநீறு மந்திரித்துப் பூசுவார்கள். கடுமையான நோயாக இருந்தால் வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமைகளில் பூசைபோட்டுக் குறி கேட்டு பரிகாரம் சொல்லுவார்கள்.

பூசையில் ஒரு வாழையிலை விரித்து அவல், பொரிக்கடலை, பரப்பி விளக்கேற்றி, தேங்காய் உடைத்து, உடுக்கடித்து ‘சாமி’ வருத்துவார்கள்.

கையில் பிரம்பு அல்லது வேப்பங்குழை ஏந்தி, நோயாளியை உட்கார வைத்து அதை அவன் முன்வீசிப் பாட்டுப் பாடுவார்கள்.

பாட்டின் முதல் பகுதில் சாமியை வீட்டுக்கு வரவேண்டுமென வேண்டிக் கொள்ளுவார்கள். சாமி வந்ததும், உடல் நடுங்கி ஆடிக் கொண்டே, சுவாமி சொல்லுவதாக நோய்க்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவார்கள். பின்னர் சாமி

நோயைக் குணப்படுத்த ஒரு சேவலோ, தங்கநகையோ, சுங்கடிச்சேலையோ தரவேண்டுமெனக் கேட்கும். சில நாள் பூசைபோட வேண்டுமெனவும் கேட்கும்.

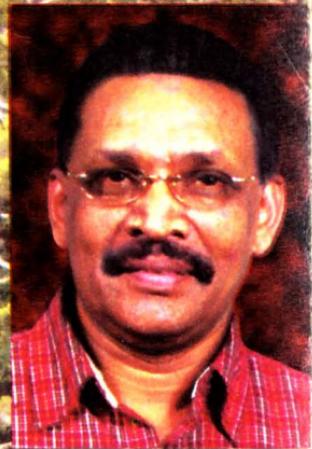
மது விலக்குச் சட்டம் வருமுன் சாராயம் கேட்பதுமுண்டு...! சட்டம் வந்ததும் குடி வழக்கத்தை சாமிகளும் கைவிட்டு விட்டனர் போலும். ஏனெனில், இப்பொழுது சாராயம் கேட்பதில்லை...!

இடையிடையே யாராவது பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வி கேட்டுவிட்டால், சாமி உடனே எல்லை தாண்டி மலையேறிப் போய்விடும்...!

இத்தகைய நம்பிக்கை இன்னும் மறையவில்லை:

சுவாமி வருத்துவதையும், சுவாமி குறி சொல்லுவதையும், நிவாரணம் சொல்லுவதையும் பாட்டில் கோணங்கி சொல்லுவான்.

மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
யாவும் இத்தொகுப்பில் இத்துடன்
முடிவடைகீன்றன.

மு.சிவலிங்கம்

ஆராரோ... ஆரிரரோ... - என் கண்ணே...!
ஆரடிச்சி நீ அழுதாய்...? - கண்ணே நீ
அடிச்சாரை சொல்லி அழு...!
சீரான சீமை விட்டு...
சீரழியக் காடு வந்தோம்...
கூடை தலை மேலே...
குடி வாழ்க்கை கானகத்தில்...
காடு மலைகளிலே...
கரடி, புலி, ஆனை, சிங்கம்
கூடி வாழுமிந்த...
கொடு வனத்தே நித்திரை போ.

ISBN 978-955-1936-00-0

A standard linear barcode representing the ISBN 978-955-1936-00-0.

9 789551 936006